The Statue of

Biswa Mahabir

CHILA RAI

at College Campus, Golakganj

The Statue of Late Bhuban Ch. Prodhani
Ex-MLA, Golakganj LAC (1957-1962)
The First President & Founder of
Chilarai College, Governing Body.

Swahid Bedi of
Chilarai College, Golakganj

সোণালী সোণোজ্জ্বল

১৯৭৩-২০২৩

সোণালী জয়ন্তী উদযাপন সমিতি, চিলাৰায় মহাবিদ্যালয়, গোলকগঞ্জ

দিনাংক ঃ

১৮, ১৯ আৰু ২০ জানুৱাৰী, ২০২৪

(বৃহস্পতিবাৰ, শুক্ৰবাৰ আৰু শনিবাৰ)

মুখ্য সম্পাদক

নিতাই চন্দ্ৰ ৰায়

সম্পাদক

অলকেশ চন্দ্ৰ ৰায়

ড° উমেশ দাস

প্ৰকাশক ঃ

সোণালী জয়ন্তী উদযাপন সমিতি, গৱেষণা আৰু প্ৰকাশন কোষ, চিলাৰায় মহাবিদ্যালয়

গোলকগঞ্জ, ধুবুৰী, অসম

Sonali Romonthan : A Souvenir of Golden Jubilee Celebration (1973-2023) of Chilarai College, Golakganj, Edited by Nitai Ch. Roy (Chief Editor), Alakesh Chandra Roy & Dr. Umesh Das (Editor) and Published by Golden Jubilee Celebration Committee & Research and Publication Cell, Chilarai College, Golakganj, Dhubri, Assam.

Published on 20th January, 2024
Copyright @ Chilarai College 2024

Editorial Board

Advisor: Dr. Dwijendra Nath Bhakat
Dr. Protima Neogi
Dr. Jyotirmoy Prodhani
Dr. Bharat Bhusan Mohanty

President: Sri Ashwini Roy Sarkar

Chief Editor: Sri Nitai Chandra Roy

Editor : Sri Alakesh Chandra Roy
Dr. Umesh Das

Member : Sri Pramesh Kanti Roy
Sri Shyama Prosad Barman
Sri Ashok Kumar Sarma
Dr. Arup Sarma
Sri Rupak Adhikary
Sri Sibum Debnath
Sri Karuna Roy

Invited Member : Sri Sanil Chandra Ray
Sri Gobinda Adhikary
Sri Kunal Jyoti Prodhai

DTP, Layout & Cover Design
Mridul Dongsang
dongsangmridul@gmail.com
+91 84531 50216

Cover Art
Kalyani Adhikary

Printed by
Jagamohan Multimedia Publication Division, Golakganj, Dhubri, 783334
jagamohanmultimedia@gmail.com
Office : 03662201269, Cell : 8638050550

OUR INSPIRATION

Biswa Mohabir Chilarai (1510-1571 AD) was the younger brother of Maharaj Naranarayan, the king of the Kamrup Kamatapur kingdom in the 16th century. Born on a full moon day, Shukladhwaj had a fair complexion and hence he was called by that name. For achieving higher education, he and his elder brother Malladev went to Varanasi. They learnt various subjects and acquired knowledge in Sanskrit, Grammar, Literature, Law, Astrology etc. He was Naranarayan's Commander-in-Chief and he got his name Chilarai because his movement as a General was as fast as a Chila (Kite). By his valour, he played a significant role in expanding the empire of his elder brother, Maharaja Naranarayan, His valour ensured Koch supremacy over the Bhutia, Kachari kingdom and the Ahoms though several battles were fought between the Koches and Ahoms with countable victories. Chilarai also adapted Guerrilla Warfare successfully and he was also known as a pioneer of Guerrilla Warfare. Chilarai was instrumental in giving Srimanta Sankardev protection and shelter, as well as marrying his niece Kamalapriya (Alias Bhubaneswari). It was only due to their Royal Patronage that Sankardev was able to establish the Ek Saran Naam Dharma in Assam and brought about his cultural renaissance. Under the patronage of Bir Chilarai, Srimanta Sankardeva took up the project of tapestry weaving Vrindabani Vastra (A 120 cubits long and 60 cubits broad Neo-Vaisnavite Silk Lamps). Chilarai and Naranarayan later rebuilt the Kamakhya temple that the Sultan's army had destroyed, Gohain Kamal Ali; the 380 mile long highway was constructed by Gohain Kamal, the engineer brother of Koch king Naranarayan in 1546 AD from Koch Behar to Narayanpur (North Lakhimpur, Assam).The birth anniversary of the great world hero is celebrated every year as Bir Chilarai Divas. From the year 2005, the Government of Assam has been conferring Bir Chilarai Award, the highest honour for bravery to individuals. Chilarai died in 1571 AD on the bank of Ganges.

TRIBUTE

The people who are no longer there with us but they remain alive in the golden gardens of our heart ! We pay our gratitude and homage to these great souls.

Bhuvan Chandra Prodhani

Jadavnanda Adhikary

Dr. Sudhir Kr. Bagchi

Dhirendra Nath Saha

Bibhuti Bhushan Prodhani

Jagadish Ch. Bhattacharyya

Kabir Ch. Ray Prodhani

Satya Ranjan Bhattacharyya

Manik Chand Khetawat

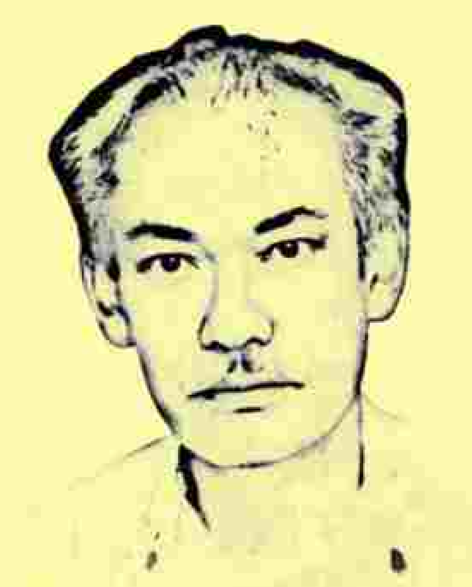

Jibesh Ch. Prodhani

Chhani Ram Ray

Sibendra Nath Adhikary

Sabita Rani Prodhani

Radhashyam Khetawat

Shibesh Ch. Prodhani

Kalidas Sarkar

উচৰ্গা

প্ৰয়াত বীৰেন্দ্ৰ চন্দ্ৰ ৰায় প্ৰধানী

জন্ম ঃ ১৬ পুহ ১৩৪৮ ভাস্কৰাব্দ।
মৃত্যু ঃ ১৭ জেঠ ১৪২৬ ভাস্কৰাব্দ।

চিলাৰায় মহাবিদ্যালয়ৰ ৰাজনৈতিক বিজ্ঞান বিভাগৰ অধ্যাপক প্ৰয়াত বীৰেন্দ্ৰ চন্দ্ৰ ৰায় প্ৰধানী দেৱৰ জন্ম ধুবুৰী জিলাৰ ভাৰত-বাংলাদেশ সীমান্ত সংলগ্ন গাঁও নালিয়াত হৈছিল। তেখেতৰ পিতৃ স্বৰ্গীয় পদ্মলোচন ৰায় প্ৰধানী আৰু মাতৃ স্বৰ্গীয়া ক্ষেত্ৰমণি ৰায় প্ৰধানী। তেখেতে ৯৯ নং ডিমাকুৰী প্ৰাথমিক বিদ্যালয়ৰ পৰা প্ৰাথমিক শিক্ষা, ঝলাভাঙা জুনিয়াৰ বেছিক বিদ্যালয়ৰ পৰা মজলীয়া শিক্ষা, ১৯৬৩ চনত জগমোহন বিদ্যাপীঠৰ পৰা মাধ্যমিক শিক্ষা (মেট্ৰিক), ১৯৬৮ চনত ভোলানাথ মহাবিদ্যালয়ৰ পৰা স্নাতক আৰু ১৯৮১ চনত গুৱাহাটী বিশ্ববিদ্যালয়ৰ পৰা স্নাতকোত্তৰ ডিগ্ৰী লাভ কৰে। তেখেত বিভিন্ন অনুষ্ঠান-প্ৰতিষ্ঠানৰ সৈতে জড়িত হোৱাৰ উপৰিও বিভিন্ন সমাজ সেৱামূলক কাৰ্যত আজীৱন ব্ৰতী আছিল।

তেখেতলৈ আমাৰ আন্তৰিক শ্ৰদ্ধাঞ্জলি নিবেদন কৰিছোঁ আৰু তেখেতৰ পুণ্য স্মৃতিত এই '*সোণালী সোণফুল*' স্মৃতিগ্ৰন্থখন শ্ৰদ্ধাৰে উচৰ্গা কৰিলোঁ।

—সম্পাদনা সমিতি

শ্ৰদ্ধাঞ্জলি

প্ৰয়াত ভূবন চন্দ্ৰ প্ৰধানী

জন্মঃ ১৯১৪ ইং,
মৃত্যুঃ ১৯৭৭ চনৰ ১লা জানুৱাৰী।

চিলাৰায় মহাবিদ্যালয়ৰ প্ৰতিষ্ঠাপক সভাপতি, গোলকগঞ্জ জগমোহন বিদ্যাপীঠৰ অবৈতনিক প্ৰধান শিক্ষক, প্ৰাক্তন বিধায়ক, গোলকগঞ্জ বিধান সভা সমষ্টি (১৯৫৭-৬১), বি.টি.চি.ৰ উদ্যোক্তা, প্ৰাক্তন সভাপতি, গোলকগঞ্জ আঞ্চলিক পঞ্চায়ত আৰু বৃহত্তৰ অঞ্চলটোৰ উন্নয়নৰ পথ প্ৰদৰ্শক, অনুষ্ঠান আৰু প্ৰতিষ্ঠানৰ হিতাকাংক্ষী ভূবন চন্দ্ৰ প্ৰধানী দেৱলৈ আমাৰ শ্ৰদ্ধাঞ্জলি নিবেদন কৰিছোঁ। তেওঁৰ স্বৰ্গগত আত্মাই চিৰশান্তি লাভ কৰক।

—সম্পাদনা সমিতি

ঃঃ শ্ৰদ্ধাঞ্জলি ঃঃ

প্ৰয়াত শিবেন্দ্ৰ নাথ অধিকাৰী

জন্মঃ ১৯৪২ চন

মৃত্যুঃ ৪ জুন ২০১৭ চন

টিলাবাৰী মহাবিদ্যালয়ৰ প্ৰতিষ্ঠাপক সম্পাদক প্ৰয়াত শিবেন্দ্ৰ নাথ অধিকাৰী দেৱে ১৯৫৮ ইং চনত প্ৰৱেশিকা পৰীক্ষাত উত্তীৰ্ণ (দ্বিতীয় বিভাগত হালাকুৰা হাইস্কুল) ১৯৬১ ইং চনত আই. এছ. চি উত্তীৰ্ণ, ৰসায়ন বিজ্ঞান লেটাৰ (কোকৰাঝাৰ কলেজ), ১৯৬৬ ইং চনত বি. এছ. চি ডিষ্টিংচন (নলবাৰী মহাবিদ্যালয়), ১৯৭১ ইং চনত ভাৰতীয় খাদ্য নিগমৰ চাকৰীত যোগদান আৰু ১৯৭১ ইং চনত বীণা পাণি ৰায়ৰ সৈতে বিবাহ পাশত আবদ্ধ হয়। তেখেতলৈ আমাৰ অশ্ৰুসিক্ত শ্ৰদ্ধাঞ্জলি নিবেদন কৰিছোঁ। তেওঁৰ স্বৰ্গগত আত্মাই চিৰশান্তি লাভ কৰক।

— সম্পাদনা সমিতি

ঃঃ শ্ৰদ্ধাঞ্জলি ঃঃ

প্ৰয়াত স্থানি ৰাম ৰায়

জন্মঃ ১৯-০৩-১৯৪৪ ইং

মৃত্যুঃ ০৫-০২-২০০২ ইং

পিতৃঃ স্বৰ্গীয় দৰ্পো নাৰায়ণ ৰায়,

মাতৃ ঃ স্বৰ্গীয় উমাময়ী ৰায়

চিলাৰায় মহাবিদ্যালয়ৰ প্ৰতিষ্ঠাপক মুখ্য বৰ্গ সহায়ক প্ৰয়াত স্থানি ৰাম ৰায়ে চিলাৰায় মহাবিদ্যালয়ৰ প্ৰতিষ্ঠা কালৰে পৰা ২০০২ চনলৈ মুখ্য বৰ্গ সহায়ক হিচাবে কৰ্মৰত আছিল। তেখেতে ১৯৬৬ চনত ঢেপৰেপি উচ্চমাধ্যমিকৰ পৰা মেট্ৰিক, প্ৰমথেশ বৰুৱা কলেজৰ পৰা প্ৰি ইউনিভাৰ্চিটি ১৯৬৪ চনত আৰু ১৯৭২ চনত বি.এ. পাছ কৰে। তেখেত বিভিন্ন সমাজিক কাম-কাজত জড়িত থকাৰ উপৰিও এজন ভাল নাট্য অভিনেতা আছিল।

তেখেতলৈ আমাৰ অশ্ৰুসিক্ত শ্ৰদ্ধাঞ্জলি নিবেদন কৰিছোঁ। তেওঁৰ স্বৰ্গগত আত্মাই চিৰশান্তি লাভ কৰক।

— সম্পাদনা সমিতি

ঃঃ শ্ৰদ্ধাঞ্জলি ঃঃ

প্ৰয়াত প্ৰণৱ কুমাৰ শৰ্মা

জন্মঃ ০১-০২-১৯৫৭ ইং চন।

মৃত্যুঃ ০২-০৭-২০১৪ ইং চন।

চিলাৰায় মহাবিদ্যালয়ৰ অসমীয়া বিভাগৰ সহযোগী অধ্যাপক প্ৰয়াত প্ৰণৱ কুমাৰ শৰ্মা দেৱলৈ অশ্ৰুসিক্ত শ্ৰদ্ধাঞ্জলি নিবেদন কৰিলোঁ।

—সম্পাদনা সমিতি

ঃঃ শ্ৰদ্ধাঞ্জলি ঃঃ

প্ৰয়াত সবিতা ৰাণী প্ৰধানী

জন্মঃ ২৪-১১-১৯৩১ ইং চন।
মৃত্যুঃ ১০-১১-২০২৩ ইং চন।

প্ৰয়াত সবিতা ৰাণী প্ৰধানী চিলাৰায় মহাবিদ্যালয়ৰ শিক্ষা বিভাগৰ প্ৰতিষ্ঠাপক অধ্যাপিকা, অসমৰ প্ৰথমগৰাকী B.Sc Honours Nursing, WHO ৰ District Public Health Supervisor, Red Cross ৰ First Aid নিযুক্ত কৰ্মী, Social Welfare Board ৰ Project Implementaton Committee ৰ অধ্যক্ষা, গোৱালপাৰা জিলাৰ Family Planning Observer, জগমোহন বিদ্যাপীঠৰ সহকাৰী শিক্ষয়িত্ৰী, অসম লেখিকা সমাৰোহ সমিতিৰ 'শ্বহীদ বীৰাংগনা কনকলতা বঁটা' প্ৰাপক, বিভিন্ন অনুষ্ঠান প্ৰতিষ্ঠানৰ বাবে ভূমিদান প্ৰমুখ্যে বিভিন্ন সমাজসেৱাত আজীৱন ব্ৰতী আছিল। তেখেতলৈ আন্তৰিক সন্মানেৰে শ্ৰদ্ধাঞ্জলি নিবেদন কৰিছোঁ।

—সম্পাদনা সমিতি

Golden Jubilee Celebration Core Committee

Editorial Board

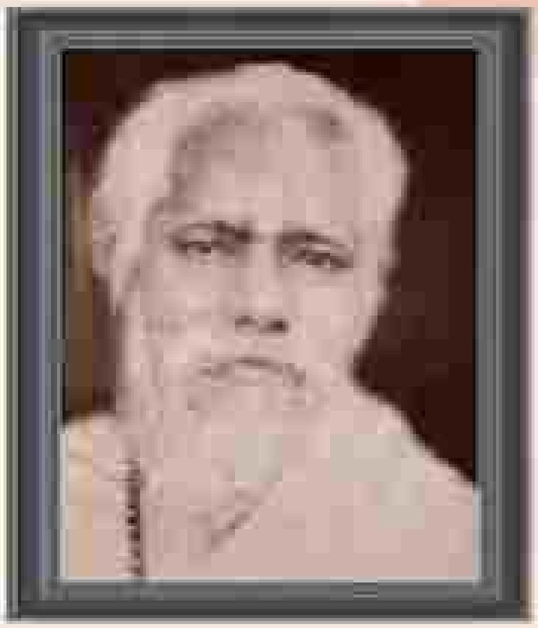

Bhuban Ch. Prodhani
Founder President
Chilarai College, Golakganj

Sibendra Nath Adhikary
Founder Secretary
Chilarai College, Golakganj

Nawshad Jaman, M.A
Founder Principal (I/C)
Chilarai College, Golakganj

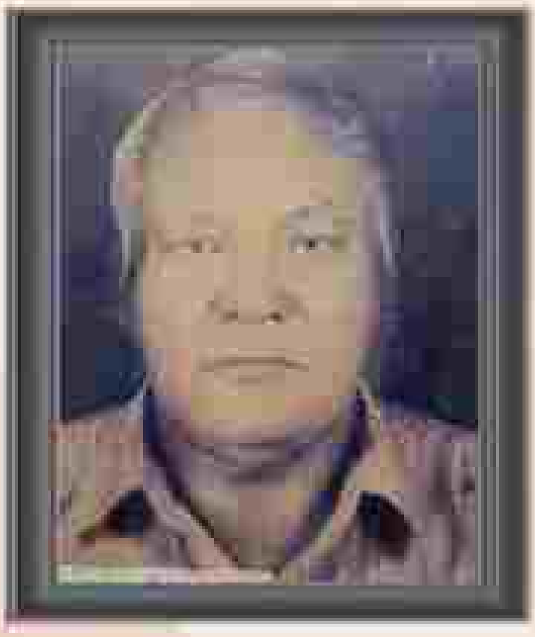

Chhani Ram Ray
Founder UDA
Chilarai College, Golakganj

Ramani Kanta Sarma, M.A.
Principal
Chilarai College, Golakganj

Jatindra Nath Saha, M.A.
Principal I/C
Chilarai College, Golakganj

Girindra Nath Goswami, M.A.
Principal (I/C) (1982-1986)
CHilarai College, Golakganj

Abdullah Biswas, M.A., L.L.B
Princiapl (I/C) (1986-16.12.1986)
Chilarai College, Golakganj

Saileswar Goswami, M.Sc.
Principal (17.12.1986 - 31.07.1994)
Chilarai College, Golakganj

Dr.Santosh Kumar Sarkar, M.A.,Ph.D
Principal I/C
(01.08.1994-31.03.2005)
(01.06.2006-15.03.2011)
(14.05.2011-31.08.2016)
Chilarai College, Golakganj

Dr. Kiron Chandra Das, M.Sc, Ph.D
Principal (01.04.2005-31.05.2006)
Chilarai College, Golakganj

Dr. Dwijendra Nath Bhakat M.A., Ph.D
Princiapl (I/C)
(16.03.2011-14.05.2011)
Chilarai College, Golakganj

Mrs. Hemalata Kakati M.A.,M.Phil
Principal (I/C)
(01.09.2016-30.04.2018)
Chilarai College, Golakganj

Dr. Bharat Bhusan Mohanty M.A., Ph.D
Principal (I/C) (01.05.2018-24.02.2020)
Principal (25.02.2020 to ....)
Chilarai College, Golakganj

—ঃ শ্ৰদ্ধাঞ্জলি ঃ—

ভাৰত-বাংলাদেশ সীমান্ত অঞ্চলৰ নৱ প্ৰজন্মক জ্ঞানৰ জ্যোতিৰে পোহৰাই তোলাৰ মহান উদ্দেশ্য আগত ৰাখি যিসকল মহান ব্যক্তিৰ অক্লান্ত ত্যাগ আৰু পৰিশ্ৰমৰ ফলত ৰাইজৰ দান বৰঙণিৰে বিশ্ব মহাবীৰ চিলাৰায়ৰ নামেৰে ১৯৭৩ চনত চিলাৰায় মহাবিদ্যালয় প্ৰতিষ্ঠা লাভ কৰিলে, সেইসকল মহান ব্যক্তিৰ লগতে জন্মলগ্নৰে পৰা আজি পৰ্যন্ত যিসকল মহান ব্যক্তিয়ে অনুষ্ঠানটোৰ উৎকৰ্ষ সাধনৰ অৰ্থে অহোপুৰুষাৰ্থ কৰি গ'ল আৰু এইদৰে মহাবিদ্যালয়ৰ প্ৰতিষ্ঠাৰ ক্ষণৰে পৰাই যিসকল শিক্ষক-শিক্ষয়িত্ৰী, কৰ্মচাৰী, প্ৰাক্তন ছাত্ৰ-ছাত্ৰী, বৃহত্তৰ গোলকগঞ্জ অঞ্চলৰ সৰ্বস্তৰৰ জনসাধাৰণে কায়-মন-বাক্যে শ্ৰম দান কৰি মহাবিদ্যালয়খনক জগতত সম্ভ্ৰমেৰে আগবঢ়াই লৈ গ'ল, সেইসকল কৰ্মত প্ৰাতঃস্মৰণীয় ব্যক্তি লগতে বিগত দিনত আমাৰ মাজৰ পৰা চিৰবিদায় লোৱা জ্ঞাত-অজ্ঞাত ব্যক্তিসকললৈ সশ্ৰদ্ধ প্ৰণাম আৰু শ্ৰদ্ধাঞ্জলি নিবেদন কৰিলোঁ।

সম্পাদনা সমিতি,
চিলাৰায় মহাবিদ্যালয় সোণালী জয়ন্তী উদযাপন সমিতি
চিলাৰায় মহাবিদ্যালয়, গোলকগঞ্জ

PRESENT GOVERNING BODY

Chilarai College, Golakganj

President: Sjt. Premsukh Sethia
Principal & Secy. :Dr. Bharat Bhusan Mohanty
University VC Nominee Members: Dr. Dhruba Chakrabortty, Principal, B N College, Dhubri
Dr. Pratima Neogi, Retd. Associate Professor, Deptt. Of History, Chilarai College
Teacher Representative: Sri Keramat Ali Sk., Associate Professor, Deppt. Of Philosophy
Dr. Umesh Das, Asstt. Professor, Deptt. Of Assamese
Guardian Members: Smt. Banhi Sikha Chaki, A/T, Nababharat Pathsala
Sri Ratneswar Roy, Asstt. Teacher
Sri Subash Barman, Physical Education Teacher
Sri Santosh kumar Roy, Head Asstt. Uc

ড° হিমন্ত বিশ্ব শৰ্মা
Dr. Himanta Biswa Sarma

মুখ্যমন্ত্ৰী, অসম
Chief Minister, Assam

CMS.7/2024/1427
Dispur: 17 Puh, 1430 Bhaskarabda
3rd January, 2024

MESSAGE

It gives me immense happiness to learn that Chilarai College, Golakganj creating a feat, has completed 50 years of its eventful journey. On this occasion, the college is holding closing ceremony of the Golden Jubilee Celebrations from 18 to 20 January, 2024. A commemorative souvenir is being published to mark the occasion.

Chilarai College, since its inception, has been a guiding light, shaping the lives of countless individuals and contributing significantly to the intellectual and moral fabric of our society. The visionaries who laid the foundation of this institution understood the transformative power of education in sculpting not just careers but, more importantly, character.

As our country and the state navigate through the currents of change and progress, the role of educational institutions becomes even more critical. Chilarai College stands as a testament to the belief that education is not merely about acquiring knowledge but about nurturing individuals who contribute meaningfully to the progress and prosperity of our great nation.

I commend the dedicated faculty, staff, students, alumni, and all stakeholders who have been instrumental in the success story of Chilarai College. Your collective efforts have not only enriched the lives of individuals but have also played a pivotal role in the development of our nation.

May this Golden Jubilee be a moment of reflection, celebration, and rededication to the noble cause of education and nation-building. Let us carry forward the legacy of Chilarai College with renewed vigor and commitment, ensuring that it remains a beacon of inspiration for generations to come. Congratulations to Chilarai College on this momentous occasion.

(Dr. Himanta Biswa Sarma)

ৰণোজ পেগু
মন্ত্ৰী
[illegible]

সত্যমেৱ জয়তে

[illegible]

শুভেচ্ছাবাণী

ধুবুৰী জিলাৰ অন্তৰ্গত গোলকগঞ্জস্থিত উচ্চ শিক্ষাৰ অগ্ৰণী শিক্ষানুষ্ঠান চিলাৰায় মহাবিদ্যালয়ৰ গৌৰৱোজ্জ্বল সোণালী জয়ন্তী বৰ্ষৰ শুভক্ষণত শিক্ষানুষ্ঠানটোৰ সমূহ পৰিয়ালটোক শুভেচ্ছা জনাইছোঁ। সোণালী জয়ন্তী বৰ্ষ উদযাপনক সোঁৱৰি ৰাখি এখনি স্মৃতিগ্ৰন্থ প্ৰকাশৰ দিহা কৰা বুলি জানিবলৈ পাই অতি আনন্দিত হৈছোঁ।

কবিগুৰু ৰবীন্দ্ৰনাথ ঠাকুৰে শিক্ষা সম্পৰ্কত কৈছিল- "তাকেই কয় শ্ৰেষ্ঠ শিক্ষা, যি কেৱল তথ্য পৰিবেশন নকৰে, বিশ্ব সত্তাৰ সৈতে সামঞ্জস্য ৰাখি আমাৰ জীৱন গঢ়ি তোলে।"

শিক্ষাৰ মূল লক্ষ্য হৈছে মানুহৰ মন-মগজু, হৃদয় আৰু শৰীৰৰ উৎকৰ্ষ সাধন কৰা। এনে শিক্ষাই সমাজ তথা দেশৰ প্ৰগতি সুনিশ্চিত কৰাৰ লগতে সুস্থ সামাজিক পৰিৱেশটোও গঢ় দিয়ে। সৃজনশীলতা, মূল্যবোধ, নৈতিকতা আদি মানবীয় গুণৰাজিৰ সামগ্ৰিক বিকাশৰ মাজেৰে এগৰাকী শিক্ষাৰ্থীয়ে দায়িত্বশীল নাগৰিক হিচাপে সমাজত গুৰুত্বপূৰ্ণ ভূমিকা পালন কৰিব পাৰে।

সোণালী জয়ন্তী বৰ্ষৰ এই শুভক্ষণত চিলাৰায় মহাবিদ্যালয়ে মানৱ সম্পদ গঢ়াৰ কৰ্মযজ্ঞত সদায়ে সম্পৃক্ত হৈ থকাৰ কামনা কৰিছোঁ। শিক্ষাৰ্থীসকলৰ সাধনা আৰু শিক্ষক-শিক্ষয়িত্ৰীসকলৰ সেৱাৰ মাজেৰে মহাবিদ্যালয়খন সদায়ে উজলি থাকক। চিলাৰায় মহাবিদ্যালয়ৰ সোণালী জয়ন্তী বৰ্ষৰ সফল ৰূপায়ণৰ কামনা কৰিছোঁ আৰু স্মৃতিগ্ৰন্থখনে পাঠকৰ বিপুল সমাদৰ লাভ কৰাৰ আশাৰে স্মৃতিগ্ৰন্থ সম্পাদনা সমিতিৰ লগতে চিলাৰায় মহাবিদ্যালয় পৰিয়ালটোলৈ শুভেচ্ছা জনাইছোঁ।

(ৰণোজ পেগু)

Jayanta Mallabaruah
Minister
Government of Assam

Public Health Engineering,
Skill, Employment & Entrepreneurship
and Tourism Departments
CM Block, 1st Floor, Janata Bhawan,
Dispur, Guwahati-781006
Phone : 0361-2237040, 94352-34444
E-mail : pmb.ministerassam@gmail.com

শুভেচ্ছা বাণী

প্ৰথমতে নমস্কাৰ গ্ৰহণ কৰিব। ১৯৭৪ চনতে ধুবুৰী জিলাৰ গোলকগঞ্জৰ কেইজনমান মহৎ শিক্ষানুৰাগী ব্যক্তিৰ ঐকান্তিক প্ৰচেষ্টাৰ ফলত গঢ় লৈ উঠা চিলাৰায় মহাবিদ্যালয়খনে অশেষ জ্ঞান বিলাই দীৰ্ঘ পঞ্চাশ বছৰ গৌৰৱোজ্জ্বল সোণালী জয়ন্তী পালন কৰিব বুলি জানি অতি সুখী হৈছোঁ।

শিক্ষানুষ্ঠানখনৰ এনে কৰিব সকলো শৈক্ষিক দায়িত্ব সম্পন্ন কৰাৰ লগতে অঞ্চলটোৰ আলোকবৰ্তিকা হৈ, প্ৰাক্তন ছাত্ৰ-ছাত্ৰী আৰু মহাবিদ্যালয় পৰিচালনা সমিতিৰ সহযোগত কৰ্তৃপক্ষই কাৰ্যসূচীৰে সোণালী জয়ন্তী মহোৎসৱটি উদযাপনৰ লগতে সাংস্কৃতিক স্মৃতিগ্ৰন্থ এখন প্ৰকাশ কৰাৰো ব্যৱস্থা গ্ৰহণ কৰিছে। ই আচল এক ইতিবাচক পদক্ষেপ। শিক্ষানুষ্ঠানৰ আলোচনী বা স্মৃতিগ্ৰন্থ প্ৰকাশৰ জৰিয়তে শিক্ষাৰ্থী, প্ৰাক্তন শিক্ষাৰ্থী, শিক্ষক-শিক্ষয়িত্ৰী আদি সকলোৱে লিখনিৰ মাজেৰে নিজৰ প্ৰতিভা প্ৰকাশৰ এক সুযোগ লাভ কৰে। ভৱিষ্যতৰ সাহিত্য-চৰ্চাৰ ক্ষেত্ৰত আগবঢ়োৱাৰ লগতে অনুষ্ঠান এটাৰ স্মৃতি সংৰক্ষণতো স্মৃতিগ্ৰন্থই সহায় কৰে।

মানৱ সভ্যতাৰ বিকাশৰ লগে লগে শিক্ষা ব্যৱস্থাতো গতিশীলতা আৰু পৰিৱৰ্তন অহাটো আশাপ্ৰদ হৈছে। শিক্ষা মাত্ৰ বহু কেইটামানৰ মাজত আৱদ্ধ থকা বস্তু নহয়। শিক্ষা হৈছে এনে এক মাধ্যম, যাৰ দ্বাৰা এখন সমাজ, এখন দেশ, এটা জাতি, এটা প্ৰজন্ম আৰু এটা প্ৰজন্মৰ বিকাশ ঘটাই লৈ যায়। ব্যক্তিৰ বিকাশ হ'লেহে সমাজ বিকশিত হয়। ব্যক্তিৰ সামগ্ৰিক বিকাশৰ জৰিয়তে সমাজত বিশৃংখলতাৰ সৃষ্টি হয় সেই সৃষ্টি কোনো পথ বিশ্লেষণ কৰিলে এই কথা ক'ব পৰা যায় যে গতিশীল আৰু পৰিৱৰ্তনশীল শিক্ষা ব্যৱস্থাইহে নতুন পথত নতুন প্ৰজন্মক আগুৱাই নিব পাৰিব।

শেষত, পুনৰ চিলাৰায় মহাবিদ্যালয়ৰ সমূহ শিক্ষাৰ্থী, শিক্ষক-শিক্ষয়িত্ৰী, প্ৰাক্তন ছাত্ৰ-ছাত্ৰীৰ লগতে চিলাৰায় মহাবিদ্যালয় সোণালী জয়ন্তী উদযাপন সমিতিক মোৰ আন্তৰিক শুভকামনা জনোৱাৰ লগতে স্মৃতিগ্ৰন্থ প্ৰকাশৰ বাবে শুভেচ্ছা জ্ঞাপন কৰিলোঁ। মহাবিদ্যালয়খনৰ এই গৌৰৱোজ্জ্বল যাত্ৰা চিৰকাল অব্যাহত থাকক তাকে কামনা কৰিলোঁ।

(জয়ন্ত মল্লবৰুৱা)

গুৱাহাটী বিশ্ববিদ্যালয়
GAUHATI UNIVERSITY

Prof. Pratap Jyoti Handique
Vice Chancellor
E-mail ID : vc@gauhati.ac.in

MESSAGE

It gives me immense pleasure to know that Chilarai College, Golakganj is going to celebrate its closing ceremony of Golden Jubilee from 16th January to 20th January, 2024. I appreciate the decision of the organizing committee to bring out a Souvenir on the occasion. Besides adding more value to the celebration, this Souvenir will hopefully carry ideas and opinions that will enlighten and influence the readers in a positive way. Moreover, I hope that the publication will offer a platform for expressing diverse thoughts and presenting creativity at its best. I wish all success in their mission and hope the Souvenir will be well accepted by the readers.

Date: 27.12.2023

P.J. Handique
(Pratap Jyoti Handique)
Vice Chancellor
Gauhati University

Address : Guwahati-781014 Assam, India   Phone : [illegible]   Web : www.gauhati.ac.in

ড° সূৰ্যকান্ত হাজৰিকা
সভাপতি
অসম সাহিত্য সভা

শুভেচ্ছাবাণী...

ধুবুৰী জিলাত অৱস্থিত এখন অগ্ৰণী শিক্ষানুষ্ঠান চিলাৰায় মহাবিদ্যালয়ৰ সোণালী জয়ন্তী বৰ্ষৰ অনুষ্ঠানটি অহা ১৮, ১৯ আৰু ২০ জানুৱাৰি, ২০২৪ খ্ৰীষ্টাব্দ তাৰিখে আয়োজনৰ দিহা কৰিছে বুলি জানিব পাৰি সুখী হৈছোঁ। মহাবিদ্যালয়খনে বিগত কেইদশকো ধৰি ছাত্ৰ-ছাত্ৰীসকলৰ মাজত শৈক্ষিক, সামাজিক দিশত প্ৰভূত অৱদান আগবঢ়াই শিক্ষাৰ বৰ্তিকাডাল নিৰৱচ্ছিন্নভাৱে জ্বলাই ৰাখিছে।

সোণালী জয়ন্তী বৰ্ষৰ চিতে সংগতি ৰাখি শিক্ষক-কৰ্মচাৰী, ছাত্ৰ-ছাত্ৰী আৰু শুভাকাংক্ষীসকলৰ উদ্যোগত এখন স্মৃতিগ্ৰন্থ প্ৰকাশৰো ব্যৱস্থা গ্ৰহণ কৰিছে। উদ্যোক্তাসকলৰ এনে প্ৰচেষ্টা অতিশয় প্ৰশংসনীয়। স্মৃতিগ্ৰন্থখন সৰ্বাংগসুন্দৰ ৰূপত প্ৰকাশ হৈ বৃহত্তৰ পাঠক সমাজৰ সমাদৰ অৰ্জন কৰক—এই কামনাৰে অসম সাহিত্য সভাৰ পক্ষৰ পৰা সম্পাদনা সমিতিৰ আটাইলৈ আন্তৰিক শুভেচ্ছা জ্ঞাপন কৰিলোঁ।

।। চিৰ চেনেহী মোৰ ভাষা জননী ।।

(ড° সূৰ্যকান্ত হাজৰিকা)
সভাপতি
অসম সাহিত্য সভা

২৯ ডিচেম্বৰ, ২০২৩ খ্ৰী।
গুৱাহাটী

Office of the
BODO SAHITYA SABHA
बर ' थुनलाइ आफाद
Registration No. 94 of 1972
Website: www.bodosahityasabha.org E-mail:

Head Office

Sub-Office

Ref. No. .... *Date: 01.01.2024*

MESSAGE

To,

The Chief Editor, Souvenir Sub-Committee
Golden Jubilee Celebration of Chilarai College, Golakganj

Dear Chief Editor,

At the very outset I convey my Happy New Year to you. It is a matter of great happiness that the Golden Jubilee Celebration of Chilarai College, Golakganj is going to hold from 18th January to 20th January 2024, as a commemoration of its landmark achievements. It is a matter of more pleasure that the Souvenir Committee is going to bring forth a Souvenir in this connection which can be accounted as wise decision for such activity is not only hopeful but also a positive direction to our generations.

I hope, this Souvenir will be able to focus all the achievements of the College community with all their humble efforts through their sorrows and sufferings of long events-five years since its inception. Along with it, I hope, the Souvenir will be a representation of 'Beauty Truth and Truth Beauty' with the contributions of the most valued thoughts of the teachers and tender imaginations of the toughts which will elevate the calibre of the students.

In anticipation with glorious success and hilarious happiness in the days to come.

Sincerely yours'

(Dr. Surath Narzary)
President,
Bodo Sahitya Sabha

KOCH-RAJBANGSHI SAHITYA SABHA

Shaktiashram :: Assam

Regd. No. : 2309 (A) 93-94

Dr. Dwijendra Nath Bhakat
President
Ph. No. : 9435028835
E-mail : bhakat.dwijendra@gmail.com

Ref. No..............................

Date: ৫ জানুৱাৰী ২০২৪

শুভ সন্দেশ

ধুবুৰী জিলাৰ গৌৰৱ শহৰ চোৰাকণ্ঠাত অৱস্থিত ভোলানাথ মহাবিদ্যালয়েৰ সোণালী জয়ন্তী উৎসৱ আহিলা ইং ১৮, ১৯ আৰ ২০ জানুৱাৰী ২০২৪ তাৰিখে মহা-ধুমধাম কৰিয়া মেলা কালেৰ হাইলচ্চা নিয়া পালন কৰাৰ টেক-তোপাৰ কইৰছে। মহাবিদ্যালয়খানে অসমেৰ পশ্চিম সীমান্তত উচ্চ শিক্ষা প্ৰসাৰেৰ ক্ষেত্ৰত পাঁচটা দশক ধৰিয়া এক গুৰুত্বপূৰ্ণ ভূমিকা পালন কৰিয়া আসিছে।

এইবাৰ সোণালী জয়ন্তী উৎসৱ পালন কৰাৰ সাথতে এখান ছিৰিতি গ্ৰন্থ নিকলাইবে শুনি আমি খুশী হইছং। ছিৰিতি গ্ৰন্থখানেৰ পাতায় পাতায় ভাষা-সাহিত্য সংস্কৃতি ৰ কথা ঝিলকি উঠুক ভাবে আশিষ কৰিয়া শুভ সন্দেশ পাঠানু। সোণালী জয়ন্তী উৎসৱ অনাই-অনাই ফলি উঠুক ভাবে কামনা কৰিয়া উৎসৱেৰ সাথত জড়িত গোটা শুভাকাংক্ষীকে মোৰ হিয়া ভৰা শুভেচ্ছা, শুভৱং আৰ অভিনন্দন জনানু।

।। জয়তু মোৰ সদামধুৰ মাও ভাষা জননী।।

সৰ্বহিয়া
দ্বিজেন্দ্ৰ নাথ ভকত
সভাপতি
কোচ-ৰাজবংশী সাহিত্য সভা

Sri Gakul Barman
Chief Executive Councillor
KAMATAPUR AUTONOMOUS COUNCIL
(KAC)

KAMATAPUR AUTONOMOUS COUNCIL (KAC)
North Salmara
P.O.: North Salmara, Pin- 783383
Dist. Bongaigaon
Mobile : [illegible]

Ref:

Date: ০৫-০১-২০২৪ ইং।

শুভেচ্ছা বাণী

সকলোকে কমতাপুৰ স্বায়ত্তশাসিত পৰিষদৰ তৰফৰ পৰা ইংৰাজী নতুন বছৰ আৰু আগন্তুক পুহ্‌ণা তথা মাঘ বিহুৰ শুভেচ্ছা জনালোঁ। ইয়াকে জানিবলৈ পাই সুখী হৈছোঁ যে, গোলকগঞ্জ ছিলাৰায় মহাবিদ্যালয়ে এইবাৰ ৫০তম বছৰ পূৰ্ণ কৰিলে। পৰিষদে এই সোণালী জয়ন্তীৰ লগত সংগতি ৰাখি এখন স্মৃতিগ্ৰন্থ প্ৰকাশৰ যো-জা কৰা হৈছে বুলি জানিব পাই আনন্দিত হৈছোঁ। নবীন-প্ৰবীণৰ সৃষ্টিশীল লিখনিৰে সমৃদ্ধ হ'বলগীয়া স্মৃতি গ্ৰন্থখনিত আমাৰ অঞ্চলৰ সাহিত্য, কলা, সংস্কৃতি নতুনকৈ উদ্ভাসিত হওঁক তাকে কামনা কৰিছোঁ। স্মৃতি গ্ৰন্থখনিয়ে বিভিন্ন ভাষা-ভাষী তথা জাতি-জনগোষ্ঠীৰ মাজত সমন্বয় আৰু একতাৰ ভেটি সুদৃঢ় কৰিব বুলি আশা ৰাখিলোঁ।

শেষত গোলকগঞ্জ ছিলাৰায় মহাবিদ্যালয়ৰ সোণালী জয়ন্তী সৰ্বতোপ্ৰকাৰে সাফল্যমণ্ডিত হৈ উঠাৰ কামনাৰে সমূহ শিক্ষাগুৰু, সকলো ছাত্ৰ-ছাত্ৰী, অভিভাৱকৰ লগতে সমাজ সেৱক, বুদ্ধিজীৱি, মহাবিদ্যালয় জয়ন্তী মহোৎসৱ উদ্‌যাপন সমিতি তথা স্মৃতিগ্ৰন্থ সম্পাদনা সমিতিৰ সকলো কাৰ্য-কৰ্তাক আন্তৰিক শুভেচ্ছা জ্ঞাপন কৰিলোঁ।

ধন্যবাদেৰে-

তাৰিখ- ০৫-০১-২০২৪ ইং।

গোকুল বৰ্মণ

শ্ৰী গোকুল বৰ্মণ
মুখ্য কাৰ্যবাহী পাৰিষদ
কমতাপুৰ স্বায়ত্তশাসিত পৰিষদ
Chief Executive Councillor
Kamatapur Autonomous Council
Bongaigaon

NAVIN SINGH, APS
Superintendent of Police,
Dist. Dhubri (Assam)

GOVERNMENT OF ASSAM
Office of the Superintendent of Police
Dhubri, Assam - 783301
Ph: [illegible]
Email: sp-dhubri@assampolice.gov.in

MESSAGE

It gives me immense pleasure to know that the Chilarai College, Golokganj under Dhubri District is going to celebrate its Golden Jubilee with three days programme starting from 18th January, 2024. I am also very glad to know that, on this occasion, the celebration committee is going to publish a Souvenir for commemorating the Golden Jubilee Celebration. It is expected that the students as well as general readers of the society will be benefitted by the writings of the Souvenir.

I would like to convey my heartiest best wishes to the esteemed members of the Golden Jubilee Celebration Committee and also for grand success of the celebration.

(Navin Singh, APS)
Superintendent of Police,
Dist. Dhubri (Assam)

UTTAM KUMAR PRODHANI
General Member
KAMATAPUR AUTONOMOUS COUNCIL (KAC)
Vill: Uttar Tokrerchara Pt-I
P.O.: Bisondoi P.S.: Golakganj, Pin-783383
Dist: Dhubri (K.A.C.)

KAMATAPUR AUTONOMOUS COUNCIL
North Salmara, Bongaigaon
P.O.: North Salmara, Pin-783383
Dist: Bongaigaon
Mob. No: +91 9864367926

Ref.________ Date:________

দিনাংক: ০১-০১-২০২৫

শুভেচ্ছা বাণী

নব বৰ্ষৰ শুভেচ্ছা জনাইছোঁ। ধুবুৰী জিলাৰ আন্তঃৰাষ্ট্ৰীয় সীমামূৰীয়া অঞ্চলৰ শিক্ষাৰ ক্ষেত্ৰত অগ্ৰণী ভূমিকা লোৱা চিলাৰায় মহাবিদ্যালয়ে আজি সোণালী জয়ন্তী পালন কৰি নিছে। মহাবিদ্যালয়খনৰ প্ৰতিষ্ঠা কালৰে পৰা যি সকল ব্যক্তিয়ে অক্লান্ত পৰিশ্ৰম কৰি আৰু অগণন ছাত্ৰ-ছাত্ৰীক আগত যি মহানতাৰ বাট দেখুৱাই দিলে এই ক্ষেত্ৰত তেওঁলোক সকলোকে মোৰ আন্তৰিক শ্ৰদ্ধা নিবেদন কৰিছোঁ।

মহাবিদ্যালয়খনৰ সোণালী জয়ন্তী উপলক্ষে 'সোণালী দোমকুন' নামৰ স্মৃতি গ্ৰন্থ প্ৰকাশ পাব বুলি জানিব পাৰি খুবেই আনন্দ পাইছোঁ। আশা কৰোঁ স্মৃতি গ্ৰন্থখনে মহাবিদ্যালয়ৰ লগতে অত্ৰ অঞ্চলৰ ভাষা-সংস্কৃতিৰ উত্তৰণ ঘটাব।

শেষত পুনৰ চিলাৰায় মহাবিদ্যালয়খনৰ উজ্জ্বল ভৱিষ্যত কামনা কৰিলোঁ।

শ্ৰদ্ধাৰে

উত্তম কুমাৰ প্ৰধানী
জি. এম. কামতাপুৰ স্বায়ত্তশাসিত পৰিষদ

TRIBUTE

1. Late Bhuban Chandra Prodhani, Ex MLA & Founder President, Chilarai college Golakganj
2. Late Jadabananda Adhikary, Ex-President, Chilarai College, Golakganj
3. Late Sudhir Kumar Bagchi, Member & Well wisher
4. Late Jagadish Bhattacharjee, Well wisher
5. Late Bibhuti Bhushan Prodhani, Member & Well wisher
6. Late Idilal Hoque Bepari, Member& Well wisher
7. Late Kabir Chandra Royprodhani, Ex Minister & President, Chilarai College, Golakganj
8. Late Satya Ranjan Bhattacharjee, Member & Well wisher
9. Late Dhirendra Nath saha, Member & Well wisher
10. Late Shibendra nath Adhikary, Founder Secretary, Chilarai College, Golakganj
11. Late Loknath Adhikary, Founder Vice President, Chilarai College, Golakganj
12. Late Mon Mohan Roy, Founder Asstt. Secretary, Chilarai College
13. Late Manik Chand Kherwar, Founder Treasurer, Chilarai College, Golakganj
14. Late Radha Ballav Adhikary, Member & Well wisher
15. Late Kumud Chandra Roy, President Sponsoring Body, Chilarai College
16. Late Sabita ram Prodhani, Vice President, Sponsoring Body, Chilarai College
17. Late Sani Ram Roy, Member and Rtd UDA, Chilarai College
18. Late Giridhar Roy, Member, Rtd LDA, Chilarai College
19. Late Kalidas Sarkar, Member& Well wisher
20. Late Adhir Chandra Roy, Member& Well wisher
21. Late Madan Prasad Bezbarua, IAS, DC, Dhubri, Patron Chilarai College
22. Late Jibesh Chandra prodhani, Member & Head Master JMV
23. Late Kailash Chandra mandal, Member & Well wisher
24. Late Dinesh Chandra Sarkar, Secretary, Chilarai College & Ex- MLA, Golakganj
25. Late Saiyad Ali Ahmed, Member & Well wisher
26. Late kamini Kumar Mandal, Member & Well wisher
27. Late Zahir Hossain Prodhani, Member & Well wisher
28. Late Keshab Chandra Barua, Member & Well wisher
29. Late Dwijendra Narayan Chakraborty, Member& Well wisher
30. Late Upendra Nath Goswami, Asstt. Secretary, Chilarai College, Golakganj
31. Late Nityananda Saha, Member & Well wisher
32. Late Jogendra Nath Prodhani, Member & Well wisher
33. Late Namad Zaman, Ex. Principal, Chilarai College, Golakganj
34. Late Romoni Kanta sarma, Ex Principal, Chilarai College, Golakganj
35. Late Jatindra nath saha, Ex Principal, Chilarai College
36. Late Radheshyam Kherwal, Member & Well wisher
37. Late kamini Kumar Roy, Member & Well wisher
38. Late Manoranjan Deb, Member & Well wisher
39. Late Manikanta Sengupta, Member & Well wisher
40. Late Shibesh Chandra Prodhani, Member & Well wisher

41. Late Radha Ballav sarkar, Member & Well wisher
42. Late Shacindra Shill, Member & Well wisher
43. Late Monaranjan Saha, Member & Well wisher
44. Late Sudhir Choudhur, Member & Well wisher
45. Late Rajani Kanta Roy, Member & Well wisher(Gaikhowa)
46. Late Jaladhar Roy, Member & Well wisher(Nalia)
47. Late Jugal Chandra Roy Member & Well wisher(Bishkhowa)
48. Late Nilkanta sarkar Member & Well wisher, (Bishkhowa)
49. Late Nabin Chandra Roy, Member & Well wisher(Morakura)
50. Late Shyam Shundar Adhikary, Member & Well wisher(Morakura)
51. Late kailash Chandra Roy, Member & Well wisher(Dukhi Sukhi)
52. Late Birendra Nath Roy Bepari, Member &Well wisher(Dukhi Sukhi)
53. Late Ananta Mohan Prodhani, Member &Well wisher, (Golakganj)
54. Late Khatindra nath Roy, Member &Well wisher(Tamahat Mor)
55. Late Kishori Mohan sarakar, Member &Well wisher(Dhubri)
56. Late Rukmini Kanta Roy, Member &Well wisher, Dhubri
57. Late Shurendra nath Prodhani, Member &Well wisher, Bhampetla
58. Late Mohendra Nath Sarkar, Member &Well wisher, Bhampetla
59. Late Krishna Charan Roy, Member &Well wisher, Am hati
60. Late Nilakamal Roy, Member&Well wisher, Dingdinga
61. Late kalikanta sarkar, Member&Well wisher, Chagaliya
62. Late Sarat Chandra Prodhani, Member &Well wisher, Chagaliya
63. Late Pabitra Roy, Member &Well wisher, South Tokrerchura, Golakganj
64. Late Dhiraj Mohan Roy, Member &Well wisher, Charaikhola
65. Late Pramesh Sarkar, Member &Well wisher, Charaikhola
66. Late Nilambar Adhikary, Member &Well wisher, Charaikhola
67. Late Monser Ali, Member &Well wisher, Bisandai
68. Late Mohim Bepari, Member &Well wisher, Bisandai
69. Late Noral Hoque Shikary, Member &Well wisher, Shikarirtari
70. Late Ramesh Chandra Roy, Member &Well wisher, Dhepdhepi
71. Late Jomsher Ali, Member &Well wisher, Pub Morakura
72. Late Pabitra Roy, Member &Well wisher, Khekshiali
73. Late Dr. Nalini Ranjan Debaroy, Member &Well wisher, Debattarhasdaha
74. Late Nripen Prodhani, Member &Well wisher, Paglahat
75. Late Tarakeswar sarkar, Member &Well wisher, Pokalagi
76. Late Shibendra Nath Roy, Member &Well wisher, Bidyardabri
77. Late Khargeswar Barua, Member &Well wisher, Kaldoba
78. Late gagan Chandra Sarkar, Member &Well wisher, Boromera Agamani
79. Late kailash adhikari, Member &Well wisher, Boromera Agamani
80. Late Saiyad Ali Bepari, Member &Well wisher, Belguri
81. Late Meher Ali Bepari, Member &Well wisher, Lakkhimary
82. Late Ajimuddin Bepari, Member &Well wisher, Berbhangi

83. Late Mozibar Rahman, Member &Well wisher, Talli, Borumera
84. Late Jogen Shinha, Member &Well wisher, Kanuri
85. Late Abdul Latif Khan, Member &Well wisher, Binyachara
86. Late Uzub Ali, Member & Well wisher, Kedar
87. Late Aktar Rahman Prodhani, Member &Well wisher, Dafarpur
88. Late Khairuddin Bepari, Member & Well wisher, Budikhoa
89. Late Dipak Kumar Das, Member &Well wisher, Golakganj
90. Late Purna Chandra Sarkar, Member & Well wisher, Bodyardabri
91. Late Rajendra Nath Shil, Member &Well wisher, Lalmati
92. Late Banamali karmakar, Member & Well wisher, Kachakhana
93. Late Kamalakanta Roy, Member & Well wisher, Amervita
94. Late Ramesh Chandra sarkar, Member & Well wisher, Lohajani
95. Late Khitindra Nath Roy, Member & Well wisher, Kachakhana
96. Late Manindra Nath Brahma, Member & Well wisher, Molandubi
97. Late Naibuddin Ahmed, Member & Well wisher, Sahebganj
98. Late Badal Chandra Roy, Member & Well wisher, Kamari
99. Late Panchanan Roy, Member &Well wisher, Moterjhar
100. Late Surendra Debnath, Member &Well wisher, Golakganj
101. Late Kamalakanta Roy, Member &Well wisher, Charaikhola
102. Late Kalikanta Karmakar, Member &Well wisher, Basandai
103. Late Rabindra Nath Prodhani, Member &Well wisher, Moraknia
104. Late Debicharan Prodhani, Chilarai College
105. Late Nikhil Chandra Saha, LDA, Chilarai College,
106. Late Shibendra Chandra Sarkar, LDA, Chilarai College
107. Late Shashadhar Roy, Chilarai College
108. Late Naren Chandra Roy, Chilarai College
109. Late Bhupendra Nath Roy, Interim President, Chilarai College, Golakganj
110. Late Pranab Kumar Sharma, Professor, Chilarai College, Golakganj
111. Late Apurba Kumar Sarma, Member &Well wisher, Dhepdhepi
112. Late Birendra Chandra Roy Prodhani, Professor, Chilarai College, Golakganj
113. Late Suro Bala Roy, Member &Well wisher, Golakganj
114. Late Jagadwipendra Sarkar, Secretary, Sponsoring Body, Chilarai College
115. Late Gopal Shingha, Ex President, Chilarai College, Golakganj
116. Late Dalim Roy, Member &Well wisher & Ex MLA, Golakganj
117. Late Dimbeswar Bora, Ex President and SDC, Dhubri
118. Late A H Ahmed, IS Dhubri & Member &Well wisher
119. Late Dimbeswar Hazarika, SDC & Secretary, Chilarai College, Golakganj
120. Late Shaileswar Goswami, Ex-Principal, Chilarai College, Golakganj, Guwahati
121. Late Dr. Kiran Chandra Das, Ex-Principal, Chilarai College(Guwahati)
122. Late Shila Dasgupta, Ex-Professor, Chilarai College

– Editorial Board

সভাপতিৰ কলম

অসমৰ পশ্চিম প্ৰান্তৰ ধুবুৰী জিলাৰ গোলকগঞ্জৰ [illegible] "কুমুদ চন্দ্ৰ প্ৰধানী, [illegible] আদি কেইজনমান ব্যক্তি, [illegible] ১৯৭৩ চনত গুৰুত্বপূৰ্ণ গোলকগঞ্জ অঞ্চলৰ [illegible] শিক্ষা মহাবিদ্যালয় নামেৰে স্থাপন হোৱা "চিলাৰায় মহাবিদ্যালয়" ৫০ টা বছৰ অতিক্ৰম কৰিলে। "চিলাৰায় মহাবিদ্যালয়"ৰ সোণালী জয়ন্তীৰ অন্তৰ্গত মহাবিদ্যালয়খনৰ প্ৰতিষ্ঠাৰ সময়ত জড়িত সকলো ব্যক্তি সকলক প্ৰণাম জনাইছোঁ আৰু আপোনালোকক জনাইছোঁ আন্তৰিক অভিনন্দন আৰু শুভেচ্ছা।

সুদীৰ্ঘ ৫০ বছৰত গোলকগঞ্জ অঞ্চলক জ্ঞানৰ পোহৰেৰে উজ্বলিত কৰি অহা "চিলাৰায় মহাবিদ্যালয়" গৌৰৱোজ্জ্বল ইতিহাসেৰে সমৃদ্ধ। শৈক্ষিক, সামাজিক তথা সাংস্কৃতিক দিশত যথেষ্ট আগবঢ়া এইখন মহাবিদ্যালয়ৰ নাম উজলাই অহাৰ লগতে সোণালী [illegible] সুখ্যাতি অৰ্জন কৰিছে। এই মহান শিক্ষানুষ্ঠানখনৰ [illegible] দিশ সকলোৱে বিয়পাই আহিছে [illegible] নিজেও ধন্য হৈছে, লগতে ধন্য কৰিছে এই অনুষ্ঠানটিক।

"চিলাৰায় মহাবিদ্যালয়" নামৰ এইখন [illegible] সম্পূৰ্ণ হোৱাৰ বাবে গোলকগঞ্জ অঞ্চলৰ [illegible] "সোণালী জয়ন্তী উদযাপন সমিতি" নামেৰে এখন সমিতি গঠন কৰি সোণালী জয়ন্তী উদযাপনৰ ব্যৱস্থা গ্ৰহণ কৰা হয়। এই সমিতিৰ মোক সভাপতি, মহাবিদ্যালয়ৰ পৰিচালনা সমিতিৰ সভাপতি শ্ৰী [illegible] কাৰ্যকৰী সভাপতি আৰু মহাবিদ্যালয়ৰ অধ্যক্ষ ড° [illegible] সম্পাদকৰ দায়িত্ব অৰ্পণ কৰা হয়। মূল সমিতিৰ উপৰিও অনুষ্ঠানৰ বাবে ১৩ খন উপ-সমিতি গঠন কৰা হয়। বিভিন্ন উপ-সমিতিবোৰে নিজ নিজ দায়িত্ব [illegible] সম্পূৰ্ণ কৰিছে। সকলো বিভাগৰ সমূহ কৰ্মকৰ্তাই নিজৰ নিজৰ দায়িত্ব সুচাৰুৰূপে সমাধা কৰি সোণালী জয়ন্তী অনুষ্ঠানৰ গৌৰৱ বৃদ্ধি কৰিব বুলি আশা কৰি সকলোকে অভিনন্দন জনাইছোঁ।

সোণালী জয়ন্তী অনুষ্ঠান পালনৰ লগতে এখনি [illegible] "স্মৃতি গ্ৰন্থ" উন্মোচনৰ ব্যৱস্থা কৰা হৈছে। এই "স্মৃতি গ্ৰন্থ"খন প্ৰকাশৰ বাবে বিভিন্ন ধৰণে সহযোগ কৰা সকলো ব্যক্তি সকলক আন্তৰিকতাৰে ধন্যবাদ জনালোঁ। "স্মৃতিগ্ৰন্থ"খন সাৰ্থক হওক, তাকেই কামনা কৰিলোঁ।

সোণালী জয়ন্তী অনুষ্ঠানৰ কাৰ্যসূচীসমূহত আমন্ত্ৰিত বিশিষ্ট ব্যক্তি, বিভিন্ন মহাবিদ্যালয়, বিশ্ববিদ্যালয়ৰ অধ্যাপক [illegible] অনুষ্ঠানটো সাফল্যমণ্ডিত কৰি তোলাৰ বাবে আমি কৃতজ্ঞতা জ্ঞাপন কৰিলোঁ।

সোণালী জয়ন্তী অনুষ্ঠান পৰিচালনাৰ ক্ষেত্ৰত আমাক [illegible] সহায় তথা দিহা পৰামৰ্শ আগবঢ়োৱাৰ বাবে উদযাপন সমিতিৰ সমূহ কৰ্মকৰ্তাক আন্তৰিক ধন্যবাদ জনালোঁ।

ঐতিহ্যমণ্ডিত চিলাৰায় মহাবিদ্যালয়ৰ সোণালী জয়ন্তী উদযাপনৰ লগত [illegible] সকলো ব্যক্তি তথা অনুষ্ঠান-প্ৰতিষ্ঠান বিভিন্ন ধৰণেৰে জড়িত। [illegible] আগবঢ়োৱা সহায় সহযোগৰ বাবে চিলাৰায় মহাবিদ্যালয় সোণালী জয়ন্তী উদযাপন সমিতিৰ তৰফৰ পৰা সকলোকে আন্তৰিক ধন্যবাদ আৰু কৃতজ্ঞতা জ্ঞাপন কৰিলোঁ।

সৰ্বশেষত, অজানিতে হৈ যোৱা ভুল ত্ৰুটিৰ বাবে [illegible] ক্ষমা মাৰ্জনা বিচাৰি [illegible] জনালোঁ।

"জয়তু চিলাৰায় মহাবিদ্যালয়"

[illegible]
([illegible])
সভাপতি
"সোণালী জয়ন্তী উদযাপন সমিতি"

Message from the President of the Governing Body

Esteemed Members of the Chilarai College Community

As we stand on the verge of celebrating the golden jubilee of Chilarai College, founded with vision and commitment in the transformative year of 1973, I extend my heartfelt greetings to each valued member of our esteemed community. This milestone represents more than the passage of fifty years; it signifies a triumphant journey marked by resilience, dedication, and an unwavering commitment to the cause of higher education.

Inaugurated on the auspicious day of 26th January 1973, Chilarai College began as a small seed planted in the fertile soil of Jugamohan Vidyapeeth's campus. Driven by a dream to provide quality education to the rural populace, visionary members embarked on a transformative journey, shaping the educational landscape of the region. These humble beginnings laid the foundation for a space where knowledge could flourish, and dreams could take flight. As we celebrate the golden jubilee, we pay dedicated tribute to the founding members, staff, and supporters, whose untiring efforts have played a pivotal role in Chilarai College's transformative journey, leaving an indelible mark on countless student lives.

In 2023, Chilarai College achieved a significant milestone as the Government of Assam granted a substantial 15B land allotment to our institution. This remarkable accomplishment stands as a testament to the dedication and hard work within the regional educational system, symbolizing hope for the bright future that lies ahead. This allocation is not merely a physical expansion but a representation of limitless possibilities. As we embrace this moment, we look forward to utilizing this newfound space to elevate academic standards further, creating an even more enriching learning environment for evolving young minds. From a small seed sown fifty years ago, Chilarai College has transformed into a magnificent tree, shading all who seek knowledge under its branches.

Traversing the rich tapestry of these five decades, let us celebrate achievements and recognize the collective spirit sculpting Chilarai College into an institution of unparalleled distinction. Alumni, forging paths across diverse fields, serve as emissaries of our values, and the contributions of every faculty and staff member shape the legacy we proudly uphold.

Looking ahead, the horizon teems with opportunities and challenges, and our vision remains resolute. We are committed to upholding the highest standards of education, embracing innovation, and fostering an inclusive community for holistic development in the technology-facilitated eras to come. As we jubilate this golden milestone, let it serve not only as a reflection on the past but as a resounding call to the future. Chilarai College will continue to inspire generations, reaffirming that the journey of learning is perpetual, with room for growth and improvement.

We invite all members of the Chilarai College family, past and present, to join us in celebrating this momentous occasion. May this golden jubilee be a time of reflection, camaraderie, and inspiration as we chart the course for the next chapter in the illustrious history of Chilarai College.

Here's to another fifty years of academic excellence and countless years ahead filled with promise, potential, personal growth, collective success, and the unwavering spirit of Chilarai College.

Prem Sukh Sethia
President, Governing Body
Chilarai College, Golakganj, Assam

From the Principal & General Secretary's Desk

Golden Jubilee Celebration Committee

It is a matter of great pleasure that as part of the Golden Jubilee Celebration from 18 –20 January 2024, Chilarai College is bringing out a Souvenir as a befitting tribute to the occasion. Chilarai College, in its five decades-long glorious journeys, has got the blessings, goodwill, and unstinting support of a large number of people who not only dreamt of establishing an institution of higher education in this remotest part of the western region of Assam but also had left no stone unturned to do everything to materialize that dream. I take this opportunity to express my sincere gratitude and highest form of reverence to them with humility and a great sense of eternal indebtedness. The College has emerged as a genuine community institution where the people at large easily and enthusiastically participate and contribute by playing a major role as a significant guiding force. The only way forward for all of us, including all the stakeholders, is to shoulder the responsibility and relentlessly strive for the continuation of the path-breaking journey of this college towards achieving uninterrupted growth and dynamism.

The College, named after the 16th-century Koch warrior Bir Mahabir Chilarai, was established on 26 January 1973 as the only institution of higher education in Golakganj. Since then the college has achieved several milestones to its credit, including getting the grant-in-aid deficit system in 1987, celebrating the Silver Jubilee in 1997, the 2F and 12 B recognition by the UGC in 2000, the first cycle of NAAC Assessment Accreditation in 2004, and the second cycle of NAAC Assessment and Accreditation in 2015. The Govt. of Assam in 2018 listed Chilarai College among the fifty colleges of Assam for opening the Science Stream. The college has a well-developed NCC Unit along with an NSS Unit. The student enrollment of our college has substantially increased in the last few years which shows the increasing trust of the people in the institution's ability to nurture and nourish both the present and future of their children.

The student community of Chilarai College has substantially contributed to the present growth of the institution in terms of creating a suitable academic ambiance, a spirit of togetherness, and a sense of participation. One of the unique features of the students' participation has been the greater contribution of the female students of the college. Be it academic, cultural, sports, or extra-curricular activities, the girl-students have been the beacon of hope, positivity, and a source of support and strength for the college.

The story of the journey would be incomplete without mentioning the contribution of the past generation of teachers and staff, with whom I had the rare privilege of spending a fair amount of time as a junior colleague. Almost all of them have retired and some of them have left for their heavenly abode. All of them had one common quality that I admire the most is their un-tottering love and loyalty to the college and their care and support for the students and colleagues. I express my gratitude and thanks to them.

The current academic session for UG course has been historic in a sense that the Government of Assam has introduced the NEP 2020 this year. Our college has got its first batch of FYUGP and we are all trying very hard to adopt this new system though there will be initial hiccups during this transitional period. But I am sure we shall overcome all and we will try to ensure that our students reap the maximum benefits through the NEP 2020.

To bring out the Golden Jubilee Souvenir within a very short period of time, amid semester examinations and many other impediments, is a tough job. I, on behalf of the Golden Jubilee Celebration Committee, and Chilarai College, do sincerely appreciate the determination and hard work of the entire Souvenir sub-committee, including the chief editor, joint editors, and other stakeholders for taking up such a daunting challenge to bring out the Souvenir. I am sure this souvenir shall be an authentic document for the next generation and at least for the next twenty-five years when a new chapter to the college will be added.

I would like to conclude by quoting a few lines from Robert Frost:
The woods are dark lovely and deep.
I have many promises to keep.
Miles to go before I sleep. Miles to go before I sleep.

I wish and pray for Chilarai College to grow bigger and larger in terms of both quality and quantity. The strive for excellence and rejuvenation should never end. The victory march of the college should continue forever.

Jayatu Chilarai Mahavidyalaya
Long Live Chilarai College

Dr. Bharat Bhusan Mohanty
Principal
Chilarai College, Golakganj

সম্পাদকীয়

শিক্ষা হৈছে জাতিৰ মেৰুদণ্ডস্বৰূপ। শিক্ষা অবিহনে মানৱ সভ্যতাৰ গতি-প্ৰকৃতি আৰু উন্নয়নসমূহ সঠিক ধাৰাত থুপি পোৱাটো একেবাৰেই অসম্ভৱ। এখন দেশ বা এটা জাতিৰ আৰ্থিক, সাংস্কৃতিক, বিজ্ঞান প্ৰযুক্তি আদি সকলো দিশৰ উন্নয়নৰ মূল চাবি কাঠিডালেই হৈছে শিক্ষা। পৃথিৱীৰ বিকাশৰ কথাই হওক বা নিজ অৰ্থনীতি সবলীকৰণ এক বিশ্বগুৰু হোৱা বিশ্বাস। সাম্প্ৰতিক প্ৰেক্ষাপটত আমাৰ শিক্ষা ব্যৱস্থা সামগ্ৰিকভাৱে বিশ্বায়নৰ দৰ্শন আৰু উদাৰ অনুশীলনৰ দ্বাৰা প্ৰভাৱান্বিত হৈ পৰিছে। উদাৰনৈতিকতা আৰু ব্যক্তিস্বাতন্ত্ৰ্য বিশ্বায়নৰ মূল শ্লোগান। বিশ্বায়নৰ প্ৰভাৱত উচ্চ শিক্ষাক্ষেত্ৰত এক প্ৰতিযোগিতা সৃষ্টি হৈছে। ফলত বৰ্তমান উচ্চশিক্ষা ক্ষেত্ৰখনে এক নিৰ্দিষ্ট লক্ষ্য লাভ কৰিছে আৰু উচ্চশিক্ষাৰ ক্ষেত্ৰত জড়িত ছাত্ৰ-ছাত্ৰীসকলে আজলা নিজৰ দেশৰ চাৰিসীমাতে নিজকে আবদ্ধ কৰি ৰাখিব বিচৰা নাই। সমাজৰ দাপোণ স্বৰূপ সাহিত্যই এটা জাতিৰ মানসিক উৎকৰ্ষৰ পৰিচয় দাঙি ধৰাৰ লগতে সমাজৰ অৰ্থনৈতিক, শৈক্ষিক, সংস্কৃতিক, বৌদ্ধিক আদি দিশত প্ৰতিফলিত কৰি জাতি গঠনত সহায় কৰে। ভাষা আৰু সাহিত্যৰ সম্পৰ্ক নিবিড়। বিশ্বৰ দৰবাৰত ভাৰতীয় সাহিত্য স্বকীয় মহিমাৰে মহিমামণ্ডিত। ঠিক সেইদৰে অসমীয়া সাহিত্যও ঐশ্বৰ্যৰে অতি গৌৰৱপূৰ্ণ।

একবিংশ শতিকাত প্ৰযুক্তি বিদ্যাৰ দ্ৰুত বিকাশৰ ফলত আৰু জনসংখ্যা বৃদ্ধিৰ ফলত কৰ্ম সংস্থাপন আৰু জীৱনশৈলীৰ প্ৰেক্ষাপটত এক দ্ৰুত পৰিবৰ্তন দেখা দিছে। এই ক্ষেত্ৰত জ্ঞান আৰু দক্ষতাৰ বিকাশ নহ'লে আজিৰ মানুহ টিকি থকাটো এক প্ৰকাৰ অসম্ভৱ। ভাৰতীয় সমাজখন যাতে ভৱিষ্যতে জ্ঞান-বিজ্ঞানৰ ক্ষেত্ৰত পাছ পৰি নাযায় তাৰ পৰিবৰ্তে গোটেই বিশ্বত যাতে সমানে থাকিব পাৰে তাৰ কথা চিন্তা কৰি ভাৰত চৰকাৰে দেশত ৰাষ্ট্ৰীয় শিক্ষানীতি ২০২০ প্ৰৱৰ্তন কৰিছে। এই শিক্ষা নীতিৰ মূল লক্ষ্য হৈছে ভাৰতীয় শিক্ষা ব্যৱস্থা শিক্ষাৰ্থী কেন্দ্ৰিক, গৱেষণামূলক, দক্ষতা ভিত্তিক, অনুসন্ধানমূলক আৰু আলোচনা কেন্দ্ৰিক তথা ছাত্ৰ-ছাত্ৰীসকলৰ বাবে শিক্ষা পদ্ধতি অৱশ্যেই নমনীয় আৰু আনন্দদায়ক হ'ব লাগিব। ইয়াৰ লগে লগে পাঠ্যক্ৰমত বিজ্ঞান আৰু গণিতৰ সমান্তৰালভাৱে কলাবিদ্যা, হস্তশিল্প, ভাষা-সাহিত্য সংস্কৃতি তথা মানসিক বিকাশ, খেলা-ধূলা আৰু বিভিন্ন মূল্যবোধ ইত্যাদি বিষয়সমূহ অন্তৰ্ভুক্ত কৰিব লাগে, যাতে শিক্ষাৰ্থীসকলৰ সৰ্বাংগীন বিকাশ হয়। ইয়াৰ যোগেদি শিক্ষাৰ্থীসকলক পাঠ্যক্ৰমৰ মাজেৰে একবিংশ শতিকাৰ প্ৰতিভাবান, দক্ষ, বুদ্ধিমান, মানসিক আৰু সহানুভূতিশীল কৰি তোলাৰ লগে লগে [illegible] এজন [illegible] মানুহ হিচাপে সমাজত প্ৰতিষ্ঠা লাভ কৰাব পাৰে এই উদ্দেশ্য আগত ৰাখি শিক্ষা ব্যৱস্থাৰ আমূল সংস্কাৰ আৰু পুনৰ্গঠন নিয়মৰ আত্মপ্ৰকাশ কৰা হৈছে। তদুপৰি বুদ্ধিমত্তাৰ লগে লগে সমবেদনা, সহানুভূতি, সাহসিকতা, প্ৰত্যুৎপন্নমতিত্ব, বৈজ্ঞানিক দৃষ্টিভংগী, সৃজনশীল কল্পনাশক্তি আদি গুণসমূহৰ বিকাশ সাধন কৰি এগৰাকী ছাত্ৰ-ছাত্ৰীৰ সামগ্ৰিক ব্যক্তিত্ব বিকাশৰ প্ৰেক্ষাপট গঢ়াৰ উদ্দেশ্যেৰে ৰাষ্ট্ৰীয় শিক্ষানীতিত নিহিত হৈ আছে। প্ৰত্যেক ছাত্ৰৰ নিজস্ব দক্ষতাবোৰ চিনাক্ত কৰি সেইবোৰৰ ওপৰত গুৰুত্ব দিয়া, বুনিয়াদী সাক্ষৰতা আৰু সংখ্যাজ্ঞানৰ ওপৰত গুৰুত্ব দিয়া, নমনীয়তা, কলা-বিজ্ঞান-বাণিজ্যৰ মাজত বিভেদৰ পাৰ্থক্যহীনতা, ধাৰণা সমূহৰ অনুধাৱনৰ ওপৰত গুৰুত্ব দিয়া, সৃজনশীলতা আৰু বিশ্লেষণাত্মক চিন্তাৰ মাধ্যমেৰে ভাৱৰ ক্ষমতা বৰ্ধন কৰা, যোগাযোগ, সহযোগিতা, দলগতভাৱে আৰু সফলভাৱে কাৰ্য সম্পাদন সম্বন্ধীয় জীৱন শৈলী, প্ৰযুক্তিবিদ্যাৰ ব্যাপক ব্যৱহাৰৰ ওপৰত গুৰুত্ব দিয়া, শিক্ষকসকলৰ প্ৰশিক্ষণ, গৱেষণাৰ প্ৰতি গুৰুত্ব আদি শিক্ষকসকলৰ প্ৰতি অধিক গুৰুত্ব দি ৰাষ্ট্ৰীয় শিক্ষানীতিৰ পৰিকাঠামো প্ৰস্তুত কৰা হৈছে। তাৰোপৰি উচ্চ মানৰ প্ৰত্যেকেই মৌলিক দায়িত্ব আৰু সাংবিধানিক মূল্যবোধসমূহৰ প্ৰতি সন্মান জনোৱা, সমগ্ৰ দেশৰ লগত একাত্মতা আৰু পৰিবৰ্তিত বিশ্বৰ নাগৰিক হিচাপে নিজৰ

দায়িত্ব-কৰ্তব্যবোৰ সম্পৰ্কে সচেতন হৈ নিজকে এজন সক্ষম বিশ্ব নাগৰিক হিচাপে গঢ়ি তোলাত এই ৰাষ্ট্ৰীয় শিক্ষানীতিয়ে অগ্ৰণী ভূমিকা ল'ব। সেইবাবে বিভিন্ন দেশৰ লগতে অসমৰ অৰ্থনৈতিক বাস্তৱতা আৰু পেছাগত শিক্ষা অৰ্থনীতিৰ কেইবাটাও উদ্ভাৱন কৰিবলৈ প্ৰয়াস কৰাৰ সম্ভাৱনাবোৰক সমৃদ্ধ কৰিবলৈ ৰাষ্ট্ৰীয় শিক্ষানীতিৰ প্ৰৱৰ্তন কৰাটো প্ৰশংসামূলক যদিও এই নতুন শিক্ষানীতিয়ে সমগ্ৰ ভাৰতবৰ্ষতে এক বৈপ্লৱিক উত্তৰণ ঘটাব বুলি আশা কৰিব পাৰি।

অসমৰ বিভিন্ন বিশ্ববিদ্যালয়ৰ লগতে গুৱাহাটী বিশ্ববিদ্যালয়ৰ অন্তৰ্গত মহাবিদ্যালয়সমূহতো নতুন শিক্ষানীতি প্ৰৱৰ্তন কৰিছে। আমি আশা কৰো আন্তঃগাঁথনিৰ অভাৱ, শিক্ষকৰ নাটনিকে আদি কৰি বিভিন্ন সমস্যা থকা যদিও ছিলাৰায় মহাবিদ্যালয়ৰ ছাত্ৰ-ছাত্ৰীসকলে যাতে সফলতা লাভ কৰে তাৰ বাবে এগৰাকী সফল ব্যক্তিৰূপে প্ৰতিষ্ঠিত হয়।

পশ্চিম অসমৰ ভাৰত-বাংলাদেশ সীমান্ত আৰু অসম-বংগ সীমান্তত অৱস্থিত গোলকগঞ্জ অঞ্চলটো কাৰ্যতঃ স্বাধীনতা লাভৰ পিছৰ পৰাই এটি উল্লেখযোগ্য অঞ্চল হিচাপে পৰিগণিত হৈ আহিছে। এই সময়ৰ পৰাই এই অঞ্চলৰ সন্তান নৰেশ্বৰ, চক্ৰ চন্দ্ৰ প্ৰধানী, শৰৎ চন্দ্ৰ সিংহ (অসমৰ প্ৰাক্তন মুখ্যমন্ত্ৰী), কবীন্দ্ৰ চন্দ্ৰ ৰায় প্ৰধানী আদিকে ধৰি বহুতো ব্যক্তি সকলো বিধায়ক হিচাপে নিৰ্বাচিত হৈ সমগ্ৰ পশ্চিম অসম উজলাই তুলিছিল।

১৯৭৩ চনত অসমৰ পশ্চিম প্ৰান্তৰ বাংলাদেশ আৰু পশ্চিমবংগৰ সীমান্তৱৰ্তী গোলকগঞ্জ অঞ্চলত স্থাপিত বিশ্বখ্যাতীৰ ছিলাৰায়ৰ নামেৰে নামাংকিত ছিলাৰায় মহাবিদ্যালয় এখন ঐতিহ্যপূৰ্ণ উচ্চশিক্ষা প্ৰতিষ্ঠান। এই উচ্চশিক্ষা প্ৰতিষ্ঠানটোৱে সমগ্ৰ পশ্চিম অসমত ৫০ বছৰ ধৰি দি সোণালী জয়ন্তী বৰ্ষৰ সামৰণিৰ দিশে আগবাঢ়িছে। উক্ত সোণালী জয়ন্তীৰ সামৰণি অনুষ্ঠানৰ লগত সংগতি ৰাখি 'সোণালী সোঁৱৰণী' নামৰ স্মৃতি গ্ৰন্থখন প্ৰকাশৰ যো-জা কৰা হৈছে। এই সোণালী সোঁৱৰণী গ্ৰন্থখনিৰ অৰ্ধশতিকাৰ বিভিন্ন ক্ষেত্ৰখনিত আৰু সাহিত্য-সংস্কৃতি সম্পৰ্কীয় আদি আৰু মহাবিদ্যালয়খনৰ গঢ় দিয়া বহুতো ব্যক্তিসকলক সুঁৱৰি বিভিন্ন প্ৰবন্ধ প্ৰকাশ পাইছে। এই সোণালী সোঁৱৰণীৰ মৌলিক চিন্তাৰ নতুন নতুন দিশ উন্মোচনৰ দি টিকি আছে তাৰ বাবে বুদ্ধিজীৱী আলোচকসকলে আলোচনা কৰিব। অতীতৰ কৰ্মবোৰৰ বৰ্তমানৰ নতুন প্ৰজন্মৰ মাজত প্ৰকাশ পাব বুলি বিশ্বাস। যি প্ৰজন্মই পৰৱৰ্তী সমাজত সমাজ পালনত লব গুৰুত্বপূৰ্ণ ভূমিকা।

এই স্মৃতি গ্ৰন্থখন প্ৰকাশৰ ক্ষেত্ৰত বিভিন্ন বাধাৰ মাজেৰে যি সকল লেখক বা লেখিকাই আমাক তেওঁলোকৰ মূল্যৱান প্ৰবন্ধ পাতি দি সহায় কৰিলে, এই ক্ষেত্ৰত তেওঁলোক সকলোলৈ থাকিল আমাৰ আন্তৰিক প্ৰণাম আৰু শুভেচ্ছা। অতি কম সময়ৰ ভিতৰত লেখাবোৰক পুনৰ আমি চাই বহুত কাম নীৰাৱিতৈ সম্পন্ন কৰাটো এক বৃহৎ প্ৰত্যাহ্বান। তথাপি অনিচ্ছাকৃত ভুল-ভ্ৰান্তিৰ বাবে আমি পাঠক সমাজৰ ওচৰত ক্ষমা প্ৰাৰ্থী।

স্মৃতি গ্ৰন্থখনি অতিমাত্ৰাত যি পৰাই সফল লেখক বিভিন্ন ৰূপত ভূমিকা বিভিন্ন ধৰণৰ। ইয়াৰ ভিতৰত আমি বিনা দ্বিধাই নাম ল'ব লাগিব স্মৃতি গ্ৰন্থ উপ-সমিতিৰ অন্যতম সদস্য শ্ৰীমহেশ্বৰ অধিকাৰী আৰু শ্ৰীসুনীল চন্দ্ৰ দাস। শ্ৰীযুত জ্যোতিৰ্ময় প্ৰধানী দেৱ উদযাপন সমিতি আৰু সম্পাদনা সমিতিৰ উপদেষ্টা হিচাপে থকাৰ পিছতো সকলোবোৰ কাৰ্যসূচী নিজে তোৰ-জোৰ কৰাৰ লগতে মূল্যৱান তথ্যপাতিৰ যোগান ধৰি নিজে সৌন্দৰ্যৰে এখন নিখুঁত উপহাৰ দিয়াৰ স্মৃতিগ্ৰন্থ বিভিন্ন কামত আমাক হাতে-কামে শিকাই দিয়াৰ বাবে তেওঁৰ নিস্বাৰ্থ মনোভাৱৰ প্ৰতি। ছিলাৰায় মহাবিদ্যালয়ৰ অধ্যক্ষ আৰু ড° সন্তোষ কুমাৰ সৰকাৰ ছাৰে বিভিন্ন তথ্য পাতি দি সহায়-সহযোগ কৰাৰ বাবে তেওঁলোকৰ কৃতজ্ঞতা জ্ঞাপন কৰিছোঁ।

অসমীয়া মানি নিজিয়াৰ মুখ্য পৃষ্ঠপোষক শীৰ্ষিকা প্ৰধানী মহোদয়ৰ লগতে স্মৃতিগ্ৰন্থৰ ডিটিপি, অক্ষৰবিন্যাস, ছিঙ্কিং আৰু অন্যান্য কাৰিকৰী কামৰ লগত জড়িত থকা মুদ্ৰণ প্ৰতিষ্ঠান লগতে আৰ্যা প্ৰেছ, আসাম

কথা যেহেতু সম্পাদনা সমিতির সকলে নিজ নিজ পেশায় ব্যস্ত তবুও সময় বের করে প্রতি বছরের নিবেদন সহযোগিতা করিল তাদের অশেষ ধন্যবাদ।

স্মৃতি গ্রন্থখানি আর্থিক দুর্দশাগ্রস্ত মুহূর্তে প্রকাশ করার ক্ষেত্রে সোনালী জয়ন্তী উদ্‌যাপন সমিতি, গোয়ালপাড়া ও প্রকাশন বোর্ড, উদালগুড়ি মহাবিদ্যালয় শিক্ষকদের অবদানের যোগ্য। স্মৃতি গ্রন্থখানির পরিপূর্ণতা লাভ করার ক্ষেত্রে উদ্‌যাপন সমিতির মাননীয় সভাপতি শ্রীযুক্ত অশ্বিনী দাস সরকার, উদ্‌যাপন সমিতি তথা কার্যনির্বাহী সমিতির সভাপতি মাননীয় শ্রীযুক্ত প্রেমকুমার সেনাপতি, উদ্‌যাপন সমিতির প্রধান সম্পাদক তথা মহাবিদ্যালয়ের অধ্যক্ষ ড° রমেশ কুমার মহান্ত মহাশয়ের প্রতি আন্তরিক শ্রদ্ধা।

ইত্যবসরে বিভিন্ন জনে বিভিন্ন সময়ে আমাকে সহায়-সহযোগিতা আগবঢ়াইছে। এই ক্ষেত্রে তেওঁলোক সকলোলৈ আমার আন্তরিক শুভেচ্ছা আর ধন্যবাদ।

উল্লেখ থাকে যে নির্ধারিত সময় সীমাবদ্ধতা সকল তথ্য নিখুঁত বা নির্ভুলভাবে প্রকাশ করা গেল না। সর্বশেষে সকল শুভাকাঙ্ক্ষীদের সোনালী দিনের সকল আয়োজনের সফলতা কামনা করে 'সোনালী জয়ন্তী' আশীষ দান করে আমার প্রার্থনা। ধন্যবাদান্তে —

নিরঞ্জ চন্দ্র দাস (মুখ্য সম্পাদক)
অলকেশ চন্দ্র দাস (সম্পাদক)
ড° উমেশ দাস (সম্পাদক)
স্মৃতিগ্রন্থ সম্পাদনা সমিতি

— সূচীপত্ৰ —

(অসমীয়া বিভাগ)

- *চিলাৰায় মহাবিদ্যালয়ৰ প্ৰথম পৃষ্ঠা*
- স্মৃতিৰ সেউজীয়া বনুকাত • ১
- জনজন মনিকোঠাত চিলাৰায় মহাবিদ্যালয়ৰ...• ২
  প্ৰেমলতা বাৰতি
- স্মৃতিৰ বেঙুনি • ১০
  বিকাশ চন্দ্ৰ ভকত
- এৰি অহা দিনবোৰ • ১৭
  আব্দুল্লা মিঞা
- এখিলা পাত • ২১
  ড° সন্তোষ কুমাৰ সৰকাৰ
- স্মৃতিপাত • ২২
  ড° ফুলবাহাদুৰ ছেত্ৰী
- চিলাৰায় মহাবিদ্যালয়ৰ বিশেষ বিভূতি • ২৭
  প্ৰদেশ শান্তি ৰায়
- সোণকথাত ইতিবৃত্ত আৰু ইয়াৰ...• ২৮
  হীৰেন চন্দ্ৰ অধিকাৰী
  সংগ্ৰহ ঃ নীতিশ চন্দ্ৰ অধিকাৰী
- চিলাৰায় মহাবিদ্যালয় ঃ অতীত স্মৃতিৰ...• ৩৪
  ড° দিলীপ কুমাৰ অধিকাৰী
- চিলাৰায় মহাবিদ্যালয়ত মোৰ সোণাৰ জীৱন...• ৩৮
  সবিতা ৰাণী প্ৰধানী (সৌজন্য ঃ সোমন্থন)
- স্বৰ্গীয় বীৰেন কুমাৰ অধিকাৰী আৰু...• ৪৪
  মিতালি চন্দ্ৰ ৰায়
- চিলাৰায় মহাবিদ্যালয়ৰ পৰিবেশ...• ৪৭
  মিহিৰ কান্তি দাস
- চিলাৰায় মহাবিদ্যালয়ৰ জন্মলগ্ন...• ৫০
  দীনবন্ধু অধিকাৰী
- মানিকচাঁদ মেৰাপাৰত ঃ চিলাৰায়...• ৫২
  ড° জ্যোতিৰ্ময় প্ৰধানী আৰু নকুল মেৰাপাৰ
- সেওঁৰা স্মৃতি খুটি...• ৫৯
  বেকামত আলী শেখ
- চিলাৰায় মহাবিদ্যালয়ত সেই সোণালী...• ৫৮
  ড° সুশীল কুমাৰ ৰায়
- সোমন্থন ঃ চিলাৰায় কলেজৰ ছাত্ৰ জীৱন...• ৬০
  অনন্তকেশ চন্দ্ৰ ৰায়
- কিছু মেলেৰী চিলাৰায় মহাবিদ্যালয়ৰ...• ৬২
  আব্দুল ... প্ৰধান
- চিলাৰায় মহাবিদ্যালয় ঃ কিছু স্মৃতি • ৬৫
  নিৰ্মলা ৰায়
- স্বৰ্গীয় শ্ৰীযুত বীৰেন্দ্ৰ চন্দ্ৰ ৰায় প্ৰধানী...• ৬৮
  বিকাশ চন্দ্ৰ ৰায়
- বিংশতম শতিকাৰ চিলাৰায় কলেজ আৰু...• ৭০
  অনিল চন্দ্ৰ সৰকাৰ
- কলেজীয়া জীৱনৰ কিছু মধুৰ স্মৃতি • ৭১
  তৃপ্তি কলিতা
- সোণকথাত চিলাৰায় মহাবিদ্যালয়ৰ...• ৭৩
  আমিন হোছেইন
- চিলাৰায় আৰু আমাৰ মহাবিদ্যালয়খন • ৭৭
  উষা ৰায়
- চিলাৰায় মহাবিদ্যালয়ৰ উন্নতি আৰু...• ৭৯
  নিত্যানন্দ দাস
- চিলাৰায় মহাবিদ্যালয়ৰ আলোচনী...• ৮০
  ড° উমেশ দাস
- স্মৃতিৰ প্ৰাঙ্গণত চিলাৰায় মহাবিদ্যালয় • ৮৩
  ড° জ্যোতিৰ্ময় প্ৰধানী
- চিলাৰায় মহাবিদ্যালয় আৰু মোৰ অনুভৱ • ৮৮
  নিৰ্মলা ৰায় কলিতা
- আমাৰ কোচ-ৰাজবংশী সমাজ ঃ এটি...• ৮৯
  ড° দীনেশ চন্দ্ৰ বৰ্মন
- চিলাৰায় মহাবিদ্যালয়ৰ কৃতী ছাত্ৰ...• ৯৩
  ড° অভিনাশ চন্দ্ৰ দাস
- শ্ৰীমন্তৰৰ অষ্টোত্তৰী ঃ এটি বিশ্লেষণ • ৯৯
  ড° গীতা সৰকাৰ

- পাৰ্থিৱৰ বেদনা • ১০৪
জেচমিনা দাস হাজৰিকা
- চি.আৰ.চি., আমু লগুৱোপা আৰু.... • ১০৫
অপূৰ্ব ৰায়

ৰাজবংশী বিভাগ

- চিলাৰায় কলেজেৰ কিছু অতীতেৰ স্মৃতি • ১০৭
ড° দ্বিজেন্দ্ৰ নাথ ভকত
- পশ্চিম সীমান্তীয় আসামেৰ পৰ্যটন.... • ১১০
মিতুলী ৰায়
- একনা ছোটো পৰিচিতি ঃ থান দাদাৰ.... • ১১৩
সুমন বৰ্মণ
- ৰাজবংশীৰ কৃষি কাৰ্যত খনাৰ বচনেৰ গুৰুত্ব • ১১৫
সুশীল চন্দ্ৰ ৰায়

বাংলা বিভাগ

- রবীন্দ্র জোৎস্নার সাহিত্য পর্যালোচনা.... • ১২১
নাসিম বেগম

English Section

- **A manifestation of Sankardeva....** • ১২৭
Dr. Protima Neogi
- **Walking Down Memory Lane: My....** • ১৩১
Dhruv Choudhury
- **Chilarai College An Emotion** • ১৩৩
Tapu Choudhury
- **Golden Memories of olden days** • ১৩৫
Nupur Sanyal Mukharjee
- **A Heavy Toll** • ১৩৭
Pradip Acharya
- **A Tale of Two Teachers: A....** • ১৩৯
Dr. Surajit Roy
- **Women's Education for....** • ১৪৪
Bali Barman
- **Chilarai College: My....** • ১৪৪
Dr. Sibasish Chatterjee
- **Management Department cum....** • ১৪৭
Pinaki Roy

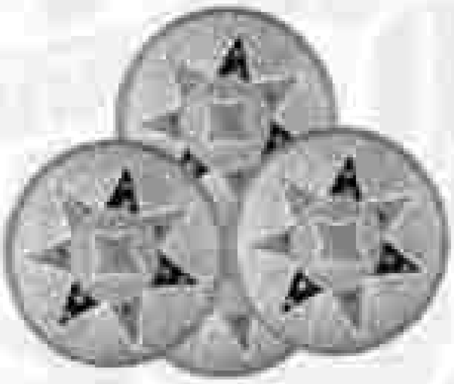

অসমীয়া বিভাগ

চিনামৰা মহাবিদ্যালয়ৰ প্ৰথম পৃষ্ঠা

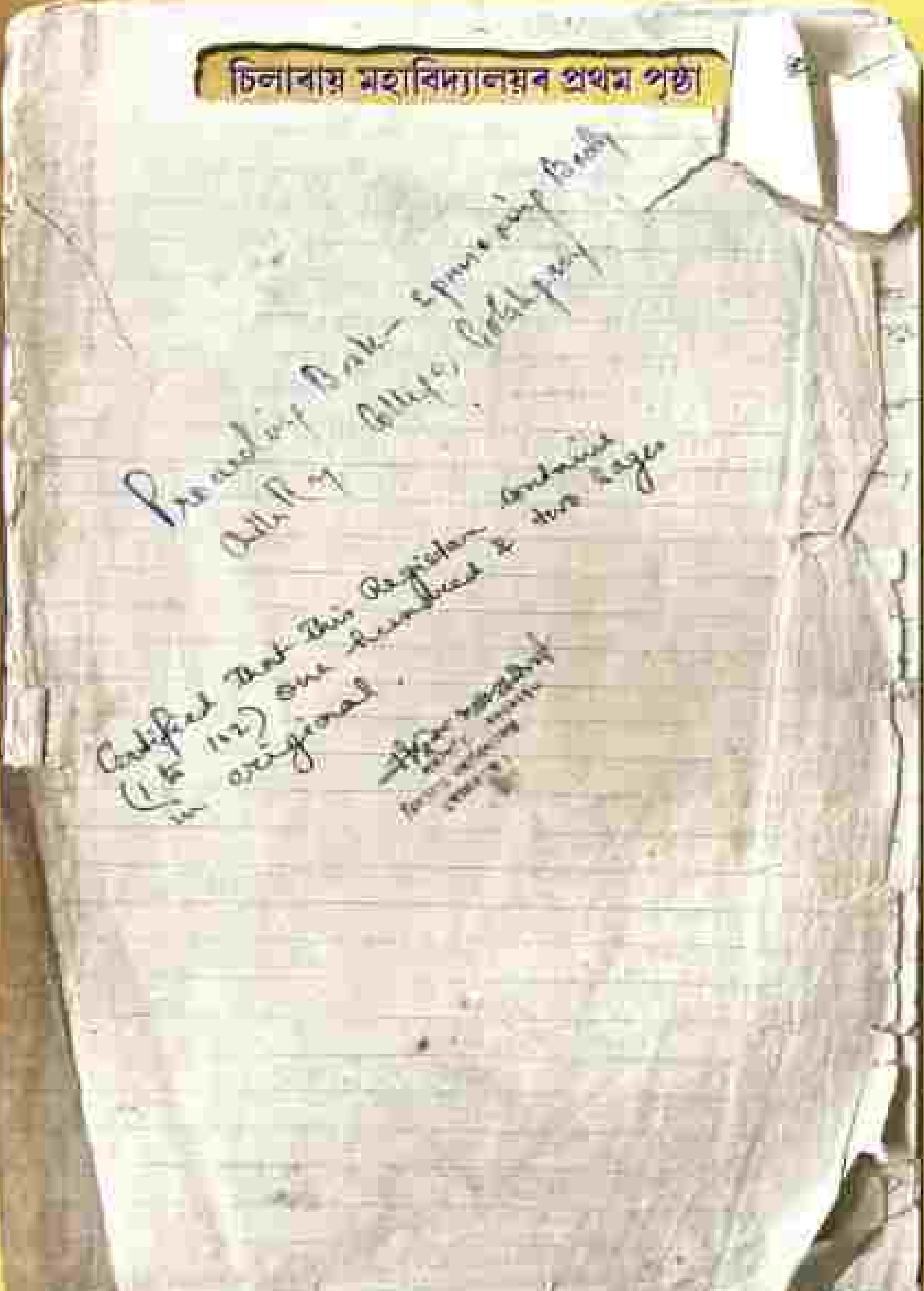

Proceeding Book — Sponsoring Body
Cinnamara College, Cinnamara

Certified that this Register contains
(1 to 102) one hundred & two pages
in original.

(১) নং [illegible]

অদ্য ২৪/১/৭০ ইং [illegible]

প্রস্তাব সমূহ :—

১ম প্রস্তাব :— শ্রীযুক্ত [illegible]

১। সভাপতি — শ্রীযুক্ত [illegible]

প্রঃ:— [illegible]

সঃ:— [illegible]

২। সাধারণ সম্পাদক :— শ্রীযুক্ত [illegible]

প্রঃ:— [illegible]

সঃ:— [illegible]

৩। সহ-সভাপতি :— শ্রীযুক্ত [illegible]

প্রঃ:— [illegible]

সঃ:— [illegible]

৪। কোষাধ্যক্ষ :— শ্রীযুক্ত [illegible]

প্রঃ:— [illegible]

সঃ:— [illegible]

[illegible]

[illegible]

৫। সহ-সম্পাদক — শ্রীযুক্ত [illegible] রায় —

" [illegible] — [illegible] রায় —

" [illegible] — [illegible] রায় —

৬। [illegible] — শ্রীযুক্ত [illegible]

[illegible] — [illegible] —

[illegible] — [illegible] রায় —

সভ্যগণ, —

১। শ্রীযুক্ত [illegible]

[illegible]

২। শ্রীযুক্ত [illegible] — [illegible]

৩। " [illegible]

৪। " [illegible]

৫। " [illegible]

৬। " [illegible] "

৭। " [illegible] "

৮। " [illegible] "

৯। " [illegible]

১০। " [illegible] — "

১১। " [illegible] — "

১২। " [illegible] — "

১৩। " [illegible]

১৪। " [illegible]

১৫। " [illegible]

১৬। " [illegible]

১৭। " [illegible]

১৮। " [illegible]

১৯। " [illegible]

২০। " [illegible]

২১। " [illegible]

২২। " বিরেন্দ্র নারায়ণ চক্রবর্তী

[illegible]

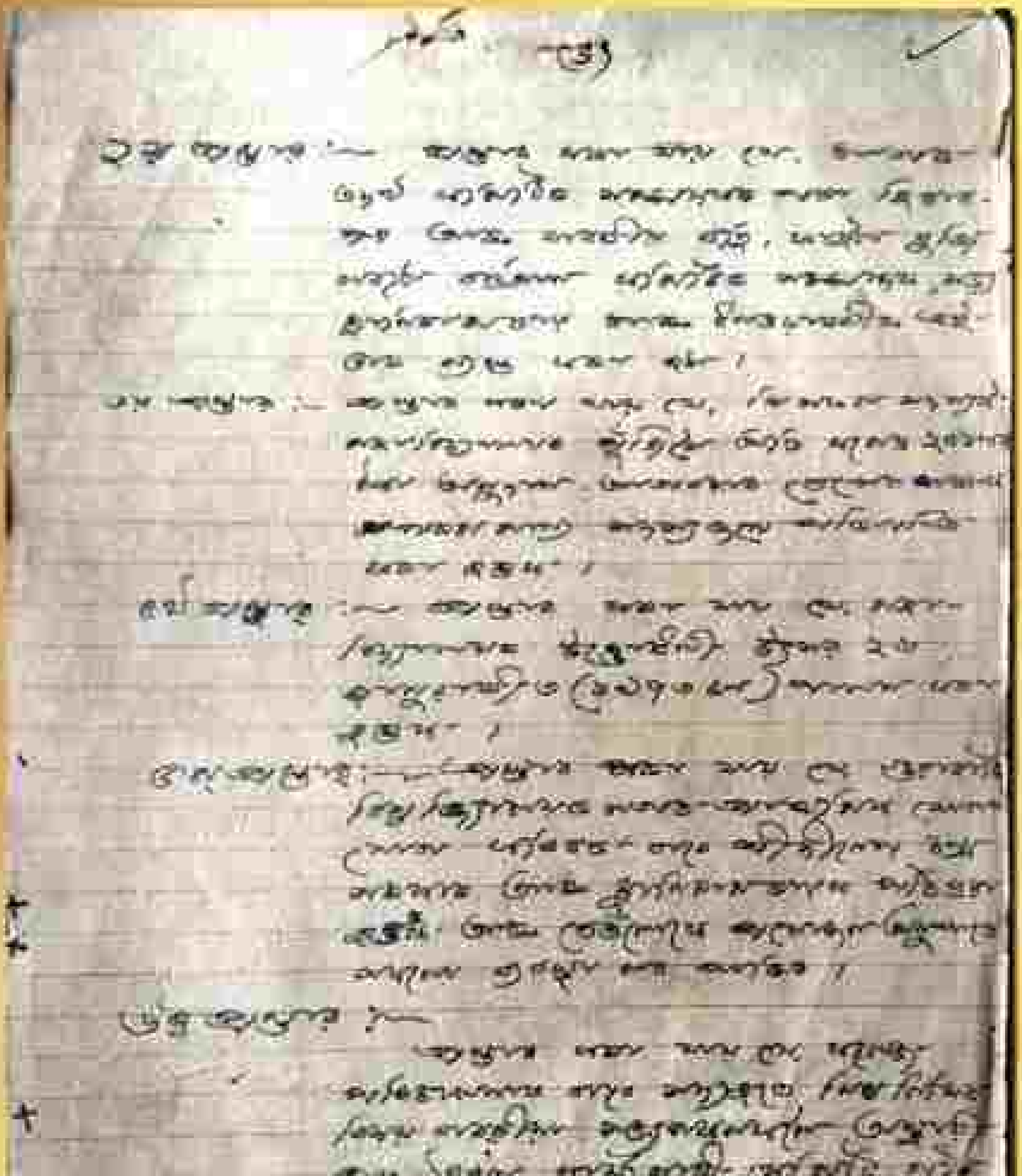

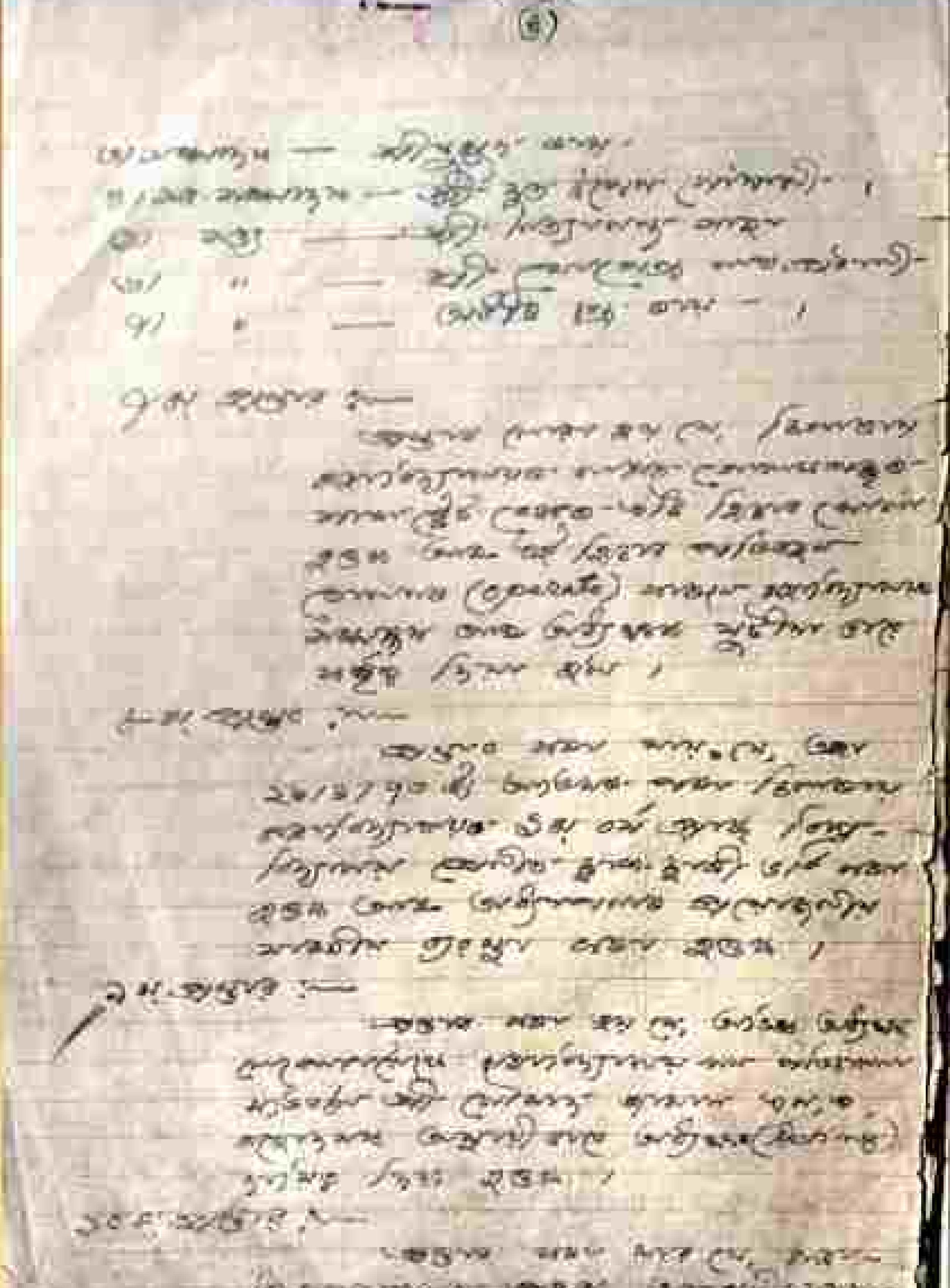

(৪)

(৩) সহ-সভাপতি — শ্রী [illegible] রায়
৪) প্রধান সম্পাদক — শ্রী [illegible] ([illegible])।
(৫) সহ — শ্রী [illegible]
(৬) " — শ্রী [illegible]
৭) " — [illegible] রায় —।

৭নং প্রস্তাব :—

প্রস্তাব গৃহীত হয় যে, [illegible] [illegible] (separate) [illegible] [illegible] করা হউক।

৮নং প্রস্তাব :—

প্রস্তাব গ্রহণ করা হয় যে, [illegible] ১৬/১২/৭১ ইং [illegible] [illegible] হউক।

৯নং প্রস্তাব :—

প্রস্তাব গৃহীত হয় যে, [illegible] [illegible] হউক।

১০নং প্রস্তাব :—

প্রস্তাব গ্রহণ করা হয় যে, [illegible]

[illegible] হইল।

[illegible] :-

[illegible]

উপস্থিত সদস্য :-

৭।	শ্রীযুক্ত	[illegible]	[illegible]
১।	শ্রীযুক্ত	[illegible]	[illegible]
২।	"	[illegible]	"
৩।	"	[illegible]	"
৪।	"	[illegible]	"
৫।	"	[illegible]	"
৬।	"	[illegible]	"
৭।	"	[illegible]	"
৮।	"	[illegible]	"
৯।	"	[illegible]	"
১০।	"	[illegible]	"
১১।	"	[illegible]	"
১২।	"	[illegible]	"
১৩।	"	[illegible]	"
১৪।	"	[illegible]	"
১৫।	"	[illegible]	"
১৬।	"	[illegible]	"
১৭।	"	[illegible]	"
১৮।	"	[illegible]	"
১৯।	"	[illegible]	"
২০।	"	[illegible]	"

[illegible]

২০। শ্রী [illegible] ——— [illegible]
২১। " [illegible] ——— "
২২। " [illegible] ——— "
২৩। " [illegible] ——— "
২৪। " [illegible] ——— "
২৫। " [illegible] ——— "
২৬। " [illegible] ——— "
২৭। " [illegible] ——— "
২৮। " [illegible] ——— "
২৯। " [illegible] ——— "
৩০। " [illegible] ——— "
৩১। " [illegible] ——— [illegible]
৩২। " [illegible] ——— [illegible]
৩৩। " [illegible] ——— "
৩৪। " [illegible] ——— "
৩৫। " [illegible] ——— "
৩৬। " [illegible] ——— [illegible]
৩৭। " [illegible] ———
৩৮। " [illegible] " [illegible] "
৩৯। " " " [illegible] "
৪০। " " " [illegible] "
৪১। " " " [illegible] "
৪২। " " " [illegible] "
৪৩। " " " [illegible] "
৪৪। " " " [illegible] "
৪৫। " " " [illegible] "
৪৬। " " " [illegible]
৪৭। " " " [illegible]
৪৮। " [illegible] ——— [illegible]
৪৯। " [illegible] ——— "
৫০। " [illegible] ——— "
৫১। " [illegible] ——— "

৫২।	[illegible]	[illegible]	[illegible]
৫৩।	〃	[illegible]	[illegible]
৫৪।	〃	[illegible]	[illegible]
৫৫।	〃	[illegible]	[illegible]
৫৬।	〃	[illegible]	[illegible]
৫৭।	〃	~~[illegible]~~ [illegible]	[illegible]
৫৮।	〃	[illegible]	[illegible]
৫৯।	〃	[illegible]	[illegible]
৬০।	〃	[illegible]	〃
৬১।	〃	[illegible]	〃
৬২।	〃	[illegible]	〃
৬৩।	〃	[illegible]	〃
৬৪।	〃	[illegible]	〃
৬৫।	〃	[illegible]	[illegible]
৬৬।	〃	[illegible]	〃
৬৭।	〃	[illegible]	[illegible]
৬৮।	〃	[illegible]	[illegible]
৬৯।	〃	[illegible]	〃
৭০।	〃	[illegible]	[illegible]
৭১।	〃	[illegible]	〃
৭২।	〃	[illegible]	[illegible]
৭৩।	〃	[illegible]	[illegible]
৭৪।	〃	[illegible]	[illegible]
৭৫।	〃	[illegible]	[illegible]
৭৬।	〃	[illegible]	[illegible]
৭৭।	〃	[illegible]	〃
৭৮।	〃	[illegible]	[illegible]
৭৯।	〃	[illegible]	[illegible]
৮০।	〃	[illegible]	[illegible]
৮১।	〃	[illegible]	[illegible]
৮২।	〃	[illegible]	
৮৩।	〃	[illegible]	〃

[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
[illegible]	"	[illegible]	"
[illegible]	"	[illegible]	[illegible]
[illegible]	"	[illegible]	[illegible]
[illegible]	"	[illegible]	[illegible]
[illegible]	"	[illegible]	"
[illegible]	"	[illegible]	[illegible]
[illegible]	"	[illegible]	[illegible]
[illegible]	"	[illegible]	[illegible]
[illegible]	"	[illegible]	"
[illegible]	"	[illegible]	[illegible]
[illegible]	"	[illegible]	"
[illegible]	"	[illegible]	"
[illegible]	"	[illegible]	"
[illegible]	"	[illegible]	"
[illegible]	"	[illegible]	"
[illegible]	"	[illegible]	"
[illegible]	"	[illegible]	"
[illegible]	"	[illegible]	[illegible]
[illegible]	"	[illegible]	"
[illegible]	"	[illegible]	"
[illegible]	"	[illegible]	"
[illegible]	"	[illegible]	"
[illegible]	"	[illegible]	"
[illegible]	"	[illegible]	"
[illegible]	"	[illegible]	"
[illegible]	"	[illegible]	"
[illegible]	"	[illegible]	"
[illegible]	"	[illegible]	"
[illegible]	"	[illegible]	"
[illegible]	"	[illegible]	[illegible]
[illegible]	"	[illegible]	[illegible]
[illegible]	"	[illegible]	"

(৩)

১১৭/ [illegible]
১১৮/ [illegible]
১১৯/ " [illegible]
১২০/ " [illegible]
১২১/ " [illegible]
১২২/ " [illegible]
১২৩/ " [illegible]
১২৪/ " [illegible]
১২৫/ " [illegible]
১২৬/ " [illegible]
১২৭/ " [illegible]
১২৮/ " [illegible]
১২৯/ " [illegible]
১৩০/ " [illegible]
১৩১/ " [illegible]
১৩২/ " [illegible]
১৩৩/ " [illegible]
১৩৪/ " [illegible]
১৩৫/ " [illegible]
১৩৬/ " [illegible]
১৩৭/ " [illegible]
১৩৮/ " [illegible]
১৩৯/ " [illegible]
১৪০/ " [illegible]
১৪১/ " [illegible]
১৪২/ " [illegible]
১৪৩/ " [illegible]
১৪৪/ " [illegible]
১৪৫/ " [illegible]
১৪৬/ " [illegible]
১৪৭/ " [illegible]
১৪৮/ " [illegible]

১৫১/ [illegible] — [illegible]
১৫২/ ,, [illegible] — [illegible]
১৫৩/ ,, [illegible] — [illegible]
১৫৪/ ,, [illegible] — [illegible]
১৫৫/ ,, [illegible] — ,,
১৫৬/ ,, [illegible] — [illegible]
১৫৭/ ,, [illegible] — ,,
১৫৮/ ,, [illegible] — ,,
১৫৯/ ,, [illegible] — ,,
১৬০/ ,, [illegible] — [illegible]
১৬১/ ,, [illegible] — [illegible]
১৬২/ ,, [illegible] — [illegible]
১৬৩/ ,, [illegible] — [illegible]
১৬৪/ ,, [illegible] — ,,
১৬৫/ ,, [illegible] — ,,
১৬৬/ ,, [illegible] — [illegible]
১৬৭/ ,, [illegible] — [illegible]
১৬৮/ ,, [illegible] — [illegible]
১৬৯/ ,, [illegible] — [illegible]
১৭০/ ,, [illegible] — [illegible]
১৭১/ ,, [illegible] — [illegible]
১৭২/ ,, [illegible] — [illegible]
১৭৩/ ,, [illegible] — [illegible]
১৭৪/ ,, [illegible] — ,,
১৭৫/ ,, [illegible] — [illegible]
১৭৬/ ,, [illegible] — [illegible]
১৭৭/ ,, [illegible] — [illegible]
১৭৮/ ,, [illegible] — [illegible]
১৭৯/ ,, [illegible] — [illegible]
১৮০/ ,, [illegible] — ,,

১৭৯। [illegible] — [illegible]
১৮০। " [illegible] — "
১৮১। " [illegible] — [illegible]
১৮২। " [illegible] — [illegible]
১৮৩। " [illegible] — [illegible]
১৮৪। " [illegible] — "
১৮৫। " [illegible] — [illegible]
১৮৬। " [illegible] — [illegible]
১৮৭। " [illegible] — "
১৮৮। " [illegible] — [illegible]
১৮৯। " [illegible] — "
১৯০। " [illegible] — "
১৯১। " [illegible] — [illegible]
১৯২। " [illegible] — [illegible]
১৯৩। " [illegible] — [illegible]
১৯৪। " [illegible] — [illegible]
১৯৫। " [illegible] — [illegible]
১৯৬। " [illegible] — [illegible]
১৯৭। " [illegible] — [illegible]
১৯৮। " [illegible] — [illegible]
১৯৯। " [illegible] — [illegible]
২০০। " [illegible] — [illegible]
২০১। " [illegible] — [illegible]
২০২। " [illegible] — [illegible]
২০৩। " [illegible] — [illegible]
২০৪। " [illegible] — [illegible]
২০৫। " [illegible] — [illegible]
২০৬। " [illegible] — [illegible]
২০৭। " [illegible] — [illegible]
২০৮। " [illegible] — [illegible]
২০৯। " [illegible] — [illegible]
২১০। " [illegible] — [illegible]
২১১। " [illegible] — [illegible]
২১২। " [illegible] — [illegible]

Source : Proceeding Book- Sponsoring Body, Chilarai College, Golokganj

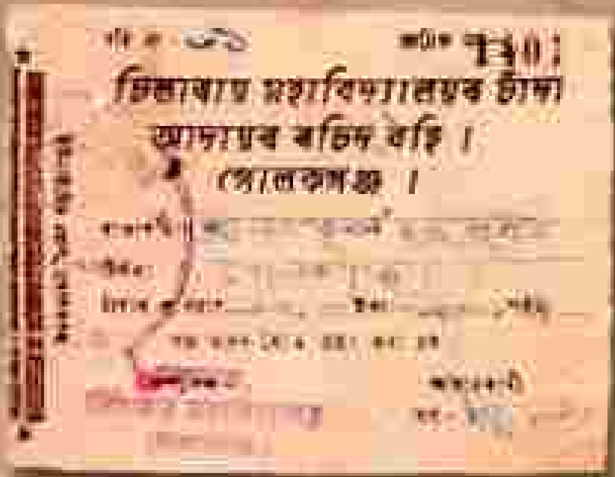
মহাবিদ্যালয়ৰ চাঁদা
আদায়ৰ ৰচিদ বহি ।
গোলকগঞ্জ ।

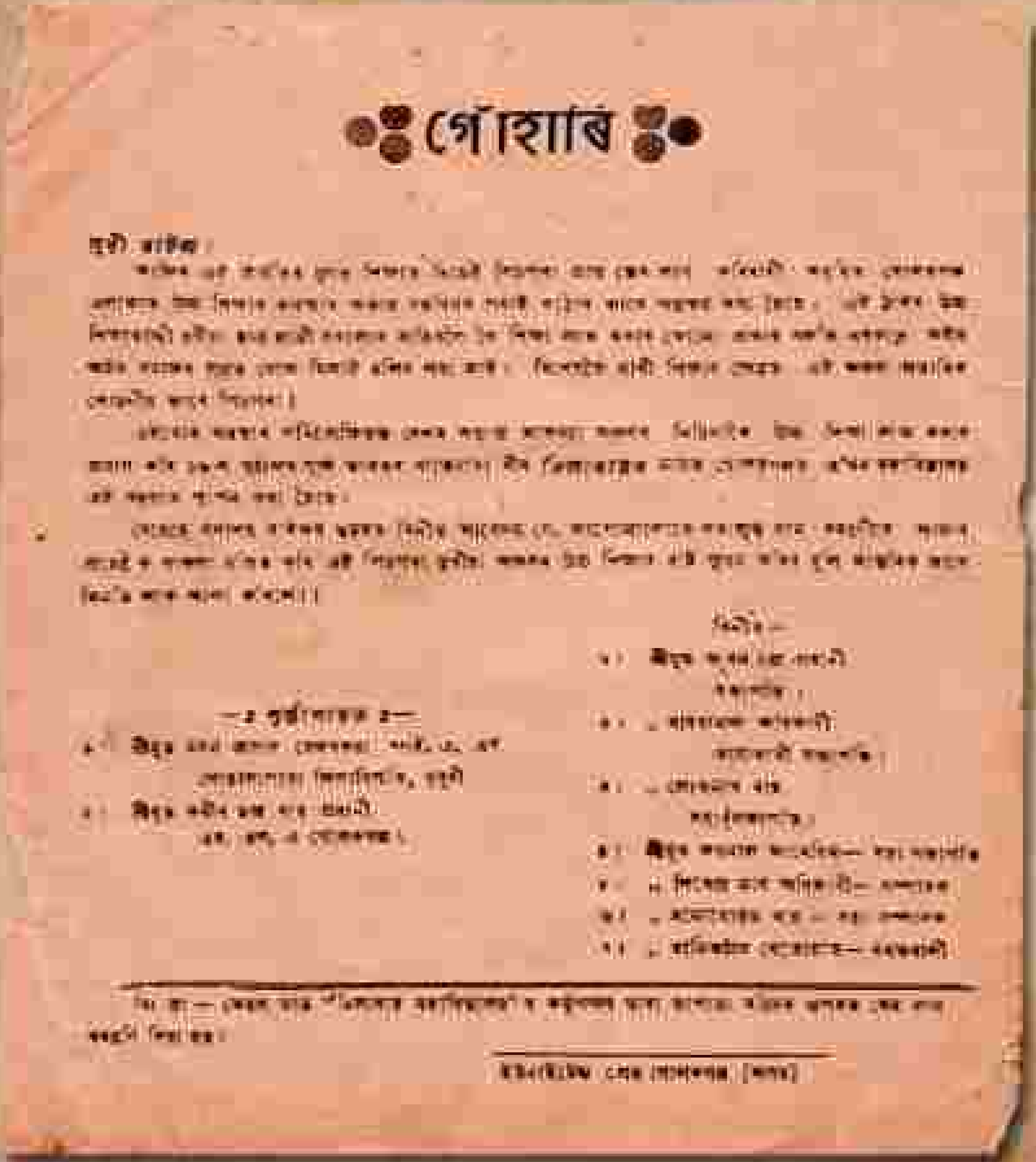
গোহাৰি

স্মৃতিৰ সৌউজীয়া বলুকাত

[illegible]

নিখিল শৰ্মাৰ মনৰ এলানিৰ পৰা—

[illegible]

—সৌজন্য ঃ [illegible]

হৃদয়ৰ মণিকোঠাত চিলাৰায় মহাবিদ্যালয়ৰ চাকৰি জীৱন

হেমলতা কাকতি

প্ৰাক্তন অধ্যাপক, চিলাৰায় মহাবিদ্যালয়

চিলাৰায় মহাবিদ্যালয়ত আমাৰ কৰ্মজীৱনৰ লগত জড়িত অতি আপোন আৰু শ্ৰদ্ধাৰ এক উচ্চ শিক্ষাৰ থলী। ১৯৭৬ চনৰ এক শুভক্ষণত জন্মলাভ কৰা এই মহাবিদ্যালয়খনে আজি সোণালী বৰ্ষ অতিক্ৰম কৰিছে। [illegible] উচ্চ শিক্ষানুৰাগী ব্যক্তিসকলৰ মহাবিদ্যালয়খনৰ জন্মলগ্নত অশেষ যোগাইছিল তেখেতসকললৈ মোৰ আন্তৰিক প্ৰণাম, শ্ৰদ্ধা, ভক্তি জনাইছোঁ।

সুদীৰ্ঘ পঞ্চাশ বছৰ অতিক্ৰম কৰা চিলাৰায় মহাবিদ্যালয়ৰ এই সোণালী জয়ন্তী উদযাপনৰ [illegible] নিৰ্বিঘ্নে [illegible] থাকিল পৰা চব্বিশ বছৰ আগতে। [illegible] মোৰ কেতিয়াও এই মহাবিদ্যালয়ত চাকৰি কৰাৰ সুযোগ পাম বুলি [illegible] ভাবি পোৱা নাছিলো। সেইসময়ত চাকৰিসূত্ৰে আমি ধুবুৰী জিলাতে আছিলো। [illegible] গোলকগঞ্জ চিলাৰায় মহাবিদ্যালয়ত চাকৰি কৰাৰ সুযোগ পালো। আমাৰ দেউতা [illegible] কাকতি পশু চিকিৎসক হিচাপে [illegible] জিলাৰ [illegible] কৰ্মজীৱনৰ পাতনি মেলি শেষত পদোন্নতি পাই পশু চিকিৎসা বিভাগৰ উপসঞ্চালক পদৰ পৰা ১৯৯২ চনত অৱসৰ গ্ৰহণ কৰে। বৰ্তমান তেখেতৰ বয়স ৯৪ বছৰ। আমাৰ মা শ্ৰীমতী [illegible] কাকতি (৮১ বছৰ) আৰু দেউতাক আমি প্ৰতিদিনে সেৱা শুশ্ৰূষা কৰাৰ সৌভাগ্য হৈ আছে। সেইয়া ১৯৮০ চনৰ কথা। দেউতাই সেই বছৰতে [illegible] পৰা পশু চিকিৎসকৰ পৰা পদোন্নতি পাই গৌৰীপুৰৰ [illegible] পশু চিকিৎসা বিভাগৰ সহকাৰী পৰিচালক কাৰ্যালয়ত সহকাৰী পৰিচালক হিচাপে বদলি হৈ আহে। আমি সেই কাৰ্যালয়ৰ চৌহদতে থকা চৰকাৰী আবাসত সপৰিয়ালে থাকিবলৈ লওঁ। মই তেতিয়া গুৱাহাটী বিশ্ববিদ্যালয়ত অৰ্থনীতি স্নাতকোত্তৰ শ্ৰেণীত অধ্যয়ন কৰি আছিলোঁ। সেই সময়ত অসমত বিদেশী বহিষ্কাৰ আন্দোলন একেবাৰে তুংগত আছিল। এক অনিশ্চয়তাৰ মাজতেই নিৰ্ধাৰিত সময়তকৈ দুবছৰ পিছতহে স্নাতকোত্তৰ পৰীক্ষা দিবলৈ সুযোগ পাইছিলো। ১৯৮৩ চনত আমাৰ এম.এ. ফাইনেল পৰীক্ষা অনুষ্ঠিত হৈছিল। পৰীক্ষা দি থাকোঁতে এদিন বাতৰিকাকতত চকু ফুৰাই থাকোঁতেই চকুত পৰিল গোলকগঞ্জ চিলাৰায় মহাবিদ্যালয়ত অৰ্থনীতি বিভাগৰ প্ৰবক্তা পদৰ কাৰণে আবেদন বিচৰা হৈছে। যিহেতু দেউতা তেতিয়া গৌৰীপুৰতে আছিল আৰু গোলকগঞ্জ গৌৰীপুৰৰ ওচৰতে বুলি জানি, মই তেতিয়া অলপো পলম নকৰি পৰীক্ষাৰ মাজতে সকলো নথিপত্ৰ দি আবেদনখন পঠিয়াই দিলো। পৰীক্ষা শেষ কৰি গৌৰীপুৰলৈ আহিলো। দুমাহমান পিছত পৰীক্ষাৰ ফলাফল ওলাল আৰু চিলাৰায় মহাবিদ্যালয় কৰ্তৃপক্ষৰ পৰা মোক সাক্ষাৎকাৰ দিবলৈ মাতি পঠিয়ালে। তেতিয়া মহাবিদ্যালয়ৰ অধ্যক্ষ আছিল শ্ৰদ্ধাৰ [illegible] গোস্বামী ছাৰ আৰু পৰিচালনা সমিতিৰ চেয়াৰমেন আছিল [illegible]। সেই সময়ৰ গোলকগঞ্জৰ [illegible] ডিচেম্বৰ মাহৰ [illegible]। ১৯৮৩ চনৰ ৭ ডিচেম্বৰ তাৰিখে আমি চিলাৰায় মহাবিদ্যালয়ৰ অৰ্থনীতি বিভাগৰ প্ৰবক্তা হিচাপে চাকৰিত যোগদান কৰোঁ। মহাবিদ্যালয়খন তেতিয়া প্ৰাদেশীকৰণৰ আওতালৈ অহা নাছিল।

ইতিমধ্যে মহাবিদ্যালয়খনৰ প্ৰতিষ্ঠা হোৱাৰ সাত বছৰ পাৰ হৈ গৈছিল যদিও তেতিয়াও মহাবিদ্যালয়খনৰ নিজা ঘৰ বুলি কৈ একো নাছিল। গোলকগঞ্জ চুবুৰি অঞ্চলতে থকা বুনিয়াদী প্ৰশিক্ষণ কেন্দ্ৰৰ পুৰণি ঘৰবোৰতে মহাবিদ্যালয়খনৰ কাৰ্যালয় আৰু শ্ৰেণীকোঠা হিচাপে ব্যৱহাৰ কৰা হৈছিল। [illegible] পৰা অহা শিক্ষকসকলে সেই ঘৰবোৰ কোনোমতে ব্যৱহাৰ কৰিছিল। আমাৰ অৰ্থনীতি বিভাগৰ তেতিয়া অৱস্থা আছিল শোচনীয় প্ৰায়। সেই সময়ত অৰ্থনীতি আৰু বিভাগৰ প্ৰবক্তা আছিল শিক্ষ

[illegible]

[illegible]

[illegible] Heritage Building [illegible]

[illegible]

[illegible] (Honours) [illegible]

[illegible] (NEHU) [illegible] "Employment potential in Cottage Industries (Traditional) with special reference to Dhubri Subdivision". [illegible]

[illegible] (UGC) [illegible]

[illegible] (IDOL) [illegible] (Coordinator) [illegible]

[illegible] IDOL ৰ [illegible]
IDOL [illegible]

২০০৩ চনত প্ৰথমবাৰৰ বাবে NAAC ৰ মূল্যায়নত [illegible] B grade লাভ কৰে। [illegible] ২০১৬ চনত দ্বিতীয়বাৰ NAAC ৰ মূল্যায়নতো আকৌ B grade [illegible] লাভ কৰিবলৈ সক্ষম হৈছিল।

[illegible]

[illegible] District Commissioner ৰ [illegible]

[illegible]

[illegible] (TTM) [illegible] B.B.A [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] U.G.C. আৰু RUSA [illegible] Minor Research Project [illegible] (Minor Research) [illegible] 'A study of Terracotta and Solapith Crafts of Dhubri District : An Ethno-Economic Approach.' [illegible]

[illegible]

সাংস্কৃতিক লগত জড়িত বিদ্বজ্জন লোকসকলে আমাৰ মহাবিদ্যালয়খনলৈ আগমন কৰিছিল। অসম চুক্তিৰ এটি বিশেষ অনুষ্ঠান "নমামি ব্ৰহ্মপুত্ৰ" উৎসৱ ২০১৬ চনৰ ৩১ মাৰ্চৰ পৰা ৪ এপ্ৰিললৈকে ধুবুৰী জিলা প্ৰশাসনে পালন কৰিছিল। চিলাৰায় মহাবিদ্যালয়ৰ ছাত্ৰ-ছাত্ৰীসকলে সেই অনুষ্ঠানত সমবেত সংগীত প্ৰতিযোগিতাত প্ৰথম স্থান আৰু বক্তৃতা প্ৰতিযোগিতাত মহাবিদ্যালয়ৰ ছাত্ৰী প্ৰীতি ৰাজবংশী আৰু ছাত্ৰ সুৰজিৎ দাসে ক্ৰমে দ্বিতীয় আৰু তৃতীয় স্থান লাভ কৰিবলৈ সক্ষম হয়। জিলা কৰ্তৃপক্ষৰ পৰা মহাবিদ্যালয়খনক এখন প্ৰশংসাপত্ৰও প্ৰদান কৰা হৈছিল। সমবেত সংগীতৰ প্ৰতিযোগীসকলৰ নাম এই উল্লেখ কৰিব লোৱাৰি দুখিত। এই সমলসমূহ সংগ্ৰহ কৰিছিল অধ্যাপক সুমন বিশ্বাস আৰু অধ্যাপিকা মিলি দাস। সেই সময়তে নৰেন্দ্ৰ নাথ সংগীত নাটক একাডেমী, শংকৰী নাট বিদ্যালয়, ৰাজবংশী ছাত্ৰ সন্থা আৰু চিলাৰায় মহাবিদ্যালয় নাট্য সমাজৰ যৌথ উদ্যোগত মহাবিদ্যালয়ৰ ছাত্ৰ-ছাত্ৰীসকলৰ মাজত এক নাট্য কৰ্মশালাৰ আয়োজন কৰিছিল। এই কৰ্মশালাৰ প্ৰশিক্ষক আছিল আমাৰ মহাবিদ্যালয়ৰে প্ৰাক্তন ছাত্ৰ প্ৰকাশ। কৰ্মশালাৰ সমাপ্তি অনুষ্ঠানত আছিল মহাবিদ্যালয়ৰ অধ্যক্ষ প্ৰমুখ্যে বহুতো। কৰ্মশালাৰ শেষত নাট্যকাৰ জ্যোতিপ্ৰসাদ আগৰৱালাৰ ৰচিত নাটক 'লভিতা'ৰ ৰাজবংশী ভাষাত 'শাহজাদী কমী' নামেৰে নাটকখন মঞ্চস্থ কৰা হৈছিল। উপাধ্যক্ষ আৰু সোণালী পত্ৰিকা আৰু প্ৰতিনিধি হিচাপে বাবুও উপস্থিত আছিল। ২০১৭ চনৰ ডিচেম্বৰ মাহৰ ২৩ তাৰিখৰ পৰা ২৫ তাৰিখলৈ অসম সাহিত্য সভাৰ শতবাৰ্ষিকী সামৰণি অনুষ্ঠান গোলকগঞ্জত উপস্থিত উদযাপন কৰা হৈছিল। অসম সাহিত্য সভাৰ পৰা শিক্ষাগুৰু আৰু সাহিত্য আৰু লোক সংস্কৃতি চৰ্চাৰ এটি অনুষ্ঠান উপলক্ষে চিলাৰায় মহাবিদ্যালয়ে আয়োজন কৰিছিল। সেই অনুষ্ঠানৰ মাজেৰে "জুৰা চাৰা প্ৰকাশ। গোৱালপাৰা, ধুবুৰী, ভাষা, সাহিত্য, সংস্কৃতি মূলক আলোচনা সভা" এখন অনুষ্ঠিত কৰা হৈছিল। স্থানীয় শিল্পীসকলৰ লগতে মহাবিদ্যালয়ৰ ছাত্ৰ-ছাত্ৰীসকলৰ দ্বাৰা কুশান গান, ভাওনা আদি কৰি ৰাজবংশী লোকসংস্কৃতি বিশেষভাৱে প্ৰদৰ্শন কৰা হৈছিল। বিশিষ্ট ব্যক্তিসকলে এই অনুষ্ঠানটিক ভূয়সী প্ৰশংসা কৰিছিল। সেই সভাত উল্লেখযোগ্য বিশিষ্ট ব্যক্তি আছিল অসম সাহিত্য সভাৰ সভাপতি ড° ধ্ৰুৱজ্যোতি বৰা, প্ৰধান সম্পাদক ড° পৰমানন্দ ৰাজবংশী, বিশিষ্ট বক্তা সাহিত্যিক ড° পৰিমল চন্দ্ৰ (গুৱাহাটী উপাচাৰ্য, কৃষ্ণকান্ত হান্দিকী বিশ্ববিদ্যালয়), গুৱাহাটীৰ কটন বিশ্ববিদ্যালয়ৰ প্ৰাক্তন অধ্যাপক তথা সাহিত্য একাডেমী আৰু সংগীত নাটক পুৰস্কাৰ প্ৰাপক প্ৰখ্যাত শিল্পী, গোৱালপাৰা বিশ্ববিদ্যালয়ৰ উপাচাৰ্য ড° হেমন্ত কুমাৰ নাথ, উত্তৰ পূব পাৰ্বত্য বিশ্ববিদ্যালয়, শিলং-ৰ ইংৰাজী বিভাগৰ মুৰব্বী অধ্যাপক ড° জ্যোতিৰ্ময় প্ৰধানী, কোচৰাজবংশী সাহিত্য সভাৰ সভাপতি ড° দ্বিজেন্দ্ৰ নাথ ভকত, বিখ্যাত শিল্পী প্ৰাৰ সৰকাৰ, গোলকগঞ্জৰ বিশিষ্ট সমাজ সেৱিকা "সাহিত্য পাণি প্ৰধানী আৰু বিশিষ্ট সাহিত্যিক শ্ৰীযুক্ত বেণুকান্ত দাস প্ৰমুখ্যে বহুতো। অসম সাহিত্য সভা, ধুবুৰী সাহিত্য সভা, গোলকগঞ্জ সাহিত্য সভা, গৌৰীপুৰ সাহিত্য সভা আৰু অঞ্চলৰ বিভিন্ন প্ৰতিনিধি সকল। সমূহ ছাত্ৰ-ছাত্ৰী আৰু বিপুল দৰ্শকৰ উপস্থিতিত এক লোকৰ সমাগমত সফলতাৰে অনুষ্ঠান আছিল। মহাবিদ্যালয়ৰ সমূহ ছাত্ৰ-ছাত্ৰী, শিক্ষক-কৰ্মচাৰীৰ ঐকান্তিক সহযোগত এই এক কেন্দ্ৰীয় অনুষ্ঠান সম্পন্ন কৰাটো সম্ভৱপৰ হৈছিল। উল্লেখযোগ্য যে সেই সময়ত চিলাৰায় মহাবিদ্যালয়ৰ ইতিহাস ৰচি এখন 'Chilarai College Bulletin' এখন উন্মোচন কৰা হৈছিল।

এই মূল্যবান সময়ত অধিবেশন কুশান গানৰ সমাপ্তি 'জুৰা চাৰা প্ৰকাশ কৰা। সাহিত্য সভাৰ এই লোকসংস্কৃতি প্ৰদৰ্শন অনুষ্ঠানটিৰ বেছেৰেই ভাল দিশ থাকিল। অৱশ্যে সেইটি নৱতম আদি সকলোৰে বিশেষভাৱে সাংস্কৃতিক অনুষ্ঠানত যোগদান কৰাৰ ক্ষেত্ৰত আমাক সম্পূৰ্ণ সহায় দিছিল। কেইবাজন বিভাগৰ তাৰপিছত আৰু আমাক সহায় কৰিছে। শুভকামনা বেছেৰেই শ্ৰদ্ধাঞ্জলি জ্ঞাপন কৰিছো।

২০১৮ চনৰ ২০-২১ জানুৱাৰীত চিলাৰায় মহাবিদ্যালয়ৰ বাৰ্ষিক মহাবিদ্যালয়ৰ সহযোগত গোচ ৰাজবংশী সাহিত্যসভাৰ চতুৰ্থ দ্বিবাৰ্ষিক অধিৱেশন আৰু সোণালী জয়ন্তী উৎসৱ উদযাপন কৰা হৈছিল। সেই অনুষ্ঠানত গোচ ৰাজবংশী সাহিত্যসভাৰ অধ্যক্ষ কুমাৰ দাস গৌৰীপুৰী পাঁচটা আলোচনা চক্ৰ এখন আয়োজন কৰা হৈছিল আৰু অসম তথা অসমৰ বাহিৰৰ পৰা কোচৰাজবংশী ৰাজবংশীসকলৰ বিশিষ্ট সাহিত্যিক উপস্থিত আছিল। এইদৰে সময় পাৰ হৈ গৈ গোচ ৰাজবংশী ভাষাৰ মাজত 'শাৰিনি' লিপি সেই সময়ত আবিষ্কাৰ হোৱাৰ খবৰ প্ৰকাশ পাইছিল। গোচ শাৰিনি লিপি সেই লিপি আমাৰ অঞ্চলৰ ছাত্ৰী শিক্ষয়িত্ৰী চিহ্নিত কৰে গোচ এইখন 'শাৰিনি' উদ্ভাৱন কৰা। যেন আগন্তুকসকলে সাহসেৰে সেই ভাষাৰ মাজত সেইদিনা সেই দিনটোত মনত পৰি যায়।

ছাত্ৰছাত্ৰীৰ অভিভাৱক দায়িত্ব লৈছিল আৰু আমাৰ এই চাকৰি কালছোৱাতে RUSA ৰ পৰা পোৱা আৰ্থিক অনুদানেৰে এখন কলেজৰ অট্টালিকাৰ নিৰ্মাণ কাৰ্য আৰম্ভ হৈছিল। ২০১৭ চনৰ ২৪ অক্টোবৰ তাৰিখে RUSA ৰ এক কেন্দ্ৰীয় বিশেষজ্ঞ দলে মহাবিদ্যালয় পৰিদৰ্শন কৰে। স্নাতক শাখাৰ অনুমোদনৰ বাবে গুৱাহাটী বিশ্ববিদ্যালয়ৰ পৰা অৰ্থনীতি বিভাগৰ ড° মামুণী শৰ্মা বেজবৰুৱা আৰু ড° নিৰঞ্জন আৰু দৰ্শন বিভাগৰ অধ্যাপক ড° সৌৰভজ্যোতি গোস্বামী উপস্থিত থাকি আমাৰ অৰ্থনীতি আৰু দৰ্শন বিভাগটোৰ পৰিদৰ্শন কৰি যাৱতীয় পৰামৰ্শ দিয়াৰ লগতে সিদ্ধান্ত দিয়ে। ২০১৭ চনত সংস্কৃত বিভাগৰ স্নাতক শাখাৰ অনুমোদন দিয়াৰ পাছত গুৱাহাটী বিশ্ববিদ্যালয়ৰ অধ্যাপক ড° প্ৰদ্যোত নাথ শৰ্মা আৰু ড° মঞ্জুলা দেৱীয়ে বিভাগটো পৰিদৰ্শন কৰে। চাকৰিত সোমোৱা দিনৰ পৰাই অৱসৰৰ সময় আহিল। আমাৰ ৩০ বছৰীয়া চাকৰিকালৰ পৰা অৱসৰ লোৱাৰ সময় আহিল। অতি আপোন চিলাৰায় মহাবিদ্যালয়খনৰ পৰা ২০১৮ চনৰ ৩০ এপ্ৰিলত মই অৱসৰপ্ৰাপ্ত হ'লো। বিদায়বেলাৰ সেই মুহূৰ্তই মোৰ মনত পৰিলে অতীতৰ স্মৃতি ভাঁহি উঠে।

আমাৰ সুদীৰ্ঘ ৩০ বছৰীয়া চাকৰি জীৱনৰ সকলো স্মৃতি আৰু অভিজ্ঞতাৰ ইয়াত লিপিবদ্ধ কৰিলে নিশ্চয় এক দীঘলীয়া হ'ব। উল্লেখিত সুমধুৰ স্মৃতিবোৰৰ মাজতে কিছু মান তিতা কেঁহা স্মৃতিও অভিজ্ঞতাৰ বাহিৰে নহয়। সেইবোৰ লিপিবদ্ধ নকৰি আজিৰ এই সোণালী সময়ত বিক্ত নকৰো। বেছিকৈ পৰিয়াল এটাৰ দৰে আছিলোঁ, যিটো পৰিয়াল সুখ দুখ সকলো থাকে আমাৰ মহাবিদ্যালয়ৰ সকলো সহকৰ্মীৰ সৈতে সম্পৰ্ক মধুৰ। সকলো সহকৰ্মী আৰু ছাত্ৰ-ছাত্ৰীৰ মৰমখিনি পাই আহিছোঁ আৰু নিশ্চয় আজীৱন এই সম্পৰ্ক অটুট থাকিব।

চিলাৰায় মহাবিদ্যালয়ত আমাৰ চাকৰি জীৱনত সহযোগিতা কৰা আমাৰ ˚শৈলেশ্বৰ গোস্বামী আৰু ˚ভবেন্দ্ৰ মহন্ত, সহকৰ্মী ˚বীৰেন্দ্ৰ চন্দ্ৰ দাস অধ্যাপক, ˚হৰিনাথ শৰ্মা, ˚দীপক কুমাৰ শৰ্মা, সহকৰ্মী ˚বিশ্বেশ্বৰ হাজৰিকা, ˚অনিতা ৰাণী চৌধুৰী, গ্ৰন্থাগাৰিক, কাৰ্যালয়ৰ সহকৰ্মী ˚উমাকান্ত দাস, ˚নিৰ্মল শৰ্মা, ˚লোকেন্দ্ৰ চৌধুৰী, আদিকে ধৰি শিক্ষক, চতুৰ্থশ্ৰেণীৰ কৰ্মচাৰী শশধৰ দাস, নগেন কলিতা আজিৰ এই সোণালী জয়ন্তীৰ সোণালী মুহূৰ্তত শ্ৰদ্ধাৰে সুঁৱৰি একান্ত শ্ৰদ্ধাঞ্জলি জ্ঞাপন কৰিলোঁ। প্ৰাক্তন মন্ত্ৰী ˚কবীন্দ্ৰ নাথ দেৱশৰ্মাক আদি কৰি চিলাৰায় মহাবিদ্যালয়ৰ সাতখ কৰিছে এই অঞ্চলৰ উন্নতিৰ প্ৰতিষ্ঠাপক আৰু মহান ব্যক্তি, বিদ্যানুৰাগী সকলোৰে বিদেহী আত্মাৰ চিৰশান্তি কামনাৰে শ্ৰদ্ধাঞ্জলি অৰ্পণ কৰিলোঁ।

চিলাৰায় মহাবিদ্যালয়খন এটা অঞ্চলৰ গৌৰৱ তথা তেওঁলোকৰ আশাৰ পুঁজি বুলি কোৱাটো অত্যুক্তি কৰা নহ'ব। এই মহাবিদ্যালয়ৰ কৰ্মীসকলক উদ্দেশ্যে তেওঁলোককে সদায় সুখী হওক আৰু বিভিন্ন সময়ত আমাক মাতমান দিয়া পৰামৰ্শ দি সহায় কৰে। তেওঁলোকসকলৰ ওচৰত আমি সদায় কৃতজ্ঞ হৈ থাকিম। আমাৰ চাকৰিকালত পোৱা মোৰ সহকৰ্মী অধ্যাপক, বিভিন্ন বিভাগৰ প্ৰাক্তন শিক্ষক সকলো আৰু শিক্ষকসকল, মোৰ সহকৰ্মীৰ লগতে বিভিন্ন কাৰ্যালয়ৰ বিষয়াসকলক আৰু অসংখ্য বিদ্যাৰ্থীৰ মৰম চেনেহ সদায় মনত ৰাখিম আৰু জীৱনৰ শেষলৈকে সোঁৱৰি থাকিম। বিশেষকৈ আমাৰ শিক্ষক জীৱনত লগপোৱা সকলো ছাত্ৰ-ছাত্ৰীৰ মৰম ভালপোৱাৰ স্মৃতি সদায় মোৰ মনত অটুট হৈ থাকিব আৰু আন্তৰিকতাৰে থাকিব বুলি দৃঢ় বিশ্বাস।

অসমৰ এখন পশ্চিম প্ৰান্তত অৱস্থিত চিলাৰায় মহাবিদ্যালয়খনে নানা ঘাত প্ৰতিঘাতৰ অতিক্ৰমি আজি সোণালী বৰ্ষত খোজ দিছে। বীৰ মহাবীৰ চিলাৰায়ৰ নামেৰে নামকৰণ কৰা আমাৰ প্ৰাণৰ আপুৰুগীয়া এই মহাবিদ্যালয়খন অধিক উন্নত হওক আৰু শ্ৰেষ্ঠ মহাবিদ্যালয় হওক। আজিৰ সোণালী জয়ন্তীৰ শুভলগ্নত আন্তৰিক শুভেচ্ছা জনালোঁ। ■

জয়তু চিলাৰায় মহাবিদ্যালয়।

স্মৃতিৰ ৰেঙনি

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] (P.U.) [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

পৰিদৰ্শক [illegible] মহাবিদ্যালয়ৰ মোহৰ (Seal) [illegible] আছিল। [illegible]

[illegible] ১৯৭৪ চনত [illegible] শিক্ষামূলক ভ্ৰমণ (Excursion) [illegible] মহাবিদ্যালয়ৰ [illegible]

[illegible] ১৯৭৮ চনৰ ২৬ জানুৱাৰীত [illegible] (Sign Board) [illegible]

[illegible] মহাবিদ্যালয়ৰ [illegible]

[illegible] ১৯৭৭ চনৰ ১৮ জানুৱাৰীত [illegible]

ডাঙৰীয়া, চিলাপথাৰ মহাবিদ্যালয়ৰ অধ্যক্ষৰ পদ গ্ৰহণ কৰি আছিল। প্ৰকৃতি অৱশ্যে সময় মতে সুযোগৰ সদ্ব্যৱহাৰ কৰিলে। লগে লগে [illegible] ইছলাম ডাঙৰীয়াক সাক্ষাৎ কৰি মহাবিদ্যালয়ৰ মাটিৰ সমস্যাটো সমাধান কৰিবলৈ কাকুতি কৰিলে। ইছলাম ডাঙৰীয়াই [illegible] চৌধুৰী ডাঙৰীয়াক সাক্ষাৎ কৰি [illegible] মহাবিদ্যালয়ৰ মাটিৰ সমস্যাটো নিষ্পত্তি কৰিবলৈ হস্তক্ষেপ কৰি অনুৰোধ কৰিলে। প্ৰত্যুত্তৰত চৌধুৰী ডাঙৰীয়াই কৈছিল— "ইছলাম ডাঙৰীয়া! মই আপোনাৰ নাম শুনিছোঁ, আপুনি মোক এটা কাম কৰিব লাগিব।" তেতিয়া ইছলাম ডাঙৰীয়াই [illegible] অৱশেষত মহাবিদ্যালয়ৰ দীৰ্ঘদিনীয়া মাটিৰ সমস্যাটো অতি সহজে সমাধা হ'ল। [illegible] ডাঙৰীয়াৰ অৱদানৰ সততা স্বীকাৰ কৰিছিল।

ইং ১৯৮২ চনত শ্ৰীযুত নিৰ্মল নাথ গোস্বামী ডাঙৰীয়া চিলাপথাৰ মহাবিদ্যালয়ৰ অধ্যক্ষ হিচাপে যোগদান কৰে। এওঁৰ দিনতে মহাবিদ্যালয়ৰ নিজৰ মাটিত, নতুন ঘৰ আৰম্ভ হয়। সেইসময়ত চিলাপথাৰ মহাবিদ্যালয়ৰ [illegible] সম্পাদক আছিল [illegible] নতুন [illegible] লগে লগে [illegible] মহাবিদ্যালয়ৰ কৰ্মচাৰী [illegible] সিদ্ধান্ত লয়। সেই সময়ত অধ্যক্ষ গোস্বামী ডাঙৰীয়া আৰু [illegible] এই উদ্দেশ্যে আছিল। অনুমান ৩০ (ত্ৰিশ) [illegible] অনুমান ইং ১৯৮৩/৮৪ চনত অধ্যক্ষ নিৰ্মল গোস্বামীৰ সময়তে চিলাপথাৰ মহাবিদ্যালয়ত B.T.C. ৰ [illegible] নতুনকৈ [illegible] শিক্ষা [illegible] হস্তান্তৰিত হয়।

[illegible] ইং ১৯৭৫ চনৰ ২৬ জানুৱাৰীত "[illegible]" [illegible] চিলাপথাৰ মহাবিদ্যালয়ৰ নতুন [illegible] (৩০) [illegible] চৌ [illegible] শিশু এটি [illegible] 'আহা, কেনে ক'ব আহা। মই, যে [illegible]'

[illegible] মহাবিদ্যালয়খনক [illegible] আপুনি [illegible] মহাবিদ্যালয়খনক [illegible] সকলোৱে [illegible] মন যায় —

হে বীৰ!
সোণা যেন নৱজাগৰ!
হে বন্ধু, হে দেশবন্ধু!
তুমিয়ে যে,
আমাৰ আহ্বান
বীৰৰ সুৰৰ লহৰি।
জনাৰো আশাৰ উল্লাস,
গভীৰ নিৰ্জন বাণী।
সকল পীড়ন,
দুখ অপমান,
নিজেই সহি।।
হে বীৰ!
সোণা যেন নৱজাগৰ।।

[illegible] প্ৰথম পৰ্ব এইদৰে [illegible] উল্লেখ কৰিব বিচাৰোঁ যে সেইবাৰ [illegible] প্ৰথম প্ৰতিষ্ঠাপক সদস্য আছিল [illegible]

[illegible] আলোচনা কৰিছিলোঁ। সেই সময়ত [illegible] সেয়েহে যদি কোনো [illegible] তাৰ বাবে মই সকলোৰে ক্ষমা বিচাৰিছোঁ।

সৰ্বশেষত, [illegible] পূৰ্ণ হোৱা উপলক্ষে [illegible] মহাবিদ্যালয়ৰ [illegible] সোণালী জয়ন্তী [illegible] ধন্যবাদ ■

এৰি অহা দিনবোৰ

আব্দুল্লা নিশান
অৱসৰপ্ৰাপ্ত অধ্যাপক, ডিগবোই মহাবিদ্যালয়

দিনবোৰ নিমাতে পুৰণি হৈ যায় স্মৃতিৰ পুখুৰীত নিমাতেই আবৰি হৈ থাকে। ১৯৭৮-৭৯ শিক্ষা বৰ্ষত মই ডিগবোই মহাবিদ্যালয়ৰ ৰাজনীতি বিজ্ঞান বিভাগৰ প্ৰবক্তা হিচাপে কামত যোগদান কৰো। মোৰ বিভাগত শ্ৰী দীপেন্দ্ৰ চন্দ্ৰ শৰ্মা বিভাগীয় মুৰব্বী হিচাপে কাম কৰিছিল, কিয়নো তেখেতৰ এম.এ. পাছ কৰা নাছিল। Previous Pass পাছ আছিল। সেই সময়ত মহাবিদ্যালয়ত উপযুক্ত শিক্ষকৰ নাটনি। তেওঁক প্ৰবক্তাৰ ডিগ্ৰীৰ কাৰণে কাম চলোৱা ব্যৱস্থা আছিল। মই যেতিয়া কলেজত যোগদান কৰো তেতিয়া অধ্যক্ষ আছিল শ্ৰীযুত সতীশ নাথ শৰ্মা। সেইসময়ত কলেজত দুটা শিফ্ট আছিল। অৰ্থাৎ দিবা আৰু নৈশ শিক্ষক আছিল। এজন সৰ্বভাৰতীয় স্তৰৰ শাখাত আৰু এজন নৈশ শাখাত অধ্যক্ষ থাকে। নৈশ শাখাৰ অধ্যক্ষ আছিল। কাৰণেই অধ্যাপক হৈ কলেজত দুটা দলৰ সৃষ্টি হৈছিল। যেতিয়া সতীশ নাথ শৰ্মা অধ্যক্ষ হয় তেতিয়া আদালতত Injunction কৰি শিক্ষক নতুন কমিটিয়ে অধ্যক্ষ পাতে। আমি শিক্ষক-শিক্ষয়িত্ৰী, কৰ্মচাৰীসকলে দুয়ো পক্ষ লৈ দলীয় কাজিয়া কৰিছিলো। মই যোগদান কৰা সময়ত কলেজৰ শিক্ষক শিক্ষয়িত্ৰী আছিল অধ্যক্ষ শ্ৰীযুত সতীশ নাথ শৰ্মা আৰু অন্যান্য শিক্ষক, গৌতম শৰ্মা, ড° দিলীপ নাথ অধিকাৰী, শ্ৰীমতী মিনা সেন শৰ্মা, শ্ৰীমতি নন্দিনা বৰদলৈ, শ্ৰীমতি শীলা দাস আৰু মই আব্দুল্লা নিশান। কিৰাণী হিচাপে আছিল শ্ৰী দীপেন্দ্ৰ চন্দ্ৰ দাস শৰ্মা আৰু শ্ৰী দিলীপ নাথ সন্দিকৈ। প্ৰথম সহায়ক হিচাপে Head Asstt. শ্ৰী প্ৰতিমা দাস, নিখিল চন্দ্ৰ শৰ্মা আৰু দিলীপ নাথ সন্দিকৈ। তেওঁ অতিৰিক্ত ভাৱে লাইব্ৰেৰীয়ান হিচাপে কাম কৰিবলৈ দিছিল। নিখিল শৰ্মাক একাউন্টেন্ট হিচাপে কাম দিয়া হৈছিল। চতুৰ্থ শ্ৰেণী কৰ্মচাৰী আছিল শ্ৰী শশধৰ দাস, শ্ৰী ভবানী কান্ত দাস, শ্ৰী নৰেশ দাস, বিজয়ৰাম বাৰুকৰ প্ৰভৃতি কাম কৰিছিল। প্ৰত্যেক বিষয়ৰ প্ৰত্যেক দুই আছিল।

অসমীয়া বিভাগত শিক্ষক কম থকা বাবে মই ড° দিলীপ নাথ অধিকাৰীক মাতি পঠিয়াইছো। তেওঁ তেতিয়া গুৱাহাটী বিশ্ববিদ্যালয়ৰ অসমীয়া বিভাগৰ শ্বেইখাল ইমামৰ অধ্যাপকত। পাছত আইদেউ সোণাৰি মহাবিদ্যালয়ৰ অৱসৰপ্ৰাপ্ত অধ্যাপক আৰু শ্ৰী সুনীল দে আদিৰ নৰ্থ লক্ষীমপুৰ মহাবিদ্যালয়ৰ অৱসৰপ্ৰাপ্ত অধ্যাপক তেখেতসকল তেতিয়া গুৱাহাটী বিশ্ববিদ্যালয়ৰ অধ্যয়ন কৰি আছিল। ড° অধিকাৰী মাতি পঠিয়ালো যে ডিগবোই মহাবিদ্যালয়ত যোগ দিব লাগে। পিছত তেওঁ ফাইনেল পৰীক্ষা দিব পাৰিব। ডিগবোই মহাবিদ্যালয়ত ড° অধিকাৰী প্ৰবক্তা হিচাপে কামত যোগদান কৰে আছিল। দৰমহা ১০০ টকা মাথোন। সেই সময়ত পূৰ্ণ পৰ্যায়ৰ শিক্ষক সকলৰ দৰমহা আছিল ২৫০ টকা।

অধ্যাপক হৈ যেতিয়া কৰিছিলো সুখত ছিলো। প্ৰায়েই বিভাগ আৰু সকলো লোক পাইছিলো। তেনে এক দুৰ্যোগৰ দিনত কলেজ পৰিদৰ্শক কলেজ পৰিদৰ্শন কৰিবলৈ আহিল পৰিদৰ্শক মহাশয় যোগেশ শিক্ষাবিদ শ্ৰী মেদি দাস। মই আহিল পৰি অনা সময়ত তেওঁৰ আহিল মহাবিদ্যালয়ৰ অধ্যক্ষ আছিল অধ্যক্ষ সমাজ ক্লাছ লৈছিল। মই বিশেষ কৈছিলো যদি লোক সুবিধা লৈছো প্ৰেমালাপৰ এই সময়ত তেওঁলৈকে নিৰ্মূল কৰা হয়। কিয়নো এইখন আৰু কলেজৰ হৈ-অৰ্থ নাই কলেজত পাইছো আদালত। তলতো এইখন মহাবিদ্যালয়ত ডিগ্ৰী দিব নোৱাৰে তেতিয়াও মই পেছাৰ বাবে প্ৰেমালাপৰ সকলোৰে দুখ লগা আছিল। কিয়নো এইখন কলেজৰ শিক্ষা অৰ্থ নাই স্থায়ী অধ্যক্ষ নাই, প্ৰেমালাপলোকসকলক নিয়োগিকৈ চলিব। পৰিদৰ্শক মহোদয় আহাত কলেজৰ দশিচয়কো অভিযোগৰ সমস্যা-সমাধানকৰণ কৰিছিল, তথাপিও থকি যেতিয়া মালিক চাব ডেকাসকল তেওঁৰ তেওঁ নতুন দুখন বিশেষ শোভাৰ সেৱা দানৰ বাবে আহিল তেওঁলোক আহিব পাৰিছিল। সকলোৱে উপস্থিত হৈ পৰিদৰ্শক মহোদয়ক ক'লে যে আমাক আৰু আসামৰেশন সমস্যা দিয়াৰ আমি সকলো দৰ্ক পূৰণ বলি আপোনাক মাতিম। মই ঠেখিছিলো যত কলেজখন এদিন ভাল হব। Newtons third law of motion মতে In every action there is an equal and opposit reaction. আমি আমি

সেইবোৰ কলেজৰ অধ্যক্ষ কৰিব লাগিছে। তাৰোপৰি ছোৱালীসকলে ইমান দূৰ যাবলৈ আৰু গোটেই কথাটো [illegible]। বাহিৰেই অন্ততঃ ছোৱালীসকলৰ উচ্চ শিক্ষাৰ বাবে অনুমতি দিয়ক নহ'লে মেট্ৰিক পাছ কৰাৰ পিছত মাত্ৰ [illegible] সেই ক্ষেত্ৰসমূহত ছোৱালীসকলক দিয়া দিব লাগিব। অৱশেষ কৰাৰ পিছত মোৰ File অসম চৰকাৰলৈ চলি ক'লে। Concurrence দিয়া হ'ল।

[illegible] মহাবিদ্যালয়ৰ ছোৱালী বিলাকৰ উচ্চ শিক্ষাৰ সুবিধাৰ বাবে অনুমোদন পালে। কলেজৰ [illegible] আদি কৰি সকলোৱে আনন্দিত হ'ল। এনেকৈ [illegible] সেইদিনা কলেজখন ঘাটি মঞ্জুৰী লাভ কৰে। এনেকৈ [illegible] শ্ৰীযুত নিৰ্মল নাথ গোস্বামী অধ্যক্ষ [illegible] শেষ হ'ল। ইফালে কলেজৰ চলকৰ্মীসকল [illegible] শ্ৰীযুত [illegible] গোস্বামী [illegible] মহাবিদ্যালয়ত যোগদান কৰে। পৰিচালনা সমিতিয়ে মোক কলেজৰ নতুন অধ্যক্ষ হিচাপে নিয়োগ কৰে। [illegible] মোৰ কাৰ্যকালত কৰিবলগীয়া কামবোৰ কৰিলো। এনেকৈ কিছুদিন যোৱাৰ পিছত [illegible] মহাবিদ্যালয়ৰ Botany বিভাগৰ মুৰব্বী অধ্যাপক শ্ৰীযুত শৈলেন্দ্ৰ গোস্বামীক নতুন অধ্যক্ষ নিয়োগ কৰিলে। তেওঁ ১৯৯৬ চনৰ [illegible] মাহৰ ১৮ তাৰিখে কাৰ্যত যোগদান কৰে। তেওঁ মাত্ৰ ১৮ দিন [illegible] কলেজত কাম কৰিছিল। এইদিনিতে [illegible] শ্ৰীযুত [illegible] পৰিচালনা সমিতিৰ সভাপতি হৈ কলেজৰ উন্নতিৰ হকে [illegible] কাম কৰি গৈছে।

মই তেতিয়া অধ্যক্ষ আৰু [illegible] শ্ৰীযুত শৈলেন্দ্ৰ গোস্বামীদেৱক মই নিযুক্তি দিলো। মোৰ সৌভাগ্য যে মই [illegible] শিক্ষক নিযুক্তি দিয়া [illegible] ইতিহাসত লিখিব [illegible]।

[illegible] পিছত আহিল সেই সুদিন। ১৯৮৭ ইং চনৰ ১ জানুৱাৰী আমাৰ কলেজে চৰকাৰী ঘাটি মঞ্জুৰী লাভ হ'ল। এনেকৈ [illegible] পিছত কলেজখনৰ চৰকাৰীকৰণ হ'ল।

এতিয়া আহিল কাম হ'ল বিভিন্ন বিভাগত খালি থকা পদবোৰ পূৰণ কৰা। কিন্তু [illegible] বিভাগসমূহৰ নিয়ম [illegible] শিক্ষক নিযুক্তিৰ [illegible] চৰকাৰে [illegible]। ফলত অধ্যক্ষ মহোদয়ে উপায় নাপাই Non Sanction Post হিচাপে কিছুমান নিযুক্তি দি [illegible]। খালি থকা পদবোৰ এটা এটাকৈ পূৰণ কৰা হল। [illegible] ড° [illegible] ইংৰাজী বিভাগত নিয়োগ কৰিলে। শ্ৰী [illegible] বিভাগত শ্ৰী [illegible] শিক্ষা বিভাগত, ড° [illegible] ইংৰাজী বিভাগত শ্ৰী [illegible] অসমীয়া বিভাগত, [illegible] দৰ্শন বিভাগত, শ্ৰী [illegible] ৰাজনীতি বিভাগত নিযুক্তি দিলে। [illegible] Non Sanction Post ত [illegible] বুৰঞ্জী বিভাগত শ্ৰী [illegible] দৰ্শন বিভাগত শ্ৰী [illegible] দৰ্শন বিভাগত নিযুক্তি দিয়ে। [illegible] ইংৰাজী বিভাগত শ্ৰী ড° [illegible], ৰাজনীতি বিজ্ঞান বিভাগত শ্ৰী [illegible] চৌধুৰী [illegible] নিযুক্তি দিয়া হয়। [illegible] মহাবিদ্যালয়ৰ [illegible]। [illegible] ১৯৯০ ইং চনত অধ্যক্ষ শ্ৰীযুত শৈলেন্দ্ৰ গোস্বামী [illegible]। কলেজ পৰিচালনা সমিতিয়ে দৰ্শন বিভাগৰ মুৰব্বী অধ্যাপক শ্ৰী ড° [illegible] কুমাৰ [illegible] অধ্যক্ষ পদত [illegible] কৰে। [illegible] Non Sanction Post ত শ্ৰী [illegible] শিক্ষা বিভাগত [illegible] ইংৰাজী বিভাগত [illegible], অৰ্থনৈতিক বিভাগত শ্ৰী [illegible] কাম কৰি আছে আৰু [illegible] চৰকাৰী হোৱা বাবে D.El. [illegible] কিন্তু [illegible] চৰকাৰীকৰণ নহ'ল।

আমাৰ কলেজ [illegible] চৰকাৰে মঞ্জুৰি দিলে। [illegible] লাইব্ৰেৰী পদটো Sanction কৰিব [illegible]। [illegible] লাইব্ৰেৰী [illegible] অসমীয়া বিভাগত [illegible] Non Sanction Post ত নিযুক্তি দি [illegible]। [illegible] কাম কৰি আছে। লাইব্ৰেৰীত শ্ৰী [illegible] সহায়ক [illegible] নিযুক্তি দিয়া হয়। [illegible] বুৰঞ্জী বিভাগত

Sanction Post এ নিযুক্তি দিয়ে।

আমাদের কলেজের Office Staff এর মধ্যে রয়েছেন শ্রী বিপুল দাস, অপূর্ব কুমার রায় Jr. Asstt. সন্তোষ কুমার সাহা Jr. Asstt. Mrinal Kanti Ray Jr. Asstt. Gobinda Paramanik Jr. Asstt. Adity Kashyap Barua Jr. Asstt. দুলাল চন্দ্র দাস Night Guard, Krishna Biswas Gr-IV, দিলোজ দাস Gr-IV, Kumari Basfore Gr-IV, গীতা দাস, [illegible] দাস Gr-IV, বিমল দাস Gr-IV, সুনীল সাহা Gr-IV, মনোজ দাস Gr-IV। Department of Management এ শ্রী [illegible] দাস, শ্রী [illegible] দাস (HoD) শ্রীমতি [illegible] বর্মন। সংস্কৃত বিভাগের শ্রী [illegible] অধিকারী (HoD), ড. [illegible] দেব শর্মা, ড. [illegible] অধিকারী। E.T.M. বিভাগের শ্রী [illegible] কুমার রায়, শ্রীমতি [illegible] দেবনাথ। অর্থনীতি বিভাগে শ্রী [illegible] চন্দ্র দাস, [illegible] দাস, [illegible] চন্দ্র দাস, শ্রীমতি [illegible] দাস, ড. [illegible] দাস, বাংলা বিভাগে শ্রী [illegible] বর্মন, [illegible] কুমার দাস, শ্রীমতি [illegible] দেবনাথ। ইংরেজী বিভাগে ড. [illegible] শর্মা (HoD), শ্রী [illegible] বর্মন, শ্রী [illegible], [illegible], শ্রীমতি [illegible] দাস। রাষ্ট্রবিজ্ঞান বিভাগে শ্রী [illegible] চক্রবর্তী (HoD), শ্রীমতি [illegible], শ্রী [illegible] চন্দ্র [illegible], শ্রী [illegible] দেব, শ্রী [illegible] দাস শ্রীমতি [illegible] বর্মন। শিক্ষা বিভাগে শ্রী [illegible] বিশ্বাস (HoD), শ্রীমতি [illegible], শ্রীমতি [illegible], শ্রীমতি [illegible] দাস। সমাজতত্ত্ব বিভাগে শ্রী [illegible] চৌধুরী (HoD), শ্রীমতি [illegible], [illegible], শ্রীমতি [illegible] দাস এবং আরো অনেকে। GUCDOE এ শ্রী [illegible] চন্দ্র [illegible] এবং শ্রী [illegible] কুমার দাস (Co-Ordinator) এঁদেরকে প্রতিদিন বিভাগের অধ্যাপক অধ্যাপিকারা কাজ করে চলেছে। এরকম অনেকে এখানে শিক্ষকতা করেছেন ৫০ বছরে পা দিয়ে আজ সোনালী জয়ন্তী অতিক্রম। ১৯৬৯ সনে অধ্যক্ষ [illegible] কুমার [illegible] থেকে শিক্ষক শিক্ষাকর্মী এবং ছাত্র ছাত্রী সকলে মিলে সোনালী জয়ন্তী উদযাপন করে। [illegible] আমাদের মহাবিদ্যালয় [illegible] হিসেবে পরিচিত। ২০০৫ সনে শ্রী [illegible] দাস এবং ২০০৬ সনে শ্রী [illegible] দাস এবং শ্রী ২০১০ সনে অবসর গ্রহণ করেন। [illegible] ২০১৩ সনে শ্রীমতি [illegible], ২০১৩ সনে ড. [illegible] ২০১৭ সনে শ্রীমতি [illegible] ২০১৬ সনে শ্রীমতি [illegible]। [illegible] শ্রী সন্তোষ কুমার [illegible] Selected Principal হিসাবে ড. [illegible] নিযুক্তি দিয়ে যান। ড. [illegible] অতি অল্প সময় [illegible] ড. সন্তোষ কুমার সরকার অধ্যক্ষ ছিলেন। ২০১৬ সনে ড. সন্তোষ কুমার সরকার অবসর গ্রহণ করেন। আর [illegible] অধ্যক্ষ হিসাবে নিযুক্তি দিয়ে ২০১৮ সনে শ্রীমতি [illegible] অবসর গ্রহণ করেন।

বিদ্যালয়ের [illegible] শ্রী [illegible] নিযুক্তি পান। এছাড়াও শ্রীযুক্ত [illegible] গোস্বামী, [illegible], [illegible] দাস সাহা, [illegible] দাস সরকার, [illegible] চন্দ্র সাহা, [illegible] অনেক [illegible]। ২০১৮ সনে [illegible]। [illegible]। আমাদের [illegible] শিক্ষক শিক্ষাকর্মী [illegible] NAAC এ 'B' Grade পেয়েছে এবং ই আমাদের কাছে অতি সুখের বিষয়। আজি কলেজ ৫০ বছরে পা দিয়ে আজ সোনালী জয়ন্তী পালন করছে। আমরা ড. [illegible] কুমার মহাশয়ের [illegible] সোনালী জয়ন্তী উদযাপন সমিতি গঠিত হয়। ১৮, ১৯ থেকে ২০ জানুয়ারীর তিন দিনব্যাপী সোনালী জয়ন্তী উদযাপনের [illegible] Advisor হিসাবে মনোনীত করেছে। আশা করি সোনালী জয়ন্তী পর্ব খুব সুন্দর ভাবে উদযাপন করা হবে। [illegible] প্রার্থনা [illegible] সকলের [illegible] দিনহাটা মহাবিদ্যালয়ের উজ্জ্বল ভবিষ্যৎ কামনা করি [illegible]। ■

এখিলা পাত

ড° সন্তোষ কুমাৰ সৰকাৰ
[illegible]

[illegible]

স্মৃতিপট

ড° কুমুদৰঞ্জন ডেকা
অৱসৰপ্ৰাপ্ত অধ্যক্ষ, জিলা শিক্ষা আৰু প্ৰশিক্ষণ প্ৰতিষ্ঠান
গোলকগঞ্জ, ধুবুৰী

১৪ ডিচেম্বৰৰ 'হীৰামিন' কাকতত দেখিলোঁ গোলকগঞ্জস্থিত চিলাৰায় মহাবিদ্যালয়ৰ মহা ধুমধামেৰে সোণালী জয়ন্তী উদযাপন হ'ব অহা ১৮, ১৯ আৰু ২০ জানুৱাৰী/২০২৪ তাৰিখত। [illegible]

মহাবিদ্যালয়ৰ অধ্যক্ষ অকণমান শিক্ষাৰ লগত জড়িত হৈছিলোঁ, বিশেষকৈ সৰ্বশিক্ষা অভিযান। সেই সময়ত বুনিয়াদী প্ৰশিক্ষণ কেন্দ্ৰ হিচাপে জিলাখনৰ শৰীৰ আৰু হিচাপে অৰ্পিত আছিল আৰু যোগেশচন্দ্ৰ মহাবিদ্যালয়ৰ গোসাঁইগাঁৱৰ স্থানীয় সমাজ প্ৰতিষ্ঠান পৰিচালনা প্ৰসংগত ধীৰেন্দ্ৰ প্ৰধানী মহোদয়ৰ লগত সাক্ষাৎ হয়। সেইসময়ত প্ৰধানী মহোদয়ে গোসাঁইগাঁও উচ্চতৰ মাধ্যমিক বিদ্যালয়ৰ প্ৰধান শিক্ষক পদত অধিষ্ঠিত আছিল আৰু সেয়েহে সুযোগ পাই প্ৰধান শিক্ষক মহোদয় প্ৰধানী ডাঙৰীয়া জিলাখন সম্পৰ্কে শিক্ষা বিভাগৰ অভিভাৱক আছিল আৰু সেই সূত্ৰে যথেষ্টখিনি লাগিলো ধুবুৰী জিলাৰ শিক্ষা সম্পৰ্কীয় বিভিন্ন সমস্যা সম্পৰ্কে আলোচনা কৰিছিলোঁ। প্ৰয়াত সভিত্য পৰিচালকৰ সভাপতিত্বত সুন্দৰ ভেকগুৰুৰ পাৰা নিয়মসূত্ৰে গোসাঁইগাঁৱৰ সমাজ জনিতাৰ পৰিচালক গোৱালী হিচাপে আছি, সেই অঞ্চলৰ শিক্ষাৰ উন্নয়নৰ কাৰণে কৰা বিভিন্ন কাৰ্যকলাপৰ সম্পৰ্কে অৱগত কৰিছিলোঁ। প্ৰয়াত সভিত্য পৰিচালকে গোসাঁইগাঁৱৰ আশে-পাশে থকা বিদ্যালয়সমূহৰ শিক্ষক-শিক্ষয়িত্ৰীসকলৰ আৰু অভিভাৱকৰ সমস্যা সমাধানৰ কাৰণে তেওঁসকলৰ লগত যোগাযোগ কৰি বিভিন্ন ব্যৱস্থা গ্ৰহণৰ চেষ্টা অব্যাহত ৰাখিছিল। ১৯৮৬ চনৰ নতুন ৰাষ্ট্ৰীয় শিক্ষানীতি অনুসৰি কেন্দ্ৰীয় চৰকাৰে প্ৰতিখন জিলাতে প্ৰাথমিক স্কুল শিক্ষক-শিক্ষয়িত্ৰীৰ সেৱাকালীন আৰু সেৱাপূৰ্ব প্ৰশিক্ষণৰ কাৰণে ১৯৮৯ চনৰ পৰা অসমৰ চৰকাৰে পৰ্যায়ক্ৰমে জিলা শিক্ষা আৰু প্ৰশিক্ষণ প্ৰতিষ্ঠান (District Institute of Education and Training) প্ৰতিষ্ঠা কৰাৰ সিদ্ধান্ত কৰিছিল যাতে শিক্ষকসকলক উপযুক্ত প্ৰশিক্ষণ দি বিদ্যালয়ৰ শিক্ষাৰ গুণগত মান উন্নত কৰিব পাৰি আৰু সেইমতে ধুবুৰী জিলাৰ গোসাঁইগাঁৱতেই এই প্ৰতিষ্ঠান ১৯৯৫ চনত স্থাপন হৈছিল। ১৯৯০ চনৰ পৰা নিম্নলেখক সাক্ষৰতা অভিযান ৯ খন জিলাত ডি.আই.ই.টি.ৰ কাৰ্যসূচী কাৰ্যকৰী হৈ আছিল আৰু এই ৯ খন জিলাৰ ভিতৰত শিক্ষাৰ পৰ্যায়ত অৱস্থা বেয়া ডি.আই.ই.টি.ৰ কাৰ্যসূচীত অন্তৰ্ভুক্ত আছিল ধুবুৰী জিলাও। ডি.আই.ই.টি.ৰ কাৰ্যসূচী কাৰ্যকৰী হোৱা জিলাসমূহৰ প্ৰাথমিক শিক্ষাৰ স্থিতি অতি পুৰণিমানৰ আছিল। বিশেষ জিলাত মহিলাৰ সাক্ষৰতাৰ হাৰ (Literacy Rate) হাৰ অতি নিম্নমানৰ সেই জিলাসমূহত ডি.আই.ই.টি.ৰ কাৰ্যসূচী কাৰ্যকৰী হৈছিল। সেই সময়ত অসমৰ ৯ খন ডি.আই.ই.টি. জিলাৰ ভিতৰত ধুবুৰী জিলাৰ মহিলা লোকৰ সাক্ষৰতাৰ হাৰ ১৫ শতাংশতে বদ্ধ আছিল। প্ৰাথমিক শিক্ষাৰ ক্ষেত্ৰত পিছপৰা বুলি চিহ্নিত কৰি বিশেষকৈ ধুবুৰী জিলাখন ডি.আই.ই.টি.ৰ অন্তৰ্ভুক্ত কৰা হৈছিল, কিন্তু কোনো অৰ্থ-সাহায্যত গোসাঁইগাঁৱৰ বুনিয়াদী প্ৰশিক্ষণ কেন্দ্ৰৰ ভূমিতে এটি অস্থায়ী নিৰ্মাণ হৈছিল আৰু ১৯৯৫ চনত এই অস্থায়ী গৃহতে ধুবুৰী জিলাৰ জিলা শিক্ষা আৰু প্ৰশিক্ষণ প্ৰতিষ্ঠানটো মুকলি হৈছিল। ২০০৬ চনৰ এ জানুৱাৰীৰ পৰা জিলা শিক্ষা আৰু প্ৰশিক্ষণ প্ৰতিষ্ঠান, ধুবুৰীৰ প্ৰথম অধ্যক্ষ হিচাপে আমাক অংশ আৰম্ভণি গ্ৰহণ কৰিছিলোঁ। ইয়াৰ আগতে সাতজনকৈ অধ্যক্ষ আছিল আৰু অস্থায়ী অধ্যক্ষ হিচাপে ১৯৯৬ চনৰ পৰা ২০০৫ চনলৈ অস্থায়ীভাৱে এটি ঘৰতে জিলা শিক্ষা আৰু প্ৰশিক্ষণ প্ৰতিষ্ঠান পৰিচালিত হৈ আছিল। আমি জিলা শিক্ষা আৰু প্ৰশিক্ষণ প্ৰতিষ্ঠানৰ অধ্যক্ষ হিচাপে যোগদান কৰিয়েই জিলাখনৰ প্ৰাথমিক শিক্ষাৰ উন্নতিকল্পে বিভিন্ন কাৰ্যসূচী হাতত লোৱাৰ উপৰিও অনুষ্ঠানৰ নিজা গৃহ নিৰ্মাণৰ বাবে নিৰ্দেশ কৰি পুনৰ জিলাখনত স্থায়ী নিৰ্মাণ কাৰ্য সম্পন্ন কৰিছিলোঁ। এই ক্ষেত্ৰত ১৯৮৯ ৰ পৰা পৰিচিত হৈ থকা স্থানীয় শিক্ষানুৰাগী ব্যক্তিসকলৰ সুপৰামৰ্শ আৰু আলোচনা মৰ্মে জিলাখনত এক শৈক্ষিক বাতাৱৰণ গঢ়ি তুলিবলৈ প্ৰয়াস কৰিছিলোঁ।

২০০৯ চনৰ মহ কি বাৰ অৱসৰৰ পাছত গোসাঁইগাঁও মহকুমাৰ বিদ্যুৎ পৰ্যটন বিভাগ ৩/৬ টা মান বছৰৰ জিলা শিক্ষা আৰু প্ৰশিক্ষণ প্ৰতিষ্ঠানৰ চৌহদত অৱস্থিত মোৰ চৰকাৰী বাসভৱনটোত থোৱা উপস্থিত। গোসাঁইগাঁও চিকিৎসালয়ৰ ঠিক সন্মুখতে দেখো মোৰ বিশ্ৰামৰ নিবাস থকা দুটি হোটেল মন্দুৰ অঞ্চলে মোৰ ভাড়া আছিল আছে। হঠাৎ এজনি অতীত স্মৃতিসকল মুখাবয়ৱ দেখি চিনাকি চিনাকি যেন লাগিল। নাচোৰবান্দা মতে লাগালো— 'তেখি আপুনি......?' মুখ তুলি মোৰ মুখলৈ চাই এবাৰ অলপ সময় ৰৈ লৈ কলোঁ 'আপুনি জ ভেঞ্চাৰ সকলো...... নহয়নে?' চেষ্টা অলপ হৈ চাইথিকি ক'বলৈ ধৰিলে ..'হয়, হয় আপুনি গাঙ কেনে?' ধীৰেন্দ্ৰৰ এটি নাতিদীৰ্ঘ মুহূৰ্তৰ মাজতে দুজনৰ সোণালী অতীতে চিনাকি হ'লোঁ আৰু তাৰ পিছত অলপ সময় অতীতৰ স্মৃতিবোৰ মুখৰিত হৈ কথা বিনিময় কৰিছিলোঁ আৰু মোৰ বাসভৱনটো দেখুৱালোঁ। অতীত ৰোমন্থন কৰি পুৰণা কথা আৱেগ-বিহ্বল হৈ পৰিলোঁ। তেওঁৰ দুয়োৰে সন্মুখত দুকাপ চাহ আৰু বিস্কুট দিয়া হৈ গল। পুৰণা চাহ খাই উঠি আকৌ দেখা কৰিম বুলি থাকিলোঁ। সেইবাৰ লগতে পৰিচিত গোসাঁইগাঁৱৰ শিক্ষা জগতৰ লগতে অন্যান্য সামাজিক আৰু সাংস্কৃতিক অনুষ্ঠান প্ৰতিষ্ঠান আদিৰ লগত বহু দিনৰ বিভিন্ন আত্মিক সম্পৰ্ক গঢ় লৈ উঠিল। সেইদিনা ধৰি তিনাখাত মহাবিদ্যালয়ৰ অধ্যক্ষ (কোকৰাঝাৰ) 'ও'

[illegible]

[illegible]

[illegible] (To much of liberty) [illegible]

[illegible] (Fund Generating) [illegible] (Single Stream College or Stand alone institute) [illegible]

[illegible]

দেখা নাছিলোঁ।

[illegible]

[illegible]

[illegible]

চিলাৰায় মহাবিদ্যালয়ৰ শিপা বিচাৰি

প্ৰমেশ কান্তি ৰায়
গোলকগঞ্জ

আজিৰ পৰা ৫০ (পঞ্চাশ) বছৰ আগেয়ে ইং ১৯৭৩ চনৰ ২৪ ফেব্ৰুৱাৰীৰ দিনা দিনৰ ১(এক) বজাত ৰূপমোহন বিদ্যাপীঠত, গোলকগঞ্জৰ [illegible] চন্দ্ৰ ভট্টাচাৰ্য দেৱৰ সভাপতিত্বত অনুষ্ঠিত হোৱা এখন গুৰুত্বপূৰ্ণ ৰাইজৰ সভাত গোলকগঞ্জত উচ্চ শিক্ষা বিস্তাৰৰ অৰ্থে চিলাৰায় মহাবিদ্যালয় প্ৰতিষ্ঠাৰ বাবে সৰ্বসন্মত সিদ্ধান্ত গ্ৰহণ কৰে।

উক্ত সভাতে [illegible] কাৰ্যকৰী সভাপতি হিচাপে নিৰ্বাচিত কৰা হয় [illegible] উক্ত সভাতে [illegible] সহ-সভাপতি হিচাপে দায়িত্ব অৰ্পণ কৰা হৈছিল।

[illegible] এই মহাবিদ্যালয়খন [illegible] Logic and Philosophy বিষয়ত পাঠদান কৰাইছিল।

[illegible]

গোলকগঞ্জৰ ইতিবৃত্ত আৰু ইয়াৰ শিক্ষা-সংস্কৃতিৰ বিষয়ে – দুআষাৰ

জীবেশ চন্দ্ৰ প্ৰধানী
সহায়ঃ ঃ নীলিমা প্ৰধানী

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

হৈছিল। চলাইথোৱা এম. পি. স্কুল, কাকথাম্বা এম.ভি. স্কুল (ইয়াৰ আগতে হয়তো বা ব'ত আৰম্ভণিৰ পৰা এই অঞ্চলত দেশীয় শিক্ষা ব্যৱস্থাৰ আয়োজন আছিল)। দেখা যায় ১৮৮৯-৯০ খ্ৰীষ্টাব্দৰ সেই সময়ৰ অসমত চলোৱা, [illegible] নিম্ন প্ৰাথমিক আৰু প্ৰাইমাৰী স্কুলৰ সংখ্যা সৰ্বমুঠ আছিল ১,২২৫ খন, এই সংখ্যা ১৯৩৬-৩৭ খ্ৰীষ্টাব্দত ৯,৭২০ খন, ১৯৫৬-৫৭ খ্ৰীষ্টাব্দত ১৩,৫৬১ খন, ১৯৬৪-৬৫ খ্ৰীষ্টাব্দত ১৮,১০৬ খনলৈ বৃদ্ধি পাইছিল। কিন্তু সেই সময়ৰ অসমত শিক্ষিতৰ হাৰ আছিল, ১৯১১ খ্ৰীষ্টাব্দত শতকৰা ৫ জন, ১৯৩১ খ্ৰীষ্টাব্দত শতকৰা ৯ জন, ১৯৫১ খ্ৰীষ্টাব্দত শতকৰা ১৮.১১ জন। এই পৰিপ্ৰেক্ষিতত পিছপৰা অসম ৰাজ্যৰ পিছপৰি থকা অবিভক্ত গোৱালপাৰা জিলাৰ পশ্চিম সীমান্তত অৱস্থিত পূব বাংলা দেশৰ সাংস্কৃতিক সীমান্তত অৱস্থিত এই অঞ্চলৰ শিক্ষাৰ সুযোগ সুবিধা কেনে ধৰণৰ আছিল পাৰে তাৰ লেখজোখা কি আছিল বা কি হ'ব পাৰে তাক সহজতে অনুমান কৰিব পাৰি।

সেই সময়ত শিক্ষা গ্ৰহণ কৰিবলৈ অৱস্থা সম্পন্ন পৰিয়ালৰ মাজতে সীমিত আছিল আৰু চল্লিশৰ দশকৰ আগত ইয়াত কোনো স্ত্ৰী শিক্ষাৰ চিন্তাও আছিল বুলি জনা নাযায়। অৱশ্যে কাৰণ সমূহৰ মাজত নিশ্চয় প্ৰধান [illegible] স্কুল [illegible] স্থাপিত হোৱাৰ কাৰণ, যোগাযোগ ব্যৱস্থাৰ অসুবিধা তথা সামাজিক [illegible] ব্যৱস্থাৰ মাজত সমাজত [illegible] কাৰণে সমাজৰ সকলো স্তৰৰ মানুহৰ শিক্ষাৰ প্ৰতি সমানে আগ্ৰহ হোৱা নাছিল।

প্ৰথম বিশ্বযুদ্ধৰ শেষৰ সময়ত ১৯১৯ খ্ৰীষ্টাব্দত এই অঞ্চলত (গোলকগঞ্জত) প্ৰথম মধ্য ইংৰাজী স্কুল প্ৰতিষ্ঠিত হয়। ইয়াৰ ফলত এই অঞ্চলতো ইংৰাজী শিক্ষা গ্ৰহণৰ ব্যৱস্থা প্ৰচলিত হয়। দ্বিতীয় বিশ্বযুদ্ধৰ সময়ত ১৯৪০ খ্ৰীষ্টাব্দত উচ্চ ইংৰাজী স্কুল (High English School) গোলকগঞ্জত প্ৰতিষ্ঠিত হোৱাত এই অঞ্চলত মাধ্যমিক শিক্ষাৰ নতুন দুৱাৰ মুকলি হয়। ইয়াৰ পিছত ১৯৭১ খ্ৰীষ্টাব্দত গোলকগঞ্জত 'চিলাৰায় মহাবিদ্যালয়' নামে প্ৰথম মহাবিদ্যালয় স্থাপিত হোৱাত এই অঞ্চলৰ উচ্চ শিক্ষাৰ পথ উন্মুক্ত হয়।

এই শতাব্দীৰ চল্লিশৰ দশকৰ শেষ দ্বিতীয় বিশ্বযুদ্ধৰ উত্তৰকালীন উন্নয়নমূলক আঁচনিত (Post War Development Scheme) [illegible] নতুন নতুন [illegible] আৰু উচ্চ [illegible] ফলত এই অঞ্চলৰ শিক্ষাৰ উন্নতিৰ বাবে বিভিন্ন পৰ্যায়ৰ শিক্ষানুষ্ঠানসমূহ প্ৰতিষ্ঠিত হৈছিল যদিও আজিও এই অঞ্চলত মানুহ শিক্ষাৰ ক্ষেত্ৰত যথেষ্ট পিছ পৰি আছে। আজিও ইয়াৰ শিক্ষা [illegible] মাজত সীমাবদ্ধ হৈ থকা বাবে শিক্ষাৰ সাৰ্বজনীন ৰূপ এতিয়াও [illegible] হৈ আছে।

গোলকগঞ্জ অঞ্চলৰ কথা আলোচনা কৰিবলৈ যাওঁতে প্ৰয়াত জগমোহন প্ৰধানী আৰু তেওঁৰ জ্যেষ্ঠ পুত্ৰ কৈলাশ চন্দ্ৰ প্ৰধানী আৰু কনিষ্ঠ পুত্ৰ ভুৱন চন্দ্ৰ প্ৰধানী দেৱৰ বিষয়ে দুআষাৰ নকলে আলোচনা অসম্পূৰ্ণ যেন লাগে।

জগমোহন প্ৰধানী এই অঞ্চলৰ এজন বিশিষ্ট ভূস্বামী, ধনৱন্ত আৰু প্ৰভাৱশালী ব্যক্তি হিচাপে জনসমাজত প্ৰতিষ্ঠিত। তেওঁৰ জীৱন কালত এই অঞ্চলৰ শৈক্ষিক সামাজিক অৰ্থনৈতিক বিভিন্ন উন্নতি মূলক কৰ্মকাণ্ডত নেতৃত্ব প্ৰদান কৰিছিল।

স্বাভাৱিকতে তেওঁৰ পুত্ৰ দুজনেও পিতৃৰ আদৰ্শ [illegible]। সেই সময়ৰ গৌৰীপুৰৰ জমিদাৰ প্ৰভাতচন্দ্ৰ বৰুৱাই এওঁক যথেষ্ট মৰম কৰিছিল আৰু প্ৰয়োজনবোধে অঞ্চলৰ [illegible] আলোচনা কৰিছিল। তেওঁ এই অঞ্চলৰ আনুমানিক ভূমিৰ [illegible] দখল আছে।

কৈলাশ চন্দ্ৰ প্ৰধানী যেন এজন [illegible] দূৰদৃষ্টি সম্পন্ন [illegible] আৰু শিক্ষাৰ [illegible] আছিল। জনকল্যাণমূলক কামত তেওঁ এই অঞ্চলৰ সামাজিক, ৰাজনৈতিক, অৰ্থনৈতিক, শিক্ষা, স্বাস্থ্য, কৃষিৰ শিল্প, সংগীত নাটক ইত্যাদি সাংস্কৃতিক কৰ্ম কাণ্ডৰ সদায় সক্ৰিয়ভাৱে জড়িত আছিল। তেওঁৰেই এই অঞ্চলৰ নাৰী শিক্ষাৰ পথিকৃত আছিল। তেওঁৰেই এই অঞ্চলত নাৰী শিক্ষাৰ বাবে সোণালী স্কুল আৰম্ভ কৰিছিল। প্ৰাৰম্ভিক স্কুলৰ নাম চলাৰ পিছত বিশেষ কাৰণত [illegible] স্কুলখন বন্ধ হৈ যায়। দ্বিতীয়বাৰ ১৯৩৩ খ্ৰীষ্টাব্দত নিজৰ খৰচত ঘৰ [illegible] নিৰ্মাণ কৰি ছাত্ৰীৰ বাবে [illegible] শ্ৰেণী আৰু প্ৰথম শিক্ষয়িত্ৰী নিয়োগ কৰিছিল। ১৯৩৭ চনত স্কুলখনে মঞ্জুৰী পাইছিল। স্কুলখনৰ নাম তেতিয়াৰ সময়ৰ গোৱালপাৰা জিলাৰ ডেপুটি কমিচনাৰৰ পত্নীৰ নামেৰে নামকৰণ কৰি "মিচেচ [illegible] গাৰ্লছ স্কুল" দিয়া হৈছিল। মিচেচ [illegible] নিজেও উপস্থিত আছিল। [illegible] ছিলভাৰ জুবিলীৰ সময়ত (সেই সময়ৰ নাম আছিল Silver Jubilee Charitable Dispensary) [illegible] দাতব্য চিকিৎসালয় প্ৰতিষ্ঠিত কৰাৰ লগতে তেওঁ নিজ পিতৃৰ স্মৃতিত 'জগমোহন ধৰ্মশালা' বুলি এটা [illegible] নিৰ্মাণ কৰিছিল।

তোলনবাৰী এমই স্কুল আৰু তোলনবাৰী হাইস্কুল (বৰ্তমান জনমোহন বিদ্যাপীঠ) নিৰ্মাণ [illegible] তেওঁ [illegible] মাটি দি সহায় কৰিছিল।

এই অঞ্চলৰ [illegible] মাজত [illegible] নেতৃত্ব [illegible] তেওঁলোকে [illegible] শিক্ষা-চৰ্চা, [illegible] অধিবাসী হ'ব পাৰে তাৰ [illegible] তেওঁ মাজে মাজে [illegible] সামাজিক [illegible] হৈছিল।

স্বাধীনতা আন্দোলনত ১৯২০ খ্ৰীষ্টাব্দত মহাত্মা গান্ধীৰ নেতৃত্বত অসহযোগ আন্দোলনৰ সময়ত স্থানীয় অন্য ৰাজনৈতিক কৰ্মীৰ লগত [illegible] তেওঁ [illegible] ১৯৩৪ খ্ৰীষ্টাব্দত মহাত্মা গান্ধী [illegible] তেওঁৰ [illegible] পণ্ডিত জৱাহৰলাল নেহৰু আৰু নেতাজী সুভাষ চন্দ্ৰ বসুৰ [illegible] আছিল। [illegible] সংগীত, নৃত্য, অভিনয় আদিৰ [illegible] শিল্পী [illegible] (কলিকতা, মণিপুৰ আদিৰ) [illegible] শিল্পীৰ [illegible] তেওঁ [illegible] আনিছিল। এই অঞ্চলত দুৰ্গা [illegible] একাদশী তিথিত [illegible] অনুষ্ঠিত হৈছিল। [illegible] তেওঁ নিজেও সংগীত, নৃত্য, [illegible] আছিল। জ্ঞানী, গুণী, শিল্পী সকলে তেওঁৰ পৰা সন্মান পাইছিল। তেওঁৰ ১৯৩৯ চনত [illegible] মৃত্যু হয়।

[illegible] এই অঞ্চলৰ [illegible] তেওঁৰ [illegible] এই অঞ্চলত [illegible] পৰিবেশ [illegible]।

তোলনবাৰী [illegible] কেন্দ্ৰ, তোলনবাৰী [illegible] (বৰ্তমান [illegible]), [illegible] তোলনবাৰী [illegible] কেন্দ্ৰ, [illegible] হাইস্কুল আদি [illegible] প্ৰতিষ্ঠান [illegible] তেওঁ [illegible] আছিল। তেওঁৰ [illegible] (১৩৫৪) [illegible] পাৰিছিল। তেওঁ ১৯৪৭ চনৰ নিৰ্বাচনত [illegible] নিৰ্বাচিত হৈছিল। তেওঁ ১৯৭৭ চনৰ জানুৱাৰী ১ তাৰিখে মৃত্যু বৰণ কৰে।

[illegible] তোলনবাৰী বা তোলনবাৰী অঞ্চলত [illegible] হৈছিল। এই [illegible] জ্ঞানী গুণী [illegible] সকলে [illegible] সামাজিক, ৰাজনৈতিক পৰিৱেশৰ [illegible] শিক্ষা, [illegible], সাহিত্য, সাংস্কৃতিক [illegible] কৰিছে। [illegible] কিন্তু এই অঞ্চলৰ [illegible] শিক্ষা দীক্ষা, [illegible] আদিত [illegible]। এই অঞ্চলৰ অধিবাসী সকলে [illegible] শিক্ষা [illegible] লাগে। এই [illegible] সু-নেতৃত্ব সু-পৰামৰ্শ আদিৰে [illegible] এই অঞ্চল [illegible] সামগ্ৰিক [illegible] সেইহেতু [illegible] কৰিব, সেইবুলি ■

পূৰ্ব প্ৰকাশিত— [illegible], [illegible], ১৯৯৪ ইং, তোলনবাৰী)

চিলাৰায় মহাবিদ্যালয় ঃ অতীত স্মৃতিৰ সুবাসভৰা তলসৰা বুটলি

ড° দিপেন্দ্ৰ কুমাৰ অধিকাৰী

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] ।■

"জয়তু দিনহাটা মহাবিদ্যালয়"

পূর্ব প্রকাশিত : (রোমন্থন, ১৯৯৯, দিনহাটা কলেজ)

ছিলাবায় মহাবিদ্যালয় গঢ় লোৱাৰ আঁৰৰ মোৰ আনন্দৰ উল্লেখনীয় মুহূৰ্তবোৰ

মণিতা হুজুৰী

ছিলাবায় মহাবিদ্যালয় প্ৰতিষ্ঠা হোৱাৰ আজি পঞ্চাশ বছৰ পূৰ্ণ হ'ল। এই উপলক্ষে মহাবিদ্যালয়ৰ কৰ্তৃপক্ষ সকলে সোণালী জয়ন্তী উৎসৱ পালনৰ যোজনা কৰিছে। নানা কাৰ্যসূচীৰ লগতে এখনি স্মৃতিগ্ৰন্থ প্ৰকাশৰ আঁচনি লোৱা হৈছে। এই স্মৃতিগ্ৰন্থখনিত মোকো কিবা এটা লিখিবলৈ অনুৰোধ কৰা হৈছে। মোৰ বিষম চিন্তা। কাৰণ মই লেখিকা নহয়েই নহয়। কিনো লিখিম? কি কি লিখিলে ভাল হ'ব বুলি কিবা এটা লিখিবলৈ বিচাৰিলো। মোৰ কন্যা শ্ৰীমান জ্যোতিৰ্ময়ী হুজুৰী (বৰ্তমান মহাবিদ্যালয়ৰ ইংৰাজী বিভাগৰ প্ৰবক্তা) আহি আকৌ কলে। তেওঁ মোৰ পৰা মহাবিদ্যালয় সম্পৰ্কে কিছু কথা বিচাৰিলে। মই ভাবিলোঁ কি কৈ দিওঁ আৰু মাইকে ক'লোঁ "মইতো কি লিখিম ভাবিয়েই পোৱা নাই"। তেওঁ উত্তৰত ক'লে "এই যোৱা দিনবোৰ লিখিব পাৰিব"। মোৰ মনটো এক ভাল লাগি গ'ল। তেতিয়া মৰ্মস্পৰ্শীকৈ মোৰ মনত পৰিবলৈ ধৰিলে। লাহে লাহে কলেজ সম্পৰ্কীয় সব কথাবিলাক মোৰ মনত আঁকি উঠিবলৈ ধৰিলে। তিনি দশকৰ অধিক সময়ৰ স্মৃতিবোৰৰ মাজৰ পৰা কিছু ছিলাবায় মহাবিদ্যালয়ৰ পাতনি কৰিছোঁ। হয়তো সময়ৰ ব্যৱধানত কিছু কথা বিচাৰি নাপাম, কিন্তু মোৰ কলেজ সম্পৰ্কীয় সম্পূৰ্ণ মনৰ আনন্দৰ মুহূৰ্তবোৰৰ কথা।

সেই সময়ৰ দিনটো আছিল ১৯৭৩ চনৰ ২৬ জানুৱাৰী। সমগ্ৰ গোলাঘাটবাসী তথা আমাৰ দুলীয়াৰ অঞ্চলৰ বহুদিনীয়া আশা, আকাংক্ষাৰ ফলস্বৰূপে এই অঞ্চলৰ বিদ্যাৰ্থীসকলৰ উচ্চশিক্ষাৰ সুবিধাৰ্থে এখন মহাবিদ্যালয় প্ৰতিষ্ঠা হ'ল "ছিলাবায় মহাবিদ্যালয়" নামাকৰণেৰে। সকলোৰে মনত অপাৰ আনন্দ। শিক্ষা বিভাগৰ নিৰ্বাচিত সকলো তাত উপস্থিত আছিল। মইও তাত উপস্থিত আছিলোঁ শিক্ষা বিভাগৰ "শিক্ষক" হিচাপে। কাৰণ মই তেতিয়া শিক্ষা বিভাগৰ বিশ্ববিদ্যালয়ৰ ছাত্ৰী আছিলো। ১৯৭৪ চনতহে মই স্নাতকোত্তৰ ডিগ্ৰী লাভ কৰিলো। সেইদিনা মোৰ অতি আনন্দ লাগিছিল আৰু ভাল লাগিছিল যে মোৰ আনন্দটো আৰু সকলোৰেই ... এই অঞ্চলৰ দুলীয়া গৌৰীসাগৰ অঞ্চলত আৰু কিছু দূৰলৈকে কোনো মহাবিদ্যালয় বা উচ্চমাধ্যমিক স্কুলত সেই সময়ত শিক্ষা বিভাগটো নাছিল। অৰ্থনীতি আছিল অথচ এইটো নাই। এই কাৰণে বহুতো ছাত্ৰ-ছাত্ৰীয়ে এই মহাবিদ্যালয়ত এইটো নতুন বিষয় (বৰ্তমানৰ দৰে) বুলি ভৰ্তি হ'বলৈ আহিছিল আৰু বিভিন্ন অঞ্চলৰ পৰা আহিব পাৰিছিলো।

কাম দিবলৈ আছিল ভাল আৰু অধীন সমস্যা। প্ৰথম অৱস্থাত কলেজত ছাত্ৰ-ছাত্ৰীৰ উপস্থিতি আশানুৰূপ নাছিল। সেই সমস্যা সমাধানৰ বাবে সেই সময়ৰ কলেজৰ কৰ্মকৰ্তা সকলৰ আহ্বানত এখন শিক্ষক সভা পাতিছিল দুলীয়াত প্ৰশিক্ষণ কেন্দ্ৰত। তাত বিশিষ্ট অতিথি হিচাপে শ্ৰদ্ধেয় শ্ৰীযুত কুমাৰ বৰাদেৱ (সেই সময়ৰ গোলাঘাট জিলাৰ স্কুল সমূহৰ পৰিদৰ্শক আৰু গৌৰীসাগৰ বি. টি. কলেজৰ অধ্যক্ষ আছিল) উপস্থিত আছিল। তেখেতে তেতিয়াৰ ভাষণত এই সম্পৰ্কে বহু পৰামৰ্শ দিছিল আৰু শিক্ষক শিক্ষয়িত্ৰী সকলক ঘৰে ঘৰে গৈ ছাত্ৰ ছাত্ৰী সংগ্ৰহ কৰা কৈছিল। সেই মতেই আমাৰ শিক্ষক শিক্ষয়িত্ৰী সকলে ঘৰে ঘৰে গৈ ছাত্ৰ-ছাত্ৰী সংগ্ৰহ কৰা কামত লাগিছিল। এই অভিযানত মই মোৰ বিভাগ সকলৰ পৰা এই কলেজৰ কোনো শিক্ষা বিভাগৰ কাৰ্যসূচীত বিশেষ যোগ দিছিলো। অন্য কলেজ বা উচ্চমাধ্যমিক স্কুলত এই বিষয়টো যে নাই আৰু ইয়াৰ অৱদান আৰু চাহিদা যে আছিল সেই কথাটোৰ দ্বাৰাই আমাৰ কলেজৰ প্ৰতি আকৰ্ষিত কৰিবলৈ চেষ্টা কৰিছিলো। সেইবাবে আমাৰ এই যোগ প্ৰচেষ্টাৰ ফলত ছাত্ৰ ছাত্ৰীৰ সংখ্যা দিনক দিনে বাঢ়ি আহিবলৈ ধৰিলে। মই অনুভৱ কৰিছিলো আৰু আনন্দ পাইছিলো যে এই বুদ্ধিটো শ্ৰদ্ধেয় শ্ৰী বৰাদেৱৰ পৰামৰ্শ অনুসৰি কৰি কৰা কামৰ ফল। লগত মোৰ শিক্ষা বিভাগৰ যে

[illegible]

[illegible] (Scrutiniser) [illegible]

[illegible] affiliation [illegible] affiliation [illegible] Affiliation [illegible] affiliation [illegible]

[illegible]

[illegible] affiliation [illegible]

[illegible]

স্বৰ্গীয় বীৰেন ছাৰৰ সান্নিধ্যত আৰু গীতিকাৰ আলাউদ্দিন সৰকাৰৰ স্মৃতিত

[illegible]

[illegible]

লাগিব। যত যতে আছে তেওঁৰ বিদেহী আত্মাই চিৰশান্তি লাভ কৰক তাৰেই আমাৰো প্ৰাৰ্থনা থাকিল।

আলাউদ্দিন সৰকাৰ

জন্ম ঃ ২৮-০২-১৯৩৯
মৃত্যু ঃ ১৪-১১-২০০৬

জন্ম ঃ

পশ্চিম অসমৰ বৰ্তমান ধুবুৰী জিলাৰ আগমনী থানাৰ অন্তৰ্গত আগমনী গাঁৱত ১ম নং গাঁৱত প্ৰয়াত আলাউদ্দিন সৰকাৰৰ জন্ম হৈছিল। পিতৃ মৰহুম আছিম উল্লাহ সৰকাৰ অত্যন্ত সমাজসেৱী আৰু ধৰ্মীয়ভাৱে সন্মানী তথা গৌৰীপুৰ জমিদাৰৰ নায়েবীৰ পদত থকা আছিল। মৰহুম আছিম উল্লাহ সৰকাৰৰ তত্বাৱধানতে আগমনী অঞ্চলত শিক্ষাৰ পোহৰ বিয়পি পৰিছিল, ইয়াৰ উদাহৰণ স্বৰূপ ১৯৪৮ চনতে প্ৰতিষ্ঠিত হোৱা আগমনী উচ্চ মাধ্যমিক বিদ্যালয়। পিতৃৰ দৰে মাতৃ আমেনা সৰকাৰো এগৰাকী ধৰ্মপৰায়ণা গৃহিণী আছিল। পিতাৰ মাতৃ আমেনা আছিল পৰিচিত। তাৰোপৰি সৰু পাঁচজন ভাইভনীৰে নাতি পুতিসকল বিভিন্ন ক্ষেত্ৰত প্ৰতিষ্ঠিত কিছুমানো নিয়োজিত আছিল।

শিক্ষা জীৱন আৰু পাৰিবাৰিক জীৱন ঃ

প্ৰাথমিক শিক্ষা আগমনীতে আৰম্ভ কৰি তেওঁ ১৯৫৭ চনত গৌৰীপুৰৰ জে. এন. একাডেমীৰ পৰা মেট্ৰিকুলেচন পৰীক্ষাত উত্তীৰ্ণ হৈ ১৯৫৯ চনত ভোলানাথ মহাবিদ্যালয় ধুবুৰীৰ পৰা আই.এ. আৰু সেইখন মহাবিদ্যালয়ৰ পৰা ১৯৬১ চনত বি.এ. পাছ কৰে। বি.এ. পাছ কৰি উদীয়মান সেই সময়তে অৰ্থাৎ ১৯৬২ চনতে আগমনী উচ্চ মাধ্যমিক বিদ্যালয়ত সহকাৰী শিক্ষক হিচাপে চাকৰিত যোগদান কৰে। চাকৰি কৰি থকা অৱস্থাতে ১৯৬৫ চনত কোকৰাঝাৰ B.T. কলেজৰ পৰা B.T. ডিগ্ৰী লাভ কৰে। সুদীৰ্ঘ কাল চাকৰি কৰি থকাৰ পিছত ১৯৭৮ চনত শিক্ষকতা চাকৰি ইস্তফা দি সক্ৰিয় ৰাজনীতিত যোগদান কৰে। চাকৰি কালতে মহাত্মজৰ একমাত্ৰ কন্যা ভিয়ালী আলিম মণ্ডলৰ লগত বিবাহ বান্ধোনত সোমায়। তিনি কন্যা সন্তানৰ আৰু পাঁচ পুত্ৰ। মৃত্যুৰ সময়ত তিনিগৰাকী পুত্ৰ আৰু তিনিগৰাকী কন্যা সন্তান সন্ততি এৰি থৈ গৈছে।

ৰাজনৈতিক জীৱন ঃ

শিক্ষকতাৰ চাকৰি ইস্তফা দি ১৯৭৮ চনত জনতা পাৰ্টিত যোগদান কৰি সৰ্বভাৰতীয় আৰু প্ৰাদেশিক জনতাৰ হৈ তেওঁ গুৰিয়নি ৰাজনৈতিক জীৱনৰ পাতনি মেলে। ইয়াৰ সমান্তৰালভাৱে ১৯৭৮ চনত জনসাধাৰণৰ মাজত গোলকগঞ্জ বিধান সভাৰ সমষ্টিৰ প্ৰতিনিধিত্ব কৰি বিপুল ভোটত বিজয়ী হৈ পৰৱৰ্তী সময়ত মন্ত্ৰীত্বলৈ কৰে। ইয়াৰ পিছত পুনৰ ১৯৯১ আৰু ১৯৯৬ চনৰ বিধানসভাৰ নিৰ্বাচনত গোলকগঞ্জ সমষ্টিৰ পৰা বিধায়ক হিচাপে নিৰ্বাচিত হয়। বিধায়ক হোৱা কালিন তেওঁ মন্ত্ৰীত্বকালত বিভিন্ন অঞ্চলৰ লগতে বহুতো সমস্যা বিধানসভাত উত্থাপন কৰি সমাধানৰ হকে যুঁজ দিছিল। অৱশ্যে ইয়াতে সমস্যাসমূহৰ সমাধান কৰিব নোৱাৰিলেও আগমনী অঞ্চলৰ সমস্যাৰ সমাধান তেওঁৰ কাৰ্যকালত হৈছিল। বিধায়ক হোৱা কালতে আৰু বিভিন্ন পদত থকাৰ অভিজ্ঞতা অৰ্জন কৰি ১৯৮৭ চনত সোভিয়েত ৰাছিয়াৰ মস্কোলৈ ভ্ৰমণ কৰি আহিছিল। বৰ্তমান সমাজত বিশেষভাৱে প্ৰয়োজন বুলি তেওঁৰ সমাজ 'সামাজিক দৰ্শন' নামৰ উল্লেখযোগ্য কৰ্মপ্ৰাণ আৰু চিন্তাশীলতাৰ নিৰ্দেশিত কিতাপৰ পাতনিৰ দুই উদ্ধৃতি সমাজৰ প্ৰতি তেওঁৰ চেষ্টা আছিল—

ম আই হিন্দু মুছলমান
বৌদ্ধ শিখ, জৈন, খৃষ্টিয়ান
সকলো মানুহ সমান নাই পাৰ্থক্য
মানিলেহে মান।

সাজি কাচি আহা আজি
[illegible]
মহানন্দে মুখে মুখে
একতাৰ গান গাই।
আহা আহি আহআজি
এক প্ৰাণ একতা
গাওঁ আমি মিলিজুলি
দেশমাতৃৰ গান ॥
আহা আমাৰ ঐক্য প্ৰীতি
আহা আমাৰ সংহতি
[illegible]
গড়ি যাওঁ প্ৰগতি।
আহা হিংসা বিদ্বেষ পাহৰি আমি
নতুন গঢ়া
আহা [illegible]
নতুন দিশ
আহা [illegible]
[illegible]।

অনুষ্ঠান প্ৰতিষ্ঠানৰ লগত সম্পৰ্ক ঃ

[illegible]

শিল্প সাধনা ঃ

[illegible] Indian People Theatre Association [illegible]।

ভাৰতীয় গণনাট্য সংঘৰ উদ্যোগত হায়দৰাবাদ, লক্ষ্ণৌ, কলকাতা আদি সৰ্বভাৰতীয় সন্মিলনত তেওঁৱে গোৱালপাৰীয়া [illegible]

সাহিত্য সাধনা ঃ

গোৱালপাৰীয়া (ৰাজবংশী) সাহিত্যত তেওঁৰ অৱদান [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] গোৱালপাৰীয়া গীতৰ [illegible]

[illegible]

চিলাৰায় মহাবিদ্যালয়ৰ সান্নিধ্যৰ দিনবোৰ

মিহিৰ কান্ত দাস
ধুবুৰী

চিলাৰায় মহাবিদ্যালয়ৰ অৰ্থনীতি বিভাগৰ অধ্যাপক জ্যোতিৰ্ময় ড° উমেশ দাসে এদিনাখন মোবাইল ফোনেৰে মোক যোগাযোগ কৰি ক'লে— "দাদা, চিলাৰায় মহাবিদ্যালয়ৰ সোণালী জয়ন্তী উপলক্ষে এখনি "স্মৃতিগ্ৰন্থ" উলিওৱা হ'ব, সেইবাবে আপোনাৰ এই মহাবিদ্যালয়ৰ সান্নিধ্যৰ বিষয়ে দু আষাৰ লিখিব।" কৰ্মব্যস্ততাৰ মাজতো মোৰ স্মৃতিৰ পেৰাটো খুলি দুই এটি কথা সমৰি চালোঁ, আৰু তাকে সংক্ষেপে লিপিবদ্ধ কৰিবলৈ প্ৰয়াস কৰিছোঁ।

অসমৰ পশ্চিম প্ৰান্তৰ সীমান্তৱৰ্তী ধুবুৰী জিলাৰ গোলকগঞ্জৰ উচ্চশিক্ষাৰ পীঠস্থান হ'ল 'চিলাৰায় মহাবিদ্যালয়'। এই মহাবিদ্যালয়ৰ সৈতে মোৰ সম্পৰ্ক ১৯৮১ চনৰে পৰা। এই মহাবিদ্যালয়ত অৰ্থনীতি বিভাগৰ অধ্যাপিকা হেমলতা কলিতাৰ সৈতে ১৯৮৯ চনৰ ফেব্ৰুৱাৰী মাহত মোৰ বৈবাহিক সম্পৰ্ক স্থাপন হয়। মই অভিনাশীম উচ্চতৰ মাধ্যমিক বিদ্যালয়ত সেইসময়ত অৰ্থনীতি বিষয় শিক্ষক হিচাপে কৰ্মৰত। দাম্পত্য জীৱন আৰম্ভ হোৱাৰ পিছত আমি গৌৰীপুৰৰ মাটিয়াবাগত (পাছলৈ ধুবুৰী চহৰৰ পৰা দহ কিলোমিটাৰ আঁতৰত) ভাড়াঘৰত থাকিবলৈ লওঁ। আমাৰ বিবাহৰ পিছত ১৯৯৬ চনত এটি মহান দিনত এই দিনত চিলাৰায় মহাবিদ্যালয়লৈ শ্ৰীমতীৰ সৈতে গৈছিলোঁ। সেই সময়ত চিলাৰায় মহাবিদ্যালয়ৰ অসম আছিল খৰণ সেইটোৰে, অঞ্চল সেউজ আৰু আৰ্থিকভাৱে কোমল চিত্ৰ মনত পৰিছে উঠি উঠে। "Small is beautiful" কথাষাৰে মোৰ মনত সেইদিনা হুমুকি মাৰিছিল। সেইসময়ত মহাবিদ্যালয়খনৰ অধ্যক্ষ আছিল প্ৰয়াত শৈলেন্দ্ৰ গোস্বামী ছাৰ।

আধুনিক গোলকগঞ্জৰ কলেজৰ আৰু চিলাৰায় মহাবিদ্যালয়ৰ 'শিক্ষা বিভাগ'ৰ প্ৰতিষ্ঠাপক অধ্যাপিকা তথা প্ৰয়াত প্ৰধানা পৰিচালক প্ৰয়াত শ্ৰীযুত প্ৰদীপ চন্দ্ৰ প্ৰধানীৰ সহধৰ্মিণী সদা প্ৰয়াত প্ৰভাৱতী সাহিত্য বাণী প্ৰধানী বাইদেউৰ সৈতে পৰিচয় হোৱাৰ সৌভাগ্য ঘটে মহাবিদ্যালয়খনত প্ৰথম পদাৰ্পণ কৰা দিনটোতেই। সেইদিনা সম্ভ্ৰান্ত অধ্যাপক অধ্যাপিকা সকল শ্ৰীযুত সন্তোষ সৰকাৰ (পিছত অধ্যক্ষ) ড° নিৰোদা নাথ ডেকা, আব্দুল্লা বিশ্বাস, ড° প্ৰতিমা নিয়োগী, প্ৰয়াত প্ৰণৱ শৰ্মা, প্ৰয়াত সতীশ সাহা, প্ৰয়াত দীনেশ প্ৰধানী, শ্ৰীমতী কাবেৰী মুখাৰ্জী, কল্পনা সাহা আদিৰ সান্নিধ্য পাইছিলোঁ। মহাবিদ্যালয়খনৰ কাৰ্যালয়ত সেইসময়ত কৰ্মৰত আছিল প্ৰয়াত চন্দ্ৰনাথ দাস, প্ৰয়াত নিখিল সাহা, প্ৰয়াত শিশু সৰকাৰ, প্ৰয়াত দেবীচৰণ দাস প্ৰধানী আৰু চতুৰ্থ বৰ্গৰ কৰ্মচাৰী হিচাপে ক্ৰমে নৰেন্দ্ৰ দাস, শম্ভুৰাম দাস আৰু তৰুণী দাস। তেওঁলোকক দেখা পাইছিলোঁ আৰু আজি মই তেওঁলোকক কথা স্মৰণ কৰি স্মৃতিকাতৰ (Nostalgia) হৈ পৰিছোঁ। আজিৰ চিলাৰায় মহাবিদ্যালয়ৰ উন্নতি আৰু প্ৰগতিৰ গতি আৰু প্ৰবাহত তেওঁলোকৰ অৱদানৰ কথা স্মৃতিৰ মণিকোঠাত লোকচক্ষুৰ অন্তৰালত সঞ্চিত হৈ আছে যেন অনুভৱ হোৱাত পোৱাৰ কোনো কথা নাই।

চিলাৰায় মহাবিদ্যালয়ত মই বিভিন্ন অনুষ্ঠান আৰু আলোচনা আদিত উপস্থিত হোৱাৰ সৌভাগ্য হৈছিল। মই নিজে শিক্ষা বৃত্তি আৰু শিক্ষানুষ্ঠানৰ লগত জড়িত থকাৰ বাবেই দেখি চিলাৰায় মহাবিদ্যালয়ৰ প্ৰতি মোৰ অৱচেতন মনত এটি আন্তৰিক টান আছিল বুলি অনুভৱ কৰিছিলোঁ। সেয়ে মহাবিদ্যালয়ৰ অভিভাৱক সন্মেলন আৰু শিক্ষক গুণৰ বিভিন্ন অনুষ্ঠানৰ আমন্ত্ৰণ উপেক্ষা কৰিব পৰা নাছিলোঁ আৰু শত ব্যস্ততাৰ মাজতো সেইবোৰত উপস্থিত হৈছিলোঁ। মহাবিদ্যালয়খনে ক্ৰমান্বয়ে আগবাঢ়ি গৈ থকাৰ লগে লগে বিভিন্ন বিভাগত স্নাতক, অসমীয়া আৰু অসমৰ বাহিৰৰ নতুন অধ্যাপক, অধ্যাপিকা সকলে নিযুক্তি লাভ কৰিবলৈ ধৰে আৰু শিক্ষানুষ্ঠানখনে পৰিপূৰ্ণতা লাভ কৰাৰ দিশে আগবাঢ়ি যাব ধৰে। নৱনিযুক্ত লাভকাৰী অধ্যাপক, অধ্যাপিকাসকলৰ মাজত— ড° জ্ঞানেন্দ্ৰ কুমাৰ মহান্তি (ইংৰাজী), তৰুণ চক্ৰৱৰ্তী (অৰ্থনীতি), নিখিল চন্দ্ৰ দাস (অসমীয়া), ভৱিষ্যৎ বিশ্বাস (শিক্ষা), শান্তশ্ৰীমান

বৰা ((ৰসায়ন)), কুমুদ দাস (ইতিহাস), দেলোৱাৰ আলী (দৰ্শন), অৰূপ শৰ্মা (ইংৰাজী), অৰুণাভ দেৱ (অৰ্থনীতি), ড° জ্যোতিৰ্ময় ৰায়চৌধুৰী (ইংৰাজী), দুলাল ভট্টাচাৰ্য (দৰ্শন), তনু চৌধুৰী (ৰাজনীতি বিজ্ঞান), ধনঞ্জয় অধিকাৰী (সংস্কৃত), ড° [illegible] দাস (সংস্কৃত), ড° হিমেশ দাস (অসমীয়া), কমলেশ দাস (অসমীয়া), মিজ আব্দুল্লা সিদ্দিক (ৰাজনীতি বিজ্ঞান), সঞ্জীৱ দাস (দৰ্শন), গোপাল চন্দ্ৰ [illegible] (অৰ্থনীতি), নিৰ্মলা দাস (অসমীয়া), মফিজুল ইছলাম (ইংৰাজী), আনোৱাৰ হক (দৰ্শন), [illegible] (শিক্ষা), বিদুষী দাস (অসমীয়া), পাৰ্বতী দাস (অসমীয়া), [illegible] (অসমীয়া) আৰু TTM Deppt. ৰ [illegible], B.B.A. Deppt ৰ [illegible] দাস, [illegible] (TTM) । [illegible] — [illegible], [illegible] আদি । [illegible] । [illegible] ।

[illegible] NAAC Assessment ৰ [illegible] (২০০৮ চন আৰু ২০১৫ চনত) B Grade লাভ কৰিবলৈ সক্ষম হৈছে। এই মহাবিদ্যালয়ত ২০১৭ চনৰ [illegible] । [illegible] ২০১৬ চনৰ [illegible] । [illegible] ২০১৭ চনতেই [illegible] । [illegible] ২০১৬ চনত [illegible] । [illegible] ।

[illegible]

চিলাৰায় মহাবিদ্যালয়ৰ জন্মলগ্নৰ সম্পাদক স্বৰ্গীয় শিৱেন্দ্ৰনাথ অধিকাৰীৰ স্মৃতিত...

[illegible] অধিকাৰী
গোলকগঞ্জ

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] ১৯৭১ ইং চনত [illegible]
[illegible] ২০০৩ ইং চনত [illegible] ১৯৭১ ইং চনত [illegible]
হয়। ২০১৭ ইং [illegible]

[illegible] ■

মানিকচান্দ শেতাৰত ঃ
চিলাৰায় মহাবিদ্যালয়ৰ প্ৰথম গৰাকী ধনভঁৰালী

ড° জ্যোতিৰ্ময়ী প্ৰধানী আৰু ৰতেশ কুমাৰ শেতাৰত।

অসমত মাৰোৱাৰী সম্প্ৰদায়ৰ আগমন ঘটে ১৮ শতিকাৰ মাজভাগ সময়ত। সেইসময়ত গৱালপাৰা অঞ্চলত মাৰোৱাৰীসকল [illegible] বাণিজ্য কৰাৰ তথ্য পোৱা যায়। শতাব্দীৰ [illegible] মাৰোৱাৰী ব্যৱসায়ী সকল অসমৰ বিভিন্ন অঞ্চলত বাণিজ্য কৰিবলৈ ধৰে। গোলকগঞ্জৰ শেতাৰত পৰিয়াল [illegible] পূৰ্বৰ মাৰোৱাৰী পৰিয়াল। [illegible] পূৰ্বপুৰুষসকল [illegible] শতাব্দীৰ [illegible] সময়তেই এই অঞ্চললৈ আহিছিল। সেয়ে গৌৰীপুৰৰ ৰজাঘৰৰ সৈতে শেতাৰত পৰিয়ালৰ পূৰ্বপুৰুষসকলৰ সম্পৰ্ক সুদৃঢ় আছিল। গৌৰীপুৰ ৰাজ্যৰ পশ্চিম দিশত [illegible] প্ৰধান নগৰ আছিল সেইবোৰ আছিল [illegible], গোলকগঞ্জ, [illegible] প্ৰভৃতি। এই কেইখন আছিল এই অঞ্চলৰ প্ৰধান আৰু বাণিজ্যিক নগৰ। উল্লেখযোগ্য যে মানিকচান্দ শেতাৰতৰ পূৰ্বপুৰুষ সকল সেইবোৰ ঠাইতেই ব্যৱসায় কৰিছিল।

[illegible] ৰেল কোম্পানী আছিল, [illegible] গোলকগঞ্জৰ [illegible] ১৯০১ চনত [illegible] গোলকগঞ্জৰ মাজেৰে ৰেল সম্প্ৰসাৰণ কৰে। [illegible] গৌৰীপুৰৰ [illegible] গোলকগঞ্জ [illegible] গোলকগঞ্জ এখন উল্লেখযোগ্য [illegible] হিচাপে গঢ়ি উঠে। [illegible] ১৯০১ [illegible] মানিকচান্দৰ পিতৃ আৰু মাতৃ [illegible] শেতাৰত আৰু [illegible] দেৱী গোলকগঞ্জলৈ আহে। [illegible] শেতাৰত।

মানিকচান্দ শেতাৰতৰ জন্ম ২০ ফেব্ৰুৱাৰী ১৯১৪ চনত। উল্লেখযোগ্য যে [illegible] আছিল মানিকচান্দ। [illegible] মানিকচান্দ শেতাৰতৰ [illegible] বিশেষ [illegible] নাছিল। [illegible] ১৯৪২ চনত তেওঁ গোলকগঞ্জত [illegible] ফেক্টৰী প্ৰতিষ্ঠা কৰে। [illegible] আছিল। [illegible] তেওঁ [illegible] ফেক্টৰী প্ৰতিষ্ঠা কৰিছিল। কিন্তু ১৯৭৬ চনত [illegible] সম্পূৰ্ণ [illegible] মানিকচান্দ [illegible] নাছিল। [illegible] উল্লেখযোগ্য যে মানিকচান্দ শেতাৰতৰ [illegible] ফেক্টৰী গোলকগঞ্জৰ [illegible] নাছিল। কিন্তু তেওঁ [illegible] কৰিছিল। [illegible] সন্মান আছিল।

[illegible] কৰিছিল। [illegible] গোলকগঞ্জ [illegible] কৰিছিল। তেওঁ চিলাৰায় মহাবিদ্যালয়ৰ প্ৰতিষ্ঠাপক [illegible] আছিল আৰু তেওঁৰ [illegible] চিলাৰায় মহাবিদ্যালয়ৰ পৰিচালনা সমিতিৰ [illegible] আছিল। উল্লেখযোগ্যভাৱে চিলাৰায় মহাবিদ্যালয়ৰ প্ৰতিষ্ঠাপক হিচাপ পৰীক্ষক (Auditor) সকলৰ [illegible] আছিল [illegible]

তেওঁ [illegible] আছিল। ১৯০১ চনত [illegible] গোলকগঞ্জত [illegible] সুযোগ নাছিল। সেয়ে তেওঁ [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

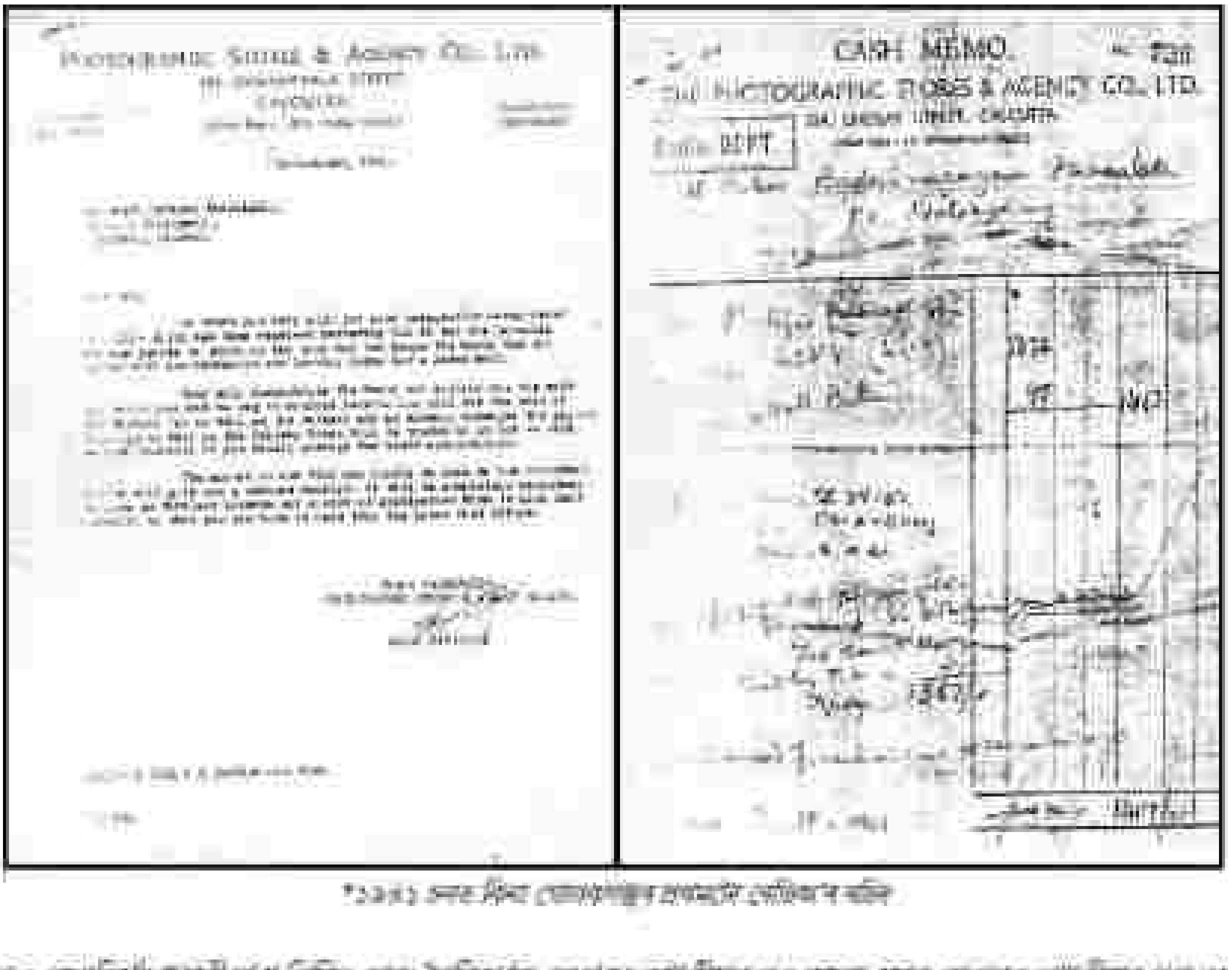
PHOTOGRAPHIC STORES & AGENCY CO. LTD.
CASH MEMO.
PHOTOGRAPHIC STORES & AGENCY CO. LTD.

[illegible]

[illegible]

হেৰোৱা স্মৃতি বুটলি....

কেৰামত আলী শেখ
মুৰব্বী তথা সহযোগী অধ্যাপক, [illegible] বিভাগ
চিলাৰাই মহাবিদ্যালয়, গোলকগঞ্জ

ইংৰাজী ১৯৯২ চনৰ আৰম্ভণিৰ কথা। বিশ্ববিদ্যালয়ৰ শিক্ষা শেষ কৰি নতুন কৰ্মজীৱনৰ পাতনি মেলিব লাগিব বুলি [illegible] চিন্তা কৰি থাকোঁতেই এদিন দৈনিক অসম কাকতত এটা বিজ্ঞাপন চাই আনন্দত আত্মহাৰা হৈ পৰিলোঁ। বিজ্ঞাপনটো হ'ল [illegible] ১৯৯২ চনৰ [illegible] মহাবিদ্যালয়ত যোগদান কৰোঁ। [illegible]

[illegible]

[illegible] ১৯৯১ [illegible] মহাবিদ্যালয়[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

সময় পাৰ হোৱা গমেই নাপালোঁ। চাকৰিত যোগদান কৰাৰ পিছত মহাবিদ্যালয়খনত অৱস্থানৰ তিনিটা দশক কেনেকৈ পাৰ হ'ল গমকে নোপালোঁ। বৰ্তমানে এই মহাবিদ্যালয়খনে নিজৰ নাম সাৰ্থক কৰি গৌৰৱ সহকাৰে আগবাঢ়ি গৈছে বহুতো অভিজ্ঞতা লাভ কৰাৰ সুযোগ আনন্দৰে কৰি দিছে। মহাবিদ্যালয়ৰ এই অধ্যায়ত শিক্ষক হিচাপে আত্মনিয়োগ কৰিবলৈ পাই নিজকে ধন্য মানিছোঁ। যোগদানৰ সময়ছোৱাত পোৱা সন্মানীয় ব্যক্তিসকল যেনে শ্ৰীযুত গীতেশ্বৰ চন্দ্ৰ শৰ্মা, ... নাথ শৰ্মা, শ্ৰীযুত ... কুমাৰ শৰ্মা, শ্ৰীযুত ... কুমাৰ সৰকাৰ, আব্দুল বিলাল, ড° ... নাথ ... (বৰ্তমান ... সাহিত্য সভাৰ সভাপতি), ... শৰ্মা, প্ৰতিমা ..., ... কুমাৰী ... আদি শিক্ষকসকলে যিখন Common Roomত বহিছিলোঁ, আজি সেইখন কথা ভাবিলে শিহৰিত হৈ পৰোঁ। সেইবোৰ স্মৃতি ... এটিয়া ... উঠিছে। পৰৱৰ্তী সময়ত NAACৰ পৰিদৰ্শনৰ সময়ত এই পুৰণি Common Roomৰ আমুৰ্ছিত ... সোণালী সময়ৰ স্মৃতি ... পৰা হ'ল।

যেতিয়া শিক্ষকসকলেই মাত্ৰ, কাৰ্যালয়ৰ কৰ্মচাৰী সকলৰ পৰাও পাইছিলোঁ আন্তৰিক স্নেহ তথা সহযোগ আৰু সন্মান। স্বৰ্গীয় ... নাথ, স্বৰ্গীয় ... , ... নাথ সৰকাৰ, ... আদিয়ে মোৰ সকলো সময়তে জীৱনৰ ... কথাই শিকাইছিলে। তেওঁলোক সকলোকে মোৰ শ্ৰদ্ধাৰ অনুমোদন সকলো মন কৰি দিছিল। আজি এইসকল ব্যক্তি এই সোণালী জয়ন্তীৰ পৰিমণ্ডলত নাই যদিও তেওঁলোকৰ ত্যাগ আৰু কৰ্মপৰিধিৰ কথা আমি কেতিয়াও পাহৰিব নোৱাৰোঁ।

এই সুদীৰ্ঘ তিনি দশক সময়ৰ পৰা যাত্ৰাপথৰ শেষ কৰি ২০২৪ চনৰ ১৮, ১৯ আৰু ২০ জানুৱাৰী তাৰিখে তিনি দিনীয়া সোণালী জয়ন্তী উদযাপন অনুষ্ঠান কৰা হ'ব বুলি জনাইছে। বৰ্তমানৰ অধ্যক্ষ মহোদয় ড° ... ... এই অনুষ্ঠান ... আৰু সকলো মহাবিদ্যালয়ৰ ... সহযোগত ... সকলো ... এই মহাবিদ্যালয়খনৰ ... উন্নতি ... । সুদীৰ্ঘ তিনিটা দশকৰ কথা এই ক্ষুদ্ৰ লিখনিৰ মাজেৰে প্ৰকাশ কৰা সম্ভৱ নহয়। এই সময়ৰ মাজত যোগ দিয়া সকলো ব্যক্তিৰ কথা উল্লেখ কৰা অসম্ভৱ। সেয়ে নাম উল্লেখ কৰিব নোৱাৰা সকলো ব্যক্তিৰ ওচৰত ক্ষমা বিচাৰিছোঁ।

সদৌ শেষত যি উদ্দেশ্য আগত ৰাখি সেই সময়ৰ শিক্ষানুৰাগীসকলে ... নামেৰে নামাকৰণ কৰি এই মহাবিদ্যালয়খন ১৯৭৩ চনৰ ২৫ জানুৱাৰী তাৰিখে স্থাপন কৰিছিল, সেই সকল পূজনীয় আৰু মহান ব্যক্তিসকলক মোৰ সশ্ৰদ্ধ প্ৰণাম যাচিছোঁ আৰু কৃতজ্ঞতা জ্ঞাপন কৰিছোঁ। সমাজৰ ... পৰা আগবাঢ়ি ... অনাগত দিনত এই মহাবিদ্যালয়খনে বিশ্ববিদ্যালয়ৰ ... সুনাম অৰ্জন কৰিব বুলি মোৰ দৃঢ় বিশ্বাস থাকিল। ■

"জয়তু ডিমৌ মহাবিদ্যালয়"

চিলাৰায় মহাবিদ্যালয়ৰ সেই সোণালী দিনবোৰ

ড° সুশীল কুমাৰ ৰায়
[illegible]
[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

ৰোমন্থন ঃ চিলাৰায় কলেজৰ ছাত্ৰ জীৱনৰ পৰা শিক্ষকতালৈ

অলকেশ চন্দ্ৰ ৰায়
সহকাৰী অধ্যাপক, অসমীয়া বিভাগ

[illegible]

[illegible]

[illegible] ২০০১ [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] (Guidance & Counselling) [illegible]

[illegible] Admission Receipt [illegible] Form Fill up [illegible] ASRSU [illegible]

[illegible] major [illegible] major admission officially [illegible] Major [illegible] application [illegible] admission [illegible]

[illegible] "Peace Brings Progress" [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] "BEST READER" [illegible]

[illegible] ২০০১-২০০২ [illegible] ২০০২-২০০৩ [illegible]

[illegible]

[illegible] ■

চিৰ চেনেহী চিলাৰায় মহাবিদ্যালয়ৰ শিক্ষা বিভাগ

[illegible] চক্ৰৱৰ্তী
সহকাৰী অধ্যাপিকা

পাতনি ঃ

জন্ম আৰু শিক্ষা মানৱ জীৱনৰ দুটা উল্লেখযোগ্য দিশ। সভ্যতাৰ আৰম্ভণিৰে পৰা মানুহে দেখি, শুনি, ঠেকি নানান ধৰণে শিক্ষা লাভ কৰি আহিছে। এটা সময়ত মানুহে শিক্ষাৰ গুৰুত্ব উপলব্ধি কৰি শিক্ষা লাভৰ কৰিবলৈ আৰম্ভ কৰিছিল। ক্ৰমান্বয়ে বিদ্যালয়, মহাবিদ্যালয়, বিশ্ববিদ্যালয়ৰ যোগেদি মানুহে উচ্চ পৰ্যায়ৰ শিক্ষা লাভ কৰিবলৈ আৰম্ভ কৰিলে। প্ৰায় ৫০ বছৰ আগতে এনেকুৱা পশ্চিমবংগ সীমান্ত অঞ্চলত [illegible] পশ্চিম অঞ্চলত অৱস্থিত গোলকগঞ্জ আৰু ইয়াৰ পাৰ্শ্ববৰ্তী অঞ্চলৰ ছাত্ৰ-ছাত্ৰীৰ উচ্চশিক্ষা লাভৰ সুবিধা অভাৱ আছিল। এনে অৱস্থাত [illegible] গোলকগঞ্জৰ [illegible] ১৯৭৩ চনৰ ২৬ জানুৱাৰী তাৰিখে গোলকগঞ্জত চিলাৰায় মহাবিদ্যালয় প্ৰতিষ্ঠিত হয়।

জন্মলগ্নতে প্ৰাথমিক পৰ্যায়ত মহাবিদ্যালয় খনৰ নিজা ঘৰ নাছিল বাবে প্ৰথম অধ্যক্ষ শ্ৰী [illegible] মহাশয়ৰ পৃষ্ঠপোষকতাত গোলকগঞ্জস্থিত কৈলাশ স্মৃতি ভৱনত প্ৰথমে পাঠদান কাৰ্য আৰম্ভ হয় আৰু পিছত গোলকগঞ্জ [illegible] ১৯৭৫ চনৰ [illegible] পাঠদান কাৰ্য চলি থাকে। ইয়াৰ পিছত গোলকগঞ্জৰ [illegible] বৰ্তমান মহাবিদ্যালয়ৰ শিক্ষাদান কাৰ্য চলে। [illegible] বৰ্তমান [illegible] শ্ৰেণীকোঠা, পুথিভঁৰাল, [illegible] মহাবিদ্যালয়খনে অঞ্চলৰ উচ্চ শিক্ষাৰ ক্ষেত্ৰখনত আত্মনিয়োগ কৰে।

মহাবিদ্যালয়ৰ শিক্ষা বিভাগ ঃ

যিকোনো এখন মহাবিদ্যালয়ৰ সকলো বিভাগ সমূহৰ ভিতৰত শিক্ষা বিভাগে এক বিশেষ ভূমিকা পালন কৰি থাকে। [illegible] গোলকগঞ্জৰ মহাবিদ্যালয়ৰ পশ্চিম অসমত [illegible] সময়ত শিক্ষা বিভাগ খোলা হোৱা নাছিল। সেয়েহে আমাৰ চিৰ চেনেহী মহাবিদ্যালয়খনত আৰম্ভণিৰ পৰাই প্ৰতিষ্ঠাপক [illegible] বিভাগ খোলাত [illegible] 'শিক্ষা' বিষয়টোৰ [illegible] শিক্ষাদান কৰি থকা হৈছিল। [illegible] শিক্ষা বিভাগে [illegible] মহাবিদ্যালয়ৰ শিক্ষা বিভাগ এক [illegible] বিভাগত পৰিণত হৈছে। শিক্ষা বিভাগৰ এই সুদীৰ্ঘ যাত্ৰাত [illegible] মন আৰু ধৈৰ্য্য, একাগ্ৰতা, [illegible] সহযোগী অধ্যাপকসকল শ্ৰীমতী [illegible], শ্ৰীমতী সোণালী চৌধুৰী, শ্ৰী [illegible], ড° [illegible], ড° সৌভাগ্য দাস, শ্ৰীমতী অনুৰাধা সাহা, শ্ৰী বিষ্ণু পদ ৰায়, শ্ৰীমতী মৌমিতা সাহা, শ্ৰীমতী [illegible] ৰায়, [illegible] খাতুন, শ্ৰীমতী [illegible] চক্ৰৱৰ্তী, [illegible] ৰায়, [illegible], শ্ৰীমতী [illegible] আৰু শ্ৰীমতী [illegible] অধ্যাপক-অধ্যাপিকা সকললৈ এই সুৱৰ্ণ জয়ন্তীৰ [illegible] আন্তৰিক কৃতজ্ঞতা জ্ঞাপন কৰিলোঁ।

ইয়াতে উল্লেখ কৰা ভাল যে ১৯৯৬ চনত গুৱাহাটী বিশ্ববিদ্যালয়ে অনুমোদন [illegible] এই মহাবিদ্যালয়ৰ শিক্ষা বিভাগত [illegible] 'এফিলিয়েচন' দিয়ে আৰু সেই বছৰে অসম চৰকাৰে শিক্ষাৰ [illegible] (স্নাতক [illegible]) প্ৰদান কৰে। তদনুসৰি ১৯৯৮ চনত গুৱাহাটী বিশ্ববিদ্যালয় আৰু অসম চৰকাৰে এই মহাবিদ্যালয়ত

শিক্ষা বিভাগৰ [illegible] আনুষ্ঠানিক সংযোগ (এফিলিয়েচন) আৰু স্বীকৃতি প্ৰদান কৰে। [illegible] যে ইতিমধ্যে ১৯৯৭ চনত প্ৰথম [illegible] এইখন মহাবিদ্যালয়ত শিক্ষা বিষয়টো থকাৰ বাবে মহাবিদ্যালয়খন [illegible] মঞ্জুৰীৰ [illegible] চৰকাৰক [illegible] কৰি লও।

মোৰ শিক্ষা জীৱন আৰু মোৰ শিক্ষা বিভাগ ঃ

এয়া আছিল ১৯৮৯ চন। মোৰ দেউতাই শিক্ষকতা কৰা তাৎকালীন [illegible] উচ্চ মাধ্যমিক বিদ্যালয় (এতিয়া উচ্চতৰ মাধ্যমিক বিদ্যালয়) ৰ পৰা উচ্চ মাধ্যমিক শিক্ষান্ত পৰীক্ষাত উত্তীৰ্ণ হৈ [illegible] আশা-আকাংক্ষা [illegible] এইখন মহাবিদ্যালয়ৰ একাদশ শ্ৰেণীত ভৰ্তি হওঁ। [illegible] মহাবিদ্যালয়খনলৈ অহা-যোৱা কৰাৰ বাবে নৌকাই আছিল [illegible]। [illegible] নৌকা যাত্ৰা অত্যন্ত বিপদসংকুল। [illegible] মহাবিদ্যালয়ৰ পৰা [illegible] মহাবিদ্যালয়ৰ [illegible] শ্ৰেণীত ভৰ্তি কৰাই দিলে। [illegible] এইখন মহাবিদ্যালয়ত [illegible] শিক্ষা বিভাগৰ লগত মোৰ [illegible] সম্পৰ্ক গঢ়ি উঠে। পিছত শিক্ষাৰ [illegible] ১৯৯৫ চনত শিক্ষা বিষয়টোক মেজৰ বিষয় হিচাপে লৈ স্নাতক ডিগ্ৰী লাভ কৰোঁ। তাৰ পিছত ১৯৯৬ চনত [illegible] মহাবিদ্যালয়ৰ পৰা বি.এড. ডিগ্ৰী লাভ কৰোঁ। [illegible] ২০০০ চনত [illegible] বিশ্ববিদ্যালয়ৰ পৰা শিক্ষা বিষয়ত [illegible] এই মহাবিদ্যালয়ৰ [illegible] বিভাগৰ [illegible] অধ্যাপক তথা মোৰ শিক্ষা গুৰু [illegible] আৰু মোৰ অভিভাৱক, [illegible] আৰু এইখন মহাবিদ্যালয়ৰ [illegible] শ্ৰীযুত [illegible] মহাশয়ৰ আহ্বানত এইখন মহাবিদ্যালয়ৰ [illegible] শ্ৰীযুত [illegible] মহাশয়ৰ কাৰ্যালয়ত [illegible]। [illegible] অবৈতনিক শিক্ষক হিচাপে শিক্ষা বিভাগত [illegible] অনুমতি দিয়ে। তেতিয়াৰ পৰাই এইখন মহাবিদ্যালয় আৰু [illegible] শিক্ষা বিভাগৰ লগত মোৰ আনুষ্ঠানিক সম্পৰ্ক স্থাপিত হয়। ইয়াৰ পিছত ২০০৮ চনত [illegible] বিশ্ববিদ্যালয়ৰ পৰা এম.ফিল ডিগ্ৰী লাভ কৰোঁ আৰু ২০১০ চনত [illegible] বিশ্ববিদ্যালয়ত পি.এইচ.ডি. ডিগ্ৰীৰ বাবে ভৰ্তি হওঁ। [illegible] পি.এইচ.ডি. ডিগ্ৰীত অধ্যয়নৰত হৈ থাকিল।

শিক্ষা বিভাগৰ শিক্ষক তথা ছাত্ৰ ছাত্ৰীৰ মাজত মোৰ [illegible] ঃ

[illegible] শিক্ষক হিচাপে [illegible] জীৱন আৰম্ভ কৰি বিভাগৰ [illegible] আৰু [illegible] শিক্ষকসকলৰ লগত [illegible]। [illegible] মহাবিদ্যালয়ৰ [illegible] ছাত্ৰ ছাত্ৰী [illegible]। [illegible] শিক্ষক [illegible]। [illegible] বিভাগৰ শিক্ষক-শিক্ষয়িত্ৰী, ছাত্ৰ-ছাত্ৰী, মহাবিদ্যালয়ৰ আন আন বিভাগৰ শিক্ষক-শিক্ষয়িত্ৰী, কাৰ্যালয়ৰ [illegible] আৰু [illegible] কৰ্মচাৰী [illegible]। [illegible] মহাবিদ্যালয়খনিত [illegible]।

[illegible] মহাবিদ্যালয়ৰ [illegible] ছাত্ৰ [illegible]। মহাবিদ্যালয়ৰ [illegible] প্ৰতিযোগিতাত ছাত্ৰ ছাত্ৰীৰ মাজত [illegible] শিক্ষা

[illegible]

[illegible]

[illegible]

সামৰণি ঃ

[illegible]

চিলারায় মহাবিদ্যালয় ঃ কিছু স্মৃতি

[illegible]
সহকারী অধ্যাপিকা, অসমীয়া বিভাগ
চিলারায় মহাবিদ্যালয়

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

হাতেশ্বৰ দাস (ভিডিঅ'ৰঞ্জন ৰাজনীতি বিজ্ঞান), মঞ্জুল দাস, (শিক্ষা বিভাগ), প্ৰতিমা সৰকাৰ (ৰাজনীতি বিজ্ঞান বিভাগ), অৰ্পিতা দাস (দৰ্শন বিভাগ), নাজমুল হোছেন ছিদ্দিকি (ৰাজনীতি বিজ্ঞান), পল্লৱ চক্ৰৱৰ্তী (শিক্ষা বিভাগ), অৰুণ শৰ্মা, কুন্তলা দাস দেৱানী, নিৰ্মল দাস, মহেশ্বৰ দাস আদি। মোৰ এখন ক্লাছৰ কাষত লগ, ইতিহাস সৰকাৰ, অসমা ... আৰু মোৰ ... ক্লাছৰ প্ৰতিভা দাস, মনজুল, কামাল আদি সকলোৰে সৈতে মোৰ বন্ধুত্বৰ সম্পৰ্ক গঢ় লৈ উঠিছে। মহাবিদ্যালয়খনত আমাৰ আড্ডা মাৰাৰ স্থান আছিল অসমৰ প্ৰথম লেখিকাৰ সন্মুখৰ বিভাগ (বৰ্তমান অসমীয়া বিভাগ)। সেই স্থানত কেইজোপা গুলমোহৰ আৰু আমৰ ইউকেলিপ্টাছ গছ আছিল। সেই গছ দুজোপা এতিয়া আৰু নাই।

এই পাছত অকস্মাৎ মহাবিদ্যালয়খনৰ নিৰ্দিষ্ট ঠাইলৈকে আছিল বৰ্তমানৰ অসমীয়া বিভাগৰ সেই ঘৰটো, সন্মুখৰ ভৱনৰ ঘৰটো, ছাত্ৰী জিৰণি কোঠাটো, বৰ্তমানৰ ১ নং কোঠাটো, ২ নং কোঠাটো, ৩ নং কোঠাটো আৰু শিক্ষকৰ কোঠাটো আৰু ছাত্ৰ জিৰণি কোঠাটো। প্ৰথম ষাণ্মাসিক আৰু দ্বিতীয় বৰ্ষৰ শ্ৰেণীবোৰ প্ৰায় ১ নং কোঠাটোতে হৈছিল। আমাৰ মেজৰ ক্লাছ হৈছিল তিনি এজনৰ ঘৰ বাটত। সিটো বৰ্তমানৰ ৰাজনীতি বিজ্ঞান বিভাগৰ নিচিনা আছিল। সেইসময়ত শ্ৰেণী কোঠাবোৰৰ বৰ্তমানৰ দৰে কোনো কোনো ব্যৱস্থা নাছিল। সেইবাবে কেতিয়াবা ক্লাছ নথকা সময়ত আমি গছৰ তলতে সময় কটাইছিলো। আছিল দৰে সেইসময়ত কেন্টিনো কেনেকুৱা ব্যৱস্থা নাছিল। জিলাবাৰী হাই মাদ্ৰাছাৰ মোৱা দোকান আৰু তিনি বেলি দিয়া সিটো ঘৰ সেইটোৱে আছিল কেণ্টিন।

প্ৰথমতে জিলাবাৰী মহাবিদ্যালয়ত মই একেবাৰে শান্ত নিৰ্বাচন যুঁজি কলেজ এটি কেনেকৈ পৰিবেশত লেখা হৈছিল। নিৰ্বাচন যুঁজি কলেজ আমাৰ বা সাংস্কৃতিক আছিল। মই নিজে নিৰ্বাচন খেলা নাছিলো কিন্তু নিৰ্বাচন খেলা বন্ধু প্ৰাৰ্থীসকলক যথেষ্ট সহায় কৰিছিলো। নিৰ্বাচনৰ প্ৰচাৰ কাৰ্য চলা দিনবোৰত যে আমাৰ বাবে এটি বৰ আনন্দৰ দিন আছিল। সেইসময়ত আমি সমৰ্থন কৰা প্ৰাৰ্থীবোৰ যদি জিকিব নোৱাৰে তেতিয়াও সেয়া আমাৰ বাবে কম আনন্দৰ কথা আছিল। আমি ঘৰে ঘৰে গৈ নিৰ্বাচনী প্ৰচাৰ চলাইছিলো। আমাৰ লগত সন্তোষ দা (বৰ্তমান জিলাবাৰী মহাবিদ্যালয়ৰ অফিচ কৰ্মচাৰী) আদিসকল (বৰ্তমান এজনৰ বিভাগৰ) আদিও আছিল। নিৰ্বাচনত আমি সমৰ্থন কৰা প্ৰাৰ্থীবোৰ জিকিছিল, আমি বহুত আনন্দ লৈছিলো।

জিলাবাৰী মহাবিদ্যালয়ৰ মহাবিদ্যালয় সপ্তাহ যুঁজি বাকীতো সেই একেই কথা। মহাবিদ্যালয় সপ্তাহ মানে এটা উৎসৱমুখৰ পৰিবেশ। মহাবিদ্যালয় সপ্তাহত গীতকলা খেলা, নাম, নাটক আদিত অংশ লৈছিলো। সেইসময়ত মহাবিদ্যালয় সপ্তাহ একসপ্তাহ ধৰি চলিছিল। কেতিয়াবা নাটক আদি অনুষ্ঠান পৰিবেশ হৈছিল। মোৰ মনত আছে ১৯৯৮ চনত আমি এখন নাটক কৰিছিলো (অৱশ্যে সেই নাটকখনৰ নাম পাহৰিলো)। সেই নাটকখনত মই নিজে চৰিত্ৰ কৰিছিলো আৰু মোৰ বিপৰীতে নায়িকা হৈছিলো আৰু সেই নায়ক হৈছিল সুনিল সৰকাৰ। প্ৰায় ১৮ বছৰ ধৰি মই এই মহাবিদ্যালয়খনত অধ্যাপনা কৰি আছো। সেই একেই সময়ৰ মধুৰ স্মৃতিবোৰ মোৰ মনত এতিয়াও উজ্জ্বলিত হৈ আছে। এই মহাবিদ্যালয়ৰ পৰা ২০০৮ চনত স্নাতক ডিগ্ৰী লাভ কৰাৰ পিছত মই মোৰ সহকৰ্মী ড° অৰুণ শৰ্মাৰ লগত মোৰ মাষ্টাৰ ডিগ্ৰী সম্পূৰ্ণ কৰিছিলো। ২০১০ চনত অতিথি প্ৰৱক্তা হিচাপে এনেকৈ সেই স্নাতক কলেজ হৈছিলো। সেই একেই সময়তে কেইজনমান হৈ মই বহুতো কেইজন আৰু সময়ত সুনীতি দাস, অন্নপূৰ্ণা দাস, চন্দিমা গোস্বামী (এওঁ বৰ্তমান আমাৰ মাজত নাই) আদি কৰি ১০ জন অস্থায়ী প্ৰৱক্তা হৈ লৈছিলো। জিলাবাৰী মহাবিদ্যালয়ৰ পৰা হৈ আমি এতিয়া স্থানত সেই কেইজন বিভাগ পাইছিলো।

২০১৭, ২০১৮ আৰু ২০১৯ বৰ্ষত গুৱাহাটী বিশ্ববিদ্যালয়ৰ যুৱ মহোৎসৱত মোৰ নেতৃত্বত দল প্ৰতিযোগিতাত যুৱ মহোৎসৱত অংশগ্ৰহণ কৰি কেবাটিও পুৰস্কাৰ লাভ কৰিছিল। মোৰ নেতৃত্বত যোৱা দলটোৰ সদস্যসকল হ'ল মধুমিতা ঘোষ, দীপশিখা আচাৰ্য (বৰ্তমান মোৰ সহকৰ্মী), দিগন্ত শৰ্মা, ধৃতিমান আচাৰ্য, মৌচুমী দাস, বিজয় দাস, বিনীতা দেৱনাথ, জ্যোৎস্না সৰকাৰ, লক্ষ্মী সাহা, বীনা দাস, হৈম সিং শীল (বৰ্তমান মোৰ সহকৰ্মী), হাজিকীৰা দাস, বিজয় দাস, বিদ্যুৎ দাস, মাধৱী সাহা, সুৰজিৎ দেৱনাথ, শিপ্ৰা দাস, মৌচুমী দাস, অঙ্কিতা দাস আদি। ইয়াৰ উপৰিও হাজিকীৰা দাস আৰু বিজয় দাস গুৱাহাটীত অনুষ্ঠিত যুৱ মহোৎসৱতো বাদ্যযন্ত্ৰত সফল হৈছিল।

২০১৮ চনৰ ১৭ জানুৱাৰী তাৰিখে এইখন মহাবিদ্যালয়ৰ পৰা মোৰ নেতৃত্বত অভিনয়হীন শিক্ষামূলক ভ্ৰমণলৈ গৈছিলো। মোৰ লগত আছিল এইখন মহাবিদ্যালয়ৰ প্ৰাক্তন অধ্যক্ষ সঞ্জীৱ কুমাৰ দাস, শিক্ষক আতিক আহমেদ, মৌচুমী দাস আৰু

কৰ্মচাৰীবৃন্দৰ অজয় কুমাৰ দাস আৰু হীৰেন দাস। আমি অভিনয়ৰ দল মোৰহাটি আৰু শিৱসাগৰলৈ গৈছিলো। এই ভ্ৰমণত যোৱা ছাত্ৰ-ছাত্ৰীসকল হ'ল— ডিম্পল বৰ্মন, সুৰভি ডেকা (অৰ্থনীতি বিভাগ), প্ৰাঞ্জল দাস, দিব্যজ্যোতি ভট্টাচাৰ্য, তৃপ্তিমণি শৰ্মা, চম্পক মোহন, সঞ্জীৱ দাস, মল্লিকা দাস, নাজমা বেগম, [illegible], প্ৰাঞ্জল দাস, মনিষা দাস, প্ৰিয়াংকা (বাণিজ্য বিভাগ), মিতাঞ্জলি [illegible] (ৰসায়নবিজ্ঞান বিভাগ), যশোধৰ দাস (সংস্কৃত বিভাগ), মুকুল বৰ্মন (ইংৰাজী বিভাগ, বৰ্তমান সহকৰ্মী), বিদ্যুৎমণি দাস (পদাৰ্থ বিভাগ)।

২০১৮ চনৰ অক্টোবৰ মাহৰ শেষৰ ফালে মোৰ নেতৃত্বত এক ভাৰত শ্ৰেষ্ঠ ভাৰত শিক্ষামূলক ভ্ৰমণৰ উদ্দেশ্যে [illegible] জয়পুৰ সফৰলৈ গৈছিলো। মোৰ লগত আছিল সঞ্জীৱ কুমাৰ দাস। আমাৰ লগত যোৱা ছাত্ৰ-ছাত্ৰীসকল হ'ল অনুভৱ দাস (অৰ্থনীতি বিভাগ), জেসমিনা সৰকাৰ (শিক্ষা বিভাগ), সানিয়া [illegible] (বাংলা বিভাগ), [illegible] (অসমীয়া বিভাগ), গোবিন্দ দাস (সাংস্কৃতিক সম্পাদক, ছাত্ৰ একতা সভা), মনজ্যোতি বৰ্মন (ইংৰাজী বিভাগ), [illegible] দাস (ৰসায়নবিজ্ঞান বিভাগ), [illegible] দাস (ৰাজনীতি বিজ্ঞান বিভাগ)। এই লগতে আমন্ত্ৰিত যোৱা দুই গৰাকী ছাত্ৰ-ছাত্ৰীৰ নাম স্থানাভাৱত উল্লেখ কৰিবলৈ সক্ষম নহ'লো।

ইয়াতে এটি কথা উল্লেখ নকৰিলে নহ'ব যে ২০১৯ চনৰ ৩১ মাৰ্চত অনুষ্ঠিত হোৱা নমামী ব্ৰহ্মপুত্ৰ মহোৎসৱত মোৰ নেতৃত্বত যোৱা ছাত্ৰ-ছাত্ৰীসকলে সমবেত সংগীত প্ৰতিযোগিতাত সমগ্ৰ জিলাৰ ভিতৰত প্ৰথম স্থান লাভ কৰি মহাবিদ্যালয়লৈ গৌৰৱ কঢ়িয়াই আনিছিল।

২০১৯ চনৰ ১ অক্টোবৰ তাৰিখে মোৰ আৰু [illegible] দাসৰ নেতৃত্বত এক ভাৰত শ্ৰেষ্ঠ ভাৰত শিক্ষামূলক ভ্ৰমণৰ উদ্দেশ্যে [illegible] জয়পুৰ সফৰলৈ গৈছিলো। এই ভ্ৰমণত যোৱা ছাত্ৰ-ছাত্ৰীসকল হ'ল— গোবিন্দ দাস (শিক্ষা বিভাগ), [illegible] দাস (ৰসায়নবিজ্ঞান বিভাগ), নীলিমা খাতুন (বাণিজ্য বিভাগ), [illegible] দাস (সংস্কৃত বিভাগ), [illegible] দাস (পদাৰ্থ বিভাগ), [illegible] (ইংৰাজী বিভাগ, বৰ্তমান সহকৰ্মী), [illegible] দাস (অৰ্থনীতি বিভাগ), [illegible] দাস (ৰাজনীতি বিজ্ঞান বিভাগ), [illegible] (বাংলা বিভাগ), [illegible] দাস (অসমীয়া বিভাগ), [illegible] দাস (সাংস্কৃতিক সম্পাদক, ছাত্ৰ একতা সভা)।

মোৰ ডিগবৈ মহাবিদ্যালয়ত ছাত্ৰ অৱস্থাৰ পৰাই বিভিন্ন স্মৃতি [illegible] উঠিছিল। সেই স্মৃতিবোৰ মোৰ এই লিখনিৰ মাজেৰে প্ৰকাশ কৰিলো। অৱশ্যে বিস্তৃতভাৱে স্মৃতি সামৰিব পৰা নগ'ল। যিহেতু সময় [illegible] সেইবাবে [illegible] অতিক্ৰম কৰাৰ বাবেই [illegible] সেই স্মৃতিবোৰ [illegible] ক্ষমা বিচাৰিছো। লিখনিৰ শেষত ডিগবৈ মহাবিদ্যালয়খনৰ [illegible] উত্তৰোত্তৰ উন্নতি কামনা কৰিলো ■

স্বৰ্গীয় বীৰেন্দ্ৰ চন্দ্ৰ ৰায় প্ৰধানী মহাশয়ৰ পবিত্ৰ স্মৃতিত

বিধান চন্দ্ৰ ৰায়
প্ৰাক্তন ছাত্ৰ

ধুবুৰী জিলাৰ একেবাৰে পশ্চিম প্ৰান্তত [illegible] ব্যক্তি স্বৰ্গীয় বীৰেন্দ্ৰ চন্দ্ৰ ৰায় প্ৰধানী মহাশয়ৰ যোৱা ১ জুন ২০১৯ ইং [illegible] অপূৰণীয় ক্ষতি। [illegible] শিক্ষিত, তথা বিভিন্ন [illegible] সম্পন্ন ব্যক্তি [illegible] বেদনাদায়ক।

প্ৰধানী ছাৰ [illegible] শিক্ষা [illegible] জীৱনৰ [illegible]

"[illegible]—[illegible]।
[illegible] ॥"

[illegible]

"[illegible]?" [illegible]

[illegible]

আমি [illegible] প্ৰধানী মহাশয়ৰ [illegible] আছিল। [illegible] আমাৰ দেশ স্বাধীন [illegible] ৩০ (ত্ৰিশ) দশকত [illegible] প্ৰধানী ছাৰে [illegible] স্কুল, কলেজ [illegible] বি.এ., এম.এ. [illegible] ধুবুৰী বি.এন. কলেজত বি.এ. [illegible] আছিল।

[illegible] প্ৰধানী (অৱসৰপ্ৰাপ্ত [illegible]) মহাশয়ৰ [illegible] শিক্ষা জীৱনৰ [illegible]—

ক) প্ৰাথমিক শিক্ষা— ১৯ নং টিয়াকুৰী এল.পি. স্কুল।
খ) মাধ্যমিক শিক্ষা— [illegible]।
গ) উচ্চ মাধ্যমিক শিক্ষা— জগন্মোহন বিদ্যাপীঠ (গোলকগঞ্জ)।
ঘ) মহাবিদ্যালয় শিক্ষা— ভোলানাথ মহাবিদ্যালয় (ধুবুৰী)।
ঙ) বিশ্ববিদ্যালয় শিক্ষা— গুৱাহাটী বিশ্ববিদ্যালয় (গুৱাহাটী)।

[illegible] কোচ-ৰাজবংশী [illegible] বি.এ. আৰু এম.এ. (ৰাজনীতি বিজ্ঞানত) [illegible] কোচ-ৰাজবংশী [illegible] এম.এ. ডিগ্ৰী [illegible] প্ৰধানী ছাৰে [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

"ওঁম শান্তি, ওঁম শান্তি, ওঁম শান্তি" ॥■

বিহংগম দৃষ্টিৰে চিলাৰায় কলেজ আৰু নওসাদ জামানৰ ভূমিকা

জাকিৰ হুছেইন সৰকাৰ

[illegible]

"জয়তু চিলাৰায় কলেজ"

কলেজীয়া জীৱনৰ কিছু মধুৰ স্মৃতি

[illegible]
[illegible]

২০১৩ চনত মই [illegible]

[illegible]

[illegible] ... প্ৰতিযোগিতাত প্ৰথম স্থান লাভ কৰিছিল।

২০১৫ চনৰ [illegible] মাহত আমাৰ মহাবিদ্যালয়ত তিনিজনীয়া NAAC (National Assessment and Accreditation Council) টীম পৰিদৰ্শন কৰিবলৈ আহিছিল। [illegible] বিশ্ববিদ্যালয়ৰ উপাচাৰ্য ড° [illegible] বিশ্ববিদ্যালয়ৰ উপাচাৰ্য ড° [illegible] মহাবিদ্যালয়ৰ অধ্যক্ষ ড° [illegible] NAAC টীম [illegible] 'B' গ্ৰেড লাভ কৰিছিল। [illegible]

[illegible] National Debate competition ত অংশ গ্ৰহণ কৰিছিল [illegible] চিলাৰায় মহাবিদ্যালয়ৰ [illegible]

[illegible] ২০১৮ চনৰ জানুৱাৰী মাহৰ [illegible] শিক্ষামূলক ভ্ৰমণ [illegible] ২৩ জনীয়া [illegible] ৭ জানুৱাৰী [illegible]

[illegible] চিলাৰায় মহাবিদ্যালয়ৰ [illegible] ■

"জয় গুৰুশিষ্য ৰবি"

"জয়তু চিলাৰায় মহাবিদ্যালয়"

গোলকগঞ্জ চিলাৰায় মহাবিদ্যালয়ৰ মোৰ স্মৃতি

জাকিৰ হুছেইন
ধুবুৰী

অসমৰ পশ্চিম প্ৰান্তত আন্তৰ্ৰাষ্ট্ৰীয় আৰু আন্তঃৰাজ্যিক সীমাত অৱস্থিত ধুবুৰী জিলাৰ ঐতিহাসিক ঠাই গোলকগঞ্জৰ চিলাৰায় মহাবিদ্যালয়ে যোৱা পঞ্চাশ বছৰ অতিক্ৰম কৰি সোণালী জয়ন্তী উৎসৱ উদযাপন কৰাৰ খবৰ পাই মই অতিকৈ আনন্দিত হৈছো। শিক্ষা প্ৰতিষ্ঠান এখনে শিক্ষাৰ ক্ষেত্ৰত পোন্ধৰ বিশটা বছৰ অতিক্ৰম কৰা অতি গৌৰৱৰ আৰু গৌৰৱৰ বিষয়। মহাবিদ্যালয় খনত অৰ্থৰ অভাৱ, সমূহ অধ্যাপকমণ্ডলী, কৰ্মচাৰীৰ লগতে পৰিচালনা সমিতি আৰু স্থানীয় সৰ্বশ্ৰেণীৰ ৰাইজৰ ঐকান্তিক প্ৰচেষ্টা, ত্যাগ আৰু কৃচ্ছ্ৰসাধনৰ ফলত মহাবিদ্যালয় খনে আজি এই সোণালী জয়ন্তী বৰ্ষত উপনীত হ'ব পাৰিলে।

গোলকগঞ্জৰ চিলাৰায় মহাবিদ্যালয়ৰ মই ছাত্ৰ তথা শিক্ষক নাছিলো যদিও এইখন মহাবিদ্যালয়ৰ আছিল লগত মোৰ বহু বছৰ আগৰ পৰা নিবিড় সম্পৰ্ক আছিল। যাৰ মধুৰ স্মৃতি আজিও আমাৰ মনত সজীৱ হৈ আছে। মই ছাত্ৰ জীৱনত ধুবুৰীৰ পৰা গোলকগঞ্জলৈ বিভিন্ন সময়ত গৈছিলো আৰু সেইসময়ত চিলাৰায় মহাবিদ্যালয়ৰ ... এই খন মহাবিদ্যালয় প্ৰত্যক্ষ কৰিছিলো। কিন্তু সেইসময়ত ইয়াৰ চৌহদত সোমাই আমাৰ সৌভাগ্য হোৱা নাছিল। সৰকাৰী চাকৰিত যোগদান কৰাৰ পিছত গোলকগঞ্জৰ পুৰণি প্ৰশিক্ষণ কেন্দ্ৰত প্ৰশিক্ষণ লৈ থকা সময়ত সেইসময়ৰ পৰা ইয়াৰ আৱাসৰ পৰিৱেশ (হোষ্টেলত) থকাৰ সৌভাগ্য হৈছিল। সেইসময়ত আমি সেই চানুকীয়া অৱস্থাৰ চিলাৰায় মহাবিদ্যালয়ৰ ঘৰ দুৱাৰ দেখিছিলো। ইয়াৰ অধ্যাপকমণ্ডলী তথা ছাত্ৰ-ছাত্ৰী সকলোকে আমি কথা-বতৰা কৰা দেখিছিলো। অৱশ্যে আমি আমাৰ ঘৰ ধাকলৈ থকা ধুবুৰী ভোলানাথ মহাবিদ্যালয়ৰ অধ্যাপকমণ্ডলী আৰু ছাত্ৰ-ছাত্ৰী সকলৰ মিত্ৰৰ দৰে বহু প্ৰত্যক্ষ কৰিছিলো পাইছিলো আৰু গোলকগঞ্জৰ চিলাৰায় মহাবিদ্যালয়ৰ ছাত্ৰ-ছাত্ৰীৰ লগত মিতালি পাতিবলৈ চেষ্টা কৰিছিলো। তুলনামূলক মহাবিদ্যালয়ৰ অধ্যাপক, ছাত্ৰ-ছাত্ৰীক বাহ্যিক ভাৱে প্ৰত্যক্ষ কৰি আমি উপলব্ধি কৰিছিলো যে গ্ৰাম্য মহাবিদ্যালয়ৰ ছাত্ৰ-ছাত্ৰী সকলো সহজ সৰল আৰু মাৰ্জিত। অৱশ্যে ধুবুৰী ভোলানাথ মহাবিদ্যালয়ৰ একাংশ ছাত্ৰ-ছাত্ৰী অৱশ্যে শহৰৰ চহকী আভিজাত্যৰ মাজত পৰিলক্ষিত হয়। পোছাক পৰিচ্ছদত কিছু চাকচিক্যৰ প্ৰদৰ্শন পৰিলক্ষিত হৈছিল। ধুবুৰী ভোলানাথ মহাবিদ্যালয়ত সেই সময়ত ঘৰেৰে পৰিৱেশ হয়তো অভিজ্ঞ শিক্ষক থকাৰ উপৰিও বহু বেছি সংখ্যক ছাত্ৰ-ছাত্ৰীৰ প্ৰাচুৰ্য আছিল। গোলকগঞ্জৰ চিলাৰায় মহাবিদ্যালয়ৰ শিক্ষক, কৰ্মচাৰী খুবেই কম সংখ্যক, সাহায্যী গুণ আমাৰ ধাৰণা হৈছিল। যদিও সেইখন মহাবিদ্যালয়খন তেতিয়া নতুন আৰু চানুকীয়া অৱস্থা। এই সমূহ বিষয়ে কথা বাৰ্তা কোনো দিনাই আমাৰ অনুভূতি পোৱা নাছিলো। আমি আশ্চৰ্য কৰিছিলো গোলকগঞ্জৰ চিলাৰায় মহাবিদ্যালয়ৰ অধ্যাপকমণ্ডলী আৰু ছাত্ৰ ছাত্ৰী সকলৰ এক কঠোৰ সাধনা সংগ্ৰাম অব্যাহত হৈছে।

গোলকগঞ্জৰ চিলাৰায় মহাবিদ্যালয়ৰ লগত আমাৰ প্ৰত্যক্ষ যোগাযোগৰ সূচনা হয় ১৯৯২ চনৰ পৰা। সেইসময়ত আমি ধুবুৰী জিলা প্ৰাথমিক শিক্ষা বিষয়াৰ কাৰ্যালয় আৰু ধুবুৰী বিদ্যালয় সমূহৰ উপ-পৰিদৰ্শকৰ কাৰ্যালয়ত সেইসময়ত চাকৰি কৰাৰ পিছত গোলকগঞ্জৰ ১০ কি: মি: দক্ষিণ ফালে নতুনকৈ স্থাপিত হোৱা বেচৰকাৰী উচ্চতৰ মাধ্যমিক বিদ্যালয়ত ইতিহাস বিষয়ৰ শিক্ষক হিচাপে অসম মাধ্যমিক শিক্ষা সঞ্চালকৰ পৰা নিযুক্তি পত্ৰ পাই যোগদান কৰোঁ। বেচৰকাৰী উচ্চতৰ মাধ্যমিক বিদ্যালয়ত ইতিহাস বিষয়ৰ বিষয় শিক্ষক হিচাপে শিক্ষকতা কৰি থকাৰ সময়ৰ পৰাই গোলকগঞ্জৰ চিলাৰায় মহাবিদ্যালয়ৰ লগত আমাৰ প্ৰত্যক্ষ যোগাযোগৰ সূচনা হয়। প্ৰথমতে এইখন মহাবিদ্যালয়ৰ সন্মুখত থকা বাটেদি আমি নিজে ধুবুৰীৰ পৰা গোলকগঞ্জলৈ বাছেৰে নাইবা লক্ষ্মীমেলী টেম্পু বেচৰকাৰীত যাতায়াত কৰিছিলো। বিভিন্ন বেচৰকাৰী

উচ্চতৰ মাধ্যমিক বিদ্যালয়ৰ দ্বিতীয় বৰ্ষৰ ছাত্ৰ-ছাত্ৰী সকলে চূড়ান্ত পৰীক্ষা প্ৰতিবাৰে সোণাৰপাঞ্জুৰ এই চিলাপথাৰ মহাবিদ্যালয়তে দিব লগা হৈছিল। এই চূড়ান্ত পৰীক্ষাত বেংকাটা উচ্চতৰ মাধ্যমিক বিদ্যালয়ৰ বিষয় শিক্ষক সকল পৰীক্ষা গৃহৰ নিৰীক্ষক (Invigilator) হিচাপে কৰ্তব্য পালন কৰিব লগা হৈছিল। বেংকাটা উচ্চতৰ মাধ্যমিক বিদ্যালয়ৰ ৰাজনীতি বিজ্ঞান বিভাগৰ বিষয় শিক্ষক সুৰেশ শইকীয়া আৰু মই একেলগে মটৰ চাইকেলেৰে দুপুৰীয়া পৰা পিছলৈ সোণাৰপাঞ্জুৰ বেংকাটাৰ পৰা যোৱা-অহা কৰিছিলোঁ। সেয়ে মাজে সময়ে আমাৰ অধ্যক্ষ মহোদয়ৰ পৰা নিয়োগৰ চিঠি পত্ৰ, পৰীক্ষা সংক্ৰান্ত কথাবতৰা আদিৰ বাবে আমি চিলাপথাৰ মহাবিদ্যালয়ৰ অধ্যক্ষক লগ কৰিছিলোঁ। ইয়াৰোপৰি চিলাপথাৰ মহাবিদ্যালয়ত অনুষ্ঠিত বিভিন্ন সভাতো আমি আমন্ত্ৰিত সদস্য হিচাপে অংশগ্ৰহণ কৰিছিলোঁ। এইদৰে চিলাপথাৰ মহাবিদ্যালয়ৰ অধ্যক্ষ, অধ্যাপক, অধ্যাপিকা আৰু ইয়াৰ কৰ্মচাৰী সকলৰ লগত আমাৰ সৌহাৰ্দ্যপূৰ্ণ সম্পৰ্ক গঢ়ি উঠিছিল। সেই সময়ত চিলাপথাৰ মহাবিদ্যালয়ৰ পৰিচালনা সমিতি। চিলাপথাৰ মহাবিদ্যালয়ৰ অধ্যক্ষ, অধ্যাপক, অধ্যাপিকা আৰু ইয়াৰ কৰ্মচাৰী সকলোৱে আমাৰ লগত যথেষ্ট ভাল ব্যৱহাৰ তথা আন্তৰিকতা ব্যৱহাৰ কৰিছিল। আমাৰ এতিয়াও মনত আছে সেই সময়ত চিলাপথাৰ মহাবিদ্যালয়ৰ অধ্যক্ষ হিচাপে অধিষ্ঠিত মাননীয় মহোদয় সকলৰ যথেষ্ট সহজ সৰল ব্যক্তি। উপাধ্যক্ষ কোন আছিল আমাৰ মনত নাই। অধ্যাপক-অধ্যাপিকা সকলৰ ভিতৰত অৰ্থনীতি বিভাগৰ ড° দিলীপ নাথ ডেকা, নিৰ্মলী দত্ত শৰ্মা, ইংৰাজী বিভাগৰ বাবুল ভূঞা মহাশয়। এওঁলোক উভয়ৰে বাসিন্দা আছিল। কিন্তু এওঁলোক সুদক্ষ অধ্যাপক আৰু আমাৰ লগত কথা বতৰা পাতিছিল। ইংৰাজী বিভাগৰ ড° জ্যোতিষ্মান প্ৰধানী (বৰ্তমান সেও, শিলচৰ অধ্যাপক), দুলেশ্বৰ আলী, ৰাজনীতি বিজ্ঞান বিভাগৰ বীৰেন্দ্ৰ নাথ ঘাটোৱাৰী, আব্দুল্লা বিশ্বাস, ইতিহাস বিভাগৰ অতীন শইকীয়া, ৰাজেশ্বৰী মিলাৰী, অৰ্থনীতি বিভাগৰ প্ৰেমলতা গগৈ, মনোজ সেন, শিক্ষা বিভাগৰ ৰঞ্জিতা দাস প্ৰধানী, গায়ত্ৰী চক্ৰৱৰ্তী, জানকী বিশ্বাস, ভূগোল বিভাগৰ মোবাৰক আলী। আন অধ্যাপকৰ নাম এই মুহূৰ্তত আমাৰ মনত পৰা নাই। সকলো অধ্যাপক অধ্যাপিকা অভিজ্ঞ, ব্যক্তিত্ব তথা কৰ্মনিষ্ঠ, সমাজদৰদী সম্পন্ন অধিকাৰী আছিল। এওঁলোক সকলৰ লগত আমি পৰীক্ষা গৃহত নিৰীক্ষক হিচাপে আছিলোঁ। পৰীক্ষা গৃহত ছাত্ৰ-ছাত্ৰী সকলৰ কোনো ধৰণৰ অসুবিধা, নীতি বহিৰ্ভূত কাৰ্য এওঁলোক সকলো অৱস্থা লগত নাছিল। পৰীক্ষা গৃহত ছাত্ৰ ছাত্ৰীৰ নিয়মানুৱৰ্তিতা বজাই এওঁলোক সকলো সময় সতৰ্ক আছিল। আমি বাহিৰৰ শিক্ষা প্ৰতিষ্ঠানৰ শিক্ষক হোৱা সত্ত্বেও আমাৰ লগত তেওঁলোকসকলে যথেষ্ট ভাল ব্যৱহাৰ কৰিছিল। চিলাপথাৰ মহাবিদ্যালয়ৰ আৰু তথা কৰ্মচাৰী সকলৰ কেইজনমান নাম মনত পেলাব পাৰিছোঁ। তেওঁলোকসকল আছিল দিলুপ, ৰবিৰাম শাহ, নিবিন শাহ। তেওঁলোক সকলো কৰ্মনিষ্ঠ আছিল। পৰীক্ষাৰ সময়ত পৰীক্ষা সংক্ৰান্তীয় কাম-কাজ তেওঁলোকসকল সুন্দৰকৈ কৰি সহযোগিতা আগবঢ়াইছিল।

চিলাপথাৰ মহাবিদ্যালয়ৰ অধ্যক্ষ, অধ্যাপক অধ্যাপিকা তথা কৰ্মচাৰী সকলে আমাৰ প্ৰতি যেনেকুৱা সহানুভূতিশীল তথা ভালপোৱাৰ শতহো নিৰ্দৰ্শন দিছে তাৰ পৰিচয় উদাহৰণ উল্লেখিবলৈ বিচাৰিছোঁ। দুপুৰীয়া পৰা মই আৰু বেংকাটাৰ পৰা সুৰেশ শইকীয়া একেলগে মটৰ চাইকেলেৰে বেংকাটাৰ পৰা যোৱা অহা কৰিব পাৰি চিলাপথাৰ মহাবিদ্যালয়ৰ পৰীক্ষাৰ এইদৰে অধিকাৰ উন্নততৰ ধৰণেৰে সুৰেশ শইকীয়া আৰু মোক দিয়া এইবোৰ নিশ্চয়ে ভিত্তিত দি আমাক অন্যতম উদাহৰণ বাবে লগতে এক বিশেষ সুবিধা কৰি দিছিল। এওঁলোক সকলৰ এনে প্ৰীতি মূলক কাৰ্যত আমি সদায়েই আপ্লুত তথা কৃতজ্ঞ আছিলোঁ।

১৯৯০ চনৰ পৰীক্ষাৰ সময়ত এটি ঘটনা ঘটিছিল কথা এতিয়াও আমাৰ মনত আছে। আমি আগতেই উল্লেখ কৰিছোঁ চিলাপথাৰ মহাবিদ্যালয়ৰ অধ্যক্ষ মহোদয় অত্যন্ত সেই এজন অতি ভদ্ৰ, মিতব্যয়ী, সহজ সৰল ব্যক্তি। তেওঁৰ কথা বতৰা ব্যৱহাৰপৰা সকলোকে মোহিত কৰিছিল। সেই বছৰ উচ্চতৰ মাধ্যমিকৰ চূড়ান্ত পৰীক্ষা ৰাতিপুৱাৰ ভাগত অৰ্থাৎ ৯ বজাৰ পৰা ১২ বজালৈ আছিল। আমাৰ বিদ্যালয়ৰ ৰাজনীতি বিজ্ঞান বিভাগৰ সুৰেশ শইকীয়া আৰু মই চিলাপথাৰ মহাবিদ্যালয়ৰ যেতিয়া যেতিয়া পৰীক্ষা গৃহত নিৰীক্ষকৰ কাম কৰিছিলোঁ। এদিন পৰীক্ষা শেষ হোৱাৰ আগতে অধ্যক্ষ মাননীয় মহোদয় সকলোকে মেল দিছিল, কালিৰ পৰীক্ষাৰ পিছত যেন এজন পৰা আমাক দুজন লগ পাব অৰ্থাৎ পৰীক্ষাৰ বাবে তুমি আৰু সুৰেশ আৰু নিৰীক্ষকৰ ডিউটি কৰিব লাগিব। সাহাৰ্য হলে ঠিক দিব। তেওঁলোক মই "ঠিক আছে" বুলি উত্তৰ দিছিলোঁ। উচ্চতৰ মাধ্যমিকৰ সেইদিনাৰ পৰীক্ষাৰ পিছত পৰীক্ষাৰ বাবে হিচাপ কৰি জমা দি সুৰেশ সহিতে লগ কৰি অধ্যক্ষ মহোদয়ক জনাইছিলো আমাৰ পৰীক্ষাৰ ডিউটি কৰিব লাগিব বুলি কোনো কথা তোমাক সতৰ্কই কেতিয়াও অধ্যক্ষ মহোদয়ে কৈছে বুলি আমাক জনালে। আমি

[illegible]

[illegible] "Rewriting of History of Naranarayan and Chilarai in the Dominent Discourse of History" [illegible]

আমাক সন্তুষ্টি কৰিছিল। এই ক্ষেত্ৰত উল্লেখ কৰিব বিচাৰিছোঁ যে ড° নীলকান্ত গোস্বামী আছিল প্ৰথম ভোলানাথ মহাবিদ্যালয়ত আমাৰ ইতিহাস পঢ়োৱা অধ্যাপক অমলেন্দু গোস্বামী ছাৰৰ সুযোগ্য পুত্ৰ। তিনি এইবাৰ ছাত্ৰ-ছাত্ৰী দলি সেমিনাৰ শৰ সুকলমে সমাপ্ত হৈছিল। সেমিনাৰখন কোনো সমালোচনা কৰিছিল মোৰ মনত পৰা নাই। সেমিনাৰখনৰ আহ্বায়ক আছিল চিলাৰায় মহাবিদ্যালয়ৰ অধ্যাপক ভাৰত ভূষণ মহন্ত। সেমিনাৰৰ শেষত আহ্বায়ক ভাৰত ভূষণ মহন্তই আমাক প্ৰতিজনকে প্ৰমাণ পত্ৰ দিছিল। এই প্ৰমাণ পত্ৰখন মই বহিবাৰ মোৰ মনত আছিল আৰু আৰু সেমিনাৰৰ প্ৰমাণ পত্ৰ সৈতে সযতনে ৰাখিছোঁ। প্ৰমাণ পত্ৰখনি মোক সৌৰভাই দিয়ে চিলাৰায় মহাবিদ্যালয়ৰ সোণালী জয়ন্তীৰ অনেক স্মৃতি মধুৰ স্মৃতি।

সেমিনাৰৰ পিছত দুপৰীয়াৰ আহাৰৰ ব্যৱস্থা আছিল। তাৰ পিছত আৰম্ভ হৈছিল মুকলি সভা। মুকলি সভাত মুখ্য অতিথি হিচাপে উপস্থিত আছিল অসমৰ প্ৰাক্তন মুখ্যমন্ত্ৰী প্ৰয়াত শৰৎ চন্দ্ৰ সিংহ। তিন জনা অসমৰ সৎ আৰু সৰল ৰাজনীতিৰ বাবে সুপৰিচিত আছিল। শৰৎ চন্দ্ৰ সিংহ সেইদিনা প্ৰথম পদাৰ্পণ কৰিছিল (গৌহাটী বিশ্ববিদ্যালয় বাদে) ব্যক্তিগতভাৱে উক্ত দুপৰীয়া গোলকগঞ্জ চিলাৰায় মহাবিদ্যালয়ত উপস্থিত হৈছিল। ৭০ বছৰ অতিক্ৰম কৰা তিনি এজন ব্যক্তি। মুকলি সভাত শৰৎ চন্দ্ৰ সিংহদেৱে চিলাৰায় মহাবিদ্যালয়ৰ গৌৰৱগাথা বৰ্ণনা কৰাৰ লগতে শিক্ষা সম্পৰ্কীয় বহু কথা সামৰি বহু মূল্যৱান বক্তৃতা প্ৰদান কৰিছিল।

মই অতি সংক্ষেপে আমাৰ মনত পৰা চিলাৰায় মহাবিদ্যালয়ৰ স্মৃতি স্মৰণ কৰিছোঁ। মই সঠিকে কবলৈ নোৱাৰো যে ১৯৯৮ চনত অনুষ্ঠিত চিলাৰায় মহাবিদ্যালয়ৰ ৰূপালী জয়ন্তীৰ কেইখনমান কাৰ্যসূচীৰ প্ৰত্যক্ষদৰ্শী আছিলোঁ। আৰু ২০২৩ চনত উক্ত মহাবিদ্যালয়ত পালন অনুষ্ঠিত সোণালী জয়ন্তীৰ কথা অৱগত হৈ ভাল পাইছোঁ। এই ক্ষেত্ৰত সীমান্তৰ্ভূক্ত ঐতিহ্যপূৰ্ণ গোলকগঞ্জ চিলাৰায় মহাবিদ্যালয়ৰ প্ৰতিষ্ঠাৰ অবিৰত সেৱাই ইতিমধ্যে সকলো ক্ষেত্ৰ আলোকিতকৰণত আছিল এই পবিত্ৰ ক্ষণত শ্ৰদ্ধাৰে শ্ৰদ্ধাঞ্জলি জ্ঞাপন কৰিছোঁ।■

চিলাৰায় আৰু আমাৰ মহাবিদ্যালয়খন

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

চিলাৰায় মহাবিদ্যালয়ৰ উন্নতি আৰু জীৱন সংগ্ৰাম

দিবাকৰ ৰায়
প্ৰাক্তন সহ সাধাৰণ সম্পাদক চিলাৰায় মহাবিদ্যালয়, গোলকগঞ্জ

অসমৰ পশ্চিম দিশত অৱস্থিত উচ্চ শিক্ষাৰ এক অন্যতম প্ৰতিষ্ঠান 'চিলাৰায় মহাবিদ্যালয়' গোলকগঞ্জ। 'সোণালী জয়ন্তী' উপলক্ষে [illegible] 'স্মৃতিগ্ৰন্থ'খনত [illegible]।

চিলাৰায় মহাবিদ্যালয়খন ১৯৭৩ চনত স্থাপিত কৰা হয়। এই 'চিলাৰায়' নামটো এক ঐতিহাসিক প্ৰসিদ্ধ নাম [illegible] মহাবিদ্যালয়। [illegible] গোলকগঞ্জ অঞ্চলৰ [illegible] চিলাৰায় মহাবিদ্যালয়ৰ [illegible] ডিগ্ৰী লাভ কৰি বিভিন্ন বিভাগত নিযুক্তি লাভ কৰিছে [illegible]। শিক্ষা [illegible] সক্ষম হওঁ।

আমি জীৱনত [illegible]। ইংৰাজীত এষাৰ কথা আছে 'Life is a Journey not a destination' অৰ্থাৎ জীৱনটো হৈছে এক যাত্ৰা। [illegible] REMLM এইবোৰ সূত্ৰক পালন কৰিলে [illegible]। R (Respect) সন্মান, [illegible]। E (Education) শিক্ষা, [illegible]। M (Money), [illegible]। L (Love) ভালপোৱা, [illegible]। M (Marriage) বিয়া, [illegible]।

চিলাৰায় এজন সুদক্ষ সেনাপতি আছিল। [illegible] গোলকগঞ্জৰ [illegible] ভাৰত-বাংলাদেশ [illegible]।

আমাৰ চিলাৰায় মহাবিদ্যালয়খন [illegible] স্থাপিত কৰা হয়। গোলকগঞ্জ অঞ্চলৰ ছাত্ৰ-ছাত্ৰীয়ে [illegible] উচ্চ শিক্ষা [illegible] 'চিলাৰায় মহাবিদ্যালয়' ক 'বিশ্ববিদ্যালয়' লৈ [illegible] হব লাগে। [illegible]

[illegible] বিশাল। ইয়াতে [illegible] সন্মান, [illegible] আমি [illegible]। শিক্ষাগুৰুসকল [illegible] শিক্ষয়িত্ৰী, পৰিচালনা সমিতি, শিক্ষাৰ্থী, [illegible] লাইব্ৰেৰী, [illegible] শিক্ষা [illegible] যাতে [illegible] খেলা-ধূলাৰ [illegible] ক্ষেত্ৰত [illegible] বিশেষ [illegible]। [illegible] জিলা পৰ্যায়ৰ বা ৰাজ্যিক পৰ্যায়ৰ [illegible] কৰিব পাৰে। [illegible] মহাবিদ্যালয়খনৰ [illegible] শিক্ষাগুৰুসকল [illegible] ভাষা-সংস্কৃতি, [illegible] শিক্ষক [illegible] Youth Festival [illegible] বিশ্ববিদ্যালয় [illegible] [illegible] শিক্ষাগুৰুসকলৰ লগতে [illegible] বিজ্ঞান, [illegible] শিক্ষা [illegible] ডিগবৈৰ মহাবিদ্যালয়খন [illegible] বিশ্ববিদ্যালয়ৰ [illegible] হ'ব।

শেষত ডিগবৈৰ মহাবিদ্যালয়খনৰ উন্নতি কামনা কৰাৰ লগতে শিক্ষাগুৰুসকলৰ [illegible] শিক্ষক-শিক্ষয়িত্ৰী, শিক্ষাৰ্থী তথা কৰ্মচাৰীবৃন্দ আৰু লগতে [illegible] সোণালী জয়ন্তী উদযাপন উপলক্ষে 'স্মৃতিচিহ্ন' [illegible] কৰিলোঁ। ■

চিলাৰায় মহাবিদ্যালয়ৰ আলোচনী 'চিলাৰিয়ান'ত ৰাজবংশী ভাষাৰ সাহিত্য চৰ্চাঃ এক সমীক্ষাত্মক আলোচনা

ড° [illegible] দাস
সহকাৰী অধ্যাপক, অসমীয়া বিভাগ
চিলাৰায় মহাবিদ্যালয়, গোলকগঞ্জ

১.০০ **পৰিচয় ঃ** বৃহত্তৰ গোলকগঞ্জ অঞ্চলৰ [illegible] ভাৰত-বাংলাদেশ সীমান্ত অঞ্চলৰ [illegible] ১৯৭৮ চনৰ ২৯ জানুৱাৰীত চিলাৰায় মহাবিদ্যালয় প্ৰতিষ্ঠা হয়। প্ৰতিষ্ঠা কালৰে পৰা এই মহাবিদ্যালয়খনে [illegible] সাহিত্য-সমাজ-সংস্কৃতি-অৰ্থনীতি আদি [illegible] বিশেষ ভূমিকা লৈ আহিছে। এই মহাবিদ্যালয়খন এটা সময়ত সমগ্ৰ গোলকগঞ্জ অঞ্চলৰ ছাত্ৰ-ছাত্ৰীৰ উচ্চ-শিক্ষাৰ কেন্দ্ৰস্থল আছিল। [illegible] মহাবিদ্যালয়, [illegible] মহাবিদ্যালয় আৰু [illegible] মহাবিদ্যালয় [illegible] এই অঞ্চলৰ ছাত্ৰ-ছাত্ৰীয়ে চিলাৰায় মহাবিদ্যালয়তে অধ্যয়ন কৰিছিল। এই মহাবিদ্যালয়ৰ ছাত্ৰ-ছাত্ৰীসকলৰ মাজত সাহিত্য চৰ্চাৰ পৰিৱেশ সৃষ্টি কৰিবলৈ চিলাৰায় মহাবিদ্যালয় আলোচনীখন [illegible] চনৰ পৰা প্ৰকাশ কৰা হয়।

২.০০ **চিলাৰিয়ান ঃ** চিলাৰায় মহাবিদ্যালয়ৰ অন্যতম এটা ছাত্ৰ-ছাত্ৰীৰ সাহিত্য চৰ্চাৰ এক উল্লেখনীয় মাধ্যম হ'ল চিলাৰায় মহাবিদ্যালয় আলোচনী। চিলাৰায় মহাবিদ্যালয় ১৯৭৮ চনত স্থাপন হ'লেও মহাবিদ্যালয়ৰ আলোচনীখন [illegible] প্ৰকাশ পায় ১৯৮২-৮৩ চনত শ্ৰী [illegible] সম্পাদনাত। দ্বিতীয় সংখ্যা ১৯৮৬-৮৭ চন (সম্পাদক শ্ৰী [illegible]), তৃতীয় সংখ্যা ১৯৮৮-৮৯ চন (সম্পাদক শ্ৰী [illegible]), চতুৰ্থ সংখ্যা [illegible] চন (সম্পাদক শ্ৰী [illegible]), পঞ্চম সংখ্যা ১৯৮৯-৯০ চন (সম্পাদক শ্ৰী [illegible]), ষষ্ঠ সংখ্যা ১৯৯০-৯১ (সম্পাদক শ্ৰী [illegible]), সপ্তম সংখ্যা ১৯৯২ চন (সম্পাদক [illegible]), অষ্টম সংখ্যা ১৯৯৩-৯৪ চন (সম্পাদক [illegible]), নৱম সংখ্যা ১৯৯৪ চন (সম্পাদক [illegible]), দশম সংখ্যা ১৯৯৫ চন (সম্পাদক শ্ৰী [illegible]), একাদশ সংখ্যা ১৯৯৬ চন (শ্ৰী [illegible]), দ্বাদশ সংখ্যা ১৯৯৭ চন (সম্পাদক শ্ৰী [illegible]), ত্ৰয়োদশ সংখ্যা ১৯৯৮ চন (সম্পাদক [illegible]), চতুৰ্দশ সংখ্যা ১৯৯৯ চন (সম্পাদক শ্ৰী [illegible]), পঞ্চদশ সংখ্যা ২০০০ চন (সম্পাদক শ্ৰী [illegible]), ষষ্ঠদশ সংখ্যা ২০০১ চন (সম্পাদক শ্ৰী [illegible]), সপ্তদশ সংখ্যা ২০০২ চন (সম্পাদক শ্ৰী [illegible]), অষ্টাদশ সংখ্যা ২০০৩ চন (সম্পাদক শ্ৰী [illegible]), ঊনবিংশ সংখ্যা ২০০৪ চন (সম্পাদক শ্ৰী [illegible]), বিংশ সংখ্যা ২০০৫ চন (সম্পাদক শ্ৰী [illegible]), একবিংশ সংখ্যা ২০০৬ (সম্পাদক শ্ৰী [illegible]), ২২ তম সংখ্যা ২০০৭ চন (সম্পাদক শ্ৰী [illegible]), ২৩ শ সংখ্যা ২০০৮ চন (শ্ৰী [illegible]), ২৪ তম সংখ্যা ২০০৯ চন (সম্পাদক শ্ৰী [illegible]), ২৫ তম সংখ্যা ২০১০ চন (সম্পাদক শ্ৰী [illegible]), ২৬ তম সংখ্যা ২০১১ চন (সম্পাদক শ্ৰী [illegible]), ২৭ তম সংখ্যা ২০১২ চন (সম্পাদক শ্ৰী [illegible]), ২৮ তম সংখ্যা ২০১৩ চন (সম্পাদক শ্ৰী [illegible]), ২৯তম সংখ্যা ২০১৪ চন (সম্পাদক শ্ৰী [illegible]), ৩০ তম সংখ্যা ২০১৫ চন (সম্পাদক শ্ৰীমতী [illegible]), ৩১ তম সংখ্যা ২০১৬ চন (সম্পাদক শ্ৰী [illegible]), ৩২ তম সংখ্যা ২০১৭ চন (সম্পাদক শ্ৰী [illegible]), ৩৩ তম সংখ্যা ২০১৮ চন (সম্পাদক শ্ৰী [illegible]), ৩৪ তম সংখ্যা ২০১৯ চন (সম্পাদক শ্ৰী [illegible]) আৰু ৩৫ তম সংখ্যা ২০২০ চন (সম্পাদক শ্ৰী [illegible]) কে ইতিমধ্যে প্ৰকাশ পাইছে। [illegible] ১৯৮৭ চনৰ পৰা অসমীয়া, বাংলা, ইংৰাজী এই তিনিটা ভাষাৰ [illegible] লেখা প্ৰকাশ পাইছিল।

পংকজ চৌধুৰীৰ 'জীৱন', অমৰেশ ৰায়ৰ 'আশুনি', পুলকেশৰ 'দুই নিজনায়', পুলক সৰকাৰৰ 'মোৰ ঘুম ভাঙিয়ে', মহানন্দ ৰায়ৰ 'অনুভূতি' আৰু ড° দিলেশ্বৰ নাথ কুমৰৰ 'সেইটা মোৰ মেৰে দ্যাখাই' এই কবিতাকেইটা প্ৰকাশ পাইছে। পুলকেশৰ 'দুই নিজনায়', পুলক সৰকাৰৰ 'মোৰ ঘুম ভাঙিয়ে', মহানন্দ ৰায়ৰ 'অনুভূতি' আৰু ড° দিলেশ্বৰ নাথ কুমৰৰ 'সেইটা মোৰ মেৰে দ্যাখাই' এই কেইটা কুদ্ৰ অনুভূতিশীল কবিতা। আৰ ভাষা আৰু শৈলীৰ ফালৰ পৰাও কবিতাকেইটি উচ্চ মানৰ হৈছে।

দেৱজিৎ কুমাৰ ৰায়ৰ সম্পাদনাত ১৯৯৮ চনৰ মহাবিদ্যালয়ৰ আলোচনীখনত ৰাজবংশী ভাষাৰ এটা প্ৰবন্ধ আৰু আৰু তিনিটা কবিতা প্ৰকাশ পাইছে। 'আমৰঙেৰ বিক্ৰমাদিত্য মহামতি পঞ্চানন' শীৰ্ষক প্ৰবন্ধত পুলকেশ ৰায় বাগাবীৰো পঞ্চানন বৰ্মাৰ ৰাজনৈতিক চিন্তনধাৰা তথা সংগ্ৰাম সম্পৰ্কে বিশদ আলোচনা আগবঢ়াইছে। কবিতা তিনিটাত পাৰ্থ চৌধুৰীৰ 'অবিভা ৰাজবংশী' আৰু ড° দিলেশ্বৰ নাথ কুমৰৰ 'কুচবেশী' আৰু শ্যামা প্ৰসাদ বৰ্মনৰ 'বাওদিয়া' নামৰ কবিতাকেইটি প্ৰকাশ পাইছে। 'কুচবেশী' কবিতাটিত পঞ্চাননৰ কবিতা তথা ৰাজবংশী জীৱনৰ ছবি কুচবেশীৰ জীৱনযাত্ৰা কবিতাৰ মাজেৰে প্ৰকাশ পাইছে। শ্যামাপ্ৰসাদ বৰ্মনৰ 'বাওদিয়া' কবিতাটিত এক বাউলৰ প্ৰতি উদাসীন ব্যক্তি এজনৰ চৰিত্ৰ বৰ্ণনা কৰিছে।

১৯৯৯ চনত ডিমাকাৰ মহাবিদ্যালয়ৰ ২৫ বছৰ পূৰ্তি হোৱা উপলক্ষে প্ৰকাশিত ৰজত জয়ন্তী আলোচনী 'ৰোমন্থন' (সম্পাদক: জ্যোতিষ্মান ভুঞা) নামৰ স্মৃতিগ্ৰন্থতো তিনিটা ৰাজবংশী কবিতা প্ৰকাশ পাইছিল। এইকেইটা হ'ল- শ্যামাপ্ৰসাদ বৰ্মনৰ 'ডিমাকাৰ মহাবিদ্যালয়ৰ ২৫', ধৰ্মিক মোহন সৰকাৰৰ 'ডাক' আৰু নিৰ্মলা ৰায়ৰ 'তোক জামাৰৰ খাড়া'। প্ৰথম কবিতাটিত ডিমাকাৰ মহাবিদ্যালয়ৰ সুনাম আৰু সুন্দৰ ভৱিষ্যতৰ কামনা কৰিছে, দ্বিতীয় কবিতাটিত কোচ ৰাজবংশীসকলৰ অতীত গৌৰৱৰ কথা সুৱৰি দিনৰ দিনে ৰাজনৈতিক, অৰ্থনৈতিক, সামাজিক, সাংস্কৃতিক আদি দিশত কেনেকৈ অৱহেলিত হৈছে আৰু উচিত পদ কেনেকৈ পৰিমাণ পাব পাৰি সেই সম্পৰ্কে সচেতনতা আনিবলৈ জনসাধাৰণক আহ্বান জনাইছে। তৃতীয় কবিতাটিত কোচ জনজাতি ৰজাসকলৰ শৌৰ্য-বীৰ্য সম্পৰ্কে সুন্দৰ বৰ্ণনা আগবঢ়াইছে।

১৯৯৯ চনৰ পৰা 'ডিমাকাৰ মহাবিদ্যালয় আলোচনী'খন 'চিনাকিৰাম' নামেৰে প্ৰকাশ পায়। 'চিনাকিৰাম'ৰ সম্পাদক আছিল আনোৱাৰুল আলম সৰকাৰ। এই সংখ্যাত ৰাজবংশী শিক্ষকৰ ড° দিলেশ্বৰ নাথ কুমৰৰ 'তালাতিয়া পৰিছে' আৰু নিৰ্মলা ৰায়ৰ 'আশা' নামৰ কবিতা দুটিয়ে প্ৰকাশ পায়। ভকতৰ কবিতাটিত কবিতাটিত প্ৰতিনিধিত্বমূলক ভাষাৰ চমৎকাৰ অনুপ্ৰবেশকাৰীতা। ধৰ্মিক চন্দ্ৰ ৰায়ৰ সম্পাদনাত ২০০০ চনত প্ৰকাশ হোৱা 'চিনাকিৰাম'ত মনসিদ্ধ ৰায়ৰ 'আহিছিল' আৰু ড° দিলেশ্বৰ নাথ কুমৰৰ 'শশাকেৰ গান' নামৰ কবিতা দুটি প্ৰকাশ পায়। নৰেন্দ্ৰ দেৱ বৰ্মৰ সম্পাদনাত ২০০১ চনৰ 'চিনাকিৰাম'খনত শ্যামল ৰায়ৰ 'মোনৰ পীৰিতিৰ গান' নামৰ এটি সুন্দৰ গল্প প্ৰকাশ পাইছে। গল্পটিত নিষ্কৃতি সুৱাস ৰায়ৰ পীৰিতৰ মোনৰ জীৱনযাত্ৰা আৰু সমাজৰ চিত্ৰ সুন্দৰভাৱে চিত্ৰায়িত কৰিছে। আলোচনীখনত ড° দিলেশ্বৰ নাথ কুমৰৰ 'দেশুৱে লাগাদেৰ গান' আৰু পংকজ চৌধুৰীৰ 'নাৰী পুৰুষ সংগ্ৰাম' নামৰ দুটি কবিতাও প্ৰকাশ পাইছে। এই সংখ্যাত নাতিদীৰ্ঘ সন্নিবেশিত কৰা ১৫ টা ৰাজবংশী লোকগীত বা গীতৰ প্ৰকাশ পাইছে যিয়ে আলোচনীখনৰ সৌষ্ঠৱ বঢ়াইছে।

২০০২ চনৰ 'চিনাকিৰাম'খন সম্পাদনা কৰে উত্তম সৰকাৰে। এই সংখ্যাত ৰাজবংশী শিক্ষকৰ অনেকসংখ্যক লেখা প্ৰকাশ পাইছে। ড° দিলেশ্বৰ নাথ কুমৰৰ 'ৰাতীনন্দ', জ্যোতিৰ্শিখা ৰায় প্ৰধানীৰ 'মায় জননী', জীতেশ চন্দ্ৰ ৰায়ৰ 'মানুষী নিৰ্জীৱেৰ দিয়ো', শ্যামল চন্দ্ৰ ৰায়ৰ 'কবিৰ', মনোজ কুমাৰ অধিকাৰীৰ 'জনম আৰ মৰণি', এঞ্জী চন্দ্ৰ ৰায়ৰ 'আমৰা এমনে পাৰি চাই', উত্তম কুমাৰ ৰায়ৰ 'অপদ', মোহন চন্দ্ৰ ৰায়ৰ 'বাণী', কুমাৰ নিৰ্মল প্ৰধানীৰ 'জন্মভূমি ৰাজবংশী', ফনীন্দ্ৰ চন্দ্ৰ ৰায়ৰ 'কুকুম', চন্দ্ৰ ৰায়ৰ 'মোৰ প্ৰেম' আৰু কুমাৰ উত্তমৰ 'প্ৰেম মাকৰ দুই' কবিতাকেইটি মনত ৰৈছে। এই সংখ্যাত অনন্তকেশ চন্দ্ৰ ৰায়ৰ 'কৌন ৰাজবংশী জনগোষ্ঠী আৰ আমৰা' আৰু মানিক চন্দ্ৰ ৰায়ৰ 'অসম' নামৰ দুটা প্ৰবন্ধও প্ৰকাশ পাইছে। এই সংখ্যাত চাৰিটা গল্পও প্ৰকাশ পাইছে। এইকেইটা হ'ল ক্ৰমে তাৰকা চন্দ্ৰ ৰায়ৰ 'অন্ধকে সিনিতি', অনন্তকেশ চন্দ্ৰ ৰায়ৰ 'বাপেৰকাপুৰ মিয়া', শ্যামল চন্দ্ৰ ৰায়ৰ 'দাউলিয়া ডিবো' আৰু সৌমিত্ৰৰ বৰ্মনৰ 'অন্তৰৰ আখৰ মালা'। এই সংখ্যাতে সৰুকৈ হ'লেও এটি জীৱনী সাহিত্যও প্ৰকাশ পাইছিল। ১৯৪৩ চনত গাইছোৱাৰ জন্মগ্ৰহণ কৰা ছনীৰাম বায়ে কেনেকৈ কবি পাত্ৰ গ্ৰন্থ কৰি গোলকগঞ্জ সমবায় সমিতিৰ সভাপতি আৰু শিক্ষক ডিমাকাৰ মহাবিদ্যালয়ৰ প্ৰতিষ্ঠাৰ দিশত জড়িত হৈ, আৰ্চনীয় অন্যান্য কাম কৰি এটি জীৱন পূৰ্ণ কৰাইকেহে ইহ সংসাৰ ত্যাগ কৰিছিল সেই সম্পৰ্কে সংক্ষেপে দুটিমান কথা আৰু অনন্তকেশ চন্দ্ৰ ৰায়ে বৰ্ণনা কৰিছে।

অনন্তদেব চন্দ্র রায়ে ২০০৩ সনত সম্পাদনা করা 'ডিনাবিয়ান'খনত ভাওয়াইয়া লেখা প্রকাশ পাইচে। আলোচনীখানত কবিতা অংশত অনন্তদেব চন্দ্র রায়র 'চিন্তিত মূর্তি', জ্যোতির্ময়ী রায় প্রধানীর 'মহালয়া', উৎপল রায়র 'আমার বন্ধু', নিরুপমা প্রধানীর 'জলে জীবন', নিত্যানন্দ রায়র 'বাবুর এই তোমার এই', মনোজ কুমার অধিকারীর 'কবিতা', হৃষিকেশ রায়র 'ফিরতির চিনাবাড়ি', তপন কুমার রায়র 'কৃষক', গোপাল চন্দ্র রায়র 'মোর দেশের মাটি', নিরঞ্জ 'স্বপ্নী মন', কার্তিক চন্দ্র রায়র 'নয়া বছর', নিপুণ চন্দ্র রায়র 'সরস্বতী মা', নয়নমণি প্রধানীর 'দুই নিকলা', গণেশ রায়র 'দেশের হকে', অঞ্জলি রায়র 'জোনা পূর্ণিমা', অপূর্ব কুমার রায়র 'হায়রে মন', অনামিকা বর্মনর 'অলোক', অসীম কুমার রায়র 'প্রিয়া', শ্যামল চন্দ্র রায়র 'ইশারা', নিপুণ চন্দ্র রায়র 'শপথ' আরু ড° দ্বিজেন্দ্র নাথ ভকতর 'চেনা মানির খোঁজ' শীর্ষক কবিতাবোৰ প্রকাশ পাইচে। এই সংখ্যার এটি বিশেষ আকর্ষণশক্তির দিগ ছিল লোকসাহিত্যর সকল শ্লোক আরু ছিলকা-ছিকলা সংগ্রহ। মনোজ রায়ে ১৫ টা, অঞ্জু রায়ে ৯টা, নীলা রায়ে ১১ টা, সোনামনি রায়ে ৯টা, গণেশ রায়ে ২০ টা, দুলাল রায়ে ১৫টা আরু তিলোত্তমা বর্মনে ১৫টা শ্লোক সংগ্রহ করি দান করিচে। এরেনারে নমিতা অধিকারী ১৫টা আরু গণেশ নাথ রায়ে ১১টা ছিকলা সংগ্রহ করি আলোচনীখানত প্রকাশ করিচে। আলোচনীখানত কেবল এটা উল্লেখনীয় দিগ হৈচে ইয়াত বেলাল বাবুর 'আসোন প্রেম', জ্যোতির্ময়ী রায় প্রধানীর 'বিশ্বাসঘাতক', সঞ্জীব কুমার রায়র 'এক মিনিটের দেরি', 'সীমা রায়র কবিতার প্রতিবাদ আমরা' আরু মৃণাল কান্তি রায়র 'এক মুঠ আলোর সন্ধানে' এই ছোটগল্প কেইটা প্রকাশ পাইছিল। ইয়াত নীতু দেবী রায়ে রাজবংশী ভাষাত বহুত কৌতুক প্রকাশ হৈছিল।

দিপ জ্যোতি আধুনিকার সম্পাদনা করা ২০০৪ চনত প্রকাশ পোৱা 'ডিনাবিয়ান'খনত রাজবংশী ভাষার সিৰিজত অনন্তদেব চন্দ্র রায়র 'নায়া দিবস', দুলাল চন্দ্র বর্মনর 'দুর্গাপূজা মনুষ জীবন', সুস্মিতা মণ্ডলর 'আমার কথা', মায়া রাণী রায়র 'কত আশা', গণেশ কুমার রায়র 'মনর কথা', অপূর্ব কুমার রায়র 'ভালো নাই', অনল কুমার রায়র 'প্রিয়া তুই', প্রতীক রায়র 'আমার অধিকার', অঞ্জলী রায়র 'অহিনো আমার নারী', প্রেমানন্দ রায়র 'নারীর আশা', ড° দ্বিজেন্দ্র নাথ ভকতর 'গানের সুরো সেই দিনটার দেশে', অনিল নাথ রায়র 'আমার এটা', জ্যোতির্ময়ী রায় প্রধানীর 'নীল দেখুন', নিপুণ রায়র 'দুই দেশ দুখিয়া মা', নিপুণ চন্দ্র রায়র 'রাজবংশী', নিবেদিতা রায়র 'ভালবাসার দেতা' আরু ধনঞ্জয় মণ্ডলর 'মানুষের কথা' শীর্ষক কবিতা কেইটা প্রকাশ পাইচে। আলোচনীখানত সীমা রায়র 'ভাত খালের রাজোতা এক ভাষের' আরু মিঠিত রায়র 'প্রেম কথা দেখোক অন্তরাত' শীর্ষক দুটা গল্প প্রকাশ পায়। সৌমিত্র বর্মনর 'শুধু অভ্যাস' নামর এক মিনিটর গল্প এটা, অনীতা রায়ে সংগ্ৰহ করা ২২টা শ্লোক আরু দীপক রায়ে সংগ্রহ করা ১৫টা শ্লোকো আলোচনীখনত সন্নিবিষ্ট হয়।

অভিজিৎ রায় সম্পাদিত ২০০৫ চনর 'ডিনাবিয়ান'খনত রাজবংশী সিৰিজত অনেকেইটা কবিতা আরু গল্প সন্নিবিষ্ট হৈচে। কমল চন্দ্র রায়র 'আমার পরিচয়', মামণি রায়র 'মনের কথা', অসীম কুমার রায়র 'মনের জ্বালা', সৌমিত্র বর্মনর 'ও মোর জাতি ভাই', প্রতিমা রায়র 'প্রেম স্মৃতি', সত্যদেব অধিকারীর 'সুরমিনি', হৃষিকেশ রায়র 'ইয়ো ভাষা নারী কি আর চলে', বেলা বর্মনর 'অনুরোধ', কল্যাণ রায়র 'মানুষের আশা', দীপিকা চন্দ্র রায়র 'তুমুর নিকার বাবি', মিন্টু রায়র 'মোর নারী', নিকু চন্দ্র রায়র 'নয়া জনম', অনল কুমার রায়র 'বাংলার দেশ', অনন্তদেব চন্দ্র রায়র 'নদীর পারি', ড° দ্বিজেন্দ্র নাথ ভকতর 'গানের সুরো সেই দিনটার দেশে', কুমার জ্যোতি রায় প্রধানীর 'একটা ফুল' আরু কনক রায়র 'মায়ার ছায়া' আদি কবিতা প্রকাশ পাইচে। এই আলোচনীখনত আব্দুল হলিম আহমেদর 'মানিকের বাড়ি', জেসন ডাল 'অভিমানের শোধন', নীলাঞ্জলি রায়র 'ঐ মানে দেখিছো' আরু উৎপল কুমার রায়র 'পেৰ্ত্তী' নামর গল্পকেইটা প্রকাশ পাইচে। গল্প কেইটিমান নিজর ভাষা ছাত্র মানসিকতালৈ গৈ নিজর প্রতিটো ভাবত আর প্রকাশ করার দিকত লেখকসকল সফল হৈছে।

মৃদুল কুমার রায় আরু সুধাংশু বর্মনর সম্পাদনাত প্রকাশিত ২০০৬ আরু ২০০৭ চনর 'ডিনাবিয়ান' দুখন প্রকাশ পাইছে যদিও আমি সংগ্রহ করিব নোৱাৰাৰ বাবে সেই আলোচনী দুখনত প্রকাশিত রাজবংশী সাহিত্য সম্পর্কে বিশেষ আলোচনা আগবঢ়াব নোৱাৰিলোঁ। ২০০৮ চনত মিঠুন রায়ে সম্পাদনা করা 'ডিনাবিয়ান' কবিতা অংশত প্রেমানন্দ রায়র 'নিয়তি', ড° দ্বিজেন্দ্র নাথ ভকতর 'জীবনের নিরা উনিয়া', কৃষ্ণ প্রভু রায়র 'মানবিকতার পথে পথে', দুলালী রানী রায়র 'অহিনো শক্তি নারি আইচে', নিপুণ রায়র 'নিজুড়া দুই', দীপক চন্দ্র রায়র 'প্রাক্তন', উৎপল বর্মনর 'লোভাবি মশারে', অনুপ সরকারর 'প্রেমিক দিন',

[illegible]

[illegible]

[illegible]

৪.৩৩ [illegible] : [illegible] আলোচনী [illegible] ভাষায় [illegible] অসমীয়া সাহিত্যর ক্ষেত্রে দেখা যায় 'অন্বেষণ', 'জোনাকী', 'আবাহন', 'কামধেনু' আদি আলোচনীয়ে অসমীয়া [illegible] 'উত্তরণী', 'দোলন', 'দুনি' আদি আলোচনীয়ে রাজবংশী ভাষার [illegible] তিনসুকিয়া মহাবিদ্যালয়ৰ আলোচনী [illegible] রাজবংশী [illegible] ১৯৯৯ [illegible] রাজবংশী [illegible] আলোচনী [illegible] তিনসুকিয়া মহাবিদ্যালয়ৰ আলোচনীত রাজবংশী [illegible] এই আলোচনী [illegible] রাখি গৈছে তিনসুকিয়া [illegible] ■

প্রসঙ্গটীকা ঃ

১) *G.A Grierson: Linguistic Survey of India, V.Vol.V, Pt.I, Rep.1963*

২) *E.T. Dalton: A Descriptive Geography of Bengal, 1872, P.87*

৩) *W.W. Hunter: A Statistical Account of Bengal, P. 153*

৪) *H.H. Risely: The Tribes and Castes of Bengal, Vol.I, P.491*

৫) *Journal of Asiatic Society of Bengal, Vol.XVIII, P.704-706*

৬) *G.A Grierson: Ibit, P-95*

৭) *Hamilton Beechanan: The Census Report of Bengal, 1872, Vol.I, P.136*

৮) *S.K Chatterjee: Kirata Jana Kriti, Rep.1974, P.21*

৯) দ্বিজেন্দ্র নাথ ভকত: রাজবংশী ভাষা সাহিত্যর পরিচয়, ২০০৪, পৃ ১

১০) দ্বিজেন্দ্র নাথ ভকত: অসমৰ কোচ রাজবংশী জনজাতি, ২০১৪, পৃ [illegible]

[illegible]

স্মৃতিৰ প্ৰাঙ্গণত চিলাৰায় মহাবিদ্যালয়

ড° জ্যোতিৰ্ময় প্ৰধানী

[illegible]

সন্তোষ কুমাৰ সৰকাৰ হয়। সৰকাৰ ছাৰ আছিল সাহিত্যিক ব্যক্তিত্বৰ গৰাকী আৰু শিক্ষক হিচাপে অতি জনপ্ৰিয় আৰু আদৰ্শণী।

সেই সময়ৰ প্ৰতিজন শিক্ষকেই আমাৰ বাবে ছাত্ৰী সকলৰ বাবে আছিল এজন আদৰ্শণীয় ব্যক্তি।

মোৰ জিলাধাৰ কলেজৰ পুৰণীয়া শিক্ষাগুৰুৰ অধ্যক্ষ হিচাপে পাইছিলো [illegible] অধ্যক্ষ নিৰ্মল গোস্বামী ছাৰ আৰু পৰৱৰ্তী সময়ত [illegible] গোস্বামী ছাৰক। [illegible] অধ্যক্ষ হিচাপে [illegible] [illegible] এই [illegible] পাইছিলো। জিলাধাৰ কলেজত [illegible] [illegible] এক স্মৃতি [illegible] [illegible] ছাৰ আৰু [illegible] বিভাগৰ [illegible] অধ্যাপক আছিল [illegible] আব্দুল্লা [illegible]। এই [illegible] মোৰ মনত আছে।

১৯৮৭ চনত জিলাধাৰ কলেজৰ পৰা [illegible] HS পৰীক্ষাত [illegible] বিভাগত উত্তীৰ্ণ হৈ [illegible] মহাবিদ্যালয়ত ইংৰাজী বিভাগত [illegible] ভৰ্তি হওঁ। জিলাধাৰ কলেজৰ সেই পুৰণীয়া শিক্ষা জীৱন মোৰ বাবে এক [illegible] স্মৃতি। [illegible] সেই সময়ত মোৰ [illegible] [illegible] কলেজত ভৰ্তি [illegible] এই মোৰ [illegible] [illegible]। মোৰ ইংৰাজীৰ প্ৰথম শিক্ষক আছিল মোৰ [illegible] [illegible] ইংৰাজী সাহিত্য অধ্যয়নৰ সিদ্ধান্ত [illegible]। [illegible] ইংৰাজী বিভাগৰ [illegible] শিক্ষক আছিল।

[illegible] কলেজৰ [illegible] ছাত্ৰ-ছাত্ৰী [illegible] জিলাধাৰ পৰা ইংৰাজী বিভাগত [illegible] ১৯৯০ চনত পুনৰ বিশ্ববিদ্যালয়ত ইংৰাজীত এম. এ. পঢ়াৰ বাবে নাম ভৰ্তি কৰো।

[illegible] কলেজৰ [illegible] মোৰ সহ পাঠী হিচাপে আছিল [illegible] [illegible] আৰু [illegible]। [illegible] মোৰ [illegible] সহপাঠী [illegible] আছিল বৰ্তমান [illegible] [illegible] [illegible] [illegible], এ.ডি.এম., [illegible] [illegible] বিশ্ববিদ্যালয়ৰ পৰীক্ষা নিয়ন্ত্ৰক আৰু [illegible] [illegible] বিশ্ববিদ্যালয়ৰ উপাচাৰ্য ড° [illegible] প্ৰভৃতি।

[illegible] বিশ্ববিদ্যালয়ৰ পৰা ১৯৯২ চনত ইংৰাজীত এম.এ. পাছ কৰি মই পুনৰ মোৰ জিলাধাৰ মহাবিদ্যালয়তে জীৱনৰ প্ৰথম শিক্ষকতা জীৱন আৰম্ভ কৰো। [illegible] ২০০ [illegible] ১৯৯৩ চনৰ ১ [illegible] মোৰ চাকৰি [illegible] নিয়মিত হয়। [illegible] মোৰ শিক্ষাগুৰু [illegible] শিক্ষকসকলেই মোৰ সহকৰ্মী হিচাপে পালো। অধ্যক্ষ হিচাপে পালো [illegible] গোস্বামী ছাৰক। [illegible] [illegible], [illegible], [illegible] [illegible] জিলাধাৰ মহাবিদ্যালয়ত চাকৰিত যোগদান কৰিছিল। পৰৱৰ্তী কালত ড° [illegible] অধ্যক্ষ হিচাপে পালো। মোৰ জিলাধাৰ মহাবিদ্যালয়ৰ [illegible] [illegible] অধ্যক্ষ হিচাপে [illegible] সন্মান পাইছিলো। মোৰ ইংৰাজী বিভাগৰ মুৰব্বী অধ্যাপক আছিল বৰ্তমান অধ্যক্ষ ড° [illegible]। ২০০৪ চনত প্ৰথম NAAC পৰিদৰ্শনৰ সময়ত মোক IQAC ৰ Co-ordination ৰ দায়িত্ব দিছিল আৰু NAAC পৰিদৰ্শনৰ [illegible] দায়িত্ব অৰ্পণ কৰিছিল। সেইবেলি জিলাধাৰ মহাবিদ্যালয়ে B Grade [illegible] [illegible] সন্তোষজনক নম্বৰ পাইছিল।

১৯৯৮ ইং চনত জিলাধাৰ মহাবিদ্যালয়ৰ ৰূপালী জয়ন্তী স্মৃতি গ্ৰন্থ "ৰোমন্থন"ৰ সম্পাদনা [illegible] দায়িত্ব অৰ্পণ কৰা হৈছিল। মহাবিদ্যালয়ৰ [illegible] [illegible] আৰু [illegible]। জিলাধাৰ মহাবিদ্যালয়ৰ Centre for Ethnic Research and Studies নামৰ গৱেষণা কেন্দ্ৰটো [illegible] [illegible] [illegible] আছিল।

মহাবিদ্যালয়ৰ [illegible] [illegible], নিৰ্মল দাস, [illegible], [illegible] [illegible] [illegible] মহাবিদ্যালয়ৰ [illegible]। [illegible] [illegible], [illegible], [illegible] আন্তৰিক।

মোৰ শিক্ষা জীৱনৰ অন্যতম [illegible] হ'ল জিলাধাৰ মহাবিদ্যালয় আৰু মোৰ কৰ্ম জীৱনৰ [illegible] [illegible] হ'ল জিলাধাৰ মহাবিদ্যালয়। [illegible] [illegible] [illegible] আৰু [illegible] [illegible] এই "[illegible]"। জয়তু জিলাধাৰ মহাবিদ্যালয়। ■

চিলাৰায় মহাবিদ্যালয় আৰু মোৰ অনুভৱ

নিৰ্মলা ৰায় ডেকা

পশ্চিম অসমৰ গোৱালপাৰাৰ নৈৰ পাৰত দুকুল গোলকগঞ্জত নিৰ্মিত চিলাৰায় নামেৰে উচ্চ শিক্ষাৰ প্ৰাঙ্গণতে চিলাৰায় মহাবিদ্যালয় অৱস্থিত। ১৯৭৩ চনৰ ২৬ জানুৱাৰী দিনাহে স্থাপিত মহাবিদ্যালয়খনে ইয়াৰ উজ্জ্বল পৰম্পৰা বজাই ৰাখি আহিছে গৌৰৱ দিনাই আছে। মহাবিদ্যালয়খনৰ 'সোণালী জয়ন্তী' উদযাপনৰ কথা শুনি মই মনতে আনন্দিত হৈছোঁ আৰু কামনা কৰিছোঁ যাতে সকলোৰে আন্তৰিক প্ৰচেষ্টাৰে মহাবিদ্যালয়খন অতি সোনকালে বিশ্ববিদ্যালয়লৈ উন্নীত হয়।

১৯৮১ চনত মই মেট্ৰিক পৰীক্ষা পাছ কৰি চিলাৰায় মহাবিদ্যালয়ত ভৰ্তি হৈছিলোঁ। সেইসময়ত মহাবিদ্যালয়খন অস্থায়ীভাৱে চলি আছিল আৰু বৰ্তমানে থকা প্ৰাথমিক শিক্ষা বিভাগৰ কাৰ্যালয়ৰ ঘৰটো অস্থায়ীভাৱে মহাবিদ্যালয়ৰ পাঠদান চলোৱা হৈছিল।

এই মহাবিদ্যালয়ত ভৰ্তি হোৱাৰ দিনাখন আমাৰ প্ৰাক্তন অধ্যক্ষ মহোদয়ে মোক কৈছিল— "নিৰ্মলা তুমি ভালকৈ পঢ়া-শুনা কৰিবা, তুমি ভাল মানুহ হ'ব লাগিব, কাৰণ তোমাৰ মহত্বেই মোৰ শিক্ষা গুৰু আছিল।" কথাখিনি মোৰ মনত আজিও প্ৰতিধ্বনিত হৈ উঠে।

কলেজত মোৰ সহপাঠী হিচাপে আছিল উল্লেখযোগ্য মহাশয় ৰুহিনী বৰ্মন আৰু। কলেজত পঢ়ি থকা কালত সেইসময়ত মোক কলেজৰ বিভিন্ন শাখাৰ সহায় হিচাপে আগবঢ়োৱা কথা মই আজিও পাহৰিব পৰা নাই। সেইসকল সম্পৰ্কত মোৰ চিৰকৃতজ্ঞ হয়।

আমি পঢ়ি থকা সময়ত মহাবিদ্যালয়খনৰ আন্তঃগাঁথনিৰ অভাৱৰ মাজতো আমাৰ শিক্ষাগুৰু সকল ক্ৰমে শ্ৰদ্ধাৰ নৰেন্দ্ৰ নাথ ছাৰ, নিৰঞ্জন দাস গোস্বামী ছাৰ, শৈলেশ্বৰ গোস্বামী ছাৰ, আব্দুল্লা বিশ্বাস ছাৰ, সত্যেন কুমাৰ সৰকাৰ ছাৰ, বীৰেন্দ্ৰ নাথ প্ৰধানী ছাৰ, নিত্যানন্দ ডেকা ছাৰ, গৌৰাঙ্গ সাহা ছাৰ, সৰ্বজিত নাথ সাহা ছাৰ, অপৰাজিতা বাইদেউ, কাবেৰী মুখাৰ্জী বাইদেউ, প্ৰতিমা চিংহানী বাইদেউ, ফণীন্দ্ৰ কুমাৰ ককাইদেউ আদিয়ে আমাক যি ধৰণৰ মৰম-স্নেহ আৰু জ্ঞান দান কৰিছিল সেইবোৰৰ স্মৃতি আজিও মনত পৰিলে শিলিঙি শিলিঙি বাজি উঠে।

আমি পঢ়ি থকা সময়ত মহাবিদ্যালয়ৰ অধ্যাপক-অধ্যাপিকা সকলৰ লগতে মাননীয় সভাপতি মহোদয় আৰু সকলো কৰ্মচাৰী ৰাইজে সহায় কৰি মনৰ সম্পূৰ্ণ পৰিচালিত হোৱা সকলোৰে প্ৰতি কৃতজ্ঞতা জনাইছোঁ।

মই মোৰ জীৱনৰ শিক্ষাগুৰু তথা তৃতীয় চতুৰ্থ বৰ্গৰ কৰ্মচাৰী মহাবিদ্যালয়ত থকা প্ৰতিজন আৰু আনৰ সহায় প্ৰদান কৰি শিক্ষাৰ্থীসকলক গঢ়ি তুলিছিল সেই সকল মহান আত্মালৈ মই কোটি কোটি শ্ৰদ্ধাঞ্জলি নিবেদন কৰিছোঁ। লগতে বৰ্তমান কৰ্মৰত শিক্ষাগুৰু তথা মহাবিদ্যালয়ৰ সমূহ কৰ্মচাৰীক আন্তৰিক শুভেচ্ছা জনাই মনৰ সম্পূৰ্ণ সকলো ক্ষেত্ৰত আদৰ্শ ভূমিকা পালন কৰাৰ বাবে দিনে দিনে উন্নতিৰ পথত মহাবিদ্যালয়খনৰ সুনাম বৃদ্ধি পাওক তাৰেই শুভকামনা নিবেদন কৰিলোঁ ■

"জয়তু জ্ঞানৰ আলয়।
চিলাৰায় মহাবিদ্যালয়।।"

অসমৰ কোচ-ৰাজবংশী সকল ঃ এটি পৰিচয় মূলক আলোচনা

ড° [illegible]
[illegible] সহযোগী অধ্যাপক
[illegible] মহাবিদ্যালয়, [illegible]

অসমখন নৃতত্ত্ববিদৰ গৱেষণাৰ এক উৰ্বৰভূমি ক্ষেত্ৰ। [illegible]

কোচ সম্পৰ্কে মতামত ঃ

[illegible]

[illegible] (Origin Koch) [illegible]: In Assam Koch is no longer that of a tribe, but rather that of a Hindu caste into which all converts from different tribes-Kachari, Garo, Lalung, Mikir etc. are admitted on conversion. The case is very much the same in Bengal.

[illegible] A History of Assam [illegible]

[illegible]

রাজবংশীদের উদ্ভবের ধারণা ঃ

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

Kamrup is said to have been divided into four piths or portions, which may naturally be expected to have appellations suitable to its name and tutelary deity. They are accordingly called Kampith, Vinipith, Monipith and Ratnopith

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

তেহেশেরা যে মুদ্রায় শুদ্ধিবদ্ধ রীত।।

পুরাণের পাতাগুলো পর্যবেক্ষণ করিয়া পুনরা এবং সুপ্রসিদ্ধ আখ্যান আলমগীর নামায় উল্লেখিত রাজবংশী পণ্ডিতগণ রাজবংশীদিগকে আর্যক্ষত্রিয় ক্ষত্রিয় হিসাবে প্রতিপন্ন করিতে চেয়েছিলেন। কোচবিহারের দিনহাটা হরিকিশোর অধিকারীর রাজবংশী কুল দীপিকা, উপেন্দ্রনাথ বর্মনের রাজবংশী ক্ষত্রিয় জাতির ইতিহাস এবং শিবেন্দ্রনারায়ণ মণ্ডলের রাজবংশী ক্ষত্রিয় জাতির সংক্ষিপ্ত ইতিহাস প্রভৃতি বইগুলি উল্লেখযোগ্য। …

এই সীমার মাঝে দেশ সোনা সুহাস মিতি।
এই দেশে আমাদের জাতির বসতি।।
রাবণের তাড়নে বংশে লভিয়া জনম।
পরশুরামের ভয়ে এ বড় শরম।।
বংশ রক্ষা নিয়া ভ্রমি এই দেশে আইসাছি।
ভঙ্গক্ষত্রিয় রাজবংশী এই নামে খ্যাতি।

পাশ্চাত্যের মত ঃ

পাশ্চাত্যের পণ্ডিতগণের রাজবংশীদিগের উদ্ভব সম্পর্কে ভিন্ন মত পোষণ করা দেখা যায়। ই.টি. ডেল্টন, এইচ. এইচ. রিজলি প্রমুখ গবেষক রাজবংশীদিগকে মঙ্গোলীয় শাখার অন্তর্ভুক্ত করিয়া দিয়াছেন। আবার বি. এইচ. হজসন তাঁর Essay on the Bodo and Dhimal Tribe (1849), জি.এ. গ্রিয়ারসন Linguistic Survey of India (1927) গ্রন্থে রাজবংশীদিগকে মঙ্গোলীয় শাখার অন্তর্ভুক্ত করিয়াছেন। ড. চারুচন্দ্র সান্যাল (১৯৬৫) … উত্তরবঙ্গের রাজবংশীদিগের … মঙ্গোলীয় জাতির … পাওয়া যায়।

ইংরেজ ঔপনিবেশিক … Sir Francis Buchanan Hamilton এর নাম উল্লেখযোগ্য। তিনি ১৮০৭ খ্রিস্টাব্দ থেকে ১৮১৪ খ্রিস্টাব্দে এই সময়ে … কিছু তথ্য লিখে যান। এই তথ্যসমূহ (manuscript) পর্যালোচনা করি মার্টিন সাহেব The History, Antiquity, Topography and Statistics of Eastern India নামে তিনটি খণ্ডে প্রকাশ করে।

এই গ্রন্থে … বুকানন হ্যামিল্টনের রিপোর্টে রাজবংশীদের … পাওয়া যায়। এই রিপোর্টে … রাজবংশী … এই রিপোর্টে … কোচ … রাজবংশী … পরিচিত।

পরবর্তী কালের সময় … বুকানন হ্যামিল্টনের গবেষণা … রাজবংশী এবং কোচদের … পরবর্তী … রাজবংশীদের … লাগে।

[illegible] B. H. Hodgson ৰ [illegible] Journal of Asiatic Society of Bengal 1849 [illegible]

[illegible] E. T. Dalton ৰ Descriptive Ethnology of Bengal 1872 [illegible]

[illegible] B. C. Allen ৰ [illegible]—

The Rajbonsis of Goalpara are one of the race-castes of Assam, and apparently correspond to the Bar Koch of Kamrup......the Rajbongsis of Koches, to use the title by which the tribe is more generally known are common not only in Assam but also in Northern Bengal. They appear to be of mixed lineage. On the last their affinities are with the Dravidian Stock, on the east with the Mongolion.

[illegible]

[illegible] ■

[illegible] —

১) [illegible]

২) [illegible]

৩) G.A. Grierson: Linguistic Survey of India, Vol I, Pt III

৪) Edward Gait: A History of Assam

৫) [illegible]

৬) [illegible]

৭) [illegible]

৮) [illegible]

৯) Francis Buchanan Hamilton: Account of the District Rangpur 1810, Appendix III of the District Census Hand Book, Jalpaiguri and Cooch Behar, West Bengal 1951

১০) B. C Allen : Goalpara District Gazetteer [illegible]

১১) [illegible]

১২) [illegible]

টিলাবায় মহাবিদ্যালয়ৰ কৃতী ছাত্ৰ জ্যোতিৰ্ময় প্ৰধানী মানুহজন

[illegible]
[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] 'Creativity and Conflict in Plays of Sam Shepard' [illegible] Ph.D. [illegible] Ph.D. [illegible] LIV [illegible] - Prof. Lall taught me what rigour is all about. At every para, every sentence he would pause forcing the butterfly flutter wildly in my stomach. At every page he would discuss the issues involved with multiple scratches scattered across the page before passing onto the next one [illegible] Part Time Teacher [illegible] NEHU [illegible] NEHU [illegible]

[illegible]

[illegible] "This book would never evolved had I not been introduced to Sam Shepard by Prof. Jasbir Jain of University of Rajasthan, Jaipur. She was the one who had opened a new world for me." (পৃঃ viii) [illegible]

[illegible] "Sam Shepard has opened up a new cultural debate on the validity of artistic creations in the given circumstances of postmodern condition. Shepard is very sympathetic in disclosing the bare realities that beset an artist. He is critical about the entire mechanism and procedure through which artists are heuristically produced by the market" (পৃঃ [illegible]) [illegible] Arresting Cowboy in a Godless Meadow: Artists as Surrogate Creators [illegible] Americans against Appropriation: Rock and Jazz Stars and Counter Culture Heroism [illegible] Colonising Imagination: Hollywood and the Decentred Artist [illegible] 'desacuated urban hell' (পৃঃ [illegible]) [illegible]

[illegible]

[illegible] "Madhupur Bahadur and Other Stories" [illegible] "stories and characters of the past become part of a mythology and the landscape, that form the backdrop of the tales reaching out to the ontology of his nostalgia" [illegible] "Madhupur Bahadur and Other Stories," [illegible] Blue [illegible] resonance [illegible] Transcreate [illegible] "I remember, there were a pair of night jasmine trees in the two corners of our inner courtyard. The tiny flowers would be strewn all around. I can feel their fragrance even today, if I want to" [illegible] "They had brought it to the Rajbari on the back of a tusker" [illegible] 'Art' [illegible] 'Sensibility' [illegible] Mistress [illegible] If the translation is beautiful then it is not faithful. If it is faithful then it is not beautiful."

[illegible] Original Text [illegible] Soft Tissues [illegible] Nuance [illegible] "Have I ever spoken about Felubabu? Even if I have, I can still tell his story once again." [illegible]

[illegible] (পৃঃ ৬) [illegible] – "Never, my dear I have no regrets" (পৃঃ ৭) [illegible] 'DEAR' [illegible] (পৃঃ ২৩) [illegible] (পৃঃ ২৩) [illegible]

[illegible] Human thinks in stories rather than in facts. [illegible] (self assertion) [illegible] 'This Land This People' [illegible] 'This Land This People' [illegible]

[illegible]

Look, it has turned all yellow
The multi crop crofts of our ancestor's farm
Yet, we starve (পৃঃ ১১১)

'This Land This People' [illegible]

[illegible]

[illegible]

শীলভদ্ৰৰ গদ্যশৈলী - এটি বিশ্লেষণ

ড° গীতা সৰকাৰ
অসমীয়া বিভাগৰ সহযোগী অধ্যাপিকা, বি.বি. কলেজ, গৌৰীপুৰ।

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

জীৱন যৌৱন দুনিয়াতেই মইয়ো। আহোক মানুহবোৰেই। কিন্তু এটা দুৰ্ভিক্ষৰ আগতেই মাৰক হ'বলৈ। মৃত্যু সেই দিন বছৰতেই হওক না কিয়, নাইবা বছৰতেই হওক, অৱশ্যে না কিয়, তোমাৰ না কিয় ? আৰ্যীয় পৰিক্ৰমা।" - আপোন মানুহ

উক্ত বাক্য কেইটাত আবেগিকতো [illegible]।

ইয়াৰ এইজন বিজয়ৰ নাতি তোমা তেওঁৰ কথোপকথন—

"কি নাম তোমা"

"বিজয়। বিজয় নাম।"

"ধনবংশী মালনী ?"

"হয়।"

বিজয়ৰ পগা নামিলো।

"কতো দিন ?"

"এই বছৰত ?"

কই জানি কি উত্তৰিলো

"কি বললো ? এই বাৰী ধৰিছি তুই। আমা নামিলে তেওঁৰ বাৰী হ'বলৈ"

"হয়। তেওঁৰ কি ইচ্ছা।"

চুটি চুটি বাক্যৰে সৰু সৰু এফালি [illegible] চৰিত্ৰৰ চমুৱা আগত দাঙি ধৰাত তেওঁ সিদ্ধহস্ত।

বুজিবলৈ আৰু পাঠক [illegible] কথোপকথনেই তাৰ উৎকৃষ্ট উদাহৰণ।

"কোনে হাতে আনলু ?"

"আৰোক বাড়ি [illegible] দেখি আনলু। বাগানে কি [illegible] দেখলে ভয় লাগে।"

কোনে দেখলু ?

হাতৰ পিঠিত তুলি [illegible]। তিনটা হাতী মানি [illegible]।"

—মৰীচুৰ সন্তান পৃ-১

এই ক্ষেত্ৰত ড° শিৱনাথ বৰ্মনৰ মন্তব্য প্ৰণিধান যোগ্য, "তেওঁৰ বাক্য চুটি, তেওঁৰ বাক্য চুটি, তেওঁৰ প্ৰতিটো বিন্যাসৰ সৰল আৰু সুৰুচিত। সাহিত্য পৰিবেশত এনেকুৱা চৰিত্ৰৰ সকল আবেদন তেওঁ বিশেষভাৱে দক্ষ। Brevity is the soul of wit কথাষাৰ যদি সঁচা হয়, তেন্তে শীলভদ্ৰ নিঃসন্দেহে অসমৰ অন্যতম witty বা ৰসিকতা লেখক।"

— শিৱ মোহন শইকীয়া

(শীলভদ্ৰৰ গল্প সমগ্ৰ)

ব্যঙ্গ ঃ- "অসমতো পূজা সংখ্যাৰ কাৰণে সুপ্ৰতিষ্ঠিত আলোচনী এখনত [illegible] নামৰ বাবে [illegible] বিজ্ঞাপিত হৈছিল মই ৰোমাঞ্চিত হৈ উঠিলো। এইবেলি মই আচৰিত হ'লো। ৰোমাঞ্চিত হোৱাৰ কথাত পণ্ডিতসকলে বিশ্বাসিক কীৰ্তি দিয়া নাছিল [illegible] তেওঁ [illegible] বৰ্জিত হৈ পৰা নাছিল।"

— আপোন মানুহ (পৃ-[illegible])

শ্লেষোক্তি ঃ- "[illegible] কথা নাইকে থাকিল তোমাৰো। তেওঁলোকৰ নাতি উপালী হুই থাকোঁ মাতিছিলো অতি আনন্দৰ কথা কৰোঁতাৰ নাম এটি লিখিয়া হ'ল তেওঁলোকৰ নাতি মোৰ পৰিচয় নাই পাইছিলোঁ। সেই হিচাপে [illegible] কমে এটি নিয়াৰি মোৰ জীৱনৰ এটা গুৰুত্বপূৰ্ণ ঘটনা বিশেষ এটা অবিস্মৰণীয় ঘটনা।"

— আপোন মানুহ, পৃ-[illegible]

"এই অদ্ভুত শাস্তি দিয়াৰ কাৰণে মই তেওঁলোক সৌভাগ্য অৱস্থা কথা নাছিলোঁ। চল্লিশ বছৰ দিয়েই উত্তৰি [illegible]

সেইদৰেক ক্ষমা কৰিব পৰা হ'লো। ইয়াৰ পিছত শিলৰ দৰে যেতিয়াই জুমি পৰা প্ৰয়োজন নিয় থাকিব লগা হৈ যোৱা মনৰ কথা শুনাই গ'ল। মই বৰ শান্তি পালো।" —প্ৰতিচ্ছবি (পৃ ৩)

স্মৃতি ঃ- আমাৰ স্কুলৰ বাবে পৰা বুলিব পৰা জুৰুণপাৰলীয়া যেতিয়া আমাৰ কিশোৰী আছিল মোৰ সহপাঠী। গলগলীয়া সহপাঠী নাম। শিক্ষকসকল সকলোৱে অতি প্ৰিয়। নামঘৰিয়াতিৰ লগত জুৰুণপাৰমৰী তিৰি যুঁটিবলৰ অহিতলৰ সেই বেলিকা কাৰণে বিয়েশাৰীয়ে আমাক জুৰুণপাৰমৰীয়ে টৈ টোহিল। যেতিয়া সেই ডেকাৰ আত্মীয়তাৰ দলেদলে গ্ৰামৰ ছাত্ৰীৰ সমষ্টিয়ে আহে এটা সোণৰ দি দিলে। লাগে লাগে লগোৱা বিহোৰ টৈ গল। জুৰুণপাৰীৰ মানুহে আৰু বুকত টৈলাগিলেকৈ ৰাখিলে।" —জয়ন্তী মজুম, পৃ-১৮। ৰাজে আমাৰ স্মৃতিকথাৰে যেতিয়া যাৱ ছবি আছে।"

বাস্তৱতা আৰু জীৱনবোধ ঃ- "সি ছিহে সেয়েহে মোৰ জীৱন। দলেবে সাহিত্যৰ জীৱন এটাৰ কথা চিন্তা কৰি লাভ নাই।" তেওঁ বাস্তৱতাৰ নিৰ্ভীক উপলব্ধি যেতিয়া স্মৃতিকথাত আৰম্ভতে প্ৰকাশ পায়। "কাৰিবাৰ কি পাৰ্লো আৰু কি নাপালো এইবোৰ হিচাপ কৰি এতিয়া আমাৰ কিবা লাভ আছে? যোগ বিয়োগবোৰ সেই এৰেছোঁ। গোৰীপুৰত থকা ব'লে গৌৰীপুৰৰ কথাবোৰেই ক'ব হয় অভিমুখ সকলোজন। এতিয়া ইয়াতেই আমাৰ আমাৰ শুধ সমস্ত প্ৰয়োজনতেই সহায় আত্ম শক্তি। "মানো মানুহে নাপাবো অতি সৰু মানুহ" ই চিন্তাৰ সাহায়ে উপলব্ধি।

জীৱনদৰ্শন ঃ- "জন্ম, বিয়েসকল, প্ৰকৃতৰ আৰু সকলো সমস্যা। সোৱা শৰীৰ সাজিলে, ঈশ্বৰ সৃষ্টিৰ বিষয় সম্বন্ধে আমাৰ, পৃথিৱীৰ উন্নতি শক্তি দৈ আছে, আমাৰ জনজীৱনৰ কথা কৈ থকা হৈছে, এই আমাক আত্মীয় যোগ কৰাৰ কাৰণেহে কোনো ধৰণৰ সন্দেহৰ সৃষ্টি হোৱা নাই।

"....বিজ্ঞান প্ৰযুক্তিৰ আৰ্থিক কাৰণে মানুহে পৃথিৱীখন উন্নতৰ পৰা মানৱ আগলৈ আগুৱাই নিছে। মানুহক সেয়েহে যুক্তিবাদী বুলি কোৱা হয়। আৰু সেয়েহে তেওঁ কিয় সেইবিলাক পথৰ আত্মশক্তি সৈতে"।

"তথ্য" সম্পৰ্কে কথা মন্তব্যত এখনাৰ বিখ্যাত বিজ্ঞানীৰ কথা আনিব পাৰি, "অন্তৰ্মুখী প্ৰতিভাৰ অধিকাৰী, অশান্ত আছিল চৰিত্ৰ। বিশেষকৈ এনেকুৱা মানুহ একেলৈ" হয়তো বিশ্বত আনন্দ প্ৰতিজ্ঞা হ'ব পাৰে।"

—'মধুপুৰ বহুদূৰ' পৃ-৯ (শীলভদ্ৰ গঙ্গোপাধ্যায়)

"অবাটি নিজকে মানুহক উজ্জ্বল কৰি তুলিছিল। কি হ'ব তাৰ সকিয়নি? মহাত্মা গান্ধীয়ে সেয়েহি ভাৰতৰ মানুহক উদ্দীপ্ত কৰি তুলিছিল। তেওঁৰ আন্দোলনৰ মূল ভেটি আছিল নৈতিক আদৰ্শ। নৈতিকতাৰ ক্ষেত্ৰত কোনো আপোচৰ প্ৰশ্ন নাই। মহাত্মাৰ নামত উঠিবলৈ সমাজবোধ কৰ্ত গ'লা।"

—মধুপুৰ বহুদূৰ (পৃ-৮)
শীলভদ্ৰ গঙ্গোপাধ্যায়

বিখ্যাত লোকৰ উক্তি বা মন্তব্য ঃ-

কোনো বিখ্যাত লোকৰ উক্তি বা সাধাৰণৰ ক্ষেত্ৰত বক্তৃতাক অধিক প্ৰকাশিত শক্তিশালী কৰে, অন্যত তেওঁৰ কথা হৈ পৰে অধিক শক্তিশালী।

উদাহৰণস্বৰূপে একসময়ৰ শিক্ষা সাংস্কৃতিক সোণাহুল মধুপুৰৰ অমলকান্ত ইচ্ছিত বহুত কথা এটা উক্তি মন কৰিবলগীয়া। "মই সেই ঠাই অন্তৰিৰহিতাম, কিন্তু কথা দিছো।"

—মধুপুৰ বহুদূৰ (পৃ ১)

ঠিক সেইদৰেই মধুপুৰৰ সেইদৰে যথ কথা থাকোঁত সেইদৰে মধুপুৰৰ উন্নতি আছিল লোকে কিছু মনোযোগ দেখাদেখি স্থাপন কৰিব খোজে। এই ক্ষেত্ৰত সেইদৰে শৰৎ বিখ্যাত লেখকৰ উক্তিৰে নিজৰ মনৰ সেই কথা শাস্ত্ৰৰ অবস্থা প্ৰকাশ কৰিছে।" ইতি সেই নিৰ্দিষ্ট প্ৰেম এৰাইছিল।"

—মধুপুৰ বহুদূৰ (পৃ-১৩)

[illegible]

— [illegible]

[illegible]

— [illegible]

[illegible]

[illegible] ■

বাৰ্দ্ধক্যৰ বেদনা

[illegible]

[illegible]

[illegible]

চি.আৰ.চি., জামু গছজোপা আৰু বহু কিবাকিবি।

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] C.R.C [illegible] ■

ঃঃ শ্ৰদ্ধাঞ্জলি ঃঃ

প্ৰয়াত সুকুমাৰ চন্দ্ৰ সাহা

জন্ম ঃ ২১-১১-১৯৪৮
মৃত্যু ঃ ১৭-০২-২০২২

প্ৰয়াত আভা ৰাণী ৰায় সাহা

জন্ম ঃ ৩১-০৭-১৯৫০
মৃত্যু ঃ ১৪ -১১-২০২৩

কন্যা ঃ শুভশ্ৰী সাহা

তেওঁলোকৰ স্বৰ্গগত আত্মাই চিৰশান্তি লাভ কৰক।

– সম্পাদনা সমিতি

ঃঃ শ্ৰদ্ধাঞ্জলি ঃঃ

প্ৰয়াত আদিত্য খেতাৱত

জন্মঃ ১৫-০২-১৯৯০ ইং
মৃত্যুঃ ২৬-১২-২০০৭ ইং

পিতৃঃ শ্ৰী অশোক খেতাৱত
মাতৃ ঃ শ্ৰীমতি মঞ্জু খেতাৱত

তেওঁৰ স্বৰ্গগত আত্মাই চিৰশান্তি লাভ কৰক।

—সম্পাদনা সমিতি

Complementary Tribute

NRDS
A Group of Institutions
An ISO 9001:2015 Certified

OUR AWARDS & ACHIEVEMENTS

OUR SOCIAL ACTIVITIES

OUR HIGHER SECONDARY ACHIEVEMENTS

In 2020, it was a proud moment for NRDS when Pubali Deka from NRDS Junior College, Dalgaon secured 1st position in Higher Secondary Examination in Assam.

In 2022, Miss Drishty Saikia from NRDS Senior Secondary School, Dipila secured 9th position in Assam Higher Secondary Final Examination in all over Assam.

OUR ENGLISH PUBLIC SCHOOLS

- NRDS Khairabari
- NRDS Bhawraguri

OUR DEGREE COLLEGES

- NRDS Degree College, Goreswar

OUR SENIOR SECONDARY SCHOOLS

- NRDS Khairabari
- NRDS Orang
- NRDS Tangla
- NRDS Goreswar
- NRDS Dimakuchi
- NRDS Dhamdhama
- NRDS Dipila

OUR ITIs

- NRDS Mangaldai ITI
- NRDS Barkhetri ITI
- NRDS Golakganj ITI
- NRDS Dalgaon ITI

Admission Going On. Contact : 9101787124

OUR DDU-GKY TRAINING CENTRES

- NRDS DDU-GKY Training Centre, Khairabari, Udalguri
- NRDS DDU-GKY Training Centre, Golakganj, Dhubri

Admission Going On. Contact : 9127530841

- Authorized Training Provider of Assam Skill Development Mission (ASDM).
- Authorized Training Provider of Assam Building & Other Construction Workers Welfare Board (ABOCWWB).

OUR AFFILIATIONS IN SKILL DEVELOPMENT

- Registered Training Partner of Construction Skill Development Council of India (CSDCI).
- Registered Training Partner of Electronics Sector Skill Council of India (ESSCI).
- Authorized Project Implementing Agency (PIA) of Deen Dayal Upadhyaya Grameen Kaushalya Yojana (DDU-GKY).
- Authorized Training Provider of Deendayal Antyodaya Yojana-National Urban Livelihood Mission (DAY-NULM).

ৰাজবংশী বিভাগ

চিলাৰায় কলেজৰ কিছু অতীতৰ স্মৃতি

ড° দ্বিজেন্দ্ৰ নাথ ভকত

ইং ১৯৭৯ চন অসমত বিদেশী খেদা আন্দোলন তুমুল ভাবে চলিছিল। অসমৰ ছাত্ৰ সমাজ স্কুল পৰা বিশ্ববিদ্যালয়লৈ পর্যন্ত সকলো আন্দোলনত জড়িত। সেই সময়ত গুৱাহাটী, শদিয়া, তেজপুৰ, বঙাইগাঁও, কোকৰাঝাৰ আদি অঞ্চলত আন্দোলন চলি আছে। বৰ্তমান, গোৱালপাৰা জিলাৰ অন্যান্য স্কুল কলেজ বিশ্ববিদ্যালয়ৰ ছাত্ৰ ছাত্ৰী সকলে আন্দোলনত যোগ দিছিল। ইয়াৰ নেতৃত্বত তেতিয়া আছিল প্ৰফুল্ল কুমাৰ মহন্ত, ভৃগু কুমাৰ ফুকন, অতুল বৰা, নগেন শৰ্মা, ৰাজেন হাজৰিকা আদি ব্যক্তিসকল। বিশ্ববিদ্যালয়ৰ চূড়ান্ত বৰ্ষৰ ছাত্ৰ হিচাপে আমাকো সকলো আন্দোলনত যোগ দিবলগীয়া হৈছিল আৰু আমাৰ পৰীক্ষা পিছুৱাই দিয়া হৈছিল। আমাৰ ইচ্ছা আছিল পৰীক্ষা দি বিশ্ববিদ্যালয়ৰ পৰা ওলাই যাব পাৰিলে ভাল হয়। কিন্তু উপায় নাই। আন্দোলনৰ সময়ত বিশ্ববিদ্যালয়ত থাকি আমি দিনবোৰ অতিবাহিত কৰিছিলোঁ। সেই সময়ত মই আৰু বন্ধু আব্দুল্লা বিশ্বাস একেলগে আছিলোঁ। তেতিয়া গোৱালপাৰা জিলাৰ বিশ্ববিদ্যালয়ৰ ৰাজনীতি বিজ্ঞান বিভাগৰ ছাত্ৰ আছিলোঁ আৰু ক্লাছত আব্দুল্লা বিশ্বাসৰ লগত পৰিচয় হৈছিল। একদিন আমাৰ বন্ধু আহমেদ, দুয়ো লগ লাগি বিশ্ববিদ্যালয়ৰ ৰাজনীতি বিজ্ঞান বিভাগৰ অধ্যাপক আৰু প্ৰতিষ্ঠা পোৱা সুধীন দে (অধ্যাপক বি. চি. কলেজ ৰাজনীতি বিজ্ঞান বিভাগ)ৰ লগত আব্দুল্লা বিশ্বাস দেখা কৰিছিল। আব্দুল্লা বিশ্বাসৰ লগত পৰিচয় হোৱাৰ পিছত মাজে মাজে বিশ্ববিদ্যালয়ত দেখা সাক্ষাৎ হৈ আছিল। কিন্তু আন্দোলনৰ বাবে বিশ্ববিদ্যালয় অনিৰ্দিষ্ট কালৰ বাবে বন্ধ হৈ গ'ল। তেতিয়াৰ পৰা আমাৰ যোগাযোগ নোহোৱা হ'ল আৰু মই ঘৰলৈ উভতি আহিলোঁ। বিশ্ববিদ্যালয় বন্ধ হোৱাৰ পিছত আমি সকলো নিজ নিজ ঠাইলৈ গুচি আহিছিলোঁ। কিছু কালৰ পাছত পুনৰাই বিশ্ববিদ্যালয় খোলা হ'ল আৰু আমাৰ পৰীক্ষা অনুষ্ঠিত হ'ল।

একদিন হঠাৎ আব্দুল্লা বিশ্বাস খবৰ পঠিয়ালে। চিলাৰায় কলেজত অসমীয়া বিভাগৰ প্ৰবক্তা লাগে। ইতিমধ্যে বিশ্বাস ভাইটিয়া চিলাৰায় কলেজৰ ৰাজনীতি বিজ্ঞানৰ অধ্যাপক হিচাপে যোগদান কৰিছে। আবেদন কৰি থাকিব লাগে পৰীক্ষা হ'ব লাগিব। তেতিয়া মই দুই দিনৰ ভিতৰত আবেদন কৰিলোঁ। কলেজৰ বোৰ্ড বহিছিল আৰু আলোচনা হোৱাৰ পাছত অধ্যক্ষৰ সৈতে সাক্ষাৎ কৰি অসমীয়া প্ৰবক্তা হিচাপে যোগদান কৰাৰ নিৰ্দেশ পালোঁ। সেইমতে চিলাৰায় কলেজত আহি যোগদান কৰোঁ। দিনটো আছিল ১৯৮১ চনৰ ৮ ছেপ্তেম্বৰ। তাৰ একমাহ আগতে আব্দুল্লা বিশ্বাস চিলাৰায় কলেজত যোগদান কৰিছিল। ইতিমধ্যে চিলাৰায় কলেজত ড° দিলীপ কুমাৰ অধিকাৰী অসমীয়া বিভাগৰ প্ৰবক্তা আছিল। তেওঁ হাইস্কুলৰ শিক্ষক হিচাপে কাৰ্য্য কৰি পাছত যোগদান কৰিছিল আৰু অসমীয়া বিভাগ আছিল তেওঁৰ। কোনো দৰমহা নাই। ইয়াৰ পাছত আমি দৰমহা হিচাপে যোগদান কৰাৰ পৰা প্ৰতি মাহত ১৫০ টকা আৰু বিশ্বাসৰ বেতন আছিল ২০০ টকা।

সেইদিনৰ চিলাৰায় কলেজত নতুনকৈ বি.এ. ক্লাছ খোলা হয়। দুই জনকৈ অধ্যাপক আৰু প্ৰবক্তা (প্ৰথম অৱস্থাত এনেকুৱা হৈছিল) হিচাপে শাহ নজৰুল ইছলাম (ইতিহাস), গৌতম সাহা (অৰ্থনীতি), আব্দুল্লা বিশ্বাস (ৰাজনীতি), দিলীপ কুমাৰ অধিকাৰী (অসমীয়া), শিলা দাস (দৰ্শন), শিখা সেনগুপ্ত (বাংলা) এই কেইজনৰ ভিতৰত দিলীপ কুমাৰ অধিকাৰী হাইস্কুলত যোগদান কৰাৰ কথা আগতে কোৱা হৈছে। পাছত চন্দ্ৰ নাথ ৰায় (ৰাজনীতি) আৰু অঞ্জলী ভূঞা (শিক্ষা) আছিল মোৰ দৰে নিযুক্তি পোৱা। পাছলৈ বিশেষ কৰি অসমীয়া বিভাগত স্বপ্নালী শইকীয়া, শিক্ষা বিভাগত হেমা ফুকন, পৰে নৃপেন

সান্যাল (দর্শন) অনেক পরে যোগদান করেন। ড০ অনিমা নিয়োগী, শমিতা ভৌমিক (ইংরাজী), মঞ্জুশ্রী নাগ (অর্থনীতি), অজিত কুমারী, দীপক চৌধুরী (ইংরাজী) হরমোহন সরকার (ইতিহাস), সন্তোষ কুমার সরকার (দর্শন), মহেশ সিংহ (বাংলা) প্রমুখ অনেক অধ্যাপক আসেন এবং ভিন্ন ভিন্ন সেশিয়ানে অন্য কলেজে চাকরি পেয়ে চলে যান। অনেকে এই কলেজ ছাড়ি নিযুক্তিতে চলে গেছেন। প্রথম অফিসের বড়ো বাবু ছিলেন ধনেশ্বর নাথ, অন্যান্য অফিসের লোক ছিলেন সৌরেন্দ্র প্রধানী, নিখিল সাহা, গিরেন্দ্র নাথ সরকার নিযুক্তি অর্থনীতিতে চতুর্থ শ্রেণী। চতুর্থ শ্রেণীর কর্মচারী হিসাবে ছিলেন শশধর নাথ, তুলসী নাথ রায়, মাধো রায়। তখন কলেজ ছিলো টিনচিনি একটি গবিতাক্ত গোডাউনে। দুশত টিনের, আসবাব কম, ছাত্র, শিক্ষক। অফিস, ক্লাস রুম আদি সেটা এক জায়গাতে ছিলেন। করোকালে বিশ্ববিদ্যালয়ের থাকি পরিদর্শনে সেটা পিছিয়ে তা।

কবির শাহ প্রধানী, ঘালাকিমিল সরকার, জিতেশ চন্দ্র প্রধানী, কুমুদ শাহ আলি গোলকগঞ্জ অঞ্চলের জনগণের স্বার্থরক্ষা পরিচালনা এই কলেজের একাধিক স্বার্থ খাতিরে ছাত্র পরিচালনা সমিতির সভাপতির আসন অলংকৃত করেছিলেন। মুই গোলাম কবির সহ কলেজের স্বার্থে কমিটির সাধারণ সম্পাদক ছিলেন গিরেন্দ্র নাথ অধিকারী মহাশয়, তার পরে হয় রুক্মিনীনন্দ নাথ সরকার তাকে নাম দিন। পরে হয় এ.বি.ডি. অফিসের হিসেবের হাজিরিকা। তিনি ছিলেন গোলকগঞ্জের এম.জি.সি।

সেই সময় কলেজ উন্নত না থাকায় ছিলেন অভিভাবক সরকার অনেক শ্রেণীগুলি ছাত্রদের মধ্যে ছিন ধর্ষ। আহাম্মদ চৌধান মিয়া কামিজা ইত্যাদি কেনা কলেজ কলেজের অবস্থা খুব খারাপ। হিমেশ্বর হাজরিকা সম্পাদক হওয়ার পরে কলেজের একটা সুস্থির অবস্থা আসিলো। মুই গোলাম কবির সহ গিরীন্দ্র নাথ সাহা, এতদিনে নথাম প্রথম পরে আসিলেন গিরীন্দ্র নাথ গোস্বামী। সি.এস. কলেজ থাকি সি.এস. দিয়া। গিরীন্দ্র নাথ গোস্বামী তিনি ছাত্রদের কলেজের অভিভাবক কলেজখান সুস্থির অবস্থায় আনিলে। গিরীন্দ্র নাথ গোস্বামী ১৯৮২ সনত তিনি ছাত্রদের কলেজের অধ্যক্ষ হয় আর ১৯৮৬ সন পর্যন্ত কলেজত থাকি আছে। কোনমতে কলেজ খুলি চলি যায়। ১৯৮১ সনত আমার বিশ্ববিদ্যালয়ের পরীক্ষা হওয়াত আমরা তিনজন দীনেশ চন্দ্র প্রধানী, কল্পনা কুমারী আর মুই এম.এ. পাশ করিয়া পূর্ব অধ্যক্ষের প্রবক্তা হিসাবে গোলাম কবির বাবে রুক্মিনীনন্দ নাথ সরকারের নিযুক্তিপত্র দেন। এম.এ. পাশ করার পরে নিযুক্তি গৌরীপুরের অনেকে ওকায় মহাবিদ্যালয়ত চাকরি করার সুযোগ পায়। তিনজনে কলেজের শেষমেষ থাকিয়া গৌরীপুরত চাকরি করিছিলো।

গিরীন্দ্র নাথ গোস্বামী বি.এস. কলেজ চলি যাওয়ার আগে অধ্যক্ষের আসন শূন্য হয়। সেই সময় নিযুক্তির অধ্যক্ষ হিসাবে আব্দুল্লা বিশ্বাস নাজিরু মোঃ কলেজের নিমিত্ত ১৯৮৪ সনত দিনটিতে হোস্টেল থাকি বর্তমান ক্লাস খুলি স্থানান্তর করা হয়। সেই সময় গিরীন্দ্রনাথ গোস্বামী অধ্যক্ষ আর হিমেশ্বর হাজরিকা (গোলকগঞ্জের এম.জি.সি.) আছিলো সম্পাদক।

সেই সময় বর্তমান অসমীয়া বিভাগ খোলা অসম টাইপ কলেজের ঘর বাঁধার বাবে স্থানীয় দরিদ্র থাকি বাঁশ সংগ্রহ করা হৈছিল। কলেজের ঘরের বাঁশ সংগ্রহ করার ট্রেনে অধ্যক্ষ গিরীন্দ্র নাথ গোস্বামী সহ আমরা হিসেব। কবি আব্দুল্লা বিশ্বাস, অম্বালী পাতিলা, কলা ছবন, গৌপাল সাহা আদি কবি কলেজখান প্রবক্তা সামত আছিল। মধুপুর কলেজের বাবে উৎসাহ দেখি কলেজত বাঁশ সংগ্রহ দিছিল। অনেকে টিনে গাইছিল দিছিল। কলেজ বানার টেনে গোলকগঞ্জ বাজারের সুধা একজন অঞ্চলের দাঁত-ডাক্তার, সকল লোক আমার সহায় আছিলো আর গবর্ণর মতো। গোলকগঞ্জ বাজারের কাছের গোস্বামী, তিনজন বাঁশ, কেক দিওয়ার, অভিভাবক কেনা কলেজখান আছিলো। সেই দিন অনি ছাত্র একটা মুই অধ্যক্ষকে এক ইচ্ছা। সেই সময় কোনো নিয়মিত। আমরা অধ্যক্ষের থাকি এলাকা পর্যন্ত সমাজের সেই সময় কলেজের সাথে যোগাযোগ গোস্বামী থাকি নিয়ন্ত্রণ করা প্রদান কইরছিলো।

১৯৮৯ সনের ১৭ ডিসেম্বর উপেন্দ্র নাথ গোস্বামী বি.এস. কলেজ থাকি ছাত্রদের কলেজত অধ্যক্ষ হয়া আসিলো। সেই সময় কলেজ পরিচালনা সেক্রেটারি হয় পাণ্ডব কুমার। ১৯৮৯ সনত ছাত্রদের কলেজ ডেফিসিট গ্রেড লাভ করে। অসমীয়া, ইংরাজী, ইতিহাস, রাজনীতি, অর্থনীতি, বাংলা, শিক্ষা, দর্শন এই আটটা বিষয়ে সরকারী অনুদান লাভ করে। আজিও এই কয়টা বিভাগে কলেজখান চলি আছে। ইয়ার বাহিরে অন্যান্য বিভাগে কলেজত চলি আছে। ইয়ার বাহিরে অন্যান্য বিভাগগুলা কলেজত আজিও প্রাইভেট অনেকভাবে করা আছে। গোলকগঞ্জ অঞ্চলত কলেজ হওয়ার মূলতে আছিলো নারী শিক্ষার প্রসার। নারী শিক্ষা প্রসারের বাবে সরকারে এই অঞ্চলত কলেজ দিছিলো। এইক্ষেত্রত সেই সময়কার উচ্চ শিক্ষাপ্রার্থী আছিলো অধ্যক্ষ অধ্যয়ন

কবি অমিয়কান্তি রায় চৌধুরীর অনুজ কন্যা শ্রেয়সী অমিতাভ রায় চৌধুরী। একটা কথা ঠিক যে একটা ছোটো কবি এরকম মফস্বলের কলেজের ছাত্রছাত্রীদের কলেজের পরিবেশ মাতিয়ে তুলত বিশুদ্ধ অর্থে। দিনহাটা কলেজ ১৯৭৩ সনে প্রতিষ্ঠা হওয়ার আগে এতো কবিদের যাওয়া কলেজে পরিবেশ সুবিধা পায়নি। সেই সময়ে দুই একজন ধনী ব্যক্তিদের সেরা সঙ্গে রাজবংশী ধুম বন্ধ কলেজের পরিবেশ সুযোগ পায়।

একটা অস্তিত্বের উদযাপনের জন্য কেউ কবি যাকার কথার বিষয়ে। সিটি ডিবি পুরনো লিখিতভাবে দুই দেওয়ালে পত্রিকা কাগজে একটা দেওয়ালের চল কুশল শর্মা ছাত্রছিলো। তার বিনা দেওয়ালে একজন একজন কবি আব্দুল্লা বিশ্বাস, দিনেশ কুমার অধিকারী, দেবাশিষ সাহা ছাত্রছিলো। দুই দেওয়াল কবিতা আর একটা দেওয়াল পত্রিকার বাণিজ্য। শর্মা ছাত্র সময় একেটে কেউ কবি ছাই। আব্দুল্লা বিশ্বাস ছাত্রছিলো মাসে একটা অদ্ভুত। আর গৌরাঙ্গ সাহা ছাত্রছিলো মাসে একটা পত্রিকা। সেই সময় কলেজের উদযাপনে যোগ ছাত্রছিলো সমাবেশ আজম, রহিম সাহা, মোহাম্মদ হাসান, দীপঙ্কর সাহা ছাত্রদের আন্দোলন যোগ ছাত্রছিলো ছিলেন। মতিউর রহমান, রেজাউল করিম, নিখিল সাহা উৎসাহ সাথে সাথে আমরা ছিলাম। আমাদের বান্ধবী ছাত্রছিলো শঙ্কর রায়। পরে মৌসুমী বসু দিনহাটা আমাদের হাত বাড়িয়েছিল। আস্তে আস্তে মঞ্চ কুশল শর্মা, আব্দুল্লা বিশ্বাস সেই ছাড়ি চলে যায়। শেষের কলেজে বিভিন্ন পদবী হওয়ার সময়ে কেউ যারা পায়নি। সেদিন জীবনটা ছাত্রছিলো খুব সুন্দর আনন্দময় এক জীবন। একলাকে আমরা অনেক ছাড়ার ছাত্রছিলো। সেই সময় কলেজে সপ্তাহে নাটক, গান বাজনা আবৃত্তি আমাদের এই মেতেছে উঠেছিল। পুরনো কলেজের দিকে উঠেছিল রোগী নির্ভর। নাটক, গান বাজনার মাধ্যমে সেরা তুলতো আমরা প্রতিভা দিয়েছিলো।

ছাত্র-ছাত্রী যাদের মেলা। বর্তমান এই কলেজে বার্ষিক পালন করা মেলা ছাত্র ছাত্রী আসে, তারা অন্য সকল অনুষ্ঠানে বিভিন্ন বিভাগের চর্চা করে। আমাকে অনেকজন নিয়ে দাবী জিতে আসিয়ে। পুরনো ছাত্র ছাত্রীদের আসলে সেটা গৌরব পরিচালনা এই কলেজের পরে। পুরনো ছাত্র ছাত্রীদের আমাকে নতুন লাগে যখন আমাদের ছাত্র ছাত্রী আছিলাম দুটি শিক্ষক সেই সময়ে এক আমাদের আত্মতুষ্টি আর আনন্দ আমার মনটি ভরে যায়। শিক্ষক হিসাবে আমার এইটাই পাওয়া।

১৯৬৯ সনে দিনহাটা মহাবিদ্যালয়ে প্রথম আলোচনী নির্বাচন হয়। এই আলোচনীর সম্পাদক ছাত্রছিলো শ্রী প্রদীপ রায়। ১৯৯৯ সনে দিনহাটা মহাবিদ্যালয়ের আলোচনীর নাম উন্মোচন করা হয়। সেই সময়ের সম্পাদক ছাত্রছিলো আনোয়ার হোসেন সরকার।

১৯৯৮ সনে দিনহাটা মহাবিদ্যালয়ের রজত জয়ন্তী অনুষ্ঠিত হয়। সেই সময়ে বঙ্গের তৎকালীন মুখ্যমন্ত্রী শ্রদ্ধেয় জ্যোতি বসু উপস্থিত ছাত্রছিলো। তৎপরে কমল গুহ প্রধানী, দীপক সেন প্রধানী, দিলীপ রায় চক্রবর্তী, নিত্যানন্দ অধিকারী, প্রমুখ ব্যক্তিবর্গ উপস্থিত ছিলেন। সেই সময়ে কলেজের 'রজত জয়ন্তী ভবন' তৈরি প্রতিষ্ঠা করা হয়। পরবর্তী উক্ত ক্ষেত্রে ছাত্রদের রাজবংশী ভাষা সংস্কৃতির কেন্দ্র তৈরি হয়।

দিনহাটা কলেজের অন্যতম বর্তমান আর বাড়ির পাশে সেমিনারের স্থান উঠেছিল। কিন্তু সেমিনারের বিশেষ উল্লেখযোগ্য সেমিনার ছাত্রছিলো রাজবংশী ভাষা আর সংস্কৃতি বিষয়ক সেমিনার। এই বিষয়ে সেরা দিনহাটা হয়। দ্বিতীয় সাহিত্য একাডেমী দিনহাটা কলেজের ছাত্র সেমিনারের উদ্ধ নির্বাচন হয়।

এমন করি দিনহাটা কলেজের আমি ইতিহাস দিনহাটা কলেজের এগিয়ে উন্নতির চরম শিখরে উপনীত হোক এই আশা রাখিয়া আমার লেখা শেষ করিলাম ■

পশ্চিম সীমান্তীয় আসামৰ পৰ্যটন উদ্যোগৰ সম্ভাৱনা আৰু বিকাশ

মিতুশ্ৰী ৰায়

ভাৰতবৰ্ষৰ উত্তৰ পূব পাৰে থকা প্ৰাকৃতিক সৌন্দৰ্য, সংস্কৃতি, ঐতিহাসিক সৌন্দৰ্যৰে ভৰপূৰ ৰাজ্য হৈছে আসাম। পৃথিৱী বিখ্যাত এক শিল্প গঢ়ি উঠিছে, আহোম কীৰ্তিচিহ্ন আদি দিয়া ভৰা আসামত বৰ্তমান মুঠ ৩৩ খন জিলা আছে আৰু ২০১১ চনৰ লোকপিয়ল মতে মুঠ জনসংখ্যা ৩১,২০৫,৫৭৬ (১৫ তম স্থানত ভাৰতবৰ্ষৰ), মুঠ মাটিকালি প্ৰায় ৭৮,৪৩৮ বৰ্গ কিলোমিটাৰ (১৭ তম স্থানত ভাৰতবৰ্ষৰ)। ইতিহাস প্ৰসিদ্ধ আসামৰে মাজেৰে ব্ৰহ্মপুত্ৰ নদীৰ উপৰত ভাৰতবৰ্ষৰ ভিতৰত দীৰ্ঘ সুদীৰ্ঘ দলং ঢলা-শদিয়া দলং, দৈৰ্ঘ্য ৯১৫০ মিটাৰ। আসামখন পাহাৰ-ভৈয়াম সংস্কৃতিৰ, অনেক ধৰণৰ প্ৰাকৃতিক সৌন্দৰ্য দিয়া ভৰা আৰু ঐতিহাসিক কেইবা গুৰুত্বপূৰ্ণ স্থান। আসামৰ একেবাৰে পশ্চিম সীমান্তত অনেক কেইটা আন্তৰ্জাতিক সীমা আছে। যেনে- আসাম বাংলাদেশ, আসাম পশ্চিমবংগ, আসাম ভূটান আৰু এই সীমান্তৰ মাজত ধুবুৰী, কোকৰাঝাৰ, গোৱালপাৰা, দক্ষিণ শালমাৰা জিলা কেইখন আছে। এই প্ৰবন্ধত এই জিলাকেইখনক সীমান্তীয় জিলা বুলি কয়। মুঠ মোৰ লেখাত মুখ্য ভূমিকাটো আৰু পৰ্যটনৰ হৈছে মোৰ নিজৰ ঠাই ধুবুৰী জিলাক ধৰি লৈছো আৰু তাৰে উদ্দেশ্য মোৰ লেখাত মোটামুটি কৰি আলোচনা কৰিছো।

আসাম উত্তৰ পূব ভাৰতবৰ্ষৰ এখন প্ৰধান ৰাজ্য আৰু বাংলাদেশৰ সীমা আসামৰ পশ্চিম সীমান্তত থকা ঐতিহাসিক, ধৰ্মীয়, প্ৰাকৃতিক, সাংস্কৃতিক আকৰ্ষণ দিয়া ভৰা জিলাখন হৈছে ধুবুৰী জিলা। ধুবুৰী জিলাৰ উত্তৰ পাৰে কোকৰাঝাৰ জিলা, পূব পাৰে বঙাইগাঁও, দক্ষিণ পাৰে দক্ষিণ শালমাৰা আৰু মেঘালয় আৰু পশ্চিম পাৰে বাংলাদেশ আৰু পশ্চিমবংগ। বৰ্তমান ধুবুৰী জিলাৰ অৱস্থান হৈছে- ২৫.২৮°-২৬.২৮° উত্তৰ অক্ষাংশ আৰু ৮৯.৪২°-৯০.১২° দ্ৰাঘিমাংশ। জিলাখনৰ মুঠ মাটিকালি প্ৰায় ১০৩৩ বৰ্গ কিলোমিটাৰ, তাৰে ২৯১০.৭১ কিলোমিটাৰ গ্ৰাম অঞ্চল আৰু ২৭.২৯ বৰ্গ কিলোমিটাৰ চহৰ অঞ্চলৰ অন্তৰ্ভুক্ত হৈছে। আসামৰ ৩৩ খন জিলাৰ ভিতৰত মাটিকালিৰ ধুবুৰী জিলাৰ স্থান ৮-ম স্থানত। ২০১১ চনৰ জনগণনা মতে জিলাৰ মুঠ জনসংখ্যা ১৯,৪৯,২৫৮ জন আৰু জনসংখ্যাৰ ঘনত্ব প্ৰতি বৰ্গ কিলোমিটাৰত ৯১০ জন। ধুবুৰী বুলি কইলেই ব্যক্তিগত মনুষ্যৰ কথা যে মাইনোৰিটি কথা বা কোনো নতুন মিনি বাংলাদেশ বুলি ভাবে কিন্তু ধুবুৰী জিলাত আহিলে আমি দেখিম পাই যে এইটো অমূল কোনো ভেদাভেদ নাই আৰু জিলাখনত অনেক সুখ শান্তিৰে বিভিন্ন জনজাতিৰ এক মিলনক্ষেত্ৰ হিচাপে আছে।

পশ্চিম সীমান্তীয় আসামৰ ধুবুৰী জিলাখন পশ্চিমবংগ আৰু বাংলাদেশৰ সীমান্ত সংলগ্ন। ভাৰতবৰ্ষৰ আসাম যেনেকৈ পাহাৰ-ভৈয়ামৰ সংস্কৃতি দিয়া ভৰপূৰ ঠিক তেনেকৈ ধুবুৰী জিলাতো অনেক সংস্কৃতি দেখিব পাৰি। অনেক ধৰ্মৰ লোক যেনে- হিন্দু, মুছলমান, শিখ, জৈন, খৃষ্টান আদি ধৰ্মীয় লোক আৰু বিভিন্ন জনজাতি বা জনগোষ্ঠীৰ মিলন ক্ষেত্ৰ। যেনে- ৰাজবংশী, বড়ো, গাৰো, সাঁওতালী, মুছলমান ইত্যাদি। এই জাতিসকলৰ নিজৰ নিজৰ সংস্কৃতি আছে আৰু তাৰ কাৰণে ধুবুৰীক বিভিন্ন সাংস্কৃতিৰ মিলনক্ষেত্ৰ বুলি ক'ব পাৰি।

পশ্চিম সীমান্তীয় আসামৰ পৰ্যটন উদ্যোগৰ সম্ভাৱনা আৰু বিকাশ বুলি ক'লে আমাক প্ৰথমে জানা লাগিব যে পৰ্যটন উদ্যোগ কি? পৰ্যটন উদ্যোগ বুলি কইলে প্ৰথমে জানিব লাগিব পৰ্যটন। পৰ্যটন বুলি কইলে সাধাৰণতে ভ্ৰমণ বা ইংৰাজীত "Tourism" বুলিবলৈ ক'ব পাৰি। প্ৰাক ঐতিহাসিক যুগত মানুহ যাযাবৰ জীৱনৰ ভ্ৰমণৰ মাধ্যমত জড়িত হৈ আছিল আৰু আগৰ দিনৰ ভ্ৰমণ আছিল নিজৰ (বৰ্তমান যুগৰ) মতন অতি সাধাৰণ, অনেক সহজ আছিল। ধৰ্মীয়, সাংস্কৃতিক পৰ্যটনৰ অনেক সামগ্ৰী দেখিব

নাই। হুগলী জেলায় পর্যটকদের আকর্ষণ করার মতো অনেক স্থান রয়েছে। এইগুলি ইতিহাস প্রসিদ্ধ বা ধর্মস্থান উল্লেখ করা ঐতিহাসিক [illegible] হুগলী ঘাট, শিব ও [illegible], [illegible] মসজিদ, [illegible] মা মহামায়া ধাম, ইতিহাস প্রসিদ্ধ [illegible] রাজবাড়ী, [illegible] মহামায়া [illegible] ধাম, [illegible] মহামায়া মন্দির, [illegible] সহ, [illegible], [illegible] মা [illegible] ধাম, গৌরীপুরের [illegible] শিব মন্দির, [illegible] মন্দির আরো অনেক ঐতিহাসিক কীর্তিচিহ্ন যেমন মঠ, মন্দির, মসজিদ, গীর্জা আছে। প্রাকৃতিক সৌন্দর্যের হুগলী জেলায় অনেক নদী [illegible] নদী, [illegible] নদী, [illegible] নদী এই জেলার সৌন্দর্য অনেক বৃদ্ধি করিয়াছে। [illegible] জেলার সৌন্দর্য বৃদ্ধি করিয়াছে। [illegible] অনেক পরিযায়ী পাখী (বার্ড) আসিতে দেখিতে পাই। [illegible] সাংস্কৃতিক [illegible] হুগলী জেলায় [illegible] অনেক [illegible] উৎসব [illegible] পূজা ইত্যাদি।

উনিশ শতকে [illegible] শিল্প [illegible] পরিবেশের পরিস্থিতি আর মানুষের [illegible] একটি নতুন ধারণা 'পর্যটন' আর পর্যটকদের [illegible] উৎপাদন ব্যবস্থা, যাতায়াত আর আকর্ষণ আর অনুষঙ্গিক সুবিধা একসাথে মিলিয়া 'পর্যটন উদ্যোগ' (Tourism Industry) এর সৃষ্টি হইল। বিংশ-২০ শতকে পর্যটনে [illegible] সামাজিক রূপ নেয়। পর্যটন শব্দটির [illegible] দৈনন্দিন পরিবেশের বাহিরে দূরের কোনো জায়গায় [illegible] উদ্দেশ্যে ভ্রমণ করিব [illegible] বোঝায়।

পর্যটন উদ্যোগ হইতে [illegible] পর্যটকের [illegible] যেমন - আতিথ্য উদ্যোগ (Hospitality Industry), [illegible] উদ্যোগ, [illegible] একটি [illegible] উদ্যোগ। পর্যটন উদ্যোগটি হইতে [illegible] বৃদ্ধি পাইয়া [illegible] উদ্যোগ। [illegible] — [illegible], [illegible] আর [illegible]। ইহার উপরেও আরো অনেক [illegible] সুবিধাও আছে। যেমন - [illegible] সুবিধা (বিদ্যুৎ), জলের সুবিধা, [illegible] সুবিধা, [illegible], [illegible] আরো অনেক। এখন পর্যটকগণ [illegible] পর্যটক [illegible] উদ্যোগ গুলি [illegible] পাই।

পশ্চিম সীমান্তের [illegible] পর্যটন [illegible] অনেক বেশি। হুগলী জেলার ঐতিহাসিক, প্রাকৃতিক, দুর্গাপূজা, [illegible], [illegible] মেলা, [illegible] পূজা, [illegible] পূজা, [illegible] মেলা ইত্যাদি। ইহার উপরেও [illegible] পূজা, [illegible] পূজা, [illegible] পূজা, [illegible], [illegible] পূজা, [illegible] পূজা, [illegible], [illegible] পূজা ইত্যাদি [illegible] দেখা যায়। সাংস্কৃতিক [illegible] 'সাঁওতালী', [illegible], শাড়ী আর আধুনিক [illegible] পোশাক [illegible], [illegible] আরো অনেক। খাওয়া-দাওয়া হইতে [illegible] ঠিক [illegible] হুগলী জেলার [illegible] খাওয়া [illegible] আছে [illegible]। [illegible] খাওয়া [illegible], যেমন [illegible] আরো অনেক [illegible] মাছ, [illegible] মাছ, [illegible], [illegible] অনেক [illegible]। [illegible] আরো অনেক খাওয়া-দাওয়া [illegible] দেখা যায়।

ইহার উপরেও হুগলী জেলার পর্যটকদের [illegible] ইতিহাস প্রসিদ্ধ গৌরীপুরের [illegible] শিল্প [illegible] শিল্প, [illegible], [illegible] শিল্প, [illegible] ইত্যাদিও।

উপরোক্ত [illegible] পর্যটন [illegible] আলোচনা করা হইল। [illegible] বৃদ্ধি [illegible]

তথাপিও এই জিলাখনত অনেক বিকাশ দেখিব পাৰো যাতে এইটো অনেক কমবেশ পৰ্যটন আৰ্থিক সম্ভাৱনা আছে। এই পৰ্যটনস্থলীসমূহৰ বিকাশৰ ক্ষেত্ৰত কেইবাটাও সমস্যাৰ সন্মুখীন হ'ব লগা হৈছে যি কেইটামান সমস্যা আছে তাৰে কিছুমান তলত দিয়া হ'ল —

ক) আন্তঃগাঁথনিৰ দুৰ্বল ব্যৱস্থা :- আন্তঃগাঁথনি বা সুবিধা গুলি হৈছে পৰিবহণ, যোগাযোগ, থকা-খোৱা, স্বাস্থ্য আদিৰ সুবিধা আদি কেইবাটাও সুবিধা যোগান ধৰিলে পৰ্যটকক আকৰ্ষণ আৰু সন্তুষ্টি কৰাৰ সুবিধা হ'ব পাৰে। আমি সকলো জানো যে ধুবুৰী জিলাত অনেক পৰ্যটনস্থলী আছে কিন্তু তেওঁলোকৰ কোনো উন্নত ধৰণৰ আন্তঃগাঁথনিৰ সুবিধা নাই। উদাহৰণস্বৰূপে যেনে আলোককাৰী মহাত্মা গান্ধীৰ কথা ক'ব পাৰি। ... আলোককাৰী ... থকা এই ... পৰ্যটন আছে কিন্তু যাতায়াতৰ অসুবিধা, থকা-খোৱাৰ ক্ষেত্ৰত কোনো উন্নত সুবিধাৰ অভাৱৰ বাবে অনেক পৰ্যটক নাহে।

খ) প্ৰচাৰৰ সমস্যা :- উত্তৰ পূৰ্বাঞ্চলৰ পৰ্যটনৰ এটাই বৰ সমস্যা হৈছে পৰ্যটনস্থলী আৰু আকৰ্ষণ বা পৰ্যটন সামগ্ৰীৰ প্ৰচাৰৰ অভাৱ। যোৱা উত্তৰ-পূৰ্বাঞ্চলত যথেষ্ট আকৰ্ষণ আছে কিন্তু ভাৰতবৰ্ষৰ আনবোৰ ৰাজ্যসমূহৰ তুলনাত এইটো প্ৰচাৰৰ অনেক বেছি অভাৱ। ধুবুৰী জিলাতো একে অৱস্থা। এইটো অনেক কমবেশ পৰ্যটন যা কৰিব পৰা সত্ত্বেও উপযুক্ত প্ৰচাৰৰ অভাৱত জনসাধাৰণ পৰ্যটকৰ অগোচৰ হৈ আছে।

গ) পৰ্যটনস্থল সংৰক্ষণৰ দুৰ্বলতা :- পৰ্যটনস্থলৰ উপযুক্ত সংৰক্ষণ এটাই অত্যন্ত দৰকাৰী কিন্তু সংৰক্ষণৰ দুৰ্বলতাৰ ক্ষেত্ৰত উত্তৰ পূৰ্বাঞ্চলত বিশেষকৈ ধুবুৰী জিলাতো থকা অনেক ঐতিহাসিক কীৰ্তিচিহ্ন আৰু প্ৰাকৃতিক সম্পদৰ অস্তিত্ব সংকটত পৰা দেখা যায়। উপযুক্ত সংৰক্ষণৰ অভাৱত অনেক অঞ্চল নষ্ট হৈছে। যেনে ধুবুৰী জিলাৰ ঐতিহাসিক গৌৰীপুৰৰ ৰাজবাড়ী, মাটিয়াবাগ, কমলা ... বিল, আলোককাৰী মহাত্মাৰ পৰীকা আদি কথা ক'ব পাৰি।

উপৰোক্ত আলোচনা কৰা সমস্যাসমূহৰ উপৰিও ধুবুৰী জিলাৰ পৰ্যটনস্থলীৰ বিকাশত আৰু কেইবাটাও সমস্যা দেখিব পাৰি। যেনে- সন্ত্ৰাসবাদৰ সমস্যা, নিৰাপত্তাৰ সমস্যা আৰু দুৰ্নীতিগ্ৰস্ত কৰ্মচাৰীৰ অভাৱ, প্ৰাকৃতিক সম্পদৰ নাশ সমস্যা পৰ্যটনস্থলীৰ বিকাশত যথেষ্ট প্ৰভাৱ পেলোৱা দেখিব পাৰি। গতিকে ক'ব পাৰি যে উপৰোক্ত সমস্যাসমূহ সমাধান কৰিব পাৰিলে তেতিয়াহে ধুবুৰী জিলাৰ পৰ্যটনৰ ক্ষেত্ৰত উত্তৰ-পূৰ্বাঞ্চলতো ভাৰতবৰ্ষৰ আনবোৰ ৰাজ্যৰ দৰে অনেক পৰ্যটক আহিব লাগিব। তেনেহ'লে অৰ্থনৈতিক দিশত আৰু সামাজিক সাংস্কৃতিক দিশত ভাল ফল পাবলৈ দেখিব পাৰো। ■

একনা শ্ৰেষ্ঠো পৰিচিতি ঃ যাৰ নামত এই মহাবিদ্যালয়।

[illegible]
[illegible]

[illegible]

[illegible]	[illegible]	[illegible]
ক) [illegible]	[illegible]	[illegible]

ক) ব্রহ্মবিদ্যা	মঙ্গলদেব (নরনারায়ণ)	গৌড়
খ) পদ্মাবতী	শত্রুঘাতক (চিলারায়)	গৌড়
গ) চন্দ্রকান্তি	কমলনারায়ণ (গোঁহাইকমল)	কামরূপ
ঙ) পূর্ণকান্তি	মদন বা মানসিংহ	কামরূপ
চ) হেমকান্তি	[illegible]	কামরূপ
ছ) [illegible]	সুর্যসিংহ	কামরূপ
জ) [illegible]	মদনসিংহ	কামরূপ
ঝ) [illegible]	[illegible]	কাশী
ঞ) [illegible]	[illegible]	কাশী
ট) [illegible]	[illegible]	কাশী
ঠ) [illegible]	[illegible]	কাশী
ড) [illegible]	[illegible]	কাশী
ঢ) ললিতা	[illegible]	শোণিতপুর
ণ) [illegible]	[illegible]	শোণিতপুর
ত) পদ্মমালা	[illegible]	শোণিতপুর
থ) শশিকলা	[illegible]	মিথিলা
দ) [illegible] মালিনী	সুর্য	মিথিলা

জানা যায় যে বিশ্বসিংহের [illegible] [illegible] [illegible] নারী [illegible] করিয়াছিলেন। বিশ্বসিংহের [illegible] [illegible] তৃতীয়জন নারী [illegible] [illegible] 'শত্রুঘাতক'। যার [illegible] [illegible] 'চিলারায়' বলিয়া জানে।

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] বিশ্বসিংহই [illegible] [illegible] সোনা, রূপা, সীসা, মাটি, লোহা, [illegible] ইত্যাদি [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]। কিন্তু সেই [illegible] [illegible] [illegible] কি [illegible] [illegible] [illegible] সেই [illegible] [illegible] [illegible]। [illegible] [illegible] একটি-একটি [illegible] [illegible] তুলি [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] এক এক [illegible] তুলি [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] সেই হিসাবে বিশ্বসিংহই [illegible] [illegible] [illegible] করিয়াছিলেন। [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]। [illegible] [illegible] কিছু নীতি-নিয়মের পরিবর্তন [illegible] [illegible] এই [illegible] [illegible] [illegible]। [illegible] [illegible] [illegible] "[illegible]" বলিয়া জানা যায়। বিশ্বসিংহের এই [illegible] [illegible] [illegible] সোনা [illegible] হওয়ার [illegible] [illegible] [illegible] হিসাবে [illegible] করে, [illegible] [illegible] মাটি [illegible] হওয়ার [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] বলিয়া [illegible] করে, [illegible] [illegible] [illegible] হওয়ার [illegible] [illegible] [illegible], [illegible] [illegible] [illegible] করে, [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] হওয়ার [illegible] [illegible], [illegible] [illegible], [illegible], [illegible], [illegible] ইত্যাদি নির্মাণের [illegible] [illegible] হিসাবে [illegible] করে।

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ইতিহাসে [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] যে কোনো একটি [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]। [illegible] [illegible] [illegible] বিশ্বসিংহের [illegible] [illegible] একটি [illegible] তুলি [illegible] [illegible] করিলাম।

১৫১০ খ্রিষ্টাব্দের [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] বিশ্বসিংহের [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] চিলারায় [illegible] শত্রুঘাতক [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] নাম। [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] এই [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] অনেক [illegible] [illegible] [illegible] পাওয়া যায়। যেমন ঃ- সাহিত্য, শিল্প, কলা সংস্কৃতি, [illegible] [illegible] [illegible] নিপুণ হওয়ার [illegible] জানা যায়। [illegible] [illegible] পাওয়া যায়—

(খ) শঙ্খচূড়ী হস্তে দিয়া পুত্র উৎপত্তি।
তার নাম শুক্লধ্বজ বিশ্বসিংহ সন্ততি।।

(গ) বাণপক্ষ দিয়া চিলে পাখি উড়াইলা
তদবধি সবে চিলারায় নাম হৈলা।

নব বৈষ্ণব ধর্মের প্রবক্তা মহাপুরুষ শঙ্করদেবে শুক্লধ্বজকে 'বলিষ্ঠ রাজ' উপাধি দিন। শঙ্করদেবে লেখে—

শুক্ল বলিকোপরে শ্রীশুক্লধ্বজ
রাজা নৃপতি প্রধান।
তাহাঙ্ক আজ্ঞা দিয়া ঈশ্বর কৃষ্ণক
কেলি লিলা পদ জনা॥

শঙ্করদেবের শ্রেষ্ঠ শাক্তের ধর্ম প্রচার এবং অন্য সমাজে উদার নিষ্ঠেতাশিক্ষায় বিরাগ করিয়া উনার বিরুদ্ধে মহারাজ নরনারায়ণের কাছে অভিযোগ দেন। মহারাজ নরনারায়ণ শঙ্করদেবকে বন্দিকরে আনে মন্ত্র পাঠাইয়া দেয়, "সেইদিন শঙ্কর পলাইয়া ধরিল, এইবার দাঁড়াইবে উনাক হাতে দিয়া ঘরের ভাণ্ডারী দিয়া আর তাড়ু দিয়া রাখ রাখছিম।" (গুরুচরিত)।

ধুবুরী জিলার অন্তর্ভুক্তি এবং আন্তঃরাজ্যিক সীমান্তে অবস্থিত মহাশাল নামক কুঠী (বর্তমান নামে কুঠী সহ) সংলগ্ন সেই স্থানটির নিকটে শ্রেষ্ঠ রাজা নরনারায়ণের পৃষ্ঠপোষকতায় শ্রীমন্তশঙ্করদেবের আশ্রয় হয়েছিল। ঠিক সময়ে মহারাজ চিলারায়ের সাথে শঙ্করদেবের ভ্রাতি ভাই জগদানন্দ পরে যা রামরায়ের বোন কমলাপ্রিয়ার বিবাহ হয়েছিল। সেই বিবাহ মণ্ডপ আজিও সযত্নে সংরক্ষিত হয়ে আছে।

শুক্লধ্বজে একটি পূর্বেই অসীমক্ষমতাশালী ঘোড়া যোদ্ধার দল সদা নিজের সাথে রাখিছিল। যেমন কবি নেপোলিয়নের ঘোড় নেপোলিয়ন বোনাপার্ট তুলনা করা হয়, নেপোলিয়ান ছিলেন একজন সামরিক সেনাপতি আর শাসক ছিলেন। সম্রাট নিজেও নেপোলিয়নে মুখ্য ভূমিকা পালন করিছিল, ফ্রান্সের সাধারণ জনতার বিপ্লবের পালিয়েছিল অথচ সাথেও ফ্রান্সের সম্রাট ছিলেন নেপোলিয়ন।) এবার বেশি ঘোড়া বাহিনী নিজের সাথে রাখিছিল আর নেপোলিয়নকে সেই ঘোড়া দলের 'গ্রাণ্ড' বাহিনী তুলনা করা হয়েছিল। তার শুক্লধ্বজের ঘোড়া দলকে 'চিলারায় বাহিনী' তুলনায় অস্বীকার নাই। চিলারায়কে 'নেপোলিয়ন' তুল্য অর্থাৎ তুলনায় বলা হয়।

মহিষকুচি উদ্ধার হওয়া শিলালিপির থাকিয়া জানা যায় যে চিলারায়ে [illegible] খ্রীষ্ট সালৰী রাজা জয় করার সময়ত ২০ জন নির্বাচিত অশ্বারোহী সৈন্য সাথত নিয়া নিজের ঘোড়া উচাকলার পাখা। সেই যুদ্ধত চিলারায়ে নিজ বাহিনীর সাথতে নবীন শাহ, গাজেল শাহ, সাদেমান কাজি, মেঘা মামুদুর আলি যোদ্ধাক নিয়ে অনারী রাজা জয় করে। মহিষকোচে আবিষ্কৃত উক্ত শিলালিপিত পাওয়া যায় যে—

"যেরূপ নমিত রাজা আছে যেখেখি।
তাক নাহিনে যোক দান প্রাণিতো সহল।।
রাজা যেমন মায়ো বাপু বিদর্ভ নবমী।
বনি উচ্চ খায়ে নিয়ামি নয়ন করি।।
রাজা উচ্চ খারে আবে সাদেমান কাজি।
মেঘামামুদ আবো শীবনাদ সাজি।।
তুমি গোবিন্দ চিলারায় সেনোক বীর পতি।
অশ্ব শত্রু দলি সবে চলেকেক গতি।।"

স্বামী উপেন্দ্র চন্দ্র গুহ মহাশয়ের লেখা "কাছাড়ের ইতিবৃত্ত"ত পাওয়া যায় যে, চিলের মাথায় করি হোগ আনি শত্রুর সেনাকে আক্রমিয়ে শত্রুসৈন্য আক্রমণ করার জন্যই মহাবীরকে 'চিলারায়' উপাধি দিছিল।

মহারাজ নরনারায়ণ আর রাজা চেংলাক শুক্লধ্বজের শাসনকালটিক শ্রেষ্ঠ সাম্রাজ্যের সোনালী যুগ তুলিয়া করা

[illegible] — During Naranarayan's reign the power reached its zenith. His kingdom included practically the whole of the Koch kingdom kamrupa of the kings of Brahmapala's dynasty with the exception of the eastern portion known as Saumara which formed the ahom kingdom. Towards the west the kingdom appears to have extended beyond the Akhsamanah, the western boundary of the Koch kingdom was Tirhut. On the South-west the kingdom included the rangpur district and part of Mymensingh to the east of the river Brahmaputra which then flowed through that district. We find that till the beginning of the seventeenth century the raja of susang in Mymensingh was a vassal-chief under the Koch-Raja. On the south-east the kingdom included the whole of the dakhinkul or south bank of the Brahmaputra as far as Mayang and Dimoria including Gauhati and its neighborhood.

[illegible] — His death was great blow to his loving brother in his old age. The loss of such an able and faithful Co-adjutor was indeed irreparable. Other miseries were also in store for Naranarayan.

[illegible] ■

[illegible]—

১) [illegible]
২) [illegible]
৩) [illegible]
৪) [illegible]
৫) [illegible]

রাজবংশীর কৃষি কার্যত খনার বচনের গুরুত্ব

সুনীল চন্দ্র রায়
অধ্যাপক, [illegible] মহাবিদ্যালয়, [illegible]

জ্যোতিষ শাস্ত্র বিশারদ মহিয়সী নারী খনার বচন কৃষিতত্ত্ব নিয়া অনেক মতভেদ আছে। খনির খনার উপদেশ অনেক কোনো দ্বিমত নাই। এলাকা আসাম আর বাংলাদেশের গাঁও গ্রামে আজ পর্যন্ত খনার সেই উপদেশ মানিয়া কৃষি কার্য, আবুহাওয়া, যাত্রা শুভাশুভ, বিবাহ শুভাশুভক্ষণ ইত্যাদি মেলা কার্যর ক্ষেত্রত খনার উপদেশ মানিয়া চলা দেখা যায়।

কৃষি কার্যর উৎপাদন বাড়া একজন কৃষকের সম্পর্কে খনাই কইছে—

"খাটে খাটায় লাভের গাঁতি
তার অর্ধেক মাথায় ছাতি।
ঘরে বসে পুছে বাত।
তার ঘরে হা ভাত হা ভাত।"

অর্থাৎ, যেজন কৃষকে নিজে খাটিয়া খাটেক চাকর-নফর খাটায়, উয়ার যেত কার্যত বেশি লাভবান হয়। যেজন কৃষকে ছাতি মাথাত দিয়া খেতের কাম দেখিয়া বেড়ায় তার আধা লাভ হয়। আর যারা ঘরত বসি থাকি খালি কৃষি কার্য করিবার চায় তার ঘরত ভাত-এর অভাব দেখা যায়।

ধান, মুলা, তুলা আর পানের খেতের ক্ষেত্রত খনাই কইছে: "ষোল্ল চাষে মুলা তার অর্ধেক তুলা, তার অর্ধেক ধান, বিনা চাষে পান।" ইয়ার অর্থ হইল মুলার আবাদের জন্য জমি ষোল বার চাষ করা যায় আর তুলার আবাদের জন্য ৪/৫ বার চাষ করার দরকার হয়। পানের আবাদের জন্য কোনো চাষ দেওয়া লাগায় না।

বাতাস দিয়া খনার সূত্রত নির্দিষ্ট সময়ত ঠিক ঠিক করি গাড়িলে ধানের উৎপাদন ভালো হয়, ফসলো ভালো হয়। খনাই কইছে: "কোন পাতলা যাবার ধরি, লক্ষ্মী বসেন ঐ খাতের বাড়ি।"

ক্ষেতি বাড়ের জন্য অর্থাৎ, খেত পানির জন্য খুঁটিনাটি জল আটকে রাখিবার বায়ে মনে মনে করিয়া আনি দেখা যায়। খনার বচনত আছে—

"আগে খেতে দিবে আলি।
তারে বাইরে দিবে পানি॥
যদি না হয় ঐ পানি।
খনা বলে খাবো খানি॥"

এই প্রবাদ বচনটিয় রাজবংশী ভাষার প্রচলিত আছে—

"আগুরি খাতে আলি।
তার খায় নগদে পানি।"

আকুরি ভাতাই আর কুলাটি ভাতাইর খেতি সম্পর্কে খনার বচনত আছে—

"আষাঢ়ে চারি আশ্বিনে চারি।
ভাতাই খেতে যায় ভারি॥"

মুসুরি আর খেসারি কার্তিক শেষের আগেই খনার নির্দিষ্ট বলি বলিয়াছে—

"আশ্বিনের উনিশ, কার্তিকের উনিশ।
বাদ দিয়ে যত পারিস মসুর কলাই বুনিস।।"

সরিষার ক্ষেতের সম্পর্কে খনার দিয়া পরামর্শ হইল —

"ঘন বুনে চাপলে শো
পশ্চিমের শেষে সরিষা বো।।"

কলা, তথা, নারিকেল ধান আম কাঁঠালের বাগানের খুঁটি গাছ সম্পর্কে খনার দেওয়া পরামর্শ বাঙালী কৃষক সমাজের মাঝে অনেক কালের প্রভাব বিস্তার করিয়াছে। কলার খুঁটি গাছ সম্পর্কে খনার কথা হইল - ১) "আট হাত তিন বিঘেতে কলা লাগালে ভাতে পুড়ে। ২) কলা লাগিয়ে না কাটিলে পাত তাতেই কাপড় তাতেই ভাত।।"

"ডাক ছেড়ে বলে রাবণ, কলা লাগাবে আষাঢ় শ্রাবণ। তিন শ' ষাট ঝাড় কলা রুয়ে থাক গৃহী ঘরে শুয়ে।। কলা কাটিয়া না কাটি পাত, তাতেই কাপড় তাতেই ভাত।।"

আরেকটি ভাদ্র আর চৈত্র মাসে কলা গাছ নিয়ে খুঁটি খনার কথা রহিয়াছে

"ভাদ্র মাসে রুয়ে কলা।
সবংশে মলো রাবণ শালা।।
বিচার করে দেখ তাই, ফাল্গুন মাসেই ভাল ভাই।।"

নারিকেলের গোড়ার উইপোকা খনার না বলিয়া বাকি থাকে নাই -

"বসে খেতে নারকেল গো।
লাগাতে মাসেই দেওয়া গো।।
চৈত্র বৈশাখে দিবে নাম।
না রহিলে হবে বদনাম।।"

এমন বহু অমূল্য উপদেশ খনার বাঙালী কৃষিভিত্তিক সমাজকে আজও জ্ঞানের চর্চা-শাস্ত্রে উজ্জ্বল করিয়া রাখিয়াছে। এই নীতি এখন জ্ঞানের মাধ্যমে বাস্তবে কাজে যদি কৃষক সমাজে চাষ-আবাদ করে, তাহলে উন্নতি অনিবার্য।■

With best compliments from.....
NORTHEAST POLYPIPES LLP
~Flow of Life~
+91 9287998470
marketinghead@northeastpolypipes.com
Registered Office:Tribeni Commercial Complex, 2nd Floor, BoraService, GS Rd, Ulubari, Guwahati, Assam
Factory Addsess: Village- Alta, Kamalpur, PO- Baihata, District Kamrup, Assam, PIN- 781380
www.northeastpolypipes.com

With best compliments from.....

Jyothy labs

Regards
G. Borah
For Jyoti Labs
Amingaon, Guwhati-31

JM multiMedia
PRODHANI HOUSE: Sibesh Estate
jagamohanmultimedia@gmail.com

Jagamohan Multimedia

A HOUSE OF
ELITE MEDIA PRODUCTION

Quality Publication
& Printing Solution

Prodhani House, Sibesh Estate, Golokganj, KAC, Assam

বাংলা বিভাগ

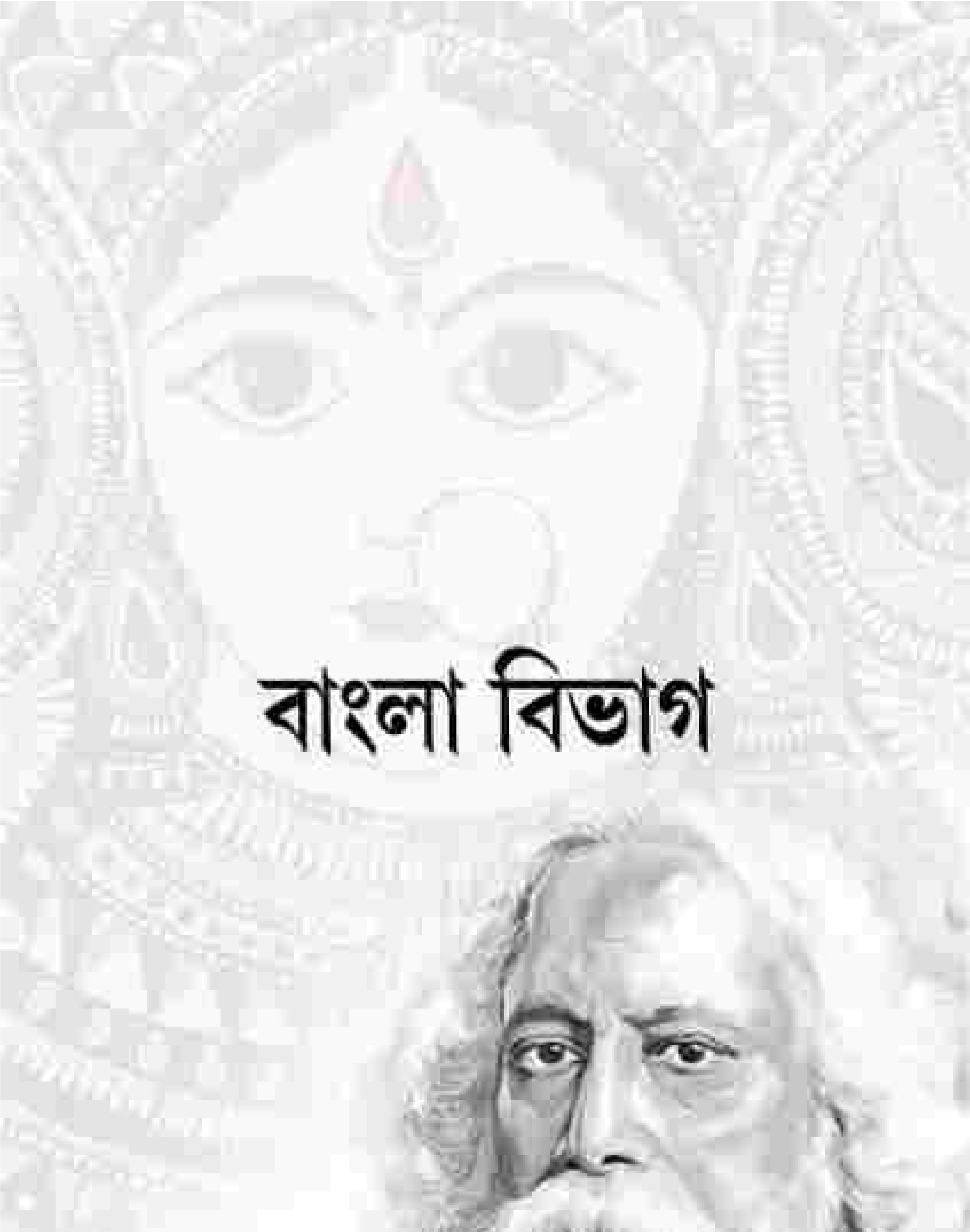

রবীন্দ্র ছোটগল্পের সংক্ষিপ্ত ধারাভাষ্য ঃ হিতবাদী থেকে সবুজ পত্র

মল্লিকা দেবনাথ
সহকারী অধ্যাপিকা, বাংলা বিভাগ
দিনহাটা মহাবিদ্যালয়, কোচবিহার

বাংলা ছোটগল্পের প্রাণপুরুষ রবীন্দ্রনাথ যে মানুষের জাগতিক সুখ দুঃখ মিলন বেদনা আশা আকাঙ্ক্ষাকে ক্ষণে ক্ষণে অনুভব করেছেন, তারই প্রকাশ তাঁর রচনায়। তাঁর ছোটগল্প আলোচনার পূর্বে তাঁর গল্পের উৎস ও পটভূমি জানা দরকার। রবীন্দ্রনাথের ছোটগল্প গুলির মূল উৎস ও পটভূমি আমাদের পরিচিত বাস্তব জীবন ক্ষেত্র থেকে গৃহীত। রবীন্দ্রনাথের প্রথম দিকের ছোটগল্পগুলির পটভূমি পল্লীগ্রাম বাংলাদেশের এক বিস্তৃত অংশকে ভিত্তি করে গড়ে উঠেছিল এবং তার কেন্দ্রবিন্দু ছিল নদী। এই পটভূমিতে অবস্থান করে রবীন্দ্রনাথের যে ছোটগল্প রচনা তা যেন কবিরই কথায় তার চিত্তে [illegible] সম্মিলিত সম্মেলন গড়ে তুলেছিল। এক সময় ঘুরে বেড়িয়েছেন পদ্মার নদীতে নদীতে, দেখেছেন বাংলার পল্লীর বিচিত্র জীবনধারা। একটু ভেবে দেখলেই বোঝা যায় যে, রবীন্দ্রনাথ যে কটি ছোট গল্প গুলো লিখেছেন তাহাদের সমস্তের [illegible] জীবনের অনি[illegible] সহজেই বর্ণন করা যায়।

মূল আলোচনায় প্রবেশের পূর্বে গল্পগুলির শ্রেণীকরণ করা প্রয়োজন। রবীন্দ্র ছোটগল্প বিচারে ক্ষেত্রে তার শ্রেণীবিভাগ নানাভাবে করা হয়েছে। এদের মধ্যে কয়েকটি উল্লেখ করা যাক — ১) চরিত্রমুখ্যতা, প্রকৃতিমুখ্যতা ও কাব্যমুখ্যতা হিসেবে গল্পগুলির শ্রেণীবিভাগ। ২) কালানুক্রমিক বিভাগ যাদের প্রকাশিত সময় মতো রবীন্দ্রনাথের বিকাশে বিবর্তন হয়েছে, এবং ছোটগল্পে তার ছায়া পড়েছে। ৩) অন্যান্য বিভাগটি অনেকাংশে কালানুক্রমিক বিভাগের তুল্য, কিন্তু এক্ষেত্রে ঠিক যথাযথ কালানুক্রমিক নয়। বিভিন্ন পত্র পত্রিকার চাহিদা অনুসারে হয়তো কালানুক্রমিকভাবেই তার গল্পগুলি রচিত হয়েছে, কিন্তু ঐ পত্র-পত্রিকার বিশেষ রুচি ও প্রকৃতি তার গল্পের চরিত্রকে নিয়ন্ত্রণ করেছে। যেমন, রবীন্দ্রনাথের ক্ষেত্রে হয়েছে হিতবাদী পর্বের ছোটগল্প, সাধনা ভারতী পর্বের ছোট গল্প, প্রবাসীপর্বের ছোটগল্প, সবুজপত্র পর্বের ছোটগল্প এবং পর্ব বিভাগের বাইরে রচিত গল্প লিপিকা এবং শেষ সপ্তকে বা শেষজীবনে রচিত গল্পগুলো চতুর্থপর্বের গল্প। এছাড়া রয়েছে নানা বৈশিষ্ট্যের শ্রেণীবিভাগ। যেমন রবীন্দ্রনাথের ছোটগল্পের বিভিন্ন বিশিষ্টতাগুলি: প্রেমিকাদের বিরহ, প্রেম, সামাজিক জীবনের সম্পর্কের বৈচিত্র, প্রকৃতিগুলির সঙ্গে মানবমনের নিগূঢ় অন্তরঙ্গ যোগ এবং অতিপ্রাকৃতের স্পর্শ। মোটের উপর নানা বিশিষ্টতাতেই গল্পগুলি বিভাগের ভিত্তিক হতে দিতে হয়েছে। এর মধ্যে যেমন রয়েছে বিশেষ বৈশিষ্ট্যযুক্ত ছোটগল্প এবং তারই সঙ্গে যুক্ত কালানুক্রমিক বৈশিষ্ট্য। এটি ডক্টর শ্রীকুমার বন্দ্যোপাধ্যায়ের অনুসৃত রীতি।

'হিতবাদী' পত্রিকায় রবীন্দ্রনাথের গল্প শুরু হলে অনেকে মনে করেন। কিন্তু তার আগেই তার ছোটগল্প লেখা যে শুরু হয়ে গেছে 'ভারতী' পত্রিকায় ও 'সাধনা'র প্রকাশে একথা অনেক সমালোচকই মনে রাখেন না। সাধারণ আলোচনায় এ দুটি গল্পে পরিণতকালের বিশিষ্টতার আত্মপ্রকাশ, কেউ বা গল্পদুটির আলোচনা সম্পূর্ণ পরিহার করেছেন। কিন্তু গল্পদুটির মধ্যে যে গল্প-রসের শাখাটি রয়েছে তা অনেক সমালোচকই লক্ষ্য করেননি। তার কি অপূর্ব বর্ণনা! এ শুধু গল্পের ঔপন্যাসিক বিশিষ্টতার পরিচায়ক নয়, তার থেকে অনেক বেশি, সমগ্র বাঙালি মানুষের অন্তরপথের মাধুর্য ফোটানো। উদাহরণ দুটি গল্প থেকে দুটি উদ্ধৃতি উল্লেখযোগ্য মনে করি। 'সে বড় বেশি দিনের কথা নহে। যেকালের অনেকদিন বলিয়া মনে হইতে পারে। কিন্তু আমার মনে হইতেছে, এই সেদিনের কথা। [illegible] দিনগুলি কিনা স্রোতের উপর ভাসিতে ভাসিতে ভাসিয়া যায়, অধিকাল বহিয়া

এইজন্যই দেখিয়াছি চিরদিন সকল বড় দীর্ঘ বলিয়া মনে হয় না। আমার নিজের ভালো মন্দের দ্বারা প্রতিদিন পাথর উপরে পড়ে, আমার প্রতিদিন পাথর উপর স্রোতের মতো ভাসিয়া যায়, বর্তমান হইয়া চিরকালের কাছেই দেখিয়াছি এইজন্য সকল বড় দীর্ঘ বলিয়া মনে হয় না। আমার নিজের ভালো মন্দের দ্বারা প্রতিদিন পাথর উপরে পড়ে, আমার প্রতিদিন পাথর উপর হইতে মুছিয়া যায় কোথাও তাহাদের ছাপ রাখিয়া যায় না। সেইজন্য, যদিও আমাকে বুড়োর মত দেখিতে হইয়াছে, আমার হৃদয় চিরকাল নবীন। গত কালের স্মৃতির শৈবালরাশি আমায় ঢাকিয়া আমার সূর্যকিরণ মারা পড়ে নাই। দৈবাৎ একটা ছিন্ন শৈবাল ভাসিয়া আসিয়া গায়ে লাগিয়া থাকে, আবার স্রোতে ভাসিয়া যায়। এই বলিয়া যে কিছু নাই এমন বলিতে পারি না। যেখানে আমার স্রোত পৌঁছায় না সেখানে আমার চিরে চিরে যে লতাগুল্ম শৈবাল জন্মিয়াছে তাহারাই আমার পুরাতনের সাক্ষী, তাহারাই পুরাতন কালকে স্নেহপাশে বাঁধিয়া চিরদিন শ্যামল মধুর, চিরদিন নূতন করিয়া রাখিয়াছে। গঙ্গা প্রতিদিন আমার কাছ হইতে এক এক ধাপ সরিয়া যাইতেছে, আমিও এক এক ধাপ করিয়া পুরাতন হইতেছি।" (ঘাটের কথা) এবং "কি রকম রৌদ্র। উঃ বাবু! এক একবার নিঃশ্বাস ফেলিতেছি, আর তপ্ত ধূলা সুনীল আকাশ ধূসর করিয়া উড়িয়া যাইতেছে। ধনী-দরিদ্র, সুখী-দুঃখী, জরা-যৌবন, হাসি-কান্না, জন্ম-মৃত্যু সমস্তই আমার উপর দিয়া একই নিঃশ্বাসে ধূলির স্রোতের মত উড়িয়া চলিয়াছে। এইজন্য পথের হাসিও নাই, কান্নাও নাই। গৃহই অতীতের জন্য শোক করে, বর্তমানের জন্য ভাবে, ভবিষ্যতের আশা পথ চাহিয়া থাকে। কিন্তু পথ প্রতি বর্তমান নিমিষের শত সহস্র নূতন অভ্যাগতকে লইয়াই ব্যস্ত। এমন স্থানে নিজের পদগৌরবের প্রতি বিশ্বাস করিয়া অত্যন্ত সদর্পে পদক্ষেপ করিয়া কে নিজের চিহ্ন চিরস্থায়ী রাখিয়া যাইতে প্রয়াস পাইতেছে। এখানকার বাতাসে যে দীর্ঘশ্বাস ফেলিয়া যাইতেছে, তুমি চলিয়া গেলে কি তাহারা তোমার পশ্চাতে পড়িয়া তোমার জন্য বিলাপ করিতে থাকিবে। নূতন অতিথিদের চোখে অশ্রু আকর্ষণ করিয়া আনিবে? বাতাসের উপরে বাতাস কি স্থায়ী হয়? না না, বৃথা চেষ্টা। আমি কিছুই পড়িয়া থাকিতে দিই নাই। হাসিও না, কান্নাও না। আমিই কেবল পড়িয়া আছি।" (রাজপথের কথা)

'হিতবাদী'তে রবীন্দ্রনাথ গল্প লিখেছিলেন মাত্র ছটি। কিন্তু এই ছটি গল্পের পরেই উত্থাপিত হয়েছিল পাঠকদের বিরূপ প্রতিক্রিয়া। আর তখনই হলো এই পর্বে রবীন্দ্রনাথের গল্পলেখার শেষ। রবীন্দ্রনাথ নাকি মনোমতো গল্প লিখতে পারেন না, অবসরের পাঠকেরা চান আরামের সাহিত্য। তার গল্পগুলিতে নাকি গ্রাম্য দোষ এবং শেষ পর্যন্ত তার গল্প শেষ হয়েও শেষ হয় না আর তারই জন্যে তার গল্পকে বলা হয় অপাঠ্য।

সম্ভবত এরই উত্তর রবীন্দ্রনাথ দিয়েছিলেন 'খাতা' গল্পে। যে গল্পটি প্রতিক হয় 'হিতবাদী'র সঙ্গে সম্পর্কচ্ছেদের সময়। এতে গোবিন্দলাল, প্যারীমোহন ও উমা এই তিনটি চরিত্রের কথা বলা হয়েছে। গোবিন্দলাল উমার দাদা ও প্যারীমোহন স্বামী। উমার খাতাটি গোবিন্দলালেরই দান। উমার শিশুমনের অকৃত্রিম আত্মপ্রকাশেই উমার খাতাটি পূর্ণ এবং উমার স্বামী সুশিক্ষিত প্যারীমোহনের হস্তগত হওয়ার পরেই যে কত বড় মূল্যহীন ও উমার স্বামী বুঝিয়ে দিয়েছে এবং তাকে বিদ্রূপ করেছে। লেখকের মত, প্যারীমোহন এর সূক্ষ্ম অনুভূতিহীন বিদ্রূপ করেই খাতাখানি কেড়ে নিয়ে যাবে তার এমন মানসিকতা কি ছিল না। রবীন্দ্রনাথের খাতার তৎকালীন পাঠকের প্রতিক্রিয়ার উত্তরে এটিই রবীন্দ্রনাথের প্রত্যুত্তর। এবং এখান থেকেই 'হিতবাদী'র সঙ্গে সম্পর্ক শেষ।

আগেই বলেছি রবীন্দ্রনাথ 'হিতবাদী'তে গল্প লিখেছিলেন সম্ভবত ছটি কারো কারো মতে সাতটি ও হতে পারে। এরমধ্যে 'দেনাপাওনা', 'রামকানাইয়ের নির্বুদ্ধিতা'য় সমকালীন সমাজের সমালোচনা, 'তারাপ্রসন্নের কীর্তি'তে সাহিত্যের সঙ্গে সংসারের অসামঞ্জস্যের ট্র্যাজেডি, 'গিন্নি'তে শৈশব স্মৃতির পরিপ্রেক্ষিতে মনস্তাত্ত্বিক তত্ত্ব এবং 'পোস্টমাস্টার' গল্পে প্রকৃতি ও জীবনের মিশ্রণে বেদনার গভীর আত্মপ্রকাশ। সাপ্তাহিক পত্রিকায় পাঠকদের সঙ্গে বিদ্যুৎ চমকের মত খানিক এসে দিশ উদ্ভাসিত সঙ্গে সঙ্গে তখনো হয়তো সম্পাদকের অথবা পাঠকদের ভালো লাগেনি, তারা চেয়েছিলেন আরো গল্প পড়তে চাই, কিন্তু গল্প আর আসে না তেমন। পাঠক বিশাল বিস্তার, উদার মন, অসামান্যের দাবি, তুলনা যাদের পাশে আর সমতুল্য প্রতিদিন বাংলার ঘুরে ঘুরে শুধু এবার 'হিতবাদী' পাঠকদের কাছে উপেক্ষিত। সম্পাদক কাগজের মতে পাঠকের না হলে কি চলে। এই পরিস্থিতিতে 'হিতবাদী'থেকে বেরিয়ে এসে 'সাধনা' পত্রিকার আত্মনিয়োগ করলেন, যার সম্পাদক ছিলেন ঠাকুরবাড়ির সুধীন্দ্রনাথ ঠাকুর। (১৮৯১-১৮৯৫খ্রী) এই ১১ বছরের মধ্যে তিনি অজস্র গল্প লেখেন। সেইসঙ্গে 'সাধনা'তেও লেখা চলল, যে 'সাধনা' পত্রিকা

[illegible]

(বিশেষভাবে মধ্যবিত্ত জীবনের, যাদের নিয়ে বাংলা চলচ্চিত্রগুলির সৃষ্টি আবর্তিত হয়) প্রকৃতি বাংলা ছবিগুলোর খুব সোজাসাপটা মানিয়ে নিয়েছে সেখানেও বিভিন্ন অনুভব আছে। কিন্তু তারা প্রাথমিক মানুষের পারস্পরিক প্রেম, আত্মীয় স্বজনের সীমাবদ্ধ সম্পর্ক, প্রকৃতির সান্নিধ্য পরিচয় আমাদের নদীনালা এবং মৃত্তিকা সমৃদ্ধ খুব ভালো প্রকৃতির মধ্যে পাওয়া যায়, তাকে নিয়েই গল্পগুলি গঠিত হয়। অর্থাৎ রোমান্টিক অনুভবে কিছু কিছু কল্পনা সমৃদ্ধি, সীমা অতিক্রমকারী পরিস্থিতির ঘটনা। তারা বাস্তবের না, কল্পনার সামগ্রী। ঋত্বিকের জীবনের সংকীর্ণ আবহের মধ্যে এই প্রথম মুক্ত বায়ু নিয়ে এসেছিলেন। অত্যন্ত সহজভাবে তাঁর ছবির মধ্যে ভালোবাসা, সামাজিক জীবনের সম্পর্ক প্রকৃতির সাথে বাস্তব মতো ভাবনাগুলো এবং অভিজ্ঞতার পরিচয় তিনি নিয়ে এসেছেন এবং অত্যন্ত সহজভাবে এই সমাজের অবক্ষয় দুর্নীতি সমস্যাগুলিকে তুলে ধরেছেন। কিন্তু বাংলা চলচ্চিত্র আলোচনায় এদের অনুপুঙ্খ পরিচয় পাওয়া যাবে, কিন্তু বর্তমানে সমাজের পরিস্থিতি আমাদের চিন্তার বাস্তব হয়েছে। ■

English Section

A manifestation of Sankardeva under Chilarai patronage.

Dr. Pratima Neogi
Ex-Head, Department of History, Chilarai College

The Kamata Kingdom emerged in the Western Kamrup probably when Sandhya, a ruler of Kamrupa nagar, moved his capital to the west to Kamatapur sometimes after 1257. Since it originated in the old seat of the Western part of it, the kingdom is also sometimes called as Kamrupa Kamata. Biswa Singha (1515-1540) was the progenitor King of the Koch dynasty of the Kamata Kingdom. He was able to unify different Bodo-Kachari tribes, replace the Bara-Bhuyans of Kamata Kingdom and established a dynasty the remnant of which still exists today.

As a protector of the country, religion and organizer, the name of Biswa Singha should have been written in golden letters in the history of East India. According to facts, the son of an ordinary village chieftain founded a very powerful Kingdom with his strength which is one of the most amazing stories in human history. He saved eastern India from Muslim invasion at a critical juncture and made possible the revival of the Aryan Hinduism. After Biswa Singha became powerful in eastern India, his subjects and the Koches abandoned the Tantric and Mlecha religious practices and embraced several forms of Hinduism and identified themselves as devout Shaktas.

The founder of Koch Kingdom Biswa Singha had eighteen queens and eighteen sons were born to the queens. Considering the skills and talents of these eighteen sons, Biswa Singha nominated his second son Malladeva or Naranarayan as the heir to the Koch throne and his brother Sukladhwaj as the prince of the Koch Kingdom. He sent the two brothers to the ashram of Brahmananda Sanyashi in Kashi, so that they could become proficient in all branches of knowledge. They were able to acquire knowledge in a very short period of time by studying grammar, literature, astrology, Sruti, Smriti, Nyaya, Mimansa, Puranas, Vedas etc.

With the accession of Naranarayan as a King and Chilarai as a general, the history of Koches entered into a brilliant chapter of military glory and cultural achievements. This illustrious rulers established the Koch sovereignty almost in the entire Northeast and thus could play an important role in the contemporary Indian political scene, particularly with regard to the Mughal policy towards Kamrupa.

A remark on Chilarai made by the late Chief Minister of Assam, Hiteswar Saikia while inaugurating the bronze statue of Chilarai, astride his horse near Chilapahar at Aminagaon, (Guwahati) in 1984, is quite significant. He said

Today when we recall him as a Mahavir (Great Warrior) we do not restrict our understanding merely about his brilliance as a warrior. The actual definition of a warrior is never confined within his ability as a soldier. The battlefield is not the sole territory to manifest the heroism of a great warrior. The greatness of such warrior is reflected at the time of peace when he reveals his ideas and ideologies to

his deep sense of commitment towards some well-defined ideology. Had it been otherwise we would have called any tyrannical war monger who would unleash unspeakable atrocities and repression as Viras (war hero). We never come across unnecessary thirst for war in the military campaigns of Naranarayan and Chilarai. Instead, we find their uncompromising commitment towards forming a united Assam.

The Koch Kings were great patrons of education and literature, music and dance, art and architecture. Their rule synchronized with the introduction of the Neo-Vaishnavite movement launched by Sankardeva and his apostle Madhavadeva. This movement, which gained great popularity among the masses within a short period of time and opened a new chapter of cultural progress in Assam, received active patronage from the Koch Kings. The Koch rule thus has a special place in the cultural history of this region.

The Neo-Vaishnavite movement in Assam was a response to the Indian Bhakti movement but it was not a mere replica of the latter nor was Sankardeva, its propagator, an apostle of any Indian Vaishnava reformer. Under the prevailing conditions in Assam, when ignorance and superstitions were widely rampant, there was no doubt, the need for rationalizing men's religious attitude. But at the same time, there was also the need for uniting the heterogeneous tribes and different communities for their harmonious living. The repeated attacks of the Turko-Afghans resulting in the conquest and inauguration of Muslim rule in Kamrupa-Kamata or the western part of the Brahmaputra valley intensified the need for inter-ethnic unity.

Sankardeva (1449-1569) well realized the need of the society. An amazing personality and a versatile genius, with a rare combination of intelligence, practical foresight, courage and organizing ability, Sankardeva first made a twelve year long pilgrimage to different holy centers of India and then initiated a faith conforming to the main principles of Bhakti. His faith was officially called *Ekasarana-Nama-Dharma* as it taught devotion to one God only through simple Nama-Kirtana or divine services in the form of community prayer. These four principles in the condensed form were Guru, Deva, Bhakta and Nama. Sankardeva's religion, marked by a sense of broad humanism and wide democratic sentiment, had a universal appeal. It did not accept any distinction of caste or creed. Thus among his fraternity of disciples there were Govinda, A Garo; Paramananda, A Miri; Narahari, An Ahom; Jayaram, A Bhutia; Chandsai, A Muslim and Damodardeva and Bhattadeva both Brahmins. Sankardeva based his teachings principally on the Bhagabata Purana, and hence his creed was also known as Bhagabati Dharma. Popularly it came to be known later as Mahapurushiya Dharma, because both Sankardeva and his chief apostle Madhavdeva were extolled to the status of Mahapurusha or saint by their disciples.

The new religion was an open revolt against the cold intellectualism of the Brahmanic philosophy and the misguided Tantricists on the other. It was therefore vehemently opposed particularly by the priestly class who feared that their occupation as Priests and the Vedic rites and ceremonies would be affected by the simple Nama Prasanga introduced by Sankardeva. Further, they also disliked Sankardev's translating the scriptures into the vernacular, thereby rendering them comprehensible to the ordinary masses over which the privileged Brahmin class had hitherto been enjoying virtual monopoly. They, therefore, lodged complaints before the Ahom King alleging that Sankardeva who was a Sudra or non-Brahmin was bringing disaster to the country by instigating the masses to abandon the time-honored Vedic rites. The King then arranged a debate between Sankardeva and the Brahmin priests in which Sankardeva very successfully challenged the latter, but the hostility of the priestly

class increased day by day. Moreover, the democratic outlook and the emphasis on community feelings soon appeared to be a threat to the Ahom monarchy whose principles of administration were based on despotism and crushing the individual liberty of the subjects. On the ground of alleged negligence of duty by Sankardeva and his disciples in elephant catching, the King ordered their arrest. Sankardeva managed his escape to the Koch Kingdom, but his son-in-law was beheaded and his favorite disciple, Madhavdeva was imprisoned.

In the Koch Kingdom also Sankardeva had to face in the beginning the challenge of the priestly class, but he ultimately won the debates. Highly impressed by Sankardeva's depth of knowledge and his saintly character, King Naranarayan not only established him as the administrative officer over the modern Barpeta region but also donated land to him to establish a Satra at Bheladonga (later known as Madhupur) near the Koch capital. Besides, Naranarayan issued a declaration permitting the free propagation of his teachings amongst his subjects. Chilarai got his initiation from the saint and became an active patron of the new creed. Following such royal patronage, people from all walks of life were attracted to the new spiritual order and within a short time, Neo-Vaishnavism became a popular religion of the people of the Koch Kingdom.

Neo-Vaishnavism had many institutional dimensions, and these exercises even today have been of tremendous influence on the cultural, social, and community life of the Assamese people. As an institution, it has two major aspects, the Satra and the Namghar. The first Satra was established by Sankardeva near his ancestral village at Bardowa in the present-day district of Nagaon. Later on, the Satras grew up at all the places where Sankardeva had his sojourns during his movements from Bardowa to Barpeta. To educate the disciples in religious doctrines and to look after the administration of the establishment, the Satras developed different ecclesiastical orders and a hierarchy of officers. The Satras were centers of learning and education and also acted as guardians of religious and moral ways of life. The Satras imparted spiritual education to the villagers through the agency of the Namgarhs. The Namgarhs thus became the centres of religious life of the villagers which promoted their intellectual and cultural activities. The Satra functionaries quite frequently used to visit the remote villages and used to organise special sessions of religious discourses and recitals in the Namghars. In expounding the scriptures, they always brought them down to practical issues with the idea of making the complex ideas of the scriptures identifiable with the everyday living of the people. The community prayers used to be held in the Namghars as well as frequent recitations and interpretations of the religious texts and performances of Bhaonas were also held to disseminate spiritual and moral education among the villagers. The Namghar, therefore, was a very useful institution teaching the villagers good conduct, ethics, moral, and even personal hygiene. Soon they became the village courts adjudicating and settling various issues including civil and criminal disputes.

The Vaishnavite movement brought significant changes to the society. Brahmanic rites, of course, continued to exist but the priesthood no longer remained the monopoly of the Brahmins. The contents of the religious texts so long confined to a select section of the society, henceforth came to be recited even by Chandals or the untouchables. The new religion turned into a crusade against caste exclusiveness and untouchability. It had deep sympathy for the lower caste and the downtrodden classes. In it, everybody, be it a Brahmin or a Chandal, was treated as equals. Sankardeva had again emphasized that even a Chandal was purged of the impurity of his caste through his firm devotion to God. The catholicity had a wide appeal among the lowly and the downtrodden, who had most willingly accepted the new faith. Further, as a result of its propagation, blood sacrifices and other Vamachara

practices associated with religion were greatly reduced. The English traveler Ralf Fitch, who visited Koch Behar during the reign of Naranarayan and Chilarai, found that people of the capital had much abhorrence of animal killing. It was again as a result of this movement that the tribes of the valley became gradually Hinduised and learned the practices of other civilization and culture. A diverse section of people were now brought under the fold of a common faith which also gave them a common lingua-franca in the form of the Assamese language and a common culture. These fostered community feelings and strengthened the bonds of social unity.

Chilarai was a true devotee of the Sankari sect based on the philosophy of Bhaktimarga. He was educated in Kashi and became familiar with various scriptures. The influence of the Sankari movement inspired him to express his scholarship. This led to the compilation of Sarvam, a commentary on Jayadeva's famous book of Bhaktimarg, *Gitagovinda*. The commentary written in Sanskrit, is a timeless testimony of his scholarship and great knowledge of scriptures and ancient texts. It has remained an outstanding contribution to the Sanskrit literature. Chilarai alias Sukladhvaj alias Sangram Singha, a great hero, wise, virtuous, scholarly, humanitarian, pious, brotherly, and a bearer of many other high ideals whose example has been a great inspiration for centuries for many.■

References:
1. D. Nath, History of the Koch Kingdom 1515-1615, Mittal Publications, Delhi, 1989.
2. Maheswar Neog, Sankardeva and His Times, LBS Publications, 2nd Edn., 2018, Guwahati.
3. Jyotiprasad Rajkhowa, Generalissimo Chilarai and His Times, Vikram Publisher, 2nd Edn, 2003, Guwahati.
4. Dwipendra Narayan Konwar, Koch Konwar Itihasha, Publisher Asom Book Trust, Guwahati, 2016.
5. Anjan Sarma, Itihase Rangini, Naranarayan Chilarai.

Walking Down Memory Lane:
My Association with Chilarai College and Golakganj

Dhiraj Choudhury
Ex Deputy Commissioner (Dhubri District)

Whenever someone mentions Golakganj, fond memories of youthful days spent in the place immediately start flashing through my mind in a kaleidoscopic manner. In the early 1980s, when I had my first stint at Golakganj, it was a sleepy little town, largely cut off from other major towns in lower Assam due to its remote location. The educational infrastructure was practically non-existent, which meant that opportunities for quality education for local students were few and far in between. Chilarai College, at that time, was still in its nascent stages of development.

Operating with merely a handful of educators and staff members, it was not unheard of in those days to see a professor of History also managing a class in English Literature. Such were the needs of the time, and scarce resources were stretched to their limits to keep the proverbial lights of the college on.

A pressing need during that time was the appointment of someone who could helm the affairs of the college's English department. I had just graduated from my Master's program in English from Gauhati University when I got a call from the Late Krishna Das (KD) Pathak, the then Assistant Settlement Officer of Golakganj, and an active member of the Governing Body of the college. He communicated to me the desire of local students to pursue higher education in English, and urged me to join the college as a lecturer in the Department of English. Inspired by the idea of serving the cause of education, I readily accepted his proposal and made the move from my hometown of Abhayapuri to Golakganj.

They say that it is always the people who make a place what it is. These words couldn't be truer for the warm community of people I found in Golakganj. After moving to the town, I was faced with the issue of accommodation, or lack of it. The college did not have a building of its own, and classes would be conducted from the premises of the Basic Training Centre (BTC) complex.

Staff quarters were therefore a distant dream. However, what the college lacked in infrastructure was more than made up for by the vision of the college's stalwarts, and determination of the general community to see the college succeed. With the initiative of the Late KD Pathak, arrangements for my stay were made in the quarters of the local veterinary doctor, Dr. Bhupen Hazarika (not to be confused with the legendary singer). The magnanimous doctor refused to charge me any rent, in acknowledgment of my service to the college and students. I was struck by the sense of possibility and spirit of service that pervaded the environment. This enthusiasm and desire to do a noble job for society was most palpable amongst the staff members of the college. The Principal-in-charge at the time, Prof. Girin Goswami, was also serving as full-time faculty at B.N College in Dhubri. His workload notwithstanding Prof. Goswami would efficiently divide his time between the

two institutions, and worked tirelessly to lead the team at Chilarai College. Speaking of the team, names such as the Late Biren Pradhani, Late Janu Saha, Abdulla Biswas, Naushad Jaman, Dr. Dwijen Bhakat, Protima Neogi, Nupur Sanyal, Kaberi Mukerjee, and Hemlata Kakati never fail to bring a smile to my face. Memories of the time I spent with them as a colleague as well as a good friend still warm my heart. We were all bound by the shared vision of delivering the highest quality of education to our students. Although none of us were paid enough compared to lecturers in a regular college, nobody let that difference in pay affect their work, or commitment towards making their students and the college succeed. It would be remiss of me to not acknowledge the support of members of the clerical staff such as the Late Sibu Sarkar, Late Chhaniram Ray, and Late Nikhil Saha, and members of the fourth grade staff such as Saso Ray, and Naren Ray, who kept the administrative machinery of the college functioning ever so smoothly.

Like all good things in life, my time at Chilarai College also came to an end after a year or so of teaching. When I was leaving Golakganj to join the Assam Civil Services, the college was yet to be brought under the Government of Assam's deficit scheme. Therefore, I did not have the opportunity to see it move to its current and permanent home. But perhaps it is my love for Golakganj and its people that brought me back to the town in 1988 as the Sub Deputy Collector of Golakganj Revenue Circle. The college had just moved to a building of its own, with construction of classrooms and offices undergoing in full swing. At that time, I could see the vision of the founders of the college slowly coming to fruition. In 2016, I had yet another opportunity to be associated with the college, this time in the capacity of Deputy Commissioner of Dhubri, when I was invited to speak at an event. As I sat on the dais, observing my physical surroundings, the enthusiasm of staff members, and the joy of students, my heart swelled with pride to see the institution achieve pride of place in the higher education landscape of Dhubri district.

We all know that education is the most powerful means for bringing about a positive change in society. Chilarai College has been that agent of change for Golakganj and its surrounding areas for 50 years now. From operating out of borrowed premises of the BTC complex to celebrating its golden jubilee, the college has come a very long way. The vision of its founding members has been realized over the years through the steely determination, dogged hard work, and never ending commitment of the teaching community, staff, and students. I am certain that in the years to come, the college will achieve many more milestones and will continue to fulfill its duty of shaping young minds and society. I wish the Chilarai College community a glorious future ahead. ■

Chilarai College: The Emotion

Topu Choudhury
Assistant Professor
Department of Political Science

Life is like a roller coaster, full of twists and turns, ups and downs and full of surprises. But when life's journey is smooth, life is beautiful. My teaching life in Chilarai College is just as exciting where we experience ups and downs like being on a roller coaster ride.

Chilarai College is one of the premier institutions of higher education located in the extreme western part of Assam. Chilarai College was established on 20th January 1973 situated in Gobikganj, Dhubri, Assam, affiliated to Gauhati University, Guwahati. It gives me immense pleasure to mention that the college is going to celebrate its Golden Jubilee.

I have joined the college as a lecturer in the department of Political Science on 22nd December 2008, though never dreamt of to be a teacher that too in a college. Dr. Santosh Kumar Sarkar Sir (the then Principal of the college) had already arranged a two room rented house for me. But I had to share the house with Dr. Arup Sarma who had joined the college exactly two months before me i.e. on 22nd October 2008 in the department of English. Very amicably both of us shared the house for 6 years. We are fortunate enough to have Dr. Bharat Bhusan Mohanty Sir (present Principal of the college) as our neighbor. We had an adjacent door between the two parts which happened to be opened every time. Mohanty Sir was very kind to both of us and treated us as his younger brothers.

Prof. Abdullah Biswas was the Head of the Department when I joined the college. He was very dynamic personality and I must say that he is a master in Political Science. I have learnt a lot of things from him. In fact, he taught me the art of teaching. I could have learned more from Biswas Sir, but he retired on 2010 leaving me alone in the department. I got frightened and a little bit nervous as I had to bear the burden of headship in my very early days. Then came the courageous hand of Sarkar Sir on my shoulder. Sir assured me to provide all kinds of help and necessary advices for the smooth running of the department.

Till today, I am trying to run the department keeping in mind the legacies of Sarkar Sir and Biswas Sir.

At my very young days I was appointed as the Assistant Officer-in- Charge (AOC) of HS and TDC examinations in 2011 and Assistant Election Commissioner (AEC) for Students' Union Election in the same year. I take the opportunity to mention proudly that Prof. Nitai Chandra Roy Sir and Prof. Tarani Kanta Biswas Sir taught me the roles and functions of AOC and AEC. I offer my heartfelt thanks to both of them for extending their helping hand.

I also take the opportunity to mention here that the department of Political Science now holds the maximum number of Major and Honours students in the college. Being a teacher, I tried and have been trying to teach the students their prescribed syllabus and also support them to do their

best in thinking and practice. All the teachers of the college encourage the full participation of students, promote mutual understanding and cultivate shared responsibility among students- which can be considered as the Unique Distinctiveness of the College. My departmental colleagues Prince Zakir Abdullah, Deepshikha Bhattacharyya, Madhabi Rabidas and Dipsikha Roy have left no stone unturned to make the department one of the best in the college. Consequently, the department has been successful to produce quality students continuously.

Chilarai College has showered on me many things that I would have never been able to get. After joining the college I have come across many noble personalities, great teachers, well wishers, very good friends cum colleagues and of course many adorable students (the list is too long to mention). What I am today, what I have achieved today – is possible only because of "The Chilarai College".

In the last, I convey my deep gratitude to Chilarai College which has been the sole source of bread and butter of mine and my family and I offer my assurance and commitment to work hard for the all round development of the college till my last breathe. ■

THANK YOU CHILARAI COLLEGE

GOLDEN MEMORIES OF OLDEN DAYS

Nupur Sanyal Mukharjee
Ex-Lecturer in the Department of Philosophy
Chilarai College, Golakganj

I am, now knocking on the doors of my memory to look backward for those days which I spent in Chilarai College, Golakganj, Dhubri, Assam. Dr. Umesh Das requested me to write some lines about my feelings for the College on the occasion of the Golden Jubilee Celebration of the College.

I joined Chilarai College on 2nd February, 1984 and served the institution for five years and had to leave on 2nd February 1989 for personal reasons. I can remember the day when my friend Prof. Kaberi Mukherjee (Chakraborty) informed me that a lecturer, in the Department of Philosophy was required for Chilarai College. Kaberi was then the lecturer in the Department of Education. I wrote an application for the post of lecturer in Philosophy. Kaberi took charge of that application and submitted it to the Principal. At that time Prof. Girindra Nath Goswami was the Principal of Chilarai College. Prof Girindra Nath Goswami was also my respected teacher as I was his student at Bholanath College, Dhubri. The Secretary of the Governing Body of Chilarai College was Mr. Hazarika at that time (I can't remember his first name now). Kaberi brought me the appointment letter the very next day. Then I joined Chilarai College and started my service there.

At that time, Chilarai College had no building of its own. Afterwards, the new building was constructed and the college was shifted there. We and all the staff of the college felt very much delighted. The new campus was very beautiful with green fields and a lovely Assam-type building. On the entrance, the statue of Bishwa Mahabeer Chilarai on horseback shone which made us recall the ballads of the valour and glory of this greatest hero and warrior of the Koch kingdom of the 16th century.

We, the teachers and the staff of the Chilarai college were just like a family. The relationship among the colleagues, both teaching and non-teaching was very much cordial. As far as my memory goes, I can remember that we were twelve teachers in the college at that time. Biswas da (Mr. Abdullah Biswas) and Birenda (the Late Birendra Chandra Prodhani) in the Department of Political Science, Dr. Dwijendra Nath Bhakat and Mr Pranab Kumar Sharma (Who is no more with us now) in the Department of Assamese, Mr. Dhiraj Choudhury in the department of English. Mr. Jatindra Nath Saha (who has also passed away) and Dr. Pratima Neogi in the Department of History, Smt. Hemalata Kakati (who also acted as the Principal-in-charge) and Smt. Arundhoti Nath in the Department of Economics, Smt. Kaberi Chakraborty in the Department of Education and Mr. Santosh Kumar Sarkar and myself were in the Department of Philosophy. Mr. Mahesh Chandra Sinha of the Department of Bengali came afterward. The office staff as far as I can recollect - Chhamda (Mr. Chham Ram Roy) the Head Clerk, Mr. Nikhil Saha the accountant, Mr. Tarani Roy and Shashadhar Roy, the office attendants. Mr. Shibu Sarkar was in charge of the library. We were a happy family and enjoyed a lot during my service period at Chilarai College.

I remember the Annual functions of this college such as sports and cultural programmes. The teachers and the students organized those functions in cooperation with each other. The teacher-student relationship was also very sincere and cordial. I can remember the names of some of my ex-students such as Dr. Jyotirmoy Pradhani who is a bright star of Chilarai College, Sanjiv Kumar Roy, who is now the lecturer in Philosophy of Chilarai College. He is very diligent, energetic and enthusiastic. I can remember also Sikha Saha. I cannot recollect the names of most of the students. But I still have a mental picture, which is cherished always. In 1989, I had to leave Dhubri and I had to leave Chilarai College also. When I left this college, then the principal was Prof. Shaileshwar Goswami, who was also from Bhola Nath College and who was one of my respected sirs.

I visited Chilarai College in 2010 to attend and participate the UGC-sponsored National Seminar on "The Study of Indian folklore: An Interdisciplinary Study of North-Eastern Folk Tradition." The seminar was for two days which held on the 3rd and 4th of September, 2010 and was organized by the College in collaboration with the Academic Council of Chilarai College. That was a very wonderful experience for me, as, after so many years, I came in contact with my friends and colleagues from this college and felt, as if, I had come to my paternal house. At that time the principal was Prof. Santosh Kumar Sarkar.

Now, when I see the photographs of Chilarai in the pages of Google, I feel much joy and proud. Now the college has a huge beautiful two-storied building. The college has also come up with so many facilities for the students also. It has developed so much and it makes me feel very proud that once upon a time I also served Chilarai College. My heartfelt prayer is that the college maintains this development and makes more progress in the future. The students of this locality should be benefited more and more as days go by.■

VICTORY TO CHILARAI COLLEGE

A Heavy Toll

Pradip Acharya

The latest instigator of patriotism or national separatism, call it what you will, is nothing other than the Internet. Internet printouts detail Narayani mudras, the coins of various denominations minted by Naranarayan during the 16th century. Unlike Borghes' fictive representation, these coins have two sides, one side favours the Maithili script and the other retains the state script of the ch kingdom, Assamese. Naranarayan had minted fifty thousand coins annually, and the number matched what Akbar had minted. The borders of the kingdom must have included at least parts of Mithila.

These simple facts of history were dispassionately revealed by Dr Dipankar Banerjee of Gauhati University at a seminar celebrating the 25th year of Chilarai College, Golakganj. Dr Banerjee's erudite presentation was applauded by one and all but what was interesting to note was the nostalgic euphoria it evoked in the predominatingly Rajbonshi audience about the erstwhile Kamata kingdom. The lecture hall was packed almost entirely by the young students of the college who showed exemplary patience in sitting through the nearly three hour long seminar on the Re-writing the history of Naranarayan and Chilarai in the Dominant Discourse of History. They also actively and intelligently participated in the deliberations.

The college is lucky in their young, active and thoroughly capable principal, Mr Santosh Kr Sarkar and his philosophic calm betrays his training in the discipline. They have a dedicated band of teachers who are really looked up to and admired by the students. Dr D N Bhakat who belongs to that clan of Rajbonshis who had embraced Vaishnavism in the distant past, is an expert on Rajbonshi mores and folkways and has published extensively on diverse aspects of Rajbonshi life and living. You can catalogue the different sets of identification which constitute the social being of the Koches from his works. These are, unfortunately, superseded in nationalistic calls or aspirations which are gaining in momentum. Golakganj is a place of surprises where the local legislator Mr Alauddin Sarkar, a converted Rajbonshi, also doubles up as a lyricist.

He has published a collection, Lyrics of a Lost Soul in Assamese. The place is nearly inaccessible and the State Transport Corporation has readily and gaily suspended bus services to the area. I had to board a private bus heading towards Coochbehar. It is about three hundred kilometres from Guwahati but it took me all of twelve hours to reach my destination. It really takes a heavy toll of one's patience and endurance. The conductor was least bothered about anything and did not even care to tell me to get down at a point which he had mysteriously referred to as 'toolget' and took me well into Bengal to Toofanganj from where I had to take another bus back to the place I had to get down at. It was an hour and a half journey back.

The mystery was easily solved as it turned out to be 'toll gate' where road tolls and irregular dues were extracted by the cops. I had to take another bus from there to Golakganj and finally a rickshaw took me to the college where at 7-30 in the evening, the principal and a few students were giving finishing touches to the arrangements for the silver jubilee celebrations beginning the next day, i.e., the 1st of December. B B Mohanty of the department of English was already waiting for me at

the Inspection Bungalow which was reserved by the college authority for the likes of me. Mr Mohanty, a tall, athletic fellow who is a straight and reliable bet, only added to my cup of surprise. In this far flung and inaccessible place, he is engaged in research on Edward W Said's concept of representation and culture.

Even in Golakganj, Mohanty has found his utopian space. Jyotirmoy Prodhani and S Mondal are the other teachers of English. Jyotirmoy, a favourite student of mine, comes from an upwardly mobile illustrious Rajbonshi family of socio-cultural and political activists. He is working on Sam Shepard and seeks to highlight the alienation of the creator in today's America. No meet is complete in this area without the lucid, vigorous and witty presence of Prof GS Pandey, the principal of P B College of Gauripur. He had already extracted an assurance from Jyotirmoy that he would come only if he was allotted an "un-questionable role". Consequently, he was the moderator. Sarat Ch Sinha, ex-chief minister of Assam, in an erudite rejoinder, underlined the secularism prevalent in Naranarayan's court and kingdom and said how it attracted Sankaradeva and Madhavdeva. He also presented Chilarai as a philosopher general who was an imaginative military strategist and a scholar to boot. He had annotated Joy Deva's *Gita Govinda*.

Mr Sinha is a politician of the old school, straight, clear-headed and dedicated. The theme of the seminar was originally suggested by him. This is relevant considering the growing self-awareness among the Rajbonshis.

The drive to Satrasal with Jyotirmoy and Mohanty was a much needed escape from high brow academicism into quiet and old Vaishnava resort. The Satra is really old and Sankradeva is reputed to have stayed here way back in the 16th century. This was also the place where Chilarai's wedding was solemnised. Hardly a kilometre away from the Satra is the barbed wire fencing of the Indo-Bangladesh border, complete with watch towers and BSF outposts. The gate is opened at a fixed hour in the morning to let in Indian farmers who are let out again sometime in the afternoon. They are free to do they want in their fields. But they cannot come when they want to. It was at Satrasal that countered wailings to the tune of "From shackles set free in our Kamata country".

On Visit to Chilarai College Silver Jubilee Seminar in 1998 ■

(Published in The Northeast Daily, 7 December 1998)

A Tale of Two Teachers: A Reflection on Enduring Mentorship in My Academic Odyssey

Dr Surajit Ray
Assistant Professor and Head, Department of English
Pandit Deendayal Upadhyaya Adarsha Mahavidyalaya, Eraligool, Karimganj, Assam

As we gather to celebrate the golden jubilee of our alma mater, Chilarai College, my heart brims with gratitude for the visionaries who had laid the foundation for this esteemed institution. Today, as a proud alumnus, I owe a debt of gratitude to these architects who had planted the seeds that have blossomed into the vibrant tree of knowledge we know as Chilarai College. The completion of the 50 golden years is not just a milestone in years but a commitment for the passionate endeavours and achievements of future.

While I reflect today on the mosaic of my academic voyage as a member of the first batch (of students) of the Department of English at Chilarai College, I am drawn to two of my college teachers. They not only helped me understand the English language and literature but shaped the trajectory of my academic journey. They are none other than Bharat Bhusan Mohanty and Jyotirmoy Prodhani, who are popularly known as Mohanty Sir and Raja Sir, respectively. Their influence reverberating through the passages of time, reminds me that the love for English, once ignited, is a flame that continues to burn brightly, lighting the way for generations to come.

Back in 1993, when I was just a student of class IX at Kachakhana HS School, my elder brother, a first year student at Chilarai College, couldn't stop talking about Mohanty Sir and Raja Sir. According to him, the college had been blessed with two amazing teachers, both possessing an arsenal of knowledge and an unparalleled fluency in English. While Mohanty Sir, as my brother described, was resourceful; Raja Sir, a post-graduate from Pune University, was very fluent in English, who fascinated many students like my brother. It is the narrative about Raja Sir that propelled me towards Pune University, leaving an indelible mark on my academic path.

For the first time, I heard the names of Pune and Pune University from my brother and came to know that one could do MA in English. Slowly, a dream started brewing - a dream to do MA in English from Pune University, and then MPhil and PhD from the EFL University. The dream had materialized. But amidst the success, a question lingered - how fluent had I become? Though the extent of my fluency may remain a subjective evaluation, the journey from a small classroom in Kachakhana HS School to the lecture halls of Pune University and EFL University has been a testament to the transformative power of inspiration and the profound impact of the two exceptional guides. Once I had undertaken an academic adventure while I was a mere student of HS Second Year. It was in the month of November, 1996. I absented myself from the regular classes at Kachakhana HS

School and bicycled 10 kms to reach Chilarai College with some of my friends. The objective was to attend Raja Sir's English class. He entered the class with a few newspapers and magazines in his hands. I was in apprehension of being driven out of the class since I was not a student of the college, on the other hand, I had strong interest and curiosity to attend Raja Sir's class. After the Roll call, he started to dictate an essay on "The Atlanta Olympic, 1996". The way he presented the essay, I was captivated with his vocabulary and sentence constructions he dictated. I found exactly of what my brother had told me about him three years back. I really enjoyed the class.

As I look back to those remarkable years of 1993 and 1996 during my school days at Kachakhana HS School, I do realize that the influence of Mohanty Sir and Raja Sir was not confined to the classrooms of Chilarai College alone. Their ripple effect transcended time and space, reaching me miles away from Chilarai College through the vivid narratives of my brother.

Similar to how Ekalavya crafted a clay image of Dronacharya and devotedly worshiped it as if it were his actual Guru, diligently practicing weapons before it, I, too, looked up to Mohanty Sir and Raja Sir as my mentors of English. Even before becoming their direct student at Chilarai College, the influence of these two teachers inspired me to set academic goals for my journey.

In 1997, after finishing my HS Final Examination, I was compelled to enrol at BN College because Chilarai College didn't offer English as a major subject back then. I had really a strong interest to study at Chilarai College. However, while I was at BN College, I discovered that Chilarai College had started offering English as a major subject. Excited, I rushed home and talked to my parents about my desire to switch. After explaining my situation to Raja Sir at the college, he kindly took charge of my admission. Since that day, my association with Chilarai College has been going strong without a hitch.

Back in 1998, when I was studying in TDC Part I, I have a vivid memory of Raja Sir conducting a class on report writing. To make the concept crystal clear, he brought in a copy of the English daily, *The Assam Tribune*, and practically demonstrated what report writing is and how it's done. As part of a hands-on learning activity, he assigned us the task of writing a report on the poor road conditions right there in the class. To my surprise, Sir appreciated my report and even read it aloud to the class. His appreciation fuelled my enthusiasm to dive deeper into the art of report writing.

Even today, I do realize there's still a lot to learn from Raja Sir, and I keep learning by reading his academic writings and checking out his posts on social media. The way he chooses his words and structures his sentences continues to captivate me. I make it a point to jot down his impressive vocabulary and sentence constructions in a separate notebook, and I actively incorporate them into my own writing. I recall hearing from another teacher that Raja possesses a commendable command over the English language.

Mohanty Sir, the then Head of the Department of English, has been a significant figure throughout my journey of higher education. He consistently encouraged me to pursue further studies. After completing my post-graduation, he would often advise, "Sumit, head to CIEFL, Hyderabad, an institute with a difference. Take a course there, and you'll re-discover yourself." While I didn't mention it to him, after finishing my MA from Pune University, it wasn't feasible for my family to support me at the CIEFL, Hyderabad again. However, I later found my way to CIEFL (now EFL University), not in Hyderabad but at the Shillong Campus, where I pursued my MPhil and PhD.

During my PhD, I thought Mohanty Sir would no longer push me to study further this time. To my surprise, that wasn't the case. One day, with his usual motivating and persuasive tone, he suggested,

"Surajit, why take a foreign language course while you're doing your research at EFL University? It'll be an extra embellishment for you." "Yes, Sir", I replied without any hesitation. Consequently, I enrolled myself at the university for the COP (Certificate of Proficiency) in French.

While we were at Chilarai College, Mohanty Sir always told us in the class, "Go through the original text. Enjoy reading. I know you can". He was very motivating and inspiring for us all. His English was simple and easy so as to be understood by average students like me. His classes encouraged me to start speaking English. If we ever had failed to understand his English in the class, his body language – his gesticulation of his hands and head helped us get the meaning. Simplifying complex ideas/topics in the class was one of distinctive qualities.

It will be not right to say that only Mohanty Sir and Raja Sir were instrumental in advancing my academic career for what I am today. All of my teachers of this college have left an indelible imprint on me and contributed to my success in all possible ways.

The college notice board and the articles written by my teachers published in the *Chilarian* (the annual college magazine) were also valuable English learning resources for me. The notice board, the hub of information and announcements, was not just a communication channel but a silent mentor for me. I not only picked up the skill of writing notices but also improved my sentence constructions and vocabulary by reading them.

As we conclude this journey down the memory lane, celebrating 50 amazing years of Chilarai College, I am reminded that our gratitude is not just a tribute to the past but a promise to the future. The echoes of laughter in the classrooms, the hushed tones of secrets shared in the corridors, and the profound lessons learned within these walls—all of these are engraved in the collective memory of each alumna and alumnus. It's a testament to the enduring spirit of this institution.

To the faculty who shaped our minds, the friends who shaped our hearts, and the founders who shaped our destiny—thank you ! Your legacy lives on in every achievement, every lesson learned, and every life touched by the Chilarai College experience. ■

Women's Education for Long-Term Economic Benefits: A study

Buli Barman
Assistant professor, Department of Management Studies
Chilarai College, Golakganj

Women education is important for the development of a country. A country can only develop if its women are educated. Educated women can play an important role in the development of their families. Nowadays, the importance of women's education is growing day by day. It is not only important to educate girls and women, but also it is necessary to provide them with basic facilities. In many countries, especially in developing countries, the literacy rate of women is low as compared to men. The main reason behind this illiteracy rate among women is the lack of proper resources. The situation of women's education in India is not very good. This paper is an attempt to study the status of women's education and their cooperation for developing economic growth of a country.

In the pursuit of global economic development, investing in women's education is proving to be a powerful catalyst for change. The transformative impact of women's education goes far beyond individual empowerment; it ripples out to communities, societies and the entire nation. At the heart of any thriving economy is its human capital. By investing in the education of women, nations tap into a vast reservoir of untapped potential. Educated women bring diverse skills, critical thinking and innovative perspectives to the workplace, increasing overall productivity. Nowadays, the importance of women's education is growing day by day. It is not only important to educate girls and women, but also it is necessary to provide them with basic facilities. In many countries, especially in developing countries, the literacy rate of women is low as compared to men. The main reason behind this illiteracy rate among women is the lack of proper resources. Women's Education In India as well as the situation of women's education is not very good. According to the 2011 census, the literacy rate of Indian women was 64.6%. This number is quite low as compared to the literacy rate of men, which is 80.9%.

There are Many Reasons behind the Importance of Women Education. Some of these Reasons are as Follows: 1. Women education is important for the development of a country. A country can only develop if its women are educated. 2. Educated women can play an important role in the development of their families. 3. Educated women are less likely to get married at an early age. 4. Educated women can contribute to the economic development of their countries. 5. Women education is necessary for the empowerment of women. 6. Educated women can raise awareness about various social issues. 7. Educated women can act as role models for the younger generation. Besides that, there are some important sides regarding women's education which is more beneficial for developing economic growth of a country. These are discussed below.

1. Labour force participation and economic growth : Education gives women the tools to actively participate in the labor market. If more women are in employment, economic output increases

accordingly. This increase in productivity not only contributes to the GDP growth, but also promotes a more dynamic and resilient economy.

2. Break the cycle of poverty : Education is a powerful weapon against poverty. When women are educated, they are better able to secure better-paying jobs and break the chains of intergenerational poverty. The economic benefits extend beyond the individual and positively impact families and communities.

3. Fertility rates and population dynamics: Educated women are making informed family planning decisions, resulting in lower fertility rates. This demographic shift has a profound economic impact, allowing for a more strategic allocation of resources and a higher quality of life for everyone.

4. Healthier populations: Education is the gateway to better health outcomes. Educated women tend to make better health decisions for themselves and their families, leading to lower healthcare costs and a healthier, more resilient population. Healthy citizens are critical to sustainable economic development.

5. Gender equality and social stability: Investing in women's education is an important step towards gender equality. When women have equal access to education, social norms develop that promote social stability and harmony. Gender-equitable policies contribute to a fairer distribution of resources and opportunities.

6. Entrepreneurship and innovation: Education unleashes creativity and entrepreneurship. When women are educated, they are more likely to engage in entrepreneurial activities, thus promoting innovation and economic growth. The emergence of women-led businesses becomes a powerful force in diversifying the economy.

7. Global competitiveness: In the age of the knowledge economy, nations with a well-educated female workforce have a competitive advantage. The ability to adapt to technological advances and navigate a rapidly evolving global landscape is enhanced by a skilled and diverse workforce.

From the above mention discussion, we may say that Investing in women's education is not just a philanthropic endeavored, but a strategic imperative for nations seeking sustainable economic development. The benefits span generations and create a positive feedback loop of progress. In addressing the complex challenges of the 21st century, recognizing and eliminating the gender gap in education is not only a matter of social justice, but also a fundamental factor for economic prosperity on a global scale. Women education is very important for the development of a country. It is necessary to provide girls and women with proper resources so that they can get educated. Girls and women have the potential to contribute to the economic development of their countries. They can also play an important role in the development of their families. Therefore, it is necessary to pay more attention to women education.■

References:

1. Ali, Tazeen S.; Krantz, Gunilla; Morgan, Ingrid et al. Global Health Action, 2011, 4:7448, doi: 10.3402/gha.v4i0.7448.

2. Chaudhry, Hafeez-ur-Rehman; Naz, Arab. Indian Journal of Health and Wellbeing, 2011, 2(1), 250-268.

3. Ghosh, Sukumar and Sikdar, Deb Prasad. (2014). Impact of mass literacy programme among the children (9-14 years) of tribal belt of Sundarban area. Indian Journal of Adult Education, 61(4)

4. Kar Jyotirmayee (2012). Promoting girl's schooling in Orissa. Dept of Analytical & Applied.

5. Plan India, New Delhi. (2000). Why are children out of school?: A summary of the study 'Participatory approach to identify reasons for exclusion among out of school children' conducted in 4 states of India. New Delhi: P1. 20 p.

6. Sudhakar, C., Umamohan and Suguna kumari, R. (2010). Universalization of girls education: community participation. Journal of Education and Social Change, 12(4):14-17.

7. Tadappanavar, A.V. (2013). Factors influencing elementary schools. Social Welfare. 48(10): 10-14.

8. Mishra, R.c. Woman's Education. APH publishing corporation 4435-36/7, Ansari road daryaganj, New Delhi-110002. Year-2009.

9. Agrawal, S.p & Aggarwal, J.c. Woman's education in India. Concept publishing company, New Delhi-110059. year-1994. ISBN-8170223180, 9788170223184

10. Rawat, Hemant, Woman and Education, Publisher: Sports Publication; 2011th edition (1 January 2011). ASIN: B00BO4J5Z6.

Chilarai College: My Reminiscences

Dr. Sibasish Chatterjee

"Life is a series of natural and spontaneous changes. Don't resist them - that only creates sorrow. Let reality be reality. Let things flow naturally forward in whatever way they like." Lao Tzu

(Founder of Taoism)

"Life is all memory except the moment that pass by us or rather we pass it casually or doing something worth it or nothing at all. Who observed thus ? Tennessee Williams ? I am not that sure. Memory plays tricks all the time." But as the night falls, remembrances do come... catch me, overcome me and even unnerve me, specially of those days I had a chance to work in Chilaray College. The Department of English with a spacious 'Major Room'. I remember taking classes with bright students all around. The room was arranged that way. The credit of discovering the idea of a enormous 'Major Room', as far as I know, goes to the English department of Chilarai College. Dr. Bharat Bhusan Mohanty, now Principal, was the HOD then. A truly dedicated teacher who knew his responsibilities well. Dr. Jyotirmoy Prodhani, now HOD, Department of English, NEHU, used to adorn the department with his massive presence at that time. He was very dynamic and happy-go-lucky kind of person. One more thing that I noticed was his carefree nature. Moreover, he was a well-read man who knew how to hide his profuse erudition below the surface. But the tip of the iceberg was enough to tell the whole story.

As for me, "It was the best of times, it was the worst of times". Like a rolling marble ball, I reached the threshold of the glorious institution one day and fortunately enough found the door open. Dr. Santosh Sarkar, one of the magnanimous personalities I have ever seen among the college principals those days, requested me to join the very next day as a Part-timer and accordingly I joined the department of English. The department of English was probably short of lecturers at that time and I was fortunate enough to fit in. Dr. Mohanty and Dr. Jyotirmoy Prodhani warmly received me and accepted me as a new member of the department and their intimate, affectionate behaviour was matchless. Dr. Mohanty was a great teacher himself but never made a show of his learning and I gracefully grabbed the opportunity as usual to learn rare life lessons from him which were never taught in my school. I have been through innumerable ups and downs in my life and in those years, the pathways ahead always seemed rather dark. I was almost broke at the time and my life was a total mess. But the gloom slowly began to drag me towards something higher, something inexplicable. I knew for sure that I needed sunshine very badly. The Moon with silvery beams played with the gigantic waves that were carrying me away. I never laid open my dreary, dusky interior before anybody, but Dr. Mohanty and Dr. Jyotirmoy Prodhani, both treasure troves of knowledge and fun, probably understood and undoubtedly their simple presence were enough to dispel all darkness, emotional or

otherwise. Often we had discussions on serious issues, but most of the time, it ended up in a light vein. It was all fun, the playway kind of sharing things, most grave and serious otherwise. I still consider Dr. Mohanty and Dr. Prodhani my mentors shaping my life in many ways. One fine afternoon, as we were about to sip our raw tea in the small canteen standing near the entrance, Dr. Mohanty looked straight into my eyes and said, "Mr. Chatterjee, I have one request. Please, don't call me "Sir". Just call me by my name or just call me 'Mohanti'." Dr. Prodhani also supported the idea. But that put me in a sort of dilemma. It was really difficult for me to digest. But that incident also taught me a great lesson. Suppress your ego, suppress your ego. Indian spiritual masters cried a thousand times. All our scriptures are witness to this. But who listens? Knowledge mellows you down. I looked up surprised and I learnt how to overcome one's innermost passions as and when they surface. I found not a single trace of ego in these two luminaries of Chilaray College.

Dr. Runumi Chakraborty also joined the Assamese Department of the same college as a Part-time teacher. Both of us were regular teachers of Halakura College at the time. However at some later date, we tied the nuptial knot. Dr. Mohanty used to advise me at times, I still remember, how marriage could trigger huge changes, even effect great transformation in a man's life. Obviously, I followed his advice in toto and that really worked miracles. Both the mentors of my life did attend my marriage party riding, as far as I can recall, a scooter. There were other teachers, all retired now, Mr. Saha (Economics), Dr. Dwijendra Nath Bhakat, Mr. Narayan , Mr. Abdullah Biswas, Kakati Ma'am, Neogi Ma'am, Mukherjee Ma'am, to name a few. The 'Teachers' Common Room' used to throb with life always. Mr. Saha, even after taking long strenuous classes, never forgot to crack some jokes in his inimitable Rajbanshi style. It seemed as if he had an inexhaustible fund of not only jokes, but anecdotes and stories as well. He was a great fun-loving person. I also remember the ever-smiling face of Abdullah Biswas Sir. He was also a very jovial person among the teaching staff of the college. He once jokingly told me, "Chatterjee, mor jibontat kono nai, khali dhoka diya khara kori rakhisong" meaning, his life only rested on some external support, it would surely fall at any moment if that support was removed. But he did not look serious at all while giving vent to the dilemma of his life. He still retained a lovely smile on his face. Dr Dwijendra Nath Bhakat, one of the most learned scholar-researchers of Assam, would pick up a learned topic and the discussion that followed was always interesting. It was a kind of warming up for many future researchers of the college. We, the youngsters, looked up to him as a father-figure in the sphere of research activity. Mukherjee ma'am, Kakati Ma'am, Neogi Ma'am were the lady teachers the college could boast of. Mukherjee Ma'am entered the common room smiling as usual, exchanging greetings with everyone. She was a broad-hearted and benevolent lady, dignity incarnate. She walked with slow pace, as if on her tiptoes. But as she was amicable and hospitable, treated everyone with love and respect and knew no discrimination. Neogi Ma'am bore an aura of her own wherever she went. She was sharp-witted and had a robust personality. But within the common room, she was a different person. Her very presence was enough to change the environs. Kakati Ma'am was homely and meek. There was something motherly in her demeanour. The lady teachers of Chilaray College were all a class apart, they commanded respect by virtue of their character and guts.

My stay at Chilarai College was short but memory stays and appear at times like ghosts of ancient Greek tragedies, especially when willy-nilly I stumble upon a student whom I once taught, or one of my once-upon-a-time colleague cum friends. This is life. Learning and nothing else. ■

Management Department cum Stream of Chilarai College

(Journey of a decade 2013–2023)

Pinaki Ray
Asstt. Prof. & Head
Dept. of Management

Chilarai College has pioneered and only single college in imparting Management Education in Dhubri District i.e. Bachelor of Business Administration (BBA) and vocational Tourism and Travel Management (TTM). Apart from this Bongaigaon College and Kokrajhar Commerce College are also single college offering BBA course as the college of neighbouring district. Chilarai College was the first college in Dhubri district accredited by NAAC in 2004 and suggested to open new job oriented courses. In between the college opened Mathematics Department in 2004, Vocational Tourism and Travel Management in 2007 and Sanskrit in 2006. The college was planning to open such kind of Job Oriented courses for socio-economic development. It was February of 2012, my father expired and I planned to left my corporate life and do something for my native land. I requested the then honourable Principal of Chilarai College Dr. Santosh Kumar Sarkar and Governing Body's President, Dr. Rajat Kumar Roy to open BBA Subject (Management Stream) at Chilarai College. The Governing Body took the decision to open BBA Course (Management Stream) from the academic session 2013-2014.

I was in regular contact with Principal Sir, Dr. Santosh Kumar Sarkar and according to his suggestion finally I returned home from Pune on 3rd April, 2013 and started working on opening of BBA Course at Chilarai College. The college received Permission from Gauhati University on 02-06-2013 to open the course and accordingly mentioned in the college prospectus with first year subjects. I was acting on counseling with students to take admission into BBA course. In this process all the Teaching and Non-Teaching staff helped me a lots even we visited to a few student's home for counseling. It was very difficult and challenging task for us to insist students to take admission into BBA course. Though everywhere Management is required to perform any task, there were many reasons like wrong notions about the course, lack of awareness, medium of learning i.e. English etc. for lack of interest to study Management. Finally Six Students were admitted into BBA course in first batch of 2013–2014.

Thereafter the necessity of the faculty members felt heavily to run the department. The academic session started as usual from the end of June. The Gauhati University's BBA First Year Inspection is supposed to come and the department has to show Faculties at least two. With the initiative of Principal Sir Dr. Santosh Kumar Sarkar and Prakash Chakraborty Sir, ex student of Economics Department and local resident of Golakganj, Miss. Puja Sethia (MA in Economics) joined the department on 02-07-2013. Miss Sreyashi Paul (M.A. in English) also rendered her service to the department for Effective English and Business Communication subject.

The GU's BBA First Year Permission Inspection came at the end of September, 2013, Honourable Principal of Guwahati Commerce College, Dr. Ghanashyam Nath and Librarian, Mr.

Utpal Sharma inspected the Management Department. They suggested to recruit tow more faculties for Finance and Accountancy subjects. It was very difficult to find local faculties having M.Com. in Finance and Accountancy. Smt. Hemalata Kakati, the then Head of Economics Department helped in joining of Miss Sabita Kumari Kundhar (M.Com. in Accountancy) joined the department on 16-09-2014. The department accredited along with the college on 27, 28 and 29 September, 2015. Miss Puja Sethia resigned on 31-12-2015 due to married in Pune City. In between Miss Bidi Barman (M.A. in Economics) joined the department on 02-11-2015. Sabita Kumari Kundhar resigned on 01-01-2017 due to married in Guwahati City. Mr. Debjyoti Sarkar (M.Com. in Accountancy) joined the department on 04-02-2017. He resigned in November, 2017 due to engagement in permanent Government Job in DC office, Dhubri. Mr. Tanmoy Roy (M.B.A. in Finance) joined the department on 02-09-2017. As per Director of Higher Education's order, Shri Sagu Kumar Jadav, Inspector of Schools, Dhubri District Circle Inspected the department on 03-10-2017 for BBA 1st Year Government Concurrence. Dr. Minakshee Mahanta (Choudhury), Department of Business Administration along with Prof. Smita Rani Das, Department of Bengali and Prof. Sujata Purkayastha, Department of Sanskrit from Gauhati University jointly inspected the department Management, Bengali and Sanskrit for 2nd Year Permission in the month of February 2018.

The first batch of 2013 appeared BBA Final Examination in 2016 and 10% of them came out successful. Two students secured First Class and one student secured Higher Second Class. Among the two First Class Student one student named Krishna Kanta Roy from extreme border area Bolikhowa secured 9th Position. He is serving as Assistant Teacher of LP School. Many of the graduates are well established in their life. Some of them are successful business persons' School Teachers' MBA' Financial Consultants etc. In 2018, four students out of total thirteen students from Management Department of Chilarai College selected to study M.B.A. in Bodoland University, Kokrajhar. Management Subject has been included in APSC as optional subject from 2019. Apart from this Chilarai College is a member of National Rural Entrepreneurship Mission, Mahatma Gandhi National Council of Rural Education, Department of Higher Education, Ministry of Education, Government of India. ■

ACHIEVEMENTS

राष्ट्रीय मूल्यांकन एवं प्रत्यायन परिषद

विश्वविद्यालय अनुदान आयोग का स्वायत्त संस्थान

NATIONAL ASSESSMENT AND ACCREDITATION COUNCIL

An Autonomous Institution of the University Grants Commission

Certificate of Accreditation

The Executive Committee of the

National Assessment and Accreditation Council

on the recommendation of the duly appointed

Peer Team is pleased to declare the

Chilarai College

Golakganj, Dist Dhubri, affiliated to Gauhati University, Assam as

Accredited

with CGPA of 2.18 on four point scale

at B grade

valid up to November 14, 2020

Date : November 15, 2015

Director

[illegible]

ACHIEVEMENTS

राष्ट्रीय मूल्यांकन एवं प्रत्यायन परिषद

विश्वविद्यालय अनुदान आयोग का स्वायत्त संस्थान

NATIONAL ASSESSMENT AND ACCREDITATION COUNCIL

An Autonomous Institution of the University Grants Commission

Certificate of Accreditation

The Executive Committee of the National Assessment and Accreditation Council on the recommendation of the duly appointed Peer Team is pleased to declare the

Chilarai College

[illegible], Affiliated to Gauhati University, Assam as

Accredited

at the B level

Date : November 06, 2004

NAAC

Director

- This certification is valid for a period of Five years with effect from November 06, 2004
- An institutional score (%) in the range of 55-60 denotes C grade, 60-65-C+ grade, 65-70-C++ grade, 70-75- B grade, 75-80- B+ grade, 80-85-B++ grade, 85-90- A grade, 90-95-A+ grade, 95-100-A++ grade [illegible]

ACHIEVEMENTS

Chilarai College NCC UNIT got the first prize in drill competition on 15th Aug, 2023 at Jagamohan Vidyapith,Golakganj.

Played for Team INDIA, 3rd INDO Nepal Youth Games International Championship-2023 (Jyoti Bikash Ray, Chanakya Ray, Debojit Ray)

Biswajit Roy was the Best Firing Cadet in 7 Assam BN NCC in 2017

Alakesh Ch. Roy got the 1st Prize in All Assam Essay Competition issued by Govt. of Assam in 2004

স্মৃতিগ্রন্থের বাবে লেখা আহ্বান

গোলকগঞ্জ চিলারায় কলেজের স্বর্ণজয়ন্তীর প্রস্তুতি সভা

চিলারায় কলেজের সোনালি জয়ন্তী বর্ষের প্রস্তুতি, মূল মণ্ডপের খুঁটি স্থাপন

EVENTS

Sangeet Natak Akademi's 15 Days Production Oriented Theatre Workshop 7 to 21 Nov. 2015

The 9th International Yoga Day with the Honourable Chief Minister of Assam

EVENTS

Some Pride of CHILARAI COLLEGE

Dr. Jyotirmoy Prodhani
Professor
NEHU

Jugal Kishor Bhattacharya
Asstt. Professor
Chilarai College

Sudarshan Roy
Asstt. Professor
B.N. College

Sanjib Kumar Roy
Asstt. Professor
Chilarai College

Tulshi Rabi Das
Asstt. Professor
Pragati College

Dr. Surajit Kr. Roy
Asstt. Professor
PDUAM

Jayanta Kr. Roy
Asstt. Professor
Dhubri Girl's College

Prince Zakir Abdullah
Asstt. Professor
Chilarai College

Alakesh Chandra Roy
Asstt. Professor
Chilarai College

Dr. Saubhagya Das
Asstt. Professor
Hatidhura College

Mrs. Tanuja Saha
Asstt. Professor
Dhubri Girl's College

I[st] Betch of Certificate Course in Rajbanshi Language, 2022

Memory of Chilarai College in BTC Campus

স্বৰ্গীয় গণেশ চন্দ্ৰ দেপাৰীৰ গোলকগঞ্জ বজাৰস্থিত
এই ঘৰটোতে ১৯৭৩ চনত কিছুদিনৰ বাবে শ্ৰেণীকাৰ্য চলিছিল

Exicutive Committee

Reception Committee

Academic Sub-Committee

Accommodation Sub-Committee

Cultural Sub-Committee

Exhibition Sub-Committee

Food Sub-Committee

Health & Hygiene Sub-Committee

Stage and Lighting Sub-Committee

Alumni Sub-Committee

Publicity Sub-Committee

Procession Sub-Committee

Non Teaching Staff

Non Teaching Staff

NCC Cadets

Students' Union, 2023-24

NSS Volunteer

List of President and Secretaries of
Chilarai College, Golakganj
Estd: 1973

Sponsoring Body 1973-1981

Sl No	President	Secretary	From	To
1	Sri Bhuban Chandra Prodhani	Sri Shibendranath Adhikary	24 Jan 1973	1 Nov 1973
2	Sri Dimbeswar Bora	Sri Radhaballabh Adhikary	4 Jan 1975	
3	Sri Kabir Chandra Ray Prodhani	Sri Dhirendranath Saha	5 Jan 1975	May 1976
4	Sri Kumud Chandra Roy	Sri Dinesh Chandra Sarkar		
5	Sri Kumud Chandra Ray	Sri Sibendranath Adhikary	Feb 1980	Aug 1981
6	Sri Allauddin Sarkar MLA	Sri A.H. Ahmed CS		
7	Sri Allauddin Sarkar MLA	Sri Dimbeswar Hazarika SDC	April 1984	
8	Sri Kabir Chandra Ray Prodhani	Sri Dimbeswar Hazarika SDC	Sept 1984	Aug 1986
9	Smt Smita Saikia ADC		Sept 1986	Dec 1988
10	Sri Debendra Kumar Saikia ADC/ DC		Jan 1989	July 1989
11	Sri Dinabandhu Bhattacharya ADC		Aug 1989	Aug 1992
12	Sri Sanjib Kumar DC		Sept 1992	July 1993
13	Sri Himangshu Sekhar Das DC		Aug 1994	Jan 1995
14	Sri Kanak Ch Sarma DC		Feb 1995	Oct 1996
15	Sri Allauddin Sarkar Ex MLA		Nov 1996	June 2000
16	Sri Gopal Ch Singha		July 2000	June 2007
17	Sri Abu Taher Bepari MLA		July 2007	Oct 2009
18	Sri Bhupendra Nath Ray (Interim)		Nov 2009	July 2011
19	Dr Kiron Ch Das		Aug 2011	Mar 2012
20	Dr Rajat Kr Ray (Interim)		May 2012	Oct 2015
21	Prof Nagendranath Ray		Nov 2015	Sept 2021
22	Sr Premsukh Sethia		Oct 2021	

Names of Principals of Chilarai College

Sl No	Name	From	Upto
1	Sri Nawshad Jaman, MA (I/C)		
2	Sri Ramani Kanta Sarma, MA		
3	Sri Nawshad Jaman MA, (I/C)		
4	Sri Jatindra Nath Saha, MA (I/C)		
5	Sri Nawshad Jaman MA (I/C)		
6	Sri Giridharinath Goswami, MA (I/C)	1982	1986
7	Sri Abdulla Biswas MA LLB (I/C)	1986	16/12/1986
8	Sri Salleswar Goswami, MSc	17/12/1986	31/07/1994
9	Sri Santosh Kumar Sarkar, MA	01/08/1994	31/03/2005
10	Dr Kiron Ch Das MSc, PhD	01/04/2005	31/05/2006
11	Dr Santosh Kumar Sarkar, MA, PhD (I/C)	01/06/2006	15/03/2011
12	Dr. Dwijendranath Bhakat MA, PhD (I/C)	16/03/2011	14/05/2011
13	Dr. Santosh Kumar Sarkar, MA, PhD (I/C)	14/05/2011	31/08/2016
14	Ms. Hemalata Kakati, MA, MPhil (I/C)	01/09/2016	30/04/2018
15	Dr Bharat Bhusan Mohanty, MA, PhD (I/C)	01/05/2018	24/02/2020
16	Dr Bharat Bhusan Mohanty, MA, PhD	25/02/2020	Till Date

List of Founder and Present Teaching & Non Teaching Staff

(Department Wise)

1973-2023

English Department

1. Late Kamal Narayan Choudhury
2. Late Lakshmu Ghosh
3. Mr Monsur Rahman
4. Mr. Dhiraj Choudhury
5. Mrs. Sharmila Bhowmik
6. Mr. Narayan Rakshit
7. Mr Rajib Mukherjee
8. Dr. Bharat Bhusan Mohanty
9. Late Mirjahan Ali Prodhani
10. Dr. Jyotirmoy Prodhani
11. Gaur Krishna Paul
12. Dr Soleman Ali Mondal
13. Sirshendu Mukherjee
14. Mr. Moumil Hoque
15. Dr. Lohit Kumar Roy
16. Kankan Ray
17. Dr. Arup Sarma
18. Mr Abdul Mannan Prodhani
19. Mrs Chandrima Basfore
20. Mrs Shreyashi Paul
21. Ms Aditi Ghosh
22. Mr. Sujan Barman
23. Mr. Indrajit Shil
24. Ms. Mampi Roy
25. Ms Premmi Dey

Department of Assamese

1. Chandra Bhusan Sarma
2. Mr. Tarani Kanta Roy
3. Mrs Chapala Roy
4. Dr. Dipendra Kumar Adhikary
5. Mrs Swapnali Saikia
6. Dr. Dwijendra Nath Bhakat
7. Late Pranab Kumar Sarma
8. Mr Santosh Malakar
9. Amzad Ali
10. Maya Lata Roy
11. Dipannita Adhikary
12. Mr. Nitai Chandra Roy
13. Dr. Abdul Baten Mondal
14. Mostafijur Rahman Sarkar
15. Tulsi Rabidas
16. Madhabi Roy
17. Joyshree Deva
18. Mrs. Nirmala Roy
19. Rekha Bhakat
20. Runa Adhikary
21. Alakesh Chandra Roy
22. Papari Roy
23. Dr. Umesh das
24. Debajit Saha

Department of Economics

1. Radhashyam Khetawat
2. Gauranga Saha
3. Mrs. Arundhati Nath
4. Sudhir Mondal
5. Late Shibendra Chandra Sarkar
6. Tarun Majumdar
7. Mrs. Hemalata Kakati
8. Mr. Prakash Chakrabarty
9. Dr. Manoranjan Roy
10. Abanindra Debnath
11. Arunava Sen
12. Gopal Chandra Prodhani
13. Dipak Roy
14. Jagadish Roy
15. Ms. Bidi Barman
16. Ms. Kalpita Ghosh
17. Ms. Dhriti Bhakat
18. Dinabandhu Roy

Department of History

1. Late Nawshad Zaman
2. Late Jatindra Nath saha
3. Rupam Baruah
4. Dr. Protima Neogi
5. Indra Narayan Sarkar
6. Mrs. Krishna Bhowmik
7. Anupam Roy
8. Binita Tahbildar
9. Late Rafiqul Islam

10. Ankur Rahman
11. Sandeep Kumar Thakur

Department of Political Science

1. Abdullah Biswas
2. Late Birendra Chandra Roy Prodhani
3. Nagendra Nath Roy
4. Binod Karmakar
5. Hemanta Sarma
6. Sanowar Hussain
7. Sudarshan Roy
8. Late Abul Hussain
9. Sashadhar Roy
10. Maya Rani Roy
11. Shibendra Nath Barman
12. Karen Chandra Roy
13. Abbas Ali
14. Dr. Madan Bose
15. Joynal Abedin
16. Tapu Choudhury
17. Prince Zakir Abdullah
18. Nabanita Seal
19. Madhabi Rabidas
20. Dipsikha Roy
21. Dipsikha Bhattacharjee

Department of Philosophy

1. Late Shila Dasgupta
2. Mrs. Nupur Sanyal
3. Late Nripendra Nath Roy (Tutor)
4. Gauri Mazumdar (Tutor)
5. Kakali Baruah (Tutor)
6. Snigdha Prodhani (Tutor)
7. Dr. Santosh Sarkar
8. Madhu Kumari Banthiya
9. Tapan kakati
10. Keramat Ali Sheikh
11. Sanjib Kumar Roy
12. Anawarul Alom Sarkar
13. Jugal Kishor Bhattacharya
14. Ajijul Hoque
15. Sankar Roy
16. Dipankar Roy Prodhani

Department of Education

1. Late Sabita Rani Prodhani
2. Puru Baruah (Tutor)
3. Mrs. Kaberi Mukherjee
4. Mrs. Bhadra Phukan
5. Tarani Kanta Biswas
6. Dopati Choudhury
7. Chandan Deka
7. Dr. Shah Jahan Ali
9. Jannatul Jahanara Sarkar
10. Dr. Saubhagya Das
11. Bishnu Pada Ray
12. Tanuja Saha
13. Moumita Saha
14. Smita Roy
15. Nazlima Khatun
16. Himapriya Sarkar
17. Priti Rekha roy
18. Luna Prodhani
19. Urbashi Rekha Roy
20. Nikita Khetawat

Department of Bengali

1. Sikha Sengupta
2. Aparna Saha
3. Malobika Guha (Tutor)
4. Late Mahesh Singha
5. Shyama Prasad Barman
6. Ila Roy
7. Dr. Tapati Saha
8. Bhupal Chandra Roy
9. Bhagirath Das
10. Debopriya Barua
11. Pinky Roy
12. Jayanta Roy
13. Jhumpa Roy
14. Sangita Das
15. Dr. Chittaranjan Barman
16. Shubhendu Das
17. Ajit Kumar Das
18. Manasi Debnath

Department of Sanskrit

1. Dr. Parameshwar Roy
2. Dr. Mrinal Kanti Roy Sarkar
3. Rupak Adhikary
4. Dr. Nipam Nath Dev Sarma
5. Dr. Karuna Kanta Adhikary

IDOL / GUCOE (List of Coordinators, Assistant Coordinators & Staff)

1. Mrs. Hemalata Kakati (Coordinator)
2. Topu Choudhury (Coordinator)
3. Sanjib Kumar Roy (Coordinator)
4. Gopal Chandra Prodhani (Assistant Coordinator)
5. Mrs. Bobita Roy (LDA Staff)
6. Mrs. Krishna Biswas (G-iv)

Department of Travel & Tourism management

1. Dr. Protima Neogi (Coordinator)
2. Jugal Kishor Bhattacharyya (Coordinator)
3. Bibekananda Barua
4. Jadu Sarkar
5. Mrs. Mitasri Roy
6. Mehzabin Firdous
7. Bidisha Debnath

Department of Management Studies

1. Pinaki Roy
2. Buli Barman
3. Puja Sethia
4. Sabita Kumari
5. Debjyoti Sarkar
6. Tanmoy Roy

Library Staff

1. Late Shibendra Chandra Sarkar
2. Late Nikhil Chandra Saha
3. Mizanoor Rahman Sarkar
4. Late Naren Chandra Roy (Bearer)
5. Mrs. Beauti Rani Prodhani
6. Dipak Roy
7. Sagar Mahanta

Office Staff

1. Late Chham Ram Roy (UDA)
2. Late Giridhar Roy (LDA)
3. Late Devi Charan Prodhani (UDA)
4. Late Nikhil Chandra Saha (Accountant)
5. Late Shibendra Chandra Sarkar (LDA)
6. Nirmal Chandra Paul (LDA)
7. Niren Chandra Roy Prodhani (UDA)
8. Santosh Roy (LDA)
9. Mrinal Kanti Roy (LDA)
10. Tarun Kanti Roy
11. Late Sasadhar Roy
12. Kamoti Basfore
13. Shibendra Nath Roy
14. Apurba Roy
15. Gobinda Pramanik
16. Pranjit Dutta
17. Hiren Roy
18. Bipul Roy
19. Manaj Kumar Roy
20. Aditya Kashyap Barua
21. Sunil Shah
22. Dulal Chandra Roy
23. Mintu Chandra Roy
24. Biswajit Roy

Gym Instructor

1. Debobrata Roy

NCC (Care Taker Officer)

1. Keramat Ali Sheikh
2. Sanjib Kumar Roy
3. Topu Choudhury
4. Dr. Arup Sarma
5. Prince Zakir Abdullah
6. Dr. Umesh Das
7. Alakesh Chandra Roy
8. Sandeep Kumar Thakur

NSS (Programme Officer)

1. Anawarul Alom Sarkar

Bharat Scouts & Guide

1. Mrs. Hemalata Kakati
2. Pinaki Roy
3. Mrs. Nirmala Roy

IQAC (Coordinators)

1. Dr. Jyotirmoy Prodhani
2. Prakash Chakraborty
3. Topu Choudhury
4. Prince Zakir Abdullah
5. Dr. Arup Sarma

Certificate Course in Rajbanshi Language

1. Alakesh Chandra Roy *(Coordinator)*

****

Golden Jubilee Celebration Committee

Chilarai College, Golakganj

Executive Body

President : Sri Aswini Roy Sarkar, *Ex. MLA, 25 LAC Golakganj*

Working President : Sri. Premsukh Sethia, *President G.B., Chilrai College Golakganj*

Vice- President :

1. Sri Kartik Roy
2. Sri Prakash Chakraborty, Vice Principal, Chilrai College, Golakganj
3. Sri Bikash Prodhani, Social Worker
4. Sri Niren Seal , Social Worker
5. Smt Binapani Adhikary, Social Worker

General Secretary : Dr. Bharat Bhusan Mohanty , Principal, Chilarai College, Golakganj

Secretary :

1. Sri Nagendra Nath Roy , Social Worker
2. Sri Nitai Ch. Roy , Associate Professor & Head , Deptt. Of Assamese
3. Sri Manteswar Roy , Ex. G.S
4. Sri Ashok Kumar Prodhani, Social Worker

Treasurer : Sri Tarun Kanta Biswas

Members :

1. Sri Mahitosh Kumar Mondal
2. Sri Pabindra Nath Roy
3. Sri Binoy Kumar Mondal
4. Sri Pulakesh Roy Bepari
5. Sri Manteswar Roy
6. Sri Manoj Kumar Roy
7. Sri Asima Kumar Roy
8. Sri Kanu Bhattacharya
9. Sri Sanjay Roy
10. Sri Abhiram Roy
11. Sri Chandan Roy
12. Sri Tanmjay Roy
13. Sri Pabitra Roy
14. Sri Debu Prasad Singha
15. Sri Santosh Kumar Roy
16. Sri Asok Sarma

17. Sri Gautam Roy
18. Sri Biswajit Roy
19. Sri Pramesh Kanti Roy
20. Sri Tushar Roy Bapari
21. Sri Apurba Roy
22. Sri Aditya Chakrabarty
23. Sri Animesh Chandra Roy
24. Sri Dhruba Jyoti Bepari
25. Sri Bhupal Roy Prodhani
26. Sri Pulin Roy
27. Sri Alakesh Ch. Roy
28. Dr. Umesh Das
29. Sjt. Anumoy Sen
30. Sjt. Gopal Ch. Prodhani
31. Sri Sandeep Kumar Thakur
32. Sri Jugal Kishor Bhattacharya
33. Sri Tapu Choudhury
34. Sri Prince Zakir Abdullah
35. Dr. Arup Sarma
36. Sri Sanjib Kumar Roy
37. Sri Anowarul Alom Sarkar
38. Smt. Krishna Bhowmik
39. Smt. Nirmala Roy
40. Sri Shyama Prasad Burman
41. Sri Pinaki Roy

Golden Jubilee Celebration

Chilarai College, Golakganj

Sub-Committee

Magazine Sub-Committee/Editorial Board

Advisor: 1.Dr. Dwijendra Nath Bhakat
2. Dr. Protima Neogi
3. Dr. Jyotirmoy Prodhani
4. Dr. Bharat Bhusan Mohanty

President: Sri Ashwini Roy Sarkar

Chief Editor: Sri Nitai Chandra Roy

Editor : 1. Sri Alakesh Chandra Roy
2. Dr. Umesh Das

Member : 1.Sri Promesh Kanti Roy
2. Sri Shyama Prasad Barman
3. Sri Ashok Kumar Sarma
4. Dr. Arup Sarma
5. Sri Rupak Adhikary
6. Sri Shivam Debnath

Invited Member : 1. Sri Sunil Chandra Ray
2. Sri Gobinda Adhikary
3. Kamal Jyoti Prodhani

Stage & Lighting Sub-Committee

Advisor: 1.Sri Nagen Ray
2. Sri Gopesh Dutta

Convener : Sri Prince Zakir Abdulla

Member : 1. Sri Biren Chandra Mondal
2. Sri Abhijit Ray
3. Sri Pinku Ray
4. Sri Krishna Roy
5. Sri Ashim Kr Roy
6. Sri Tushar Roy Bepari
7. Sri Tinku Nandi

Accommodation Sub-Committee

Advisor: 1.Sri Mohitosh Mandal
2. Sri Gopesh Dutta
3. Sri Gopal Ch Prodhani

Convener : 1.Sri Shyama Prasad Burman
2. Sri. Pinaki Ray

Member : 1. Dr. Kamna Kanta Adhikary
2. Sri Ajit Kumar Das
3. Sri Anowarul Alom Sarkar
4. Sri Mampi Debnath
5. Sri Rupak Adhikary
6. Sri Dhriti Bhakat

Volunteers Sub-Committee

Advisor: 1. Sri Niren Seal
2. Sri Sanjib Ch. Roy
3. Sri Tarani Kanta Biswas
4. Sri Nitai Ch. Roy
5. Sri Manteswar Roy

Convener : Sri Anowarul Alom Sarkar

Member : 1. Sri Sandeep Thakur
2. Sri Pinaki Roy
3. Sri Gopal Chandra Prodhani
4. Sri Sanjib Kumar Roy
5. Sri Alakesh Chandra Roy
6. Sri Mosiul Hoque
7. Sri Sagar Mahanta
8.Dr. Nipam Nath Debsarma
9. Sri Sujan Barman
10. Smt. Mampi Debnath
11 Smt. Bulti Roy
12. Smt. Niha Nath Laskar
13. Sri. Krishna Kanta Roy
14. Sri. Paresh Chandra Roy
15. Smt. Sonali Roy
16. Smt. Rena Roy
17. Smt. Nirmala Roy

Health and Hygiene Sub-Committee

Advisor: 1.Sri Sanjoy Seal
2. Sri Keramat Ali Sk
3. Sri Padma Adhikary

Convener : Sri Sandeep Kumar Thakur

Member : 1. Dr. Umesh Das
2. Sri Chandan Kr. Roy
3. Sri Krishna Bhowmik
4. Sri Topu Choudhury
5. Sri Apurba Kr Ray
6. Sri Atikul Rahman Sk
7. Sri Leema Prodhani
8. Sri Putul Ray
9. Sri Deepsikha Bhattacharya

Food Sub-Committee

Advisor: 1.Sri Bhupal Roy Prodhani
2. Sri Niren Seal
3. Sri Mohitosh Kumar Mondal

4. Sri Manik Dey

Convener : 1.Sri Arunava Sen

2.Sri Gopal Chandra Prodhani

Member : 1. Sri Pinaki Roy

2. Sri Anowarul Alom Sarkar
3.Sri Alakesh Chandra Roy
4. Smt. Bidisha Debnath
5. Smt. Mampi Debnath
6. Sri Dinobandhu Roy
7. Sri Harekrishna Roy
8. Sri Debasish Roy
9.Sri Biswajit Roy
10. Sri Manoj Roy
11.Sri Dulal Ray

Cultural Sub-Committee

Advisor: 1.Dr. Jyotirmoy Prodhani

2. Sri Nagen Roy
3. Sri Debasish Sengupta
4. Sri Bhupal Roy Prodhani
5.Sri Deba Prasad Singha
6.Sri Nilamoy Prodhani
7.Smt. Dipti Roy

Convener : 1.Sri Jugal Kishor Bhattacharya

Member : 1. Sri Manteswar Roy

2. Sri Alakesh Chandra Roy
3.Sri Pinaki Roy
4. Smt. Nirmala Roy
5. Dr. Umesh Das
6. Sri Abhijit Roy
7. Smt. Urbashi Rekha Roy
8. Sri Ashok Sarma
9.Sri Tushar Roy Bepari
10. Sri Sanjit Roy
11.Smt. Bulti Roy
12.Smt Suprava Das
13.Smt. Mamata Roy
14.Sri Prabhanjan Adhikary
15. Sri Biswajit Roy
16. Smt. Niharika Goswami

Publicity Sub-Committee

Advisor: 1.Dr. Bharat Bhusan Mohanty

2. Sri Dipak Sarkar

Convener : 1.Dr. Arup Sarma

Member : 1. Sri Dhruba Jyoti Bepari

2. Sri Indrajit Seal
3. Sri Kanu Bhattacharya
4. Sri Alakesh Chandra Ray
5. Sri Abhijit Roy
6. Sri. Sahadur Rahman
7. Sri Ramen Kalita
8. Mampi Debnath
9. Dr. Umesh Das
10. Prince Zakir Badullah
11. Tapu Choudhory
12. Tanmoy Roy
13. Nirmala Roy
14. Nikita Kheravat

Procession Sub-Committee

Advisor: 1. Sri Nilmoy Prodhani

2. Sri Debaprasad Singha
3. Sri Deepak Kumar Sarkar
4. Sri Manteswar Roy

Convener : Dr Umesh Das

Member : 1. Smt. Krishna Bhowmik

2. Sri Alakesh Chandra Roy
3. Smt Dipti Roy
4. Smt. Nirmala Roy
5. Sri Pinaki Roy
6. Sri Tushar Roy Bepari
7. Sri Pabitra Roy
8.Sri Durlav Narayan Roy
9. Sri Harish Roy
10. Smt. Bulti Roy
11.Smt.Suprova Das
12. Sri Karuna Roy
13. Dipankar Roy
14. Ranjit Roy

Reception Sub-Committee

Advisor: 1. Dr. Santosh Kumar Sarkar

2. Dr. Sohanlal Agarwala
3. Sri Prokash Chakraborty
4. Sri Tarani Kanta Biswas
5. Sri Nitai Chandra Roy
6. Sri Manoj Kumar Roy

Convener : Sri Keramat Ali Sheikh

Member : 1. Dr.Arup Sarma

2. Sri Tapu Choudhury
3. Smt Krishna Bhowmik
4. Smt. Nirmala Roy
5. Dr. Umesh Das
6. Smt. J J Sarkar
7. Sri Anowarul Alam Sarkar
8.Smt Mampi Debnath
9. Sri Gopal Chandra Prodhani

10. Smt. Bidisha Debnath
11. Smt Nikita Khetawat
12. Smt. Leema Prodhani
13. Smt. Dipshikha Bhattacharya
14. Smt. Buli Barman
15. Sri Rupak Adhikary
16. Dr. Karuna Kanta Adhikary
17. Smt. Papori Roy
18. Sri Siben Chandra Roy

Academic Sub-Committee
Advisor: 1. Dr. Jyotirmoy Prodhani
2. Sri Sudarsan Roy
3. Smt. Tanuja Saha
4. Sri Biswajit Roy (GM,KAC)
Convener : Sri Topu Choudhury
Member : 1. Dr. Arup Sarma
2. Sri Tananjay Roy
3. Smt Krishna Bhowmik
4. Dr. Umesh Das
5. Sri Alakesh Chandra Ray
6. Smt. Papori Roy
7. Sri Sandeep Kumar Thakur
8. Smt. Bidisha Debnath
9. Sri Tushar Roy Bepari
10. Sri Animesh Roy
11. Smt. Deepshikha Bhattacharyya
12. Mr. Nitai Chandra Roy
13. Prince Zakir Abdullah
14. Ashim Kumar Roy

Alumni Sub-Committee
Advisor: 1. Dr. Jyotirmoy Prodhani
2. Sri Tulu Rabidas
3. Sri Mahatosh Kumar Mondal
4. Sri Tarani Kanta Biswas
5. Sri Keramat Ali Sheikh
6. Sri Prabindra Nath Roy
7. Sri Sanjoy Kumar Roy
8. Sri Jayanta Kumar Roy
9. Sri Bidya Bhusan Pandey
10. Sri Ashok Kumar Roy Prodhani
Convener : Sri Samib Kumar Roy
Member : 1. Sri Alakesh Chandra Ray
2. Sri Monteswar Roy
3. Sri Pulakesh Roy Bepari
4. Sri Abhijit Roy
5. Sri Pabitra Roy
6. Sri Animesh Chandra Roy
7. Sri Chandan Roy
8. Sri Tanmoy Roy
9. Sri Gopal Chandra Prodhani
10. Smt. Bidisha Debnath
11. Smt Nikita Khetawat
12. Smt. Leema Prodhani
13. Smt. Dipshikha Bhattacharya
14. Smt. Buli Barman
15. Sri Rupak Adhikary
16. Dr. Arup Sarma
17. Sri Tushar Roy Bepari
18. Sri Paresh Chandra Roy
19. Smt Nirmala Roy
20. Sri Gautam Roy
21. Sri Prosenjit Ghosh
22. Sri Sudip Nandy
23. Sri Prince Jakir Abdullah
24. Sri Anowarul Alom Sarkar
25. Sri J J Sarkar
26. Sri Pinaki Roy
27. Smt Mampi Debnath
28. Sri Sujan Barman
29. Sri Pinku Roy
30. Sri Apurba Roy
31. Sri Kartik Chandra Roy
32. Sri Biswajit Roy
33. Sri Hiten Roy

Exhibition Sub-Committee
Advisor: 1. Dr. Dwijendra Nath Bhakat
2. Dr. Protima Neogi
3. Dr. Sushil Kumar Roy
4. Sri Nitai Chandra Roy
Convener : 1. Smt. Krishna Bhowmik
2. Smt Nirmala Roy
Member : 1. Sri Alakesh Chandra Ray
2. Dr. Umesh Das
3. Sri Pinaki Roy
4. Sri Animesh Chandra Roy
5. Smt. Bidisha Debnath
6. Smt Mampi Debnath
7. Sri Debdas Paul
8. Sri Arup Roy
9. Sri Karna Malakar
10. Sri Lakhi Kanta Roy

সোণালী জয়ন্তী উদযাপন

চিলাৰায় মহাবিদ্যালয়

গোলকগঞ্জ

তাৰিখ: ১৮,১৯ আৰু ২০ জানুৱাৰী, ২০১৪

নিমন্ত্ৰণী পত্ৰ

প্ৰতি,

মহোদয়, ____________________

____

[illegible]

কার্যসূচী

[illegible]

CHILARAI COLLEGE

নিমন্ত্রণী পত্র

মহাশয় / মহাশয়া,

[illegible]

চিলাৰায় মহাবিদ্যালয়ৰ আলোচনী সম্পাদক আৰু তত্ত্বাৱধায়কসকল

সংখ্যা	চন	সম্পাদক	তত্ত্বাৱধায়ক
১ম সংখ্যা	১৯৬৫-৬৬	শ্ৰী প্ৰবীণ ৰায়	অধ্যাপক প্ৰশান্ত কুমাৰ শৰ্মা
২য় সংখ্যা	১৯৬৬-৬৭	শ্ৰী নগেন্দ্ৰ নাথ মণ্ডল	শ্ৰী দ্বিজেন্দ্ৰ নাথ ঠাকুৰ
৩য় সংখ্যা	১৯৬৭-৬৮	শ্ৰী বিশ্বনাথ ৰায়	শ্ৰী বিশ্বনাথ ৰায়
৪ৰ্থ সংখ্যা	১৯৬৮-৬৯	শ্ৰী নগেন্দ্ৰ নাথ মণ্ডল	শ্ৰী দ্বিজেন্দ্ৰ নাথ ঠাকুৰ
৫ম সংখ্যা	১৯৬৯-৭০	শ্ৰী আমজাদ আবেদীন	শ্ৰী সত্যেন্দ্ৰ কুমাৰ সৰকাৰ
৬ষ্ঠ সংখ্যা	১৯৭০-৭১	শ্ৰী প্ৰবীণ কুমাৰ ৰায়	শ্ৰী সত্যেন্দ্ৰ কুমাৰ সৰকাৰ
৭ম সংখ্যা	১৯৯১	শ্ৰী অজিত চক্ৰৱৰ্তী	শ্ৰী সত্যেন্দ্ৰ কুমাৰ সৰকাৰ
৮ম সংখ্যা	১৯৯০-৯১	শ্ৰী সমৰেশ দাস	শ্ৰী সত্যেন্দ্ৰ কুমাৰ সৰকাৰ
৯ম সংখ্যা	১৯৯৪	শ্ৰী অমৰ কুমাৰ সাহা	শ্ৰী জ্যোতিৰ্ময় প্ৰধানী
১০ম সংখ্যা	১৯৯৫	শ্ৰী প্ৰশান্ত কুমাৰ সৰকাৰ	শ্ৰী জ্যোতিৰ্ময় প্ৰধানী
১১তম সংখ্যা	১৯৯৬	শ্ৰী সিন্ধু চন্দ্ৰ মজুমদাৰ	শ্ৰী জ্যোতিৰ্ময় প্ৰধানী
১২তম সংখ্যা	১৯৯৭	শ্ৰী হৰিকেশ চন্দ্ৰ ৰায়	শ্ৰী নিতাই চন্দ্ৰ ৰায়
১৩তম সংখ্যা	১৯৯৮	শ্ৰী দেৱজিৎ ৰায়	শ্ৰী নিতাই চন্দ্ৰ ৰায়
১৪তম সংখ্যা	১৯৯৯ "চিলাবিতান"	শ্ৰী আনোৱাৰুল আলম সৰকাৰ	ড° দ্বিজেন্দ্ৰ নাথ ঠাকুৰ
১৫তম সংখ্যা	২০০০ "চিলাবিতান"	শ্ৰী প্ৰবীণ চন্দ্ৰ ৰায়	শ্ৰী নিতাই চন্দ্ৰ ৰায়
১৬তম সংখ্যা	২০০১ "চিলাবিতান"	শ্ৰী স্বপন দেব ৰায়	শ্ৰী নিতাই চন্দ্ৰ ৰায়
১৭তম সংখ্যা	২০০২ "চিলাবিতান"	শ্ৰী উজ্জ্বল সৰকাৰ	শ্ৰী প্ৰকাশ চক্ৰৱৰ্তী
১৮তম সংখ্যা	২০০৩ "চিলাবিতান"	শ্ৰী অলকেশ চন্দ্ৰ ৰায়	ড° দ্বিজেন্দ্ৰ নাথ ঠাকুৰ
১৯তম সংখ্যা	২০০৪ "চিলাবিতান"	মিস আৰিফ আব্দুল্লা	শ্ৰী নিতাই চন্দ্ৰ ৰায়
২০তম সংখ্যা	২০০৫ "চিলাবিতান"	শ্ৰী অভিজিৎ ৰায়	ড° জ্যোতিৰ্ময় প্ৰধানী
২১তম সংখ্যা	২০০৬ "চিলাবিতান"	শ্ৰী তুষাৰ ৰায়	শ্ৰী নিতাই চন্দ্ৰ ৰায়
২২তম সংখ্যা	২০০৭ "চিলাবিতান"	শ্ৰী সুশান্ত কাৰ্জী	শ্ৰী প্ৰকাশ চক্ৰৱৰ্তী
২৩তম সংখ্যা	২০০৮ "চিলাবিতান"	শ্ৰী বিপুল ৰায়	শ্ৰী নিতাই চন্দ্ৰ ৰায়
২৪তম সংখ্যা	২০০৯ "চিলাবিতান"	শ্ৰী [illegible] ৰায়	শ্ৰী নিতাই চন্দ্ৰ ৰায়
২৫তম সংখ্যা	২০১০ "চিলাবিতান"	শ্ৰী দিব্যজ্যোতি সাহা	শ্ৰী প্ৰশান্ত কুমাৰ বৰ্মণ
২৬তম সংখ্যা	২০১১ "চিলাবিতান"	শ্ৰী বিজলী ৰায়	শ্ৰী অলকেশ চন্দ্ৰ ৰায়
২৭তম সংখ্যা	২০১২ "চিলাবিতান"	শ্ৰী সত্যজিৎ ৰায়	শ্ৰী নিতাই চন্দ্ৰ ৰায়
২৮তম সংখ্যা	২০১৩ "চিলাবিতান"	শ্ৰী বিষ্ণু দাস	মিস আৰিফ আব্দুল্লা
২৯তম সংখ্যা	২০১৪ "চিলাবিতান"	শ্ৰী প্ৰশান্ত বৰ্মণ	আনোৱাৰুল আলম সৰকাৰ
৩০তম সংখ্যা	২০১৫ "চিলাবিতান"	শ্ৰীমতী মৌসুমী ৰায়	শ্ৰী নবী হোসেন আকন্দ
৩১তম সংখ্যা	২০১৬ "চিলাবিতান"	শ্ৰী সুৰজিৎ দেৱনাথ	শ্ৰী প্ৰকাশ চক্ৰৱৰ্তী
৩২তম সংখ্যা	২০১৭ "চিলাবিতান"	শ্ৰী পুলিন চট্টোপাধ্যায়	শ্ৰী প্ৰকাশ চক্ৰৱৰ্তী
৩৩তম সংখ্যা	২০১৮ "চিলাবিতান"	শ্ৰী নিখিল চন্দ্ৰ ৰায়	শ্ৰী অলকেশ চন্দ্ৰ ৰায়
৩৪তম সংখ্যা	২০১৯ "চিলাবিতান"	শ্ৰী বিপুল ৰায়	শ্ৰী অলকেশ চন্দ্ৰ ৰায়
৩৫তম সংখ্যা	২০২০ "চিলাবিতান"	শ্ৰী শিৱম দেৱনাথ	শ্ৰী অলকেশ চন্দ্ৰ ৰায়

বিঃ দ্ৰঃ- ১৯৯৮ চনৰ চিলাৰায় মহাবিদ্যালয়ৰ ৰূপালী জয়ন্তী বৰ্ষ উপলক্ষে বিশেষ সংখ্যা 'বোমদল' ড° জ্যোতিৰ্ময় প্ৰধানীৰ সম্পাদনাত প্ৰকাশ পায়।

বিঃদ্ৰঃ- ২০২৪ চনত চিলাৰায় মহাবিদ্যালয়ৰ সোণালী জয়ন্তী বৰ্ষ উপলক্ষে বিশেষ সংখ্যা 'সোণালী বোমদল' নিতাই চন্দ্ৰ ৰায়, অলকেশ চন্দ্ৰ ৰায় আৰু ড° উমেশ দাসৰ সম্পাদনাত প্ৰকাশ হয়।